

அட்டவணை

பாடல்	எண்	பக்கம்	பாடல்	எண்	பக்கம்
அதிருங்கழல்	161	63	சரவணஜாதா	194	218
அந்தோமனமே	171	103	சரியையாளர்	154	33
அரிவையர்	158	47	சாந்தமில்	186	181
அல்லில்நேரு	193	216	சிரமங்க	192	212
அல்லிவிழி	188	197	சீரானகோல	199	247
அன்பாகவந்து	177	135	சுற்றகபடோடு	147	5
ஆதிமகமாயி	149	13	தவளருப	172	110
இலாபமில்	195	225	தறையின்	163	69
ஈன மிகுத்துள	146	2	திருமகளு	155	37
உடுக்கத்துகில்	150	16	தூதாள	200	256
எழுகுநிறை நாபி	168	91	தேனுந்து	159	51
எழுதிகழ் புவன	162	65	தொல்லைமுதல்	166	82
எதிரிலாத	151	23	நிராமய	201	260
ஐங்கரனை	165	77	பகலிரவினிற்	174	121
ஐந்துபூதம்	196	229	பத்தர் கண	180	150
ஐயுமுறு	189	201	பத்தியால்	148	10
ஒருபது	182	157	பாட்டிலுருகிலை	187	190
ககனமுமநிலமு	190	205	புமியதனிற்	160	61
கடகடகருவி	152	25	புவனத்தொரு	175	123
கரிபுராரி	197	236	புற்புதமெனாம	181	154
கரிவாம்	183	165	மலைக்குநாயக	170	98
கறுத்த தலை	184	169	மனையவள்	167	87
காலனிட	178	142	மாதர்வச	156	40
குடிவாழ்க்கை	191	209	மாலாசை	202	268
கொடாதவனை	198	240	வஞ்சக	164	73
கொடியமறலி	179	144	வருபவர்	157	42
சக்திபாணீ	173	113	வாசித்து	176	129
சரத்தே	153	30	வேதவேற்பிலே	169	9
சரவணபவ	185	169			

Commentary and Explanation provided by Dr. C.R. Krishnamurti
 Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada,
 Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

146

ஆறுதிருப்பதி

நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப்படையில் போற்றும் திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருவாவினங்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறாடல், பழமுதிர்சோலை ஆகிய தலங்களை “சகலமும் முதலாகிய அறுபதி ” என்றும் , “ஆறுதிருப்பதி ” என்றும் அருணகிரிநாதர் போற்றுகிறார்

தானதனத் தனதனன

தனதானா

ஈனமிகுத் துளபிறவி

யணுகாதே

யானுமுனக் கடிமையென

வகையாக

ஞானஅருட் டனையருளி

வினைதீர

நாணமகற் றியகருணை

புரிவாயே

தானதவத் தினின்மிகுதி

பெறுவோனே

சாரதியுத் தமிதுணைவ

முருகோனே

ஆனதிருப் பதிகமரு

ளியையோனே

ஆறுதிருப் பதியில்வளர்

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

ஈனம் மிகுத்துள பிறவி அணுகாதே

யானும் உனக்கு அடிமை என வகையாக

ஞான அருள் தனை அருளி வினை தீர

நாணம் அகற்றிய கருணை புரிவாயே

தான தவத்தினின் மிகுதி பெறுவோனே

சாரதி உத்தமி துணைவ முருகோனே

ஆன திருப்பதிகம் அருள் இளையோனே

ஆறு திரு பதியில் வளர் பெருமானே .

பத உரை

ஈனம் மிகுத்துள் = இழிவு மிகுந்துள்ள .

பிறவி அணுகாதே = பிறப்பு என்னை அணுகாத வண்ணம் .

யானும் உனக்கு = நானும் உனக்கு .

அடிமை என வகையாக = அடிமையாகும் திறத்தைப் பெற்று .

ஞான அருள் தனை = ஞானம் என்னும் திருவருளை .

அருளி = எனக்கு அருள் புரிந்து .

வினை தீர = என்னுடைய வினைகள் ஒழிய .

நாணம் = நாணம் (என்னும்) விலங்கை .

அகற்றிய = அகற்றுகின்ற (இறந்த காலம், நிகழ் காலப் பொருளில் வந்துள்ளது).

கருணை புரிவாயே = கருணையைத் தந்தருள்க .

தான தவத்தினின் = (அன்பர்கள் செய்யும்) தானத்திலும் , தவத்திலும் . மிகுதி = மேன்மைப் பகுதியை .

பெறுவேனோ = நான் அடையப் பெறுவேனோ .

சாரதி உத்தமி = சரசுவதி தேவியாகிய உத்தமிக்குத்

துணைவ = துணை செய்பவனே .

முருகோனே = முருகனே .

ஆன திருப்பதிகம் அருள் = சிவபெருமானுக்கு உகந்த திருப் பதிகங்களாகிய தேவாரப் பாக்களை அருளிய அல்லது

ஆன = உனக்கு உகந்த, உலகத்துக்கு உகந்த, திருப்பதிகம் = பாடல்களை அருள் = பாடும்படி எனக்கு அருளிய

இளையோனே = இளைய சம்பந்த மூர்த்தியே, இளையவனே

ஆறு திருப்பதியில் = ஆறு படை வீடுகளில் .

வளர் பெருமானே = விளங்கும் பெருமானே .

சுருக்க உரை

இழிவு மிகுந்த பிறப்பு என்னை அணுகா வண்ணம் , நானும் உனக்கு அடிமையாகும் திறத்தைப் பெற, ஞானம் என்னும் உனது திருவருளை அருளி, என் வினைகள் தீர, நாணம் என்னும் கட்டை விலக்கி உன் கருணையைத் தந்தருள்க .

அன்பர்கள் செய்யும் தானத்திலும் தவத்திலும் உள்ள மேன்மைப் பகுதியைப் பெறுபவனே . சரசுவதிக்குத் துணை புரிபவனே சிவபெருமானுக்கு உகந்த தேவாரப் பதிகங்களைச் சம்பந்தராக வந்து அருளிய இளையவனே . ஆறு திருப்பதிகளில் விளங்கும் பெருமானே .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. ஆன திருப் பதிகம் அருளிய இளையோனே

(வாழ்க அந்தணர்) என்ற திருப் பாசுரத்தைப் அருளிய சம்பந்த மூர்த்தியே .

ஆ. ஆறு திருப் பதியில் வளர் ...

ஆறு படை வீடு என்னாது ஆறு திருப்பதி என்று கூறப்பட்டது . ஆறு திருப்பதிகள் திருமுருகாற்றுப் படையில் நக்கீரரால் எடுத்து ஓதப்பட்ட ஆறு தலங்கள் பின்னர் இவை ஆற்றுப்படை வீடு என மருவி . அழைக்கப்பட்டன . (திருப்பரங்குன்றம் , திருச்செந்தூர் , திரு ஆவினன்குடி , திருவேரகம் , குன்று தோறாடல் , பழமுதிர்சோலை)

{சகலமு முதலாகிய அறுபதி நிலைமேவிய – திருப்புகழ் அலைகடல் }

இ. உத்தமி துணைவ ...

சகோதர முறை உடையவனே என்றும் கொள்ளலாம் .

தலைப்புச் சொற்கள்

பிறவி தமிழன் ஞானம் அருள் வினை அறம் சரசுவதி சிவன்
ஆறு பதி சம்பந்தர் அடியவர்

147

இரத்தினகிரி

(குழித்தலைக்கு அருகில் உள்ளது)

தத்ததன	தானதன	தானதன	தானதன	
தத்ததன	தானதன	தானதன	தானதன	
தத்ததன	தானதன	தானதன	தானதன	தனதான

சுற்றகப டோடுபல துதுவினை யானபல	
கற்றகள வோடுபழி காரர்கொலை காரர்சலி	
சுற்றவிழ லானபவி ஷோடுகடல் மூழ்கிவரு	துயர்மேவித்
துக்கசமு சாரவலை மீனதென கூழில்விழு	
செத்தையென மூளுமொரு தீயில்மெழு கானவுடல்	
சுத்தமறி யாதபறி காயமதில் மேவிவரு	பொறியாலே
சற்றுமதி யாதகலி காலன்வரு நேரமதில்	
தத்துஅறி யாமலொடி யாடிவரு சூதரைவர்	
சத்தபரி சானமண ரூபரசு மானபொய்மை	விளையாடித்
தக்கமட வார்மனையை நாடியவ ரோடுபல	
சித்துவினை யாடுவினை சீசியிது நாறவுடல்	
தத்திமுடி வாகிவிடு வேனொமுடி யாதபத	மருள்வாயே
தித்திமித தீதிமித தீதிமித தீமிதத	
தத்ததன தானதன தானனன தானனன	
திக்குடுடு டுடமட டாடமட டுடுடுடு	எனதாளம்
திக்குமுகி லாடஅரி யாடஅய னாடசிவ	
னொத்துவினை யாடபரை யாடவர ராடபல	
திக்கசுரர் வாடசுரர் பாடமறை பாடஎதிர்	களமீதே
எத்திசையு நாடியம னார்நிணமொ டாடபெல	
மிக்கநறி யாடகழு தாடகொடி யாடசமர்	
எற்றிவரு பூதகண மாடவொளி யாடவிடு	வடிவேலா
எத்தியொரு மானைதினை காவல்வல புவைதனை	
சித்தமலை காமுககு காநமசி வாயனொடு	
ரத்தநகிரி வாழ்முருக னேயிளைய வாவமரர்	பெருமாளே .

பதம் பிரித்தல்

சுற்ற கபடோடு பல துது வினையான பல
கற்ற களவோடு பழி காரர் கொலை காரர் சலி

சுற்ற விழலான பவிஷோடு கடல் மூழ்கி வரு துயர் மேவி

துக்க சமுசார வலை மீன் அது என கூழில் விழு
செத்தை என மூளும் ஒரு தீயில் மெழுகான உடல்
சுத்தம் அறியாத பறி காயம் அதில் மேவி வரு பொறியாலே

சற்று மதியாத கலி காலன் வரு நேரம் அதில்
தத்து அறியாமல் ஓடி ஆடி வரு துதர் ஐவர்
சத்த பரிசான மண ரூப ரசமான பொய்மை விளையாடி

தக்க மடவார் மனையை நாடி அவரோடு பல
சித்து விளையாடு வினை சீசி இது நாற உடல்
தத்தி முடிவாகி விடுவேனோ முடியாத பதம் அருள்வாயே

தித்திமித என தாளம்

திக்கு முகிலாட அரி ஆட அயன் ஆட சிவன்
ஒத்து விளையாட பரை ஆட வரர் ஆட பல
திக்கு அசுரர் வாட சுரர் பாட மறை பாட எதிர் களம் மீதே

எத்திசையும் நாடி யமனார் நிணமோடு ஆட பெல
மிக்க நரி ஆட கழுது ஆட கொடி ஆட சமர்
எற்றி வரு பூத கணம் ஆட ஒளி ஆட விடு வடிவேலா

எத்தி ஒரு மானை தினை காவல் வல பூவை தனை
சித்தம் அலை காமுக குகா நம சிவாயனோடு
ரத்ன கிரி வாழ் முருகனே இளையவா அமரர் பெருமானே .

பத உரை

சுற்ற = சூழ்ந்துள்ள .

கபடோடு பல = வஞ்சனைகள் பலவும் .

சூது வினையான பல = சூது நிறைந்த தொழில்கள் பலவும்
(கொண்டு). கற்ற களவோடு = கற்ற கள்ளத் தொழிலொடு .

பழி காரர் = பழிக்கு இடம் தருபவர்கள் .

கொலைகாரர் = கொலை செய்பவர்கள் .

சலி = (இவர்களுடன் கூடி) சலிப்புற்று .

சுற்ற = அலைந்து .

விழலான = வீணான .

பவிஷோடும் = பெருமையோடு .

கடல் மூழ்கி = (வாழ்க்கைக்) கடலில் மூழ்கி .

வரு துயர் மேவி = அதில் உண்டான துன்பங்களை அடைந்து .

துக்க சமுசார = துக்கம் தரும் சமுசாரம் என்னும் கடலில் .

வலை மீன் அது என = வலையில் அகப்பட்ட மீன் போல . கூழில்

விழு = கூழில் விழுந்த .

செத்தை என = குப்பை போலக் கிடந்து .

மூளும் ஒரு தீயில் = மூண்டு எரியும் பெரிய நெருப்பில் பட்ட .

மெழுகான உடல் = மெழுகு போல் உருகும் உடல் .

சுத்தம் அறியாத = சுத்தம் என்பதையே அறியாத .

பறி காயம் அதில் = பாரம் வாய்ந்த உடலில் .

மேவி வரும் = பொருந்தி வேலை செய்யும் .

பொறியாலே = ஐந்து இந்திரியங்களாலும் .

சற்றும் மதியாத = சிறிதேனும் இரக்கமில்லாமல் வரும் .

கலி = வலியும் செருக்கும் கொண்ட .

காலன் வரும் நேரம் அதில் = யமன் வரும்போது .

தத்து = (இந்த) ஆபத்து .

அறியாமல் = வருகின்றதே என்பதை அறியாமல் .

ஓடி ஆடி = ஓடியாடியும் .

வரு சூதர் ஐவர் அவர் = வருகின்ற சூதாடிகளான ஐவர் .

சத்த (ம்) = சப்தம் .

பரிசானம் = தொடுகை .

மணம் = வாசனை .

ரூபம் = வடிவம் .

ரசமான = ரசம் எனப்படும் .

பொய்மை விளையாடி = பொய் இன்பங்களில் திளைத்து விளையாடி .

தக்க = தகுந் த.

மடவார் மனையை நாடி = மாதர்களையும் அவர்கள் வீடுகளையும்
தேடிச் சென்று .

அவரோடு = அம்மாதர்களோடு .

பல சித்து விளையாடு வினை = பல மாய வித்தைகளை
விளையாடுகின்ற தொழில் .

சீசி இது நாறு = சீசீ இது என்று பலருக்கும் வெறுப்புடன் கூறத்
தக்கதாய்த் தோன்ற .

உடல் தத்தி = (என்னுடைய) உடல் வருத்தமுற்று .

முடிவாகி விடுவோனோ = நான் இறந்து படுவேனோ ?

முடியாத = (உனது) அழிவில்லாத .

பாதம் அருள்வாயே = திருவடியைத் தந்து அருளுக .

தித்திமித என தாளம் = இவ்வாறு தாளம் .

திக்கு = (எல்லா) திசைகளிலும் .

முகில் ஆட = மேகம் போல் ஒலிக்க .

அரி ஆட = திருமால் ஆட . அயன் ஆட = பிரமன் ஆட

சிவன் ஒத்து விளையாட = சிவனும் மகிழ்ந்து களி கூத்து ஆட .

பரை ஆட = தேவி களித்து ஆட .

வரர் ஆட = (சிறந்த) முனிவர்கள் ஆட .

பல திக்கு அசுரர் வாட = பல திக்குகளில் இருந்த அசுரர்கள் வாடி
மயங்க .

சுரர் பாட = தேவர்கள் பாட .

மறை பாட = வேதங்கள் பாடித் துதிக்க .

எதிர் களம் மீதே = எதிர்த்து வந்த போர்க் களத்தில் .

எத்திசையும் நாடி = எல்லாத் திசைகளையும் தேடிச் சென்று .

யமனார் = கால தூதுவர்கள் .

நிணமொடு ஆட = (போர்க் களத்தில் கிடந்த) மாமிசக் கொழுப்பில்
நடை செய்ய .

பெல மிக்க நரி ஆட = பலம் மிக உள்ள நரி (உணவு கிடைக்கின்றது

என்று) கூத்தாட .

கழுது ஆட = பேய்கள் ஆட .

கொடி ஆட = காக்கைகள் ஆட .

சமர் எற்றி வரு பூத கணம் ஆட = போரில் மோதி வருகின்ற பூத
கணங்கள் ஆட . ஒளி ஆட = ஒளியை வீசும்படி .

விடு = விடுத்த . வடிவேலா = கூரிய வேலனே .

எத்தி = (வேலன், வேங்கை, செட்டி, விருத்தன் ஆகிய வேடங்களைக்
காட்டி) ஏமாற்றி .

ஒரு மானை = ஒப்பற்ற மான் போன்றவளும் .

தினை காவல் வல = தினைப் புனம் காப்பதில் வல்லவளும் .

புவை தனை = நாகண வாய்ப்புள் போன்றவளுமாகிய வள்ளியின் .

சித்தம் அலை காழுக = உள்ளத்தை கலக்கிய காமம் கொண்டவனே .

குகா = குகனே . நம சிவாயனோடு = சிவபெருமானோடு .

ரத்ந கிரி வாழ் முருகனே = ரத்தின கிரி எனப்படும் வாட்போக்கித்
தலத்தில் வாழும் முருகனே .

இளையவ = என்றும் இளையவனே .

அமரர் பெருமானே = தேவர்கள் பெருமானே .

சுருக்க உரை

வஞ்சனை பலவும், துதும் மிகுந்து, கள்ளத் தொழில் புரிபவர்கள், கொலை
செய்பவர்கள், ஆகியவர்களோடு சிற்றின்பக் கடலில் மூழ்கி,
துன்புற்று, சமுசாரம் என்னும் கடலில், வலையில் பட்ட மீன் போல
அலைந்து, தீயிலிட்ட மெழுகு போல் உருகி, சுத்த வாழ்க்கை
என்பதையே

அறியாதவனாய், பொறிகள் வசப்பட்டு, யமன் வரும் சமயத்தில் கூட
அதை அறியாமல், விலை மாதர்களைத் தேடிச் சென்று, காம
லீலைகளைப் புரிந்து, பலரும் வெறுக்கும்படியாக வருத்தமுற்று, இறந்து
படுவேனோ? உன் அழிவில்லாத திருவடியை எனக்குத் தந்து அருளுக .

பறைகள் பேரொலி செய்ய, திருமால், பிரமன், உமை, முனிவர்கள்
எல்லோரும் களிப்புடன் ஆட, அசுரர்கள் வாடி மயங்க, தேவர்கள் பாட
போர்க் களத்தில் மாமிசத்தை உண்டு, நரி, பேய், காக்கைகள் களிப்புடன்
கூத்தாட, கூரிய வேலைச் செலுத்திய வேலனே. தினைப் புனத்தைக்

**காவல் செய்வதில் வல்ல வள்ளியைப் பல வேடங்களில் வந்து
கலக்கிய காமுகனே. குகனே. வாட்போக்கியில் வீற்றிருக்கும் தேவர்கள்
பெருமானே. உன் அழிவில்லாத திருவடியைத் தருவாயாக .**

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. தத்தி முடிவாகி

தத்தி = தத்துறுதல் = வருந்துதல் . நமசிவாயன் = சிவனது சிறப்புப்
பெயர் . (நக்கர் தம் நாமம் நமச்சிவாய என்பார் நல்லரே)...

சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 3.9.9.

(நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே)... சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 3.49.1.

நாகண வாய்ப்புள் – ஒருவகை பறவை

தலைப்புச் சொற்கள்

நெறி விலைமாதர் (மயல்) நிலையாமை ஐம்புலன் தமிழன் காலன் இறப்பு
திருவடி சந்தம் (அகச்சான்று) களம் வேதம் திருமால் பிரமன் உமை அசுரர்
தேவர் வள்ளி சிவன் இரத்தினகிரி

148

இரத்தினகிரி

(குழித்தலைக்கு அருகில் உள்ளது)

தத்தனா தானனத்

தனதான

பத்தியால் யானுனைப்

பலகாலும்

பற்றியே மாதிருப்

புகழ்பாடி

முத்தனா மாறெனைப்

பெருவாழ்வின்

முத்தியே சேர்வதற்

கருள்வாயே

உத்தமா தானசற்

குணர்நேயா

ஒப்பிலா மாமணிக்

கிரிவாசா

வித்தகா ஞானசத்

திநிபாதா

வெற்றிவே லாயுதப்

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

பத்தியால் யான் உனை பல காலும்

பற்றியே மா திரு புகழ் பாடி

Commentary and Explanation provided by Dr. C.R. Krishnamurti

Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada,

Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

முத்தன் ஆமாறு எனை பெரு வாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற்கு அருள்வாயே

உத்தமா தான சற் குணர் நேயா
ஒப்பிலா மா மணி கிரி வாசா

வித்தகா ஞான சத்திநி பாதா
வெற்றி வேலாயுத பெருமானே .

பத உரை

பத்தியால் = பக்தி பூண்டு . யான் உனை = நான் உன்னை .
பல காலும் = நீண்ட நாட்களாக .
பற்றியே = உன்னைப் பற்றுக் கோடாக (உள்ளத்தில் தியானித்து).
மா = சிறந்த . திருப்புகழ் பாடி = உனது திருப்புகழ்களைப் பாடி .

முத்தன் ஆமாறு = ஞான நிலை பெற்றவனாக ஆகும்படி . எனைப்
பெரு வாழ்வின் = என்னை சிறந்த வாழ்வாகிய .
முத்தியே சேர்வதற்கு = முத்தி நிலையை அடைய .
அருள்வாயே = அருள் புரிவாயாக .

உத்தமா = உத்தமனே .
தான சற் குணர் நேயா = ஈகைக் குணம் உள்ள நல்ல குணம்
உடையவர்களுக்கு நண்பரே .

அல்லது

உத்தம அதான சற்குணர் நேயா என பிரித்து உத்தம குணத்தைப்
பற்றிக்கொண்டுள்ள நல்லியல்பு உடைய நண்பரே! எனவும்
பொருள் கொள்ளலாம்
ஒப்பிலா = நிகரில்லாத . சமானமில்லாத
மா மணிக்கிரி வாசா = சிறந்த இரத்தினகிரியில் வீற்றிருப்பவனே .

வித்தகா = ஞானியே . சத்திநி பாதா = ஞான பக்குவம்
அடைந்தவர்களுக்கு அருள் புரியும்
சத்தியாகப் பதிகின்றவனே .

வெற்றி வேலாயுதப் பெருமானே = வெற்றி வேலாயுதத்தைக் கையில் ஏந்தும் பெருமானே .

சுருக்க உரை

நான் உன்னைப் பல காலமாக உள்ளத்தில் தியானித்து உனது திருப்புகழைப் பாடி, ஞான நிலை பெற்றவனாகும்படியான முத்தி நிலையை அடைய அருள் புரிவாயாக .

உத்தமனே . ஈகைக் குணம் உடைய நல்ல குணம் படைத்தவர்களுக்கு நேசனே . ஒப்பில்லாத இரத்தின கிரியில் வாழ்பவனே . ஞானியே . ஞான பக்குவம் அடைந்தவர்களுக்கு அருள் சத்தியாக இருப்பவனே . வெற்றி வேலாயுதத்தைக் கையில் ஏந்தியவனே . நான் முத்தியை அடைய அருள் புரிய வேண்டுகின்றேன் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சத்திநி பாதா {இதுகாறும் மறைந்திருந்த இறைவனின் சக்தி அருட்சக்தியாக மாறி ஆன்மாவில் இறைவதே சத்தி நிபாதாம் ஆகும் அது ஆன்மாவின் தகுதிக்கேற்ப நான்கு வகைகளில் (பிரகாரமாக) நிகழுமென சைவ சித்தாந்தம் கூறுகிறது}

முதல் பிரகாரம் ... வாழைத் தண்டில் நெருப்பு பற்றினால் போல இருக்கும் (மந்தம்) (நமக்குப் பேறாயுள்ளது ஒரு கர்த்தா என்று உணர்வது). இரண்டாவது பிரகாரம் ... பச்சை விறகில் நெருப்பு பற்றினால் போல இருக்கும் (மந்த தரம்). (அந்தக் கர்த்தாவைப் பெறுகைக்கு வழி என்ன என்று ஆராய்வது). மூன்றாம் பிரகாரம் ... உலர்ந்த விறகில் நெருப்பைப் போன்றது (தீவிரம்). (கர்த்தாவைப் பெற உலகில் நாடுவது) நான்காம் பிரகாரம் ... கரியில் நெருப்புப் போன்றது (தீவிர தரம்). (உலகை முற்றும் துறந்து கர்த்தாவே பொருள் என்று கொண்டு தான் அற நின்று வழிபடுதல்).- (வ.சு.செங்கல்வராய பிள்ளை).

சத்தி நிபாதா சக்தி – அருள், நி – மிகுதி, பாதம்- பதிதல். திருவருள் ஞானத்தை ஆன்மாக்களுக்கு பதிய வைப்பவர் - வாரியார் ஸ்வாமிகள்

தலைப்புச் சொற்கள்

பத்தி திருப்புகழ் முத்தி நெறி அருள் ஈகை இரத்தினகிரி
ஞானம் சத்திநி பாதம் வேல் கண்டம் சிறிய பாடல்

149

ஊதிமலை

(தாராபுரம் – காங்கேயம் வழியில். சஞ்சீவிமலை, பொன்னுதிமலை என்றும் கூறுவர்)

தானதன தான தந்த தானதன தான தந்த
தானதன தான தந்த தனதான

ஆதிமக மாயி யம்பை தேவிசிவ னார்ம கிழ்ந்த
ஆவுடைய மாது தந்த குமரேசா
ஆதரவ தாய்வ ருந்தி யாதியரு ணேச ரென்று
ஆளுமுனை யேவ ணங்க அருள்வாயே
புதமது வான வைந்து பேதமிட வேய லைந்து
பூரணசி வாக மங்க ளறியாதே
பூணுமுலை மாதர் தங்கள் ஆசைவகையே நினைந்து
போகமுற வேவி ரும்பு மடியேனை
நீதயவ தாயி ரங்கி நேசவரு ளேபுரிந்து
நீதிநெறி யேவி ளங்க வுபதேச
நேர்மைசிவ னார் திகழ்ந்த காதிலுரை வேத மந்தர்
நீலமயி லேறி வந்த வடிவேலா
ஓதுமறை யாக மஞ்சொல் யோகமது வேபு ரிந்து
ஊழியுணர் வார்கள் தங்கள் வினைதீர்
ஊனுமுயி ராய் வளர்ந்து ஓசையுடன் வாழ்வு தந்த
ஊதிமலை மீது கந்த பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

ஆதி மகமாயி அம்பை தேவி சிவனார் மகிழ்ந்த
ஆ உடைய மாது தந்த குமரேசா

ஆதரவு அதாய் வருந்தி ஆதி அருணேசர் என்று
ஆளும் உணையே வணங்க அருள்வாயே

புதம் அதுவான ஐந்து பேதம் இடவே அலைந்து
பூரண சிவ ஆகமங்கள் அறியாதே

பூணு முலை மாதர் தங்கள் ஆசை வகையே நினைந்து

போகம் உறவே விரும்பும் அடியேனை

நீ தயவதாய் இரங்கி நேச அருளே புரிந்து
நிதி நெறியே விளங்க உபதேச

நேர்மை சிவனார் திகழ்ந்த காதில் உரை வேத மந்தர்
நீல மயில் ஏறி வந்த வடிவேலா

ஓது மறை ஆகமம் சொல் யோகம் அதுவே புரிந்து
ஊழி உணர்வார்கள் தங்கள் வினை தீர

ஊனும் உயிராய் வளர்ந்து ஓசையுடன் வாழ்வு தந்த
ஊதி மலை மீது உகந்த பெருமாளே .

பத உரை

ஆதி மகமாயி அம்பை தேவி = ஆதி முதலிய திருப் பெயர்களால்
போற்றப்படும் .

சிவனார் மகிழ்ந்த ஆ உடைய மாது = சிவபெருமான் மகிழ்ந்த பசு
ஏறும் இறைவியாகிய உமை .

தந்த குமரேசா = ஈன்ற குமரேசனே .

ஆதரவு அதாய் வருந்தி = அன்புடனே மனக் கசிவுடன் .

ஆதி அருணேசர் என்று = ஆதி அருணாசலேசுரர் என்று .

ஆளும் உனையே = என்னை ஆண்டருளும் உன்னையே .

வணங்க அருள்வாயே = நான் வணங்க அருள் புரிவாயாக .

புதம் அதுவான ஐந்து = ஐம் புதங்களால் ஆகிய உடலில் பொறிகள்
ஐந்தும் .

பேதம் இடவே = வேற்றுமைப்படவே .

அலைந்து = அதனால் அலைந்து . புரண = முழுமையான .

சிவ ஆகமங்கள் அறியாதே = சிவாமகங்களை ஓதி அறியாமல் .

பூணும் முலை மாதர் தங்கள் = ஆபரணங்கள் அணிந்த கொங்கையை
உடைய மாதர்களின் மேல் .

ஆசை வகையே நினைந்து = ஆசை பலவாறு மனதில் கொண்டு .

போகம் உறவே விரும்பி = அவர்களுடன் காம போக இன்பத்தையே
விரும்புகின்ற .

அடியேனை = அடியேன் மேல் .

நீ தயவதாய் இரங்கி = நீ தயவுடன் இரக்கம் வைத்து .

நேச அருளே புரிந்து = நண்பான அருள் புரிந்து .

நீதி நெறியே விளங்க = நீதி மார்க்கமே திகழ .

உபதேச = உபதேச அறத்தின் .

நேர்மை = நுண்மையை .

சிவனார் திகழ்ந்த காதில் உரை = சிவபெருமானின் விளங்கும் திருச்
செவியில் .

வேத மந்திர = வேதமந்திரம் (உரைத்தவனே) .

நீல மயில் ஏறி வந்த வடிவேலா = நீல நிறம் உள்ள மயிலின் மேல்
ஏறி வரும் கூரிய வேலனே .

ஓது = ஓதப்படும் , மறை = வேதமும் ,

ஆகமம் = ஆகமம் , சொல் = சொல்லுகின்ற .

யோகம் அதுவே புரிந்து = யோகத்தையே புரிந்து .

ஊழி உணர்வார்கள் தங்கள் = விதியின் போக்கை அல்லது உலகை
உணர்ந்து கொள்ளுபவர்களுடைய .

வினை தீர = வினை ஒழிய .

ஊனும் உயிருமாய் = அவர்களுடைய உடலும் உயிருமாக .

வளர்ந்து = கலந்து வளர்ந்து . ஓசையுடன் = கீர்த்தியோடு .

வாழ்வு தந்த = அவர்களுக்கு நல் வாழ்வை அருளும் .

ஊதி மலை மீது உகந்த பெருமானே = ஊதி மலை மேல் விரும்பி
வீற்றிருக்கும் பெருமானே .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பூதம் அதுவான ஐந்து பேதமிடவே

(ஐம்பூதத்தாலே அலக்கழிந்த தோசமற) தாயுமானவர் (எந்நாட்)
(ஊனாகி உயிராகி அதனுள் நின்ற உணர்வாகிப் பிறவனைத்தும்
நீயாய் நின்றாய்) -- திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 6-62-2.

தலைப்புச் சொற்கள்

துதி சிவன் உமை ஐம்பூதங்கள் வேதம் ஆகமம் அடியேன் உபதேசம்
வேல் மயில் விதி நெறி நீதி ஊதிமலை

150

கதிர்காமம்

தனத்தத் தனதான தானன
தனத்தத் தனதான தானன
தனத்தத் தனதான தானன

தனதான

உடுக்கத் துகில்வேணு நீள்பசி
யவிக்கக் கனபானம் வேணுநல்
ஒளிக்குப் புனலாடை வேணுமெய் யுறுநோயை
ஒழிக்கப் பரிகாரம் வேணுமுள்
இருக்கச் சிறுநாரி வேணுமொர்
படுக்கத் தனிவீடு வேணுமெய் வகையாவுங்
கிடைத்துக் க்ருஹவாசி யாகிய
மயக்கக் கடலாடி நீடிய
கிளைக்குப் பரிபால னாயுயி ரவமேபோம்
க்ருபைச்சித் தமுஞான போதமு
மழைத்துத் தரவேணு மூழ்பவ
கிரிக்குட் சுழல்வேனை யாளுவ தொருநாளே
குடக்குச் சிலதூதர் தேடுக
வடக்குச் சில தூதர் நாடுக
குணக்குச் சில தூதர் தேடுக வெனமேவிக்
குறிப்பிற் குறிகாணு மாருதி
யினித்தெற் கொருதூது போவது
குறிப்பிற் குறிபோன போதிலும் வரலாமோ

அடிக்குத் திரகார ராகிய
 அரக்கர்க் கிளையாத தீரனு
 மலைக்கப் புறமேவி மாதாறு வனமேசென்
 றருட்பொற் றிருவாழி மோதிர
 மளித்துற் றவர்மேல் மனோகர
 மளித்துக் கதிர்காம மேவிய பெருமாளே .

பதம் பிரித்தல்

உடுக்க துகில் வேணும் நீள் பசி
 அவிக்க கன பானம் வேணும் நல்
 ஒளிக்கு புனல் ஆடை வேணும் மெய்யுறு நோயை

ஒழிக்க பரிகாரம் வேணும் உள்
 இருக்க சிறு நாரி வேணும் ஓர்
 படுக்க தனி வீடு வேணும் இவ் வகை யாவும்

கிடைத்து க்ருஹ வாசியாகி அ
 மயக்க கடல் ஆடி நீடிய
 கிளைக்கு பரிபாலனாய் உயிர் அவமே போம்

க்ருபை சித்தமும் ஞான போதமும்
 அழைத்து தர வேணும் ஊழ் பவ
 கிரிக்குள் சுழல்வேனை ஆளுவது ஒரு நாளே

குடக்கு சில தூதர் தேடுக
 வடக்கு சில தூதர் நாடுக
 குணுக்கு சில தூதர் தேடுக என மேவி

குறிப்பில் குறி காணும் மாருதி
 இனி தெற்கு ஒரு தூது போவது
 குறிப்பில் குறி போன போதிலும் வரலாமோ

அடி குத்திரகாரர் ஆகிய
 அரக்கர்க்கு இளையாத தீரனும்

மலைக்கு அப்புறம் மேவி மாது உறு வனமே சென்று

அருள் பொன் திரு ஆழி மோதிரம்
அளித்து உற்றவர் மேல் மனோகரம்
அளித்து கதிர் காமம் மேவிய பெருமாளே .

பத உரை

உடுக்க = உடுப்பதற்கு . துகில் வேணும் = ஆடை வேண்டும் .
நீள் = பெரும் . பசி அவிக்க = பசியைத் தணிப்பதற்கு .
கன பானம் வேணும் = நிரம்பப் பருகும் உணவு வேண்டும் .
நல் ஒளிக்கு = தேகம் நல்ல ஒளி தருவதற்கு .
புனல் = (குளிக்க) நீரும் .
ஆடை வேணும் = உயர்ந்த உடையும் வேண்டும் .
மெய் உறு நோயை = உடலுறு நோய்களை .

ஒழிக்க = ஒழிப்பதற்கு .
பரிகாரம் வேணும் = (தக்க) வைத்தியம் வேண்டும் .
உள் இருக்க = (விட்டின்) உள் இருப்பதற்கு .
சிறு நாரி வேணும் = இளம் மனைவி வேண்டும் .
படுக்க = படுப்பதற்கு .
ஓர் தனி வீடு வேணும் = ஒரு தனி இல்லம் வேண்டும் .
இவ் வகை யாவும் = இந்த மாதிரி சுகங்களை எல்லாம் .

கிடைத்து = கிடைக்கப் பெற்று .
க்ருஹவாசியாகிய = குடும்பத்தனாகி .
அ மயக்கக் கடல் ஆடி = அந்த மயக்கக் கடலில் திளைத்து ஊடாடி .
நீடிய கிளைக்கு = பெருத்த (தனது) சுற்றத்தார்களை .
பரிபாலனாய் = பரிபாலனம் செய்பவனாக இருந்து .
உயிர் அவமே போம் = உயிர் வீணாகக் கழிந்து போகும் .

க்ருபைச் சித்தமும் = கருணை உள்ளத்தையும் .
ஞான போதமும் = ஞான நிலை அறிவையும் .

அழைத்து = (என்னை) அழைத்து .

தர வேணும் = தர வேண்டுகிறேன் .

ஊழ் பவ கிரிக்குள் = ஊழ் வினைப்படி பிறப்பு என்கின்ற

மலைச்சூழலில்

உழல்வேனை = சுற்றித் திரிபவனை .

ஆளுவது ஒரு நாளே = ஆண்டருள்வது ஒருநாள் ஆகுமோ ?

குடக்கு = மேற்கே .

சில தூதர்கள் = சில தூதுவர்கள் .

தேடுக = (சென்று) தேடுங்கள் .

வடக்குச் சில தூதர்கள் = வட திசைப் புறம் சென்று சில தூதர்கள்

நாடுக = தேடுங்கள் .

குணக்கு = கிழக்கே . சில தூதர்கள்

தேடுக = தேடுங்கள் .

என மேவி = என்று கூறி அனுப்பி வைத்து .

குறிப்பில் குறி காணும் = குறிப்பினாலேயே குறித்த பொருளைக் .

காணவல்ல

மாருதி = அனுமன் .

இனி தெற்கு ஒரு தூது போவது = இனி தெற்கே ஒப்பற்ற

தூதுவனாகப் போக வேண்டியது .

குறிப்பில் = சொல்லியனுப்பிய குறிப்பு விவரத்தின்படி

குறி போன போதிலும் = குறித்த பொருள் கிட்டுதல் தவறிப் போன
போதிலும் .

வரலாமோ = திரும்பி வீணே வருதல் நல்லதோ (நல்லதல்ல என்று

சுக்கிரீவன் சொல்லி அனுப்ப) .

அடி = சுத்த . குத்திரர்காரர் ஆகிய = வஞ்சகர்களாகிய .

அரக்கர்க்கு இளையாத = அரக்கர்களிடம் தோற்று இளைக்காத .

தீரனும் = தீரனாய் .

அலைக்கு அப்புறம் மேவி = கடலைத் தாண்டி அப்புறம்

(இலங்கைக்குச் சென்று) .

மாது உறும் வனமே சென்று = மாதாகிய சீதை இருந்த அசோக
வனத்தை அடைந்து .

அருள் = இராமர் தந்தருளிய .

பொன் = அழகிய .

ஆழி மோதிரம் அளித்து = ஆழி மோதிரத்தைக் கொடுத்தவராகிய

உற்றவர் மேல் = அனுமனுக்கு .

மனோகரம் அளித்து = அன்புடன் அனுக்கிரகம் செய்து .

கதிர் காமத்தில் மேவிய = கதிர்காமத்தில் வீற்றிருக்கும்

பெருமானே = பெருமானே .

சுருக்க உரை

உடுக்க ஆடை , உண்ண உணவு , நோய்களுக்குச் சிகிச்சை , படுக்க வீடு ,
இளம் மனைவி முதலிய எல்லா சுகங்களும் கிடைத்துக்
குடும்பத்தனாகி , வீணாக உயிரைக் கழிக்காமல் , கருணை
உள்ளத்தையும் , ஞான நிலை அறிவையும் அடியேனை அழைத்துத்
தரவேணும் . பிறவி என்னும் சூழலில் சிக்குண்ட என்னை
ஆண்டருளும் நாளும் உண்டாகுமோ .

குறிப்பறிந்து சீதையைத் தேடித் தெற்கே சென்று , இலங்கையில்
சீதையை அசோக வனத்தில் கண்ட அனுமனுக்கு அன்புடன்
அனுக்கிரகித்து கதிர்காமத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே . பிறவிச்
சூழலில் இருக்கும் என்னை ஆண்டருள வேண்டும் .

குகழீ ரசப்தி விரிவுரை

காதக பாதக , சாதக இராவணன் , பிராட்டியை இராமனிடமிருந்து பிரித்தான் .
செம்மையற்ற இலங்கையில் சிறையும் வைத்தான் . இது கண்டு தேம்பி அழுதது
தர்ம தேவதை . தேவியைப் பிரிந்து திகைத்த ரகுபதி , மயிலே , குயிலே , மான்
இனங்கள் எங்கே என் தேவி ? , எங்கே என் மைதிலி ? , எங்கே ? எங்கே ? என்று
எதிர்பட்டவற்றை எல்லாம் நோக்கி குமறி அழுது கூவினன் .

கோபமும் துன்பமும் மிகுந்து கொதித்து , பொரிந்து கழிந்தது இலக்குவன் மேனி .
இருவரும் பல இடங்களை நாடினர் . உயிர் போம் நிலையில் ஜடாயு சமிக்ஞை
காட்டினார் . சபரி வழி காட்டினள் . அவடவழியே சென்ற அருள் மிகு ரகுபதி ,

சுக்ரீவனை துணை கொண்டார் . அவன் மூலம் ஜானகி இருக்கும் இடம் கண்டு வர வானரப் படைகள் வாய்த்தன .

சிலருக்கு வடக்கில் செல்லக் கட்டளை . சிலருக்கு மேற்கில் செல்ல உத்தரவு . சிலருக்கு கிழக்கில் செல்ல ஆக்களு . அரும் திறல் , பெரும் தகுதி , கலைஞானம் , நுண்மை மதி , குறிப்பறிதலில் சிறந்த குணக் கொண்டலான அநுமானை அன்போடு ராமன் தனித்து அழைத்தான் .

ஆஞ்சனேயா , நீ தென் திசைச் செல் . தேவியைக் காண்பயேல் என் தூதன் என்பதற்கு அடையாளமாக இதைக் கொடு என்று கைக் கணையாழியைக் கழற்றி அளித்தான் . அருளாணையை மேற்கொண்ட அநுமான் கந்தனை இதயத்தில் வந்தித்து கடலைத் தாவினன் . இலங்கையில் குதித்தான் . தேவியை எங்கும் தேடினான் . அன்னை எங்கும் அகப்படாமையால் துறப்பேன் உயிர் என்று துணிந்தான் .

கவலும் அவன் மன நிலையைக் கண்ட கதிர்காமன் அருளோடு அவனில் ஆவேசித்தான் . பெரும் தெளிவு அதனால் பிறந்தது . மேலும் தேடினான் . தேடிக் கொண்டே சென்றான் . காசுத்தன் தேவியை அசோக வனத்தில் கண்டான் . வந்த சோதனைகளால் நொந்த மன தேவி ஊர்தண்யமாகி உயிர் துறக்க முயன்றாள் . கண்டான் அநுமன் . கருத்தும் எண்ணினன் . கொண்டான் நடுக்கம் . மெய் தீண்டக் கூசினான் . அண்டர் நாயகன் அருள் தூதன் யான் என்று அறிவித்த படி குதிதார் . மகிழ்ந்தது மனம் . மேலும் யாரோ இவன் என்று இதயம் ஐயம் கொண்டது . அதை அறிந்து விருவிரு என்று ராகவன் செய்தியை விளம்பினன் மாருதி . தாயே , தாங்கள் இருக்கும் இடம் அறிய எண்ணிறந்த வானரங்கள் திசை அனைத்தும் சென்றுளர் . தங்களை தரிசிக்கும் தவமுடைய அடியேன் யான் . இந்தா அம்மா , ரகுபதியின் கணையாழி என்று கண்டு மகிழ கையில் கொடுத்தான் . ஆர்வம் பெருகிய அன்னை , அநுமா , நீ இன்று போல் என்றும் இரு என்று ஆசி கூறினள் . ஒரு மாதத்தில் சிறை அகலும் என்று உறுதி கூறி திரும்பினன் . அந்த சிறிய திருவடி அநியாய ராவணன் மேல் இருந்த ஆத்திரத்தால் அசோக வனத்தை அழித்தான் .

உயிர் போகும் வரை , அடி அடி என்று அடிக்க அறிந்தவர் இரக்கமற்றவர் அரக்கர்கள் . ராவணன் மகன் அக்ஷயன் எதிர்பட்டாரை இடிப்பான் , அவர் என்பை உடைப்பான் . குடைந்து உடலைக் குளம்பாக்குவான் . அந்த அக்ஷயன் அரக்கரோடு வந்து எதிர்த்தான் . கதிர்காமன் தன்னில் ஆவேசித்திருக்கும் ஆற்றலால் உறுத்து எதிர்த்தனர் உயிரை ஒழித்தார் மாருதி . அதன் பின் இந்திரஜித் வந்து எதிர்த்தான் . கருதிய பல சிந்தனையால் வேண்டுமென்றே கட்டப்பட்ட அநுமனை ராவணன் எதிரில் நிறுத்தினர் . அறவுரை பல கூறினார் அநுமன் . இருமாந்திருக்கும் ராவணன் தன் இருபது செவிகளும் அந்த உபதேசத்தை ஏற்க மறுத்தன . இவன் வாலில் தீ வைமின்கள் என்று பத்து வாயாலும் கூறினன் . வாலில் வைத்த தீயால் இலங்கையைக் கொளுத்தி வந்த வழியே மீண்டான் அநுமன் . ராகவனை

தரிசித்தான் . ஜானகி ஆக்கம் கூறி சாந்தி தந்தான் . அதன் பின் அரக்கர்களை கழுவறுத்து , அறவோர்க்கு காப்பளித்து விடுதலை பெற்ற ஜானகியுடன் அயோத்தியை ஆண்டு எவர்க்கும் இன்பம் செய்தான் ராமன் என்பது பழைய வரலாறு .

மாருதியின் தொண்டு தன்னலமற்றது . அது கண்டு அவனில் கலந்திருந்து வெற்றியை அளித்தது வேல் தெய்வம் . இவ்வரலாறு முருக பக்தர்களுக்கு ஓர் முன்னறிவிப்பு . பற்று ஒன்றும் இல்லாத பக்தர் ஆஞ்சனேயர் . அந்நிலையில் உத்தமத் தொண்டு செய்து உயர்ந்தார் . கதிர்காமா , அவருக்கு நீ அருள் பாலித்தாய் என்பதில் என்ன அதிசயம் இருக்கிறது ?.

என் சரித்திரம் பரிதாபம் . இடைக்கு உடை , மேலாடை , பசிக்கு உணவு சிறந்ததாக பலிக்க வேண்டும் . உடல் நோய் வந்தால் அது நொடியில் ஒழிய வேண்டும் . இது என் நினைவு மேலும் மோக விகாரம் ஒருபுறம் முதிர்கிறது . கனம் தங்கிய மேலோர் காரித் துப்பும் கடைப்பட்ட வாழ்வுடைய எனக்கு , இல்லறத்தான் என்ற ஒரு போலிப் பெயரும் இருக்கிறது .

எம்பெருமானே , உன் திரு உளத்தில் இரக்கம் தோன்ற அடியேனுக்கு ஞானம் அருளாயா . தெளிவு பிறக்க சங்கல்பம் செய்யாயா . முறையே பிறவி எனும் மலை குறையுள் சிக்கி வெளிப்பட அறியாமல் அங்கேயே சூழன்று வருந்தும் அடியேனை நீ ஆளாக்கிக் கொள்ளும் நாள் என்றேயோ என்று பிராத்திக்கும் இனிய திருப்புகழ் இது .

(அநுமனை சொல்லின் செல்வன் என்றான் ராமன் . மெய்மையின் வேலி போன்றான் , தருமத்தின் தனிமை தீர்ப்பான் என்பது கம்பர் வைத்த பெயர் . குறிப்பிற் குறி காணும் மாருதி எனும் ஓர் அரும் பெயர் சூட்டுகின்றார் நம் அருணகிரிநாதர் . இதயத்தில் குகப்பரமன் இருக்கும் குறிப்பை உணர்ந்தவன் அநுமான் என்ற பொருளும் இதற்கு உண்டு . சுந்தர முருகனை என்றும் எண்ணும் அதனால் மாருதிக்கும் சுந்தரன் என்னும் பெயர் உண்டு . எம்பெருமான் கதிர்காமனோ தன்னையே அநுமனுக்குத் தந்து அவனைத் தக்கோன் ஆக்கினான் என்பது இத் திருப்புகழில் கண்ட திறம்) .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. குடக்குச் சில தூதர் தேடுக ...

கதிர்காமத்தில் வீற்றிருக்கும் முருகன் அனுமனுக்கு அருள் புரிந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது . இரமாயணக் கதையும் கூறப்பட்டுள்ளது .

தலைப்புச் சொற்கள்

இல்லறம் மாயை ஞானம் போதம் ஊழ்வினை பிறவி திருமால்
இலக்குமி (சீதை) அனுமன் அரக்கர் அருள் கதிர்காமம் இராமன்

151

கதிர்காமம்

தனை தான தத்த தனதான

எதிரி லாத பத்தி	தனைமேவி
இனிய தாள்நினைப்பை	யிருபோதும்
இதய வாரிதிக்கு	஁றவாகி
எனது ஁ேசி றக்க	அருள்வாயே
கதிர காம வெற்பி	஁றைவோனே
கனக மேரு வொத்த	புயவீரா
மதுர வாணி யுற்ற	கழலோனே
வழுதி கூனி மிர்த்த	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

எதிர் இலாத பத்தி தனை மேவி
இனிய தாள் நினைப்பை இருபோதும்

இதய வாரிதிக்குள் ஁றவாகி
எனது ஁ளே சிறக்க அருள்வாயே

கதிர காம வெற்பில் ஁றைவோனே
கனக மேரு ஁த்த புய வீரா

மதுர வாணி ஁ற்ற கழலோனே
வழுதி கூன் நிமிர்த்த பெருமானே .

பத ஁ரை

எதிர் இலாத = இணை இல்லாத . பத்தி தனை = பக்தி நிலையை .
 மேவி = அடைந்து . இனிய தாள் = (உனது) இனிய திருவடிகளின் .
 நினைப்பை = நினைப்பை . இரு போதும் = காலை மாலை இரண்டு
 வேளைகளிலும் .

இதய வாரிதிக்குள் = மனமாகிய கடலில் . உறவாகி = உறவு பூண்டு .
 எனது உ(ள்)ளே = என்னுடைய உள்ளத்தில் . சிறக்க = சிறந்து விளங்க .
 அருள்வாயே = அருள் புரிவாயாக .

கதிர காம வெற்பில் = கதிர் காமம் என்னும் மலையில்
 உறைவோனே = வீற்றிருப்பவனே .

கனக = பொன் மயமான .
 மேரு ஒத்த = மேரு மலைக்கு ஒப்பான .
 புய வீரா = (வலிய) புயங்களை உடைய வீரனே .

மதுர = இனிமை தரும் . வாணி உற்ற = நாதம் பொருந்திய .
 கழலோனே = கழல்களை உடையவனே . வழுதி = பாண்டியனது .
 கூன் நிமிர்த் பெருமாளே = கூனை (சம்பந்தராக வந்து) நிமிர்த்திய
 பெருமாளே .

சுருக்க உரை

நிகரில்லாத பக்தியை மேற்கொண்டு , உன் திருவடியை எப்போதும்
 நினைந்து , என் நெஞ்சக் கடலில் புகுந்து , உன் கழல்கள் என்
 உள்ளத்தே சிறந்து விளங்க அருள்வாயே .

பொன் மயமான மேருமலைக்கு ஒப்பான புயங்களை
 உடையவனே இனிமை தரும் நாதம் பொருந்திய கழல்களை
 உடையவனே . பாண்டியனது கூனை நிமிர்த்தியவனே . உன்
 திருவடி நினைப்பை அருள்வாய் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. வாணி உற்ற கழலோனே

வாணி = நாதம் தோன்றும் இடம் .

(செஞ்சர ணாத கீத கிண்கிணி நீபமாலை)----- திருப்புகழ் (வஞ்சகலோப) .

(இனிய நாத சிலம்பு புலம்பிடும்

அருண ஆடக கிண்கிணி தங்கிய அடிதாராய்)--- திருப்புகழ் (கமலமாதூடன்)

ஆ. வழுதி கூன் நிமிர்த்த ...

(வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக)--- சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை
3-54-1.

தலைப்புச் சொற்கள்

பக்தி திருவடி அருள் கழல் பாண்டியன் சிறிய பாடல் கதிர்காமம்

152

கதிர்காமம்

தனதன தனதன தனதன தனதன
தானத் தனந்த தனதான

கடகட கருவிகள் தபவகி ரதிர்கதிர்	
காமத் தரங்கம்	மலைவீரா
கனகத நககுலி புணரித குணகுக	
காமத் தனஞ்சம்	புயனோட
வடசிக ரகிரித விடுபட நடமிடு	
மாவிற் புகுங்கந்	தவழாது
வழிவழி தமரென வழிபடு கிலனென	
வாவிக் கினம்பொன்	றிடுமோதான்
அடவியி ருடியபி நவகும ரியடிமை	
யாயப் புனஞ்சென்	றயர்வோனே
அயிலவ சமுடன ததிதிரி தருகவி	
யாளப் புயங்கொண்	டருள்வோனே
இடமொரு மரகத மயில்மிசை வடிவுள	
ஏழைக் கிடங்கண்	டவர்வாழ்வே
இதமொழி பகரினு மதமொழி பகரினு	
மேழைக் கிரங்கும்	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

கடகட கருவிகள் தப வகிர் அதிர் கதிர்
காம தரங்கம் அலை வீரா

கன கத நக(ம்) குலி புணர் இத குண குக
காம அத்தன் அஞ்ச அம்புயன் ஓட

வட சிகரி தவிடு பட நடம் இடும்
மாவில் புகும் கந்த வழாது

வழி வழி தமர் என வழி படுகிலன் என்
அவா விக்கினம் பொன்றிடுமோ தான்

அடவி இருடி அபிநவ குமரி அடிமையாய்
அப்புனம் சென்று அயர்வோனே

அவசமுடன் அ ததி திரிதரு கவி
ஆள புயம் கொண்டு அருள்வோனே

இடம் ஒரு மரகத மயில் மிசை வடிவு உள
ஏழைக்கு இடம் கண்டவர் வாழ்வே

இதம் மொழி பகரினும் மத மொழி பகரினும்
ஏழைக்கு இரங்கும் பெருமானே .

பத உரை

கடகட கருவிகள் = கட கட என்று ஒலி செய்யும் பறை
முதலிய கருவிகளின் ஓசையை .

தப = அடக்குவதாய் .

வகிர் அதிர் = கீற்றுக்களை உடைய புலிகள் ஒலி செய்கின்ற .

கதிர்காமம் = கதிர்காமம் என்ற தலத்தின் .

தரங்கம் அலை வீரா = கடலை வருத்திய வீரனே .

கனம் = பெருமை வாய்ந்ததும் .

கத நகம் குலி = கோபம் கொண்டதுமான மலையை ஒத்த யானை
(ஐராவதம்) வளர்த்த தேவசேனையை .

புணர் = அணைந்த .

இத குண = இனிமையான குணத்தை உடையவனே .

குக = இதய குகையில் வாழ்பவரே

காம அத்தன் = மன்மதனுடைய தந்தையாகிய திருமால் .

அஞ்ச = பயப்படவும் .

அம்புயன் ஓட = தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமன் ஓடவும் .

வட சிகரி = வடக்கே உள்ள மேரு மலை .

தவிடு பட = பொடியாகும்படவும் .

நடம் இடு = நடனம் செய்கின்ற .

மாவில் = குதிரையாகிய மயிலின் மேல் .

புகும் = ஏறி வரும் . கந்த = கந்தனே . வழாது = தவறின்றி .

வழிவழி தமர் என = வழிவழியான உறவினன் என்று

சொல்லும்படி . வழிபடுகிலன் = நான் உன்னை வழிபடவில்லை .

என் அவா = என்னிடமுள்ள மூன்று ஆசைகளும் .

விக்கினம் = மற்றும் உள்ள தடைகளும் .

பொன்றிடுமோ = (என்றைக்காவது) அழிந்து போகுமோ .

அடவி இருடி = காட்டில் தவம் செய்த சிவமுனிவரின் .

அபிநவ குமரி = புதுமையான புதல்வியாகிய வள்ளி நாயகிக்கு .

அடிமையாய் = அடிமையாகி .

அப் புனம் சென்று = அந்தத் தினைப் புனத்துக்குச் சென்று .

அயர்வோனே = தளர்ச்சி உற்றவனே .

அவசமுடன் = தளர்ச்சியுடன் .

அ ததி திரிதரு கவி = வெயிலால் மயக்கத்துடன் போய்க்
கொண்டிருந்த கவியாகிய பொய்யா
மொழியை .

ஆள = ஆண்டருள .

அயில் புயம் கொண்டு அருள்வோனே = வேலைத் தோளில் ஏந்திச்

சென்று அருள் புரிந்தவனே .

இடம் = தமது இடது பாகத்தில் .

ஒரு மரகத மயில் மிசை = ஒப்பற்ற மரகத மயிலுக்கு மேலான
அழகான .

வடிவுள் = வடிவுள்ள .

ஏழைக்கு = ஏழையாகிய (பார்வதிக்கு) .

இடம் கண்டவர் = இடம் தந்தவரான சிவபெருமானின்

வாழ்வே = செல்வனே .

இத மொழி பகரினும் = அடியேன் இனிய சொற்களைப் பேசினாலும் .

மத மொழி பகரினும் = ஆணவம் மிகச் சொற்களைப் பேசினாலும் .

ஏழைக்கு இரங்கும் பெருமானே = இந்த ஏழையினிடத்துக் கருணை
காட்டும் பெருமானே .

சுருக்க உரை

பறை முதலிய கருவிகளையும் மீறி ஒலியை எழுப்பும் புலிகள் உள்ள
கதிர்காமத்தில் கடலை வருத்திய வீரனே . பெரிய யானையாகிய
ஐராவதத்தால் வளர்க்கப்பட்ட தேவசேனையை அணைவோனே . இனிய
குணம் உடையவனே . திருமாலும் , பிரமனும் அஞ்சி ஓடும்படி மேரு
மலை தூள்பட நடனம் செய்கின்ற மயில் மீது ஏறி வரும் கந்தனே .
நான் உன்னை வழிவழியாக வழிபடும் ஆற்றல் இல்லாதவனாக
இருக்கிறேன் . என்னுடைய மூன்று ஆசைகளும் மற்றத் தடைகளும்
நீங்கி அழிந்திடுமோ ?

வள்ளி நாயகிக்கு அடிமையாகித் தினைப் புனத்துக்குப் போய்த்
தளர்ச்சிஉற்றவனே . பொய்யாமொழிப் புலவருக்கு அருள் செய்தவனே .
மரகத மயில் போன்ற பார்வதியை இடது பாகத்தில் வைத்துள்ள
சிவபெருமானின் மைந்தனே . அடியேன் எப்படிப் பேசினாலும் இந்த
ஏழை மீது இரக்கம் காட்டும் பெருமானே . என் ஆசைகளைப் போக்கிட
வேண்டும் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

இப்பாடல் நற்றாயிரங்கல் என்னும் துறையைச் சேர்ந்தது .

(... நற்றாயிற் காட்டிப் புகழ்கலை

கற்றார் சொற் கேட்கத் தனி வழி வருவோனே .)--- திருப்புகழ் (சிற்றாயக்கூட்டத்).

அ. அயில் அவசமுடன் அ ததி திரிதரு

பொய்யாமொழிப் புலவர் வரலாற்றைக் குறிக்கும் . இப்புலவர் சிவனை

மட்டும் பாடும் வழக்கத்தினர் . முருகனைப் பாடுக என்றால் கோழியையும்

பாடிக் குஞ்சையையும் பாடுவேனோ என்று ஆணவத்துடன் இருந்தவர் . ஒரு

நாள் முருகன் வேடனாய் வந்து முட்டை என்று சொல்லி என் பெயரை

வைத்துப் பாடினால் தான் உன்னை விடுவேன் என்றார் . புலவரும்

நற்றாயிரங்களல் துறையில் பின் வரும் பாட்டைப் பாடினார்

(பொன்போலுங் கள்ளிப் பொறிபறக்குங் கானலிலே

என்பேதை செல்லற் கியைந்தேனே -- மின்போலு

மானவேல் முட்டைக்கு மாறாய தெவ்வர்போங்

கானவேல் முட்டைக்குங் காடு). (முட்டைக்கு = முள் தைக்கும்)

முருகன் இப்பாட்டில் பொருள் குற்றம் இருக்கிறது . கள்ளி தீப்பட்டு பொறி

பறக்குமாயின் வேல முள் சாம்பலாகிப் போயிருக்குமே என்று கூறி பின்

வருமாறு பதில் அளித்தார் .

(விழுந்த துளி அந்தரத்தே வேமென்றும் வீழின்

எழுந்த சுடர்சூடு மென்றுஞ் - செழுங்கொண்டல்

பெய்யாத கானகத்துப் பெய்வளையும் போயினளே

பொய்யா மொழிபகைஞர் போல்). அதாவது கோழிக்குஞ்சைப் பாட

மாட்டேன் என்றாயே . இப்போது முட்டையையும் பாடி விட்டாயே என்று கூறி

புலவரை ஆட்கொண்டார் . (முற்பட்ட முரட்டுப் புலவனை முட்டை பெயர்

செப்பிக் கவிபெறு பெருமானே) --- திருப்புகழ் (பத்திரத்தர)

தலைப்புச் சொற்கள்

தேவசேனை வள்ளி திருமால் பிரமன் சிவன் அடியேன் மூவாசைகள் தடைகள்

பொய்யா மொழி அருள் மயில் ஏழை கதிர்காமம் உமை

153

கதிர்காமம்

தனத்தா தனத்தா தனத்தா தனத்தா
தனத்தா தனத்தா தனத்தா தனத்தா

சரத்தே யுதித்தா யுரத்தே குதித்தே	
சமர்த்தா யெதிர்த்தே	வருதுரைச்
சரிப்போ னமட்டே விடுத்தா யடுத்தாய்	
தகர்த்தா யுடற்றா	னிருகூறாச்
சிரித்தோ டுரத்தோ டறுத்தே குவித்தாய்	
செகுத்தாய் பலத்தார்	விருதாகச்
சிறைச்சேவல் பெற்றாய் வலக்கார முற்றாய்	
திருத்தா மரைத்தா	ளருள்வாயே
புரத்தார் வரத்தார் சரச்சே கரத்தார்	
பொரத்தா னெதிர்த்தே	வருபோது
பொறுத்தார் பரித்தார் சிரித்தா ரெரித்தார்	
பொரித்தார் நுதற்பார்	வையிலேபின்
கரித்தோ லுரித்தார் விரித்தார் தரித்தார்	
கருத்தார் மருத்தார்	மதனாரைக்
கரிக்கோல மிட்டார் கணுக்கான முத்தே	
கதிர்காம முற்றார்	முருகோனே .

பதம் பிரித்தல்

சரத்தே உதித்தார் உரத்தே குதித்தே
சமர்த்தாய் எதிர்த்தே வரு துரை

சரி போன மட்டே விடுத்தாய் அடுத்தாய்
தகர்த்தாய் உடல் தான் இரு கூறா

சிரத்தோடு உரத்தோடு அறுத்தே குவித்தாய்
செகுத்தாய் பல தார் விருதாக

சிறை சேவல் பெற்றாய் வலக்காரம் உற்றாய்
திரு தாமரை தாள் அருள்வாயே

புரத்தார் வரத்தார் சரம் சேகரத்தார்
பொரத்தான் எதிர்த்தே வரு போது

பொறுத்தார் பரித்தார் சிரித்தார் எரித்தார்
பொரித்தார் நுதல் பார்வையிலே பின்

கரி தோல் உரித்தார் விரித்தார் தரித்தார்
கருத்தார் மருத்து ஊர் மதனாரை

கரி கோலம் இட்டார் க(ண்)னுக்கு ஆன முத்தே
கதிர் கோலம் உற்றார் முருகோனே .

பத உரை

சரத்தே உதித்தாய் = நாணற் காட்டின் இடையே தோன்றியவனாய் .
உரத்தே = வலிமையுடன் . குதித்தாய் = குதித்து .
சமர்த்தாய் = சாமர்த்தியமாய் .
எதிர்த்தே வரு சூரை = எதிர்த்து வந்து சூரனை .

சரிப் போன மட்டும் விடுத்தாய் = சரியாக நடந்த வரையில் சும்மா
விட்டிருந்தாய் .

அடுத்தாய் = பின்னர் அடுத்து நெருங்கி .
தகர்த்தாய் = பிளந்தாய் .
உடல் தான் இரு கூறா = உடலை இரண்டு கூறு ஆகும்படி .

சிரத்தோடு உரத்தோடு = தலையோடும் , மார்போடும் ,
அறுத்தே குவித்தாய் = அறுத்துக் குவித்தாய் .
செகுத்தாய் = கொன்றாய் .

பல தார் = பல மாலைகளைப் பெற்றாய் . [தார் – இரண்டு நுனிகளும்
சேர்க்கப்படாத ஆண்கள் அணியும் மாலை. இந்த வகை மாலைகள் ஸ்வாமிகளுக்கு
சாற்றுவார்கள். தேவிகளில் ஆண்டாளுக்கு மட்டும் அணிவிக்கப்படும் மாலை இவ்வகை.
ஏனினில் அது விஷ்ணுவின் மாலை - தொகுப்பாசிரியர்கள்]

விருதாக = வெற்றிக்கு அடையாளமாக .

சிறை சேவல் பெற்றாய் = சிறகை உடைய சேவல் ஒன்றைப்
பெற்றாய் .

வலக்காரம் உற்றாய் = வெற்றியை அடைந்தாய் .

திருத் தாமரைத் தாள் அருள்வாயே = உனது அழகிய தாமரை
போன்ற திருவடியைத் தந்து அருளுக .

புரத்தார் = திரிபுரத்தில் இருந்தவர்கள் .

வரத்தார் = பல வரங்களை உடையவர்களாக .

சரச் சேகரத்தார் = அம்புகளின் கூட்டத்தைக்

கொண்டவர் . பொரத் தான் எதிர்த்தே = சண்டை செய்வதற்கு
எதிர்த்து வந்து போது .

பொறுத்தார் = பொறுமையுடன் இருந்தார் .

பரித்தார் = போர்க் கோலத்தைத் தாங்கினார் .

சிரித்தார் = பின்பு சிரித்தார் .

எரித்தார் = திரி புரத்தை எரித்தார் .

பொரித்தார் = பொரிபடச் செய்தார் .

நுதல் பார்வையிலே பின் = நெற்றிக் கண்ணால் பின்பு .

கரித் தோல் உரித்தார் = யானையின் தோலை உரித்தார் .

விரித்தார் = அதை விரித்து .

தரித்தார் = அணிந்து கொண்டார் .

கருத்தார் = பிரமன் முதலான தேவர்களின் வேண்டு கோளுக்கு

இரங்கி . மருத்து ஊர் = தென்றற் காற்றைத் தேராகக் கொண்ட

மதனாரை = மன்மதனை .

கரிக் கோலம் இட்டார் = கரி மயமாக்கினார் (ஆகிய

சிவபெருமானுக்கு) .

க(ண்)ணுக்கான முத்தே = கண்ணுக்கு விருப்பமான முத்தே .

கதிர்காமம் உற்றார் முருகோனே = கதிர்காமம் என்னும் ஊரில்
பொருந்தி வீற்றிருக்கும் முருகக்கடவுளே .

சுருக்க உரை

நாணற் காட்டிடையே தோன்றி, வலிமையுடன் குதித்து வந்து
தூரனை முதலில் சும்மா விட்டுப் பிறகு, நெருங்கி, அவன் உடலை
இரு கூறாகும்படிப் பிளந்து, விருதாகப் பல மாலைகளையும்
சேவலையும் பெற்றாய். உனது தாமரை போன்ற திருவடியை
எனக்குத் தந்து அருளுக.

திரிபுரங்களில் இருந்தவர்களைச் சிரித்து எரித்தவர். யானையின்
தோலை அணிந்தவர். பிரமன் முதலிய தேவர்களுக்கு இரங்கி
மன்மதனை கரியாக்கியவர். இத்தகைய சிவபெருமானுக்குப்
பிரியமான முத்துப் போன்றவனே. கதிர்காமத்தில் வீற்றிருக்கும்
பெருமானே

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மதனாரைக் கரிக் கோலம் இட்டார்

(அரிய திரிப் புரம் எரிய விழித்தவன்

அயனை முடித்தலை யரிய மழுக்கையன்)... திருப்புகழ் (குருவியென).

தலைப்புச் சொற்கள்

தூரன் சேவல் திருவடி போர் சிவன் மதன் சொல்லாக்கம் பிரமன் தேவர்
கதிர்காமம்

154

கதிர்காமம்

தனதனா தத்தனத் தனதனா தத்தனத்

தனதனா தத்தனத்

தனதான

சரியையா ளர்க்குமக் கிரியையா ளர்க்குநற்

சகலயோ கர்கட்டுமெட்

டரிதாய

சமயபே தத்தினுக் கணுகொணா மெய்ப்பொருட்

டருபரா சத்தியிற்

பரமான

துரியமே லற்புதப் பரமஞா னத்தனிச்

கடர்வியா பித்தநற்

பதிநீடு

துகளிற்சா யுச்சியக் கதியையீ றற்றசொற்

சுகசொரு பத்தையுற்

றடைவேனோ

புரிசைசூழ் செய்ப்பதிக் குரியசா மர்த்யசற்

Commentary and Explanation provided by Dr. C.R. Krishnamurti

Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada,

Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

புருஷவீ ரத்துவிக்	ரமதூரன்
புரளவேல் தொட்டகைக் குமரமேன் மைத்திருப்	
புகழையோ தற்கெனக்	கருள்வோனே
கரியயூ கத்திரட் பலவின்மீ திற்சுளைக்	
கனிகள்பீ றிப்புசித்	தமராடி
கதலிதூ தத்தினிற் பயிலுமீ ழுத்தினிற்	
கதிரகா மக்கிரிப்	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

சரியையார்க்கும் அ கிரியையார்க்கும் நல்
சகல யோகர்க்கும் எட்ட அரிதாய

சமய பேதத்தினுக்கு அணுக ஓணா மெய் பொருள்
தரு பரா சத்தியின் பரமான

துரிய மேல் அற்புத பரம ஞான தனி
சுடர் வியாபித்த நல் பதி நீடு

துகள் இல் சாயுச்சிய கதியை ஈறு அற்ற சொல்
சுக சொருபத்தை உற்று அடைவேனோ

புரிசை சூழ் செய்ப்பதிக்கு உரிய சாமர்த்ய சத்
புருஷ வீரத்து விக்ரம தூரன்

புரள வேல் தொட்ட கை குமர மேன்மை திரு
புகழை ஓதற்கு எனக்கு அருள்வோனே

கரிய ஊக திரள் பலவின் மீதில் சுளை
கனிகள் பீறி புசித்து அமர் ஆடி

கதலி சூதத்தினில் பயிலும் ஈழத்தினில்
கதிர் காம கிரி பெருமானே .

பத உரை

சரியையாளர்க்கும் = சரியை மார்க்கத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் .

அக் கிரியையாளர்க்கும் = அந்தக் கிரியை மார்க்கத்தில்

இருப்பவர்களுக்கும் .

நல் சகல யோகர்க்கும் = நல்ல எல்லாவித யோக நிலையில்
இருப்பவர்களுக்கும் . எட்ட அரிதாய் = எட்டுதற்கு முடியாததும் .

சமய பேதத்தினுக்கு = சமய வேறுபாடுகளால் .

அணுக ஒணா = நெருங்க முடியாததுமான .

மெய்ப் பொருள் தரு = உண்மைப் பொருளைத் தர வல்ல .

பரமான = பராசத்தியினும் மேலானதானதும் .

துரியம் = யோகியர் தன் மயமாய் நிற்பதும் .

மேல் அற்புத = மேம்பட்டதானதும் (ஆகி).

பரம ஞான = பரம ஞான .

தனிச் சுடர் = தனி ஒளி.

வியாபித்த = பரந்துள்ளதாய் .

நல் பதி = சிறந்த இடமாய் .

நீடு = நீடியதாய் .

துகள் இல் = குற்றமில்லாத .

சாயுச்சியக் கதியை = இறைவனோடு இரண்டறக் கலக்கும் நிலையை .

ஈறு அற்ற = முடிவில்லாததும் .

சொல் = புகழப்படுவதுமான .

சுக சொருபத்தை = பேரின்ப நிலையை .

உற்று அடைவேனோ = பொருந்தி அடைவேனோ ?

புரிசை சூழ் = மதில் சூழ்ந்துள்ள .

செய்ப்பதிக்கு = வயலுருக்கு .

உரிய = உரிய .

சாமர்த்ய = வல்லவனே

சத் புருஷ = உத்தமனே .

வீரத்து = வீரமும் .

விக்ரம சூரன் = வலிமையும் கொண்ட சூரன் .

புரள = புரண்டு விழ . வேல் தொட்ட = வேலைச் செலுத்திய .

கைக்குமரனே = திருக்கரத்தை உடைய குமரனே .

மேன்மை = மேன்மை பொருந்திய .

திருப்புகழ் = திருப்புகழை .

ஓதற்கு எனக்கு அருள்வோனே = ஓதுவதற்கு எனக்கு அருள்
செய்தவனே .

கரிய = கரு நிறமான .

ஊகத் திரள் = குரங்குகளின் கூட்டங்கள் .

பலவின் மீதில் = பலா மரத்தின் மீது இருந்து .

சுளைக் கனிகள் = சுளைப் பழங்களை .

பீறிப் புசித்து = கீறிக் கிழித்து உண்டு .

அமர் ஆடி = சண்டை இட்டு .

கதலி சூதத்தினில் = வாழை மரங்களிலும் , மாமரங்களிலும் .

பயிலும் = நெருங்கி விளையாடும் .

ஈழத்தினில் = ஈழ நாட்டில் உள்ள .

கதிர் காமக் கிரிப் பெருமானே = ஈழ நாட்டில் உள்ள கதிர்காம
மலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ.சரியையுடன் அக்கிரியை பேற்றிய

சரியை = கோயிலில் திரு அலகு இடுதல் , மெழுகுதல் , விளக்கு இடுதல் ,
பூ எடுத்தல் , மாலை அமைத்தல் . இது சாலோகம் தரும் (தாச மார்க்கம்) .

கிரியை = பூசை உபகரணங்களை அமைத்து நித்தியக் காரியம்

செய்தல் . இது சாமீபம் தரும் . (புத்ர மார்க்கம்) .

யோகம் = புலன்களை அடக்கிப் பிராண வாயுவைச் சலனம் அற நிறுத்தி ஆறு
ஆதாரங்களின் பொருளை உணர்ந்து , சந்திர மண்டல அமிர்தத்தை உடல்
முழுதும் நிரப்பி , முழுச் சோதியை நினைத்திருத்தல் இது சாரூபம் (சக
மார்க்கம்) .

புறத் தொழில் அகத் தொழில் இன்றி , அறிவு மாத்திரையாலே செய்யும்
வழிபாடு ஞானம் . இது சன்மார்க்கம் .

பாடல் 369 குறிப்பை பார்க்க.

தலைப்புச் சொற்கள்

தத்துவம் மார்க்கங்கள் சரியை கிரியை யோகம் சாயுச்சியம் ஞானம்

பேரின்பம் துரியம் மெய்ப் பொருள் சமயம் சூரன் வேல் அருள் வயலூர்

155

கதிர் காமம்

தனதன தான தனதன தான
தனதன தான தனதான

திருமக ளுலாவு மிருபுய முராரி	
திருமருக நாமப்	பெருமாள்காண்
செகதலமும் வானு மிகுதிபெறு பாடல்	
தெரிதரு குமாரப்	பெருமாள்காண்
மருவுமடி யார்கள் மனதில்வினை யாடு	
மரகதம யூரப்	பெருமாள்காண்
மணிதரளம் வீசி யணியருவி சூழ	
மருவுகதிர் காமப்	பெருமாள்காண்
அருவரைகள் நீறு படஅசுரர் மாள	
அமர்பொருத வீரப்	பெருமாள்காண்
அரவுபிறை வாரி விரவுசடை வேணி	
அமலர்குரு நாதப்	பெருமாள்காண்
இருவினையி லாத தருவினைவி டாத	
இமையவர்கு லேசப்	பெருமாள்காண்
இலகுசிலை வேடர் கொடியினதி பார	
இருதனவி நோதப்	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

திருமகள் உலாவும் இரு புய முராரி
திரு மருக நாம பெருமாள் காண்

செக தலமும் வானும் மிகுதி பெறு பாடல்
தெரி தரு குமார பெருமாள் காண்

மருவும் அடியார்கள் மனதில் விளையாடும்
மரகத மயூர பெருமாள் காண்

அரு வரைகள் நீறு பட அசுரர் மாள
அமர் பொருத வீர பெருமாள்காண்

அரவு பிறை வாரி விரவு சடை வேணி
அமலர் குரு நாத பெருமாள் காண்

இரு வினை இலாத தருவினை விடாத
இமையவர் குல ஈச பெருமாள் காண்

இலகு சிலை வேடர் கொடியின் அதி பார
இரு தன விநோத பெருமானே .

பத உரை

திருமகள் உலாவும் = இலக்குமி தேவி விளையாடும் .
இரு புய = இரண்டு திருப் புயங்களை உடைய .
முராரி = திருமாலின் . திரு = அழகிய .
மருக நாம = மருகன் என்னும் திரு நாமத்தை உடைய .
பெருமாள் காண் = பெருமான் நீ அன்றோ .

செக தலமும் = மண்ணுலகிலும் .
வானும் = விண்ணுலகிலும் .
மிகுதி பெறு = மிக்க பொலிவு பெறும் .
பாடல் தெரி தரு = (தேவாரப்) பாடல்களை அளித்து அருளிய .
குமாரப் பெருமாள் காண் = குமாரப் பெருமான் நீ அன்றோ .

மருவும் = (உனது திருவடியைச்) சார்ந்த .
அடியார்கள் = அடியவர்கள் .
மனதில் விளையாடும் = மனதில் விளையாடும் .
மரகத மயூர = பச்சை மயில் (ஏறும்) .
பெருமாள் காண் = பெருமான் நீ அன்றோ .

மணி தரளம் = மணியையும் முத்தையும் .
வீசி அணி = வீசிய அழகிய .
அருவி சூழ = அருவி சூழ்ந்து .
மருவும் = விளங்கும் .
கதிர் காம = கதிர் காம தலத்து .

பெருமாள் காண் = பெருமான் நீ அன்றோ .

அரு வரைகள் = பெரிய மலைகள் .

நீறுபட = பொடிபட . அசுரர் மாள = அசுரர்கள் இறக்க .

அமர் பொருத வீர் = சண்டை செய்த வீரனாகிய .

பெருமாள் காண் = பெருமான் நீ அன்றோ .

அரவு , பிறை , வாரி = பாம்பு , பிறைச் சந்திரன் , கங்கை நீர் இவை .

விரவு = கலந்துள்ள .

சடை வேணி = பெரிய சடையை உடைய .

அமலர் = மலம் இல்லாதவராகிய சிவபெருமானின் .

குரு நாத = குரு நாதராகிய .

பெருமாள் காண் = பெருமான் நீ அன்றோ .

இரு வினை இலாத = இரண்டு வினைகளும் இல்லாதவர்களும் .

தரு வினை விடாத = கற்பகத் தருவை விட்டு நீங்காதவர்களும் ஆகிய .

இமையவர் குல ஈசா = தேவர்கள் குலத்துத் தலைவராகிய .

பெருமாள் காண் = பெருமான் நீ அன்றோ .

இலகு சிலை வேடர் = விளங்கும் வில் ஏந்திய வேடர்களின் .

கொடியின் = (மகளான) கொடி போன்ற வளளியின் .

அதி பார = அதிக பாரமுள்ள .

இரு தன விநோத = இரண்டு கொங்கைகளிலும் களி கூடும் .

பெருமானே = பெருமானே .

சுருக்க உரை

இலக்குமிக்கும் , திருமாலுக்கும் மருகனே . மண்ணுலகும் ,
விண்ணுலகும் போற்றும் தேவாரப் பாடல்களை சம்பந்தராக வந்து
அருளிய பெருமாள் நீ . உனது திருவடியைச் சார்ந்த அடியார்களின்
மனத்தில் விளையாடும் பெருமான் நீ . மணியையும் , முத்தையும்
வீசும் அருவிகள் சூழ்ந்த கதிர் காமத்துப் பெருமான் நீ . பெரிய
மலைகள் பொடிபடவும் , அசுரர்கள் மாளவும் போர் புரிந்த பெருமான்
நீ . பாம்பு , நிலவு , கங்கை நீர் இவை கலந்துள்ள பெரிய சடையை

உடைய மலமற்ற சிவபெருமானின் குருநாதர் நீ. வினைகள் அற்ற பெரியோர்களுக்கும் , கற்பக தருவை விட்டுநீங்காத தேவர் குலத்து தேவேந்திரனுக்கும் தலைவன் நீ.வேடுவர்பெண்ணாகிய வள்ளியின் பெரிய கொங்கைகளில் களி கூரும் பெருமாள் நீ. உன்னைத் துதிக்கின்றேன் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

இது ஒரு துதிப் பாடல் .

அ. சடை வேணி அடவி காடே என்பது போல் ஒரு பொருள் இரட்டைச் சொல் . மிகுதியைக் குறிக்கும் .

தலைப்புச் சொற்கள்

துதி திருமால் இலக்குமி சம்பந்தர் தேவாரம் அடியார்கள் கதிர்காமம் அசுரர் வீரன் சிவன் இருவினை தேவர் வள்ளி

156

கதிர்காமம்

தானதன தானத் தனதான

மாதர்வச மாயுற்	றுழல்வாரும்
மாதவமெ ணாமற்	றிரிவாரும்
தீதகல வோதிப்	பணியாரும்
தீநரக மீதிற்	றிகழ்வாரே
நாதவொளி யேநற்	குணசீலா
நாரியிரு வோரைப்	புணர்வேலா
சோதிசிவ ஞானக்	குமரேசா
தோமில் கதிர்காமப்	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

மாதர் வசம் உற்று உழல்வோரும்

மா தவம் எ(ண்)ணாமல் திரிவோரும்

தீது அகல ஓதி பணியாரும்
தீ நரகம் மீதில் திகழ்வாரே

நாத ஒளியே நல் குண சீலா
நாரியர் இருவரை புணர் வேலா

சோதி சிவ ஞான குமரேசா
தோம் இல் கதிர்காம பெருமானே .

பத உரை

மாதர் வசம் = பெண்கள் வசப்பட்டு . உழல்வாரும் = திரிபவர்களும் .
மா தவம் எண்ணாமல் = நல்ல தவச் செயல்களை நினைக்காமல் .
திரிவாரும் = திரிபவர்களும் .

தீது அகல = தீமைகள் விலகும்படி . ஓதி = (நல்ல நூல்களை) ஓதி .
பணியாரும் = பணியாதவர்களும் . தீ நரகம் மீதில் = கொடிய
நரகத்தில் . திகழ்வாரே = விளக்கமுற்று கிடப்பார்கள் .

நாத = நாதனே . ஒளியே = சுடரே . நல் குண சீலா = நற்குணப்
பரிசுத்தனே . நாரியர் இருவரை = (வள்ளி - தெய்வயானை ஆகிய)
பெண்கள் இருவரையும் . புணர் வேலா = சேரும் வேலனே .

சோதி = சோதியே . சிவ ஞானக் குமரேசா = சிவஞானக் குமரேசனே .
தோம் இல் = குற்றம் இல்லாத . கதிர்காமப் பெருமானே =
கதிர்காமத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே .

சுருக்க உரை

மாதர்கள் வசப்பட்டுத் திரிபவர்களும் , நல்ல தவச் செயல்களை
எண்ணாதவர்களும் , தீமைகள் விலக நல்ல நூல்களைக்
கல்லாதவர்களும் கொடிய நரகத்தில் விழுந்து கிடப்பார்கள் .

நாதனே , சுடரே , நற்குணத் தூயவனே , நற்குண சீலனே , வள்ளி ,
தெய்வயானை ஆகிய இருவரையும் புணரும் வேலனே . சோதியே ,

சிவஞானக் குமரேசனே . குற்றமில்லாத கதிர்காமப் பெருமானே . நான்
பெண்கள் வசப்படாமல் காத்து , நரகில் விழுவதை விலக்குவாயாக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. நாத ஒளியே ...

(ஓசை ஒலி எலாம் ஆனாய் நீயே).... திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்

திருமுறை 6.38.1.

(நாதவிந்து கலாதி நமோநம்)... திருப்புகழ் (நாதவிந்து).

தலைப்புச் சொற்கள்

பெண்ணாசை தவம் ஓதுதல் நரகம் சோதி நாதம் வள்ளி தேவசேனை வேல்
சிவன் ஞானம் கதிர்காமம்

157

கதிர்காமம்

தனதனை தான தந்த தனதனை தான தந்த
தனதனை தான தந்த தனதான

வருபவர்க ளோலை கொண்டு நமனுடைய தூத ரென்று
 மடிபிடிய தாக நின்று தொடர்போது
 மயலதுபொ லாத வம்பன் விரகுடைய னாகு மென்று
 வசைகளுட னேதொ டர்ந்து அடைவார்கள்
 கருவியத னாலே றிந்து சதைகள்தனை யேய ரிந்து
 கரியபுன லேசொ ரிந்து விடவேதான்
 கழுமுனையி லேயி ரென்று விடுமெனும வேளை கண்டு
 கடுகிவர வேணு மெந்தன் முனமேதான்
 பரகிரியு லாவு செந்தி மலையினுட னேயி டும்பன்
 பழநிதனி லேயி ருந்த குமரேசா
 பதிகல்பல வாயி ரங்கள் மலைகள்வெகு கோடி நின்ற
 பதமயிரர் காண வந்த கதிர்காமா
 அரவுபிறை பூளை தும்பை விலுவமொடு தூர்வை கொன்றை
 யணிவர் சடை யாளர் தந்த முருகோனே
 அரசரசி வாய சம்பு குருபரகு மார நம்பு
 மடியர்தமை ஆள வந்த பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

வருபவர்கள் ஓலை கொண்டு நமனுடைய தூதர் என்று
 மடி பிடியது ஆக நின்று தொடர் போது

மயல் அது பொல்லாத வம்பன் விரகுடையன் ஆகும் என்று
 வசைகளுடனே தொடர்ந்து அடைவார்கள்

கருவி அதனாலே எறிந்து சதைகள் தனையே அரிந்து
 கரிய புனலே சொரிந்து விடவே தான்

கழு முனையிலே இரு என்று விடும் என்னும் அவ்வேளை கண்டு
 கடுகி வர வேணும் எந்தன் முனமே தான்

பர கிரி உலாவு செந்தி மலையின் உடனே இடும்பன்
 பழனி தனிலே இருந்த குமரேசா

பதிகள் பல ஆயிரங்கள் மலைகள் வெகு கொடி நின்ற
 பதம் அடியர் காண வந்த கதிர்காமா

அரவு பிறை பூளை தும்பை விலுவமொடு தூர்வை கொன்றை
அணிவர் சடையாளர் தந்த முருகோனே

அரகர சிவாய சம்பு குமர குமார நம்பும்
அடியர் தம்மை ஆள வந்த பெருமாளே.

பத உரை

வருபவர்கள் = (என் உயிரைக் கவர) வரும் (யன தூதர்கள்). ஓலை
கொண்டு = எனது ஆயுள் சீட்டு ஓலையை எடுத்துக் கொண்டு வந்து.
நமனுடைய தூதர் என்று = (நாங்கள்) நமனுடைய தூதுவர்கள் என்று
கூறி. மடி பிடியதாக நின்று = விடாப் பிடியாக நின்று. தொடர்போது
= என்னைத் தொடர்கின்ற போது.

மயல் அது = காமம் மிக்க. பொல்லாத = பொல்லாத. வம்பன் =
வீணன். விரகுடையன் ஆகும் என்று = தந்திரம் உடையவன் இவன்
ஆவான் என்று. வசைகளுடனே = பழிப்பு வார்த்தைகளுடன்.
தொடர்ந்து = என்னைத் தொடர்ந்து. அடைவார்கள் =
நெருங்குவார்கள்.

கருவி அதனால் = ஆயுதங்களை வீசி எறிந்து. சதைகள் தனையே
அரிந்து = சதைகளை அரிந்து. கரிய = பசிய. புனலே சொரிந்து =
இரத்தம் சொரிந்து. விடவே தான் = விழுமாறு.

கழு முனையிலே இரு என்று = கழு முனையில் நீ இருப்பாயாக
என்று. விடும் எனும் = ஏவி விடுவார்கள். அவ்வேளை = அந்தச்
சமயத்தில். கண்டு = அறிந்து. கடுகி = வேகமாக. வரவேணும் = நீ
வந்தருள வேண்டும். எந்தன் முனமே தான் = என்னுடைய
முன்னிலையில்.

பரகிரி = திருப்பரங்குன்றம். உலாவு = நீ உலவி விளையாடும்.
செந்திமலையினுடன் = செந்தூர் மலை இவைகளுடன். இடும்பன்
பழனி தனிலே = இடும்பன் கொண்டு வந்த பழனி மலை ஆகிய
தலங்களில். இருந்த குமரேசா = வீற்றிருக்கும் குமரேசனே.

பதிகள் பல ஆயிரங்கள் = பல ஆயிரக் கணக்கான தலங்கள் .
 மலைகள் வெகு கோடி = கோடிக் கணக்கான மலைகள் . நின்ற =
 (இவைகளில்) நின்ற . பதம் = உனது திருவடிகளை . அடியர் காண =
 அடியார்கள் காணும் பொருட்டு . வந்த கதிர்காமா = எழுந்தாருளிய
 கதிர்காமத் தலத்தனே .

அரவு = பாம்பு . பிறை = பிறைச் சந்திரன் . பூளை = பூளைப்பூ . தும்பை
 = தும்பை . விலுவமொடு = வில்வம் . தூர்வை = அறுகு . கொன்றை =
 கொன்றைப் பூவையையும் . அணிவர் = அணிபவராகிய . சடையாளர் =
 சடையாளராகிய சிவ பெருமான் . தந்த முருகோனே = பெற்றருளிய
 குழந்தையே .

அரகர = பாவங்களை நீக்குபவரும் சிவாய = சிவாய என்ற மூன்று
 எழுத்துடையவரும் சம்பு = சுக காரணயருமாகிய சிவமூர்த்தியின் .
 குருபர = குருநாதரே குமார = குமார்க்கடவுளே . நம்பும் அடியர்
 தமை = உன்னை நம்பும் அடியார்களை . ஆள வந்த பெருமானே =
 ஆண்டருள வந்த பெருமையுடையவரே

சுருக்க உரை

யம தூதுவர்கள் எனது ஆயுள் காலம் முடியும் சீட்டு ஓலையை
 எடுத்துக் கொண்டு வந்து என்னைக் கவர வரும் போது, இவன் ஒரு
 கமுகன் , துட்டன் , பெரிய தந்திரசாலி என்னும் பழிப்புச் சொற்களுடன்
 என்னைத் தொடர்வார்கள் . ஆயுதங்களை வீசி, என் சதைகளை
 அரிந்து , இரத்தம் சொரிய கழு முனையில் இடுமாறு ஏவி
 விடுவார்கள் . அந்த சமயத்தில் நீ வேகமாக என் முன்னே வர
 வேண்டும் .

பரங்குன்றம் , நீ விளையாடும் செந்தில் , இடும்பன் கொண்டு வந்த
 பழனி மலை ஆகிய தலங்களில் வீற்றிருக்கும் குமரேசனே .
 ஆயிரக் கணக்கான தலங்களிலும் , மலைகளிலும் உனது
 திருவடிகளை அடியார்கள் காணும் பொருட்டு எழுந்தருளி வந்துள்ள
 கதிர்காமத் தலத்தனே . பாம்பு , பிறை , பூளை , தும்பை , வில்வம் , அறுகு ,
 கொன்றை ஆகியவைகளைச் சடையில் அணிந்த சிவபெருமான் தந்த

குழந்தைய . அரகர , சிவாய , சம்பு , குருபர , குமார , உன்னை நம்பும்
அடியார்களை ஆண்டருள வந்த பெருமானே . யம தூதுவர்கள்
என்னைக் கவர வரும் போது என் முன்னே வந்து காப்பாயாக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இடும்பன் பழனி மலை...

(சிவமலை கந்தப் பெருமானே)... திருப்புகழ் (கறுத்தகுழ்).

சிவமலை = இடும்பன் காவடியாகக் கொண்டு வந்த சிவகிரி சத்தி

மலைகளுள் முருகன் வீற்றிருக்கும் பழனி மலை .

அகத்தியர் தம்மை வணங்கிய இடும்பாசுரனை வடக்கே திருக்கேதாரத்துக்கு
அருகில் உள்ள சிவகிரி , சத்திகிரி என்னும் இரு மலைகளையும் கொண்டு
வரும்படி கட்டளை இட்டார் .

அங்ஙனம் இடும்பன் இரு மலைகளையும் காவடி போல் கட்டித் தூக்கி வந்து ,
ஆவினன் குடியில் இளைப்பாறினான் . பின்னர் மலைகளை எடுக்க முயன்ற
போது ஒரு சிறுவன் சிவகிரியில் இருக்கக் கண்டான் . சிறுவனாகிய முருகன்
போக மறுத்ததும் , சிறுவன் மேல் பாய்ந்தான் . இதை அறிந்த அகத்தியர்
ஆண்டவனை வணங்கி இடும்பனை எழுப்பினார் .

தலைப்புச் சொற்கள்

யமன் காட்சி பரங்குன்றம் செந்தில் பழநி தலங்கள் அடியார் கதிர்காமம் சிவன்
அருள் திருவடி கலப்பு

158

கனகமலை

கநக கிரி – ஆரணியிலிருந்து 15 கி.மீ தூரம். தேவிகாபுரம் என தற்சமயம்
அழைக்கப்படுகிறது

தனதனன	தனன	தந்தத்	
தனதனன	தனன	தந்தத்	
தனதனன	தனன	தந்தத்	தனதான

அரிவையர்கள் தொடரு மின்பத்	
துலகுநெறி மிகம ருண்டிட்	
டசனனென மனது நொந்திட்	டயராமல்
அநுதினமு முவகை மிஞ்சிச்	
சுகநெறியை விழைவு கொண்டிட்	
டவநெறியின் விழையு மொன்றைத்	தவிர்வேனோ
பரிதிமதி நிறைய நின்றஃ	
தெனவொளிநு முனது துங்கப்	
படிவமுக மவைகள் கண்டுந்	றகமேவும்
படர்கள்முழு வதும் கன்றுட்	
பரிவினொடு துதிபு கன்றெற்	
பதயுகள மிசைவ ணங்கற்	கருள்வாயே
செருவிலகு மசுரர் மங்கக்	
குலகிரிகள் நடுந டுங்கச்	
சிலுசிலென வலைகு லுங்கத்	திடமான
செயமுதவு மலர்பொ ருங்கைத்	
தலமிலகு மயில்கொ ளஞ்சத்	
தியைவிடுதல் புரியு முன்பிற்	குழகோனே
கருணைபொழி கிருபை முந்தப்	
பரிவினொடு கவுரி கொஞ்சக்	
கலகலென வருக டம்பத்	திருமார்பா
கரிமுகவர் தமைய னென்றுற்	
றிடுமிளைய குமர பண்பிற்	
கநககிரி யிலகு கந்தப்	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

அரிவையர்கள் தொடரும் இன்பத்து

உலகு நெறி மிக மருண்டிட்டு
அசடன் என மனது நொந்திட்டு அயராமல்

அநுதினமும் உவகை மிஞ்ச
சுக நெறியை விழைவு கொண்டிட்டு
அவ நெறியின் விழையும் ஒன்றை தவிர்வேனோ

பரிதி மதி நிறைய நின்ற அஃது
என ஒளிரும் உனது துங்க
படிவ முகம் அவைகள் கண்டுற்று அக மேவும்

படர்கள் முழுவதும் அகன்று உள்
பரிவினொடு துதி புகன்று எல்
பத உகளம் மிசை வணங்கற்கு அருள்வாயோ

செரு விலகும் அசுரர் மங்க
குல கிரிகள் நடு நடுங்க
சிலுசிலு என வலை குலுங்க திடமான

செயம் உதவும் மலர் பொரும் கைத்தலம்
இலகும் அயில் கொளும் சத்தியை
விடுதல் புரியும் முன்பில் குழகோனே

கருணை பொழி கிருபை முந்த
பரிவினொடு கவுரி கொஞ்ச
கல கல என வரு கடம்ப திருமார்பா

கரி முகவர் தமையன் என்று
உற்றிடும் இளைய குமர பண்பில்
கநக கரி இலகு கந்த பெருமாளே .

பத உரை

அரிவையர்கள் = மாதர்களை .

தொடரும் இன்பத்து = தொடர்ந்து செல்லும் சிற்றின்பத்து .

உலக நெறி = உலகு நெறியில் .

மிக மருண்டிட்டு = அதிகமாக மோகம் கொண்டு .

அசடன் என = முட்டாள் என்று பிறர் கூற .

மனது நொந்திட்டு = மனம் வேதனைப்பட்டு .

அயராமல் = சோர்வு அடையாமல் .

அநுதினமும் உவகை மிஞ்சி = நாள் தோறும் களிப்பு மிக்கு .

சுக நெறியை = சுக வழியிலே .

விழைவு கொண்டிட்டு = விருப்பம் கொண்டு .

அவ நெறியின் = பாவ வழியில் .

விழையும் ஒன்றை = செல்ல விரும்பும் அந்த புத்தியை .

தவிர்வேனோ = நீக்க மாட்டேனோ .

பரிதி = சூரியன் .

மதி = நிலா .

நிறைய நின்ற = பூரண ஒளியுடன் நின்ற .

அஃது என = அந்தத் தன்மையை ஒப்ப .

ஒளிரும் = விளங்குகின்ற .

உனது = உம்முடைய .

துங்க = பரிசுத்தமான .

படிவம் = வடிவம் உள்ள .

முகம் அவைகள் = திருமுகங்களை .

கண்டுற்று = காட்சியை மனதில் நிறுத்தி .

அகம் மேவும் = என் மனத்திலுள்ள .

படர்கள் = துயரங்கள் .

முழுவதும் அகன்று = முழுமையும் நீங்கப் பெற்று .

உள் பரிவினொடு = உள்ளத்தில் அன்புடன் .

துதி புகன்று = உன்னைத் துதித்து .

எல் = ஒளி பொருந்திய .

பத உகளம் மிசை = பாதத் திருவடிகளை .

வணங்கற்கு அருள்வாயே = வணங்குதற்கு அருள் புரிவாயாக .

செரு விலகும் = போரில் பின் வாங்கிய .

அசுரர் மங்க = அசுரர்களின் பெருமை குறைய .

குல கிரிகள் நடுநடுங்க = சிறந்த மலைகள் எல்லாம் நடுநடுங்க .
 சிலுசிலு என = சிலுசிலென்று . வலை = கடல் .
 குலுங்க = கலங்க . திடமான = பலமுள்ளதும்

செயம் உதவும் = வெற்றியை உதவுவதுமான .
 மலர் பொரும் = பூக்களை போன்ற .
 கைத்தலம் இலங்கும் = திருக்கரத்தில் விளங்கும் .
 அயில் கொளும் = கூர்மை வாய்ந்த
 சத்தியை = வேலை .
 விடுதல் புரியும் = விடுத்தருளிய
 முன்பில் குழகோனே = பெருமை வாய்ந்த இளையோனே .

கருணை பொழி = கருணை பொழியும் .
 கிருபை முந்த = அருளே முந்துவதால் .
 பரிவினொடு - அன்புடன் .
 கவுரி கொஞ்ச = பார்வதி கொஞ்சி நிற்க .
 கலகல என வரு = கலகலென்று (தண்டை ஒலிக்க) வருகின்ற .
 கடம்பத் திருமார்பா = கடம்பம் அணியும் அழகிய மார்பனே .

கரி முகவர் தமையன் என்று = யானை முகக் கடவுளைத் தமையனாக .
 உற்றிடு = வாய்க்கப் பெற்ற . இளைய குமர = இளைய குமரனே .
 பண்பில் = அழகுடன் . கநக கரி = பொன் மலையில் .
 இலகும் = விளங்கும் . பெருமானே = பெருமானே .

சுருக்க உரை

மாதர்களைத் தொடர்ந்து செல்லும் சிற்றின்ப நெறியில் மயக்கம்
 கொண்டு, அசடன் என்று பலர் கூற, மனம் வேதனைப்பட்டு சோர்வு
 அடையாமல், தினமும் சுக வாழ்விலேயே செல்ல விரும்பும் ஒரு
 புத்தியை நீக்க மாட்டேனோ. சூரிய சந்திரர்களைப் போல் ஒளி வீசும்
 உனது திருமுகங்களைக் கண்டு, என் துயரம் முழுவதும் நீங்கப்
 பெற்று உன் திருவடியை வணங்குவதற்கு அருள் புரிவாயாக .

போரில் அசுரர்களின் பெருமை குறைய, மலைகள் நடுங்க, மலர்

போன்ற திருக்கரத்தில் ஏந்திய வேலைச் செலுத்திய பெருமை
வாய்ந்தவனே . கணபதியைத் தமையனாகப் பெற்ற இளையவனே .
அழகுடன் கனக மலையில் வீற்றிருக்கும் கந்தப் பெருமானே .
உன்னை வணங்க அருள் புரிவாயாக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. நின்றஃதென ஒளி.....

இங்கு ஆயுத எழுத்து வல்லோசைச் சந்தத்துடன் நிற்கின்றது .

ஆ. பரிவினொடு கவரி கொஞ்ச

கவரி கொஞ்சுவதைக் கோசலை இராமனைக் கொஞ்சுதலை

ஒப்பிடலாம் . (.. மலர் சூடிட வருக என்று பரிவினொடு கோசலை புகல

வருமாயன்) --- திருப்புகழ் (தொந்திசரிய)

தலைப்புச் சொற்கள்

விலை மாதர் (மயல்) தரிசனம் தமிழன் திருவடிகள் துதி அசுரர் அருள் வேல்

159

கயிலைமலை

(கைலாயம்)

தானந்த னத்ததன தானந்த னத்ததன

தானந்த னத்ததன

தனதான

தேனுந்து முக்கனிகள் பால்செங்க ருப்பிளநிர்

சீரும்பு ழித்தசிவ

மருளுரத்

தீரும்பி டித்தவினை யேதும்பொ டித்துவிழ

சீவன்சி வச்சொருப

மெனதேறி

நானென்ப தற்றுயிரொ டுனென்ப தற்றுவெளி

நாதம்ப ரப்பிரம

வொளிமீதே

ஞானஞ்சு ரப்பமகி ழாநந்த சித்தியொடெ

நாளும்க ளிக்கபத

மருள்வாயே

வானந்த ழைக்கஅடி யேனுஞ்செ ழிக்கஅயன்

மாலும்பி ழைக்கஅலை

விடமான

Commentary and Explanation provided by Dr. C.R. Krishnamurti

Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada,

Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

வாருங்க ரத்தனெமை யாளுந்த கப்பன்மழு

மானின்க ரத்தனருள்

முருகோனே

தானந்த னத்ததன னாவண்டு சுற்றிமது

தானுண்க டப்பமல

ரணிமார்பா

தானங்கு றித்துஎம யாளுந்தி ருக்கயிலை

சாலுங்கு றத்திமகிழ்

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

தேன் உந்து(ம்) முக்கனிகள் பால் செம் கருப்பு இளநீர்

சீரும் பழித்த சிவம் அருள் ஊற

தீதும் பிடித்த வினை ஏதும் பொடித்து விழ

சீவன் சிவ சொருபம் என தேறி

நான் என்பது அற்று உயிரோடு ஊன் என்பது அற்று வெளி

நாதம் பர பிரம ஒளி மீதே

ஞானம் சுரப்ப மகிழ் ஆனந்த சித்தியோடே

நாளும் களிக்க பதம் அருள்வாயே

வானம் தழைக்க அடியேனும் செழிக்க அயன்

மாலும் பிழைக்க அலை விடம் ஆள

வாரும் கரத்தனை எமை ஆளும் தகப்பன் மழு

மானின் கரத்தன் அருள் முருகோனே

தானந் வண்டு சுற்றி மது

தான் உண் கடப்ப மலர் அணி மார்பா

தானம் குறித்து எமை ஆளும் திரு கயிலைமலை

சாலும் குறத்தி மகிழ் பெருமானே .

பத உரை

தேன் உந்தும் = தேனைப் பெருக்கும் .

முக்கனிகள் = வாழை, மா, பலா ஆகிய முக்கனிகள் .

பால் செம் கருப்பு = பால், செவ்விய கரும்பு .

இள நீர் = இள நீர் (இவைகளின்) .

சீர் பழித்து = இன்பத்தைப் பழித்த .

சிவம் அருள் ஊற = சிவ அருள் ஊறுவதால் . (நன்கு பெருகுவதால்) .

தீதும் = தீமைகளும் .

பிடித்த வினை ஏதும் = தொடர்ந்துள்ள வினைகள் எல்லாம் .

பொடித்து விழ = பொடியாகி அழிய .

சீவன் சிவச் சொருபம் என = சீவாத்மா பரமாத்மாவான சிவனது
வடிவம் என்னும் உண்மையை

தேறி = உணர்ந்து .

நான் என்பது = நான் என்னும் அகங்காரம்

அற்று = தொலைந்து .

உயிரோடு ஊன் என்பது அற்று = உயிர், ஊன் என்னும் உணர்ச்சியும்

(பற்றும்) அழிந்து . வெளி நாதம் = பரவெளி ஒலியாகிய . பரப்பிரம

ஒளி மீதே = பரப்பிரம ஒளியிடத்தே .

ஞானம் சுரப்ப = ஞானம் பெருக .

மகிழ் = மகிழ்ச்சி தரும் .

ஆனந்த சித்தியோடே = உள்ளத்திலும் உணர்விலும் ஆனந்த சித்தியை
அடைந்து ,

நாளும் களிக்க = நாள் தோறும் நான் மகிழ் .

பதம் அருள்வாயே = உன் திருவடியை அருள்வாயே .

வானம் தழைக்க = பொன்னுலகம் தழைக்க .

அடியேனும் செழிக்க = அடியேனும் செழிப்புற .

அயன் மாலும் பிழைக்க = பிரமனும் , திருமாலும் பிழைக்க .

அலை விடம் ஆள = கடலில் எழுந்த ஆலகால விடத்தை ஒடுங்கும்படி .

வாரும் கரத்தன் = வாரிய கைகளை உடையவன் .

எமை ஆளும் = எம்மை ஆள்கின்ற .

தகப்பன் = தந்தை .

மழு மானின் கரத்தன் = மழுவையும்

மானையும் ஏந்திய கரத்தனாகிய சிவபெருமான் .

அருள் முருகோனே = பெற்ற குழந்தையே .

தானந் வண்டு சுற்றி = இத்தகைய ஒலியுடன் வண்டு சுற்றி
மொய்த்து .

மது தான் உண் = தேனை உண்கின்ற .

கடப்ப மலர் = கடப்ப மலர் மாலையை .

அணிமார்பா = அணிந்துள்ள மார்பனே .

தானம் குறித்து = (எனது) நிலைமையைக் குறித்து .

எமை ஆளும் = எம்மை ஆள்கின்ற (பெருமானே) .

திருக்கயிலை = திருக்கயிலைப் பெருமானே .

சாலும் = அன்பு காட்டி .

குறத்தி மகிழ் பெருமானே = குறப் பெண் வள்ளி மகிழ்கின்ற பெருமானே .

சுருக்க உரை

முக்கனிகள் , பால், கரும்பு , இளநீர் முதலியவற்றின் இன்பத்தைப் பழித்த
சிவ அருள் பெருகுவதால் , தீமைகளும் , தொடர்ந்த வினைகளும் எல்லாம்
பொடிபட்டு அழிய, சீவாத்மாவும் பரமாத்மனின் சொருபமே
என்னும் உண்மையை உணர்ந்து , நான் என்னும் அகங்காரம் அழிந்து , பர
ஒளியில் ஞானம் பெருகி மகிழ்ச்சி தரும் சித்தியை அடைந்து நான் நாள்
தோறும் மகிழ் , உனது திருவடியைத் தந்து அருளுக .

பொன்னுலகமும் , அடியேனும் செழிப்புற , பிரமனும் மாலும் பிழைக்கக் ,
கடலில் எழுந்த விடத்தை தான் உண்ணும் கைகளை உடைய சிவ
பெருமான் பெற்ற மகனே . வண்டுகள் சுற்றி மொய்க்கும் கடப்ப மலர்
மாலையை அணிந்த மார்பனே . என் நிலையைக் கண்டு , என் நிலைமையை
அறிந்து , எம்மை ஆள்கின்ற பெருமானே . வள்ளி மகிழ்ந்த பெருமானே .
உனது திருவடியைத் தந்தருளுக .

விரிவுரை நடராஜன்

[தேன் உந்து முக்கனிகள் பால் செங்கருப்பு இளநீர்
சீரும் பழித்த சிவம் அருள் ஊற

சிறந்த தேனைப் பெருக்கும் முக்கனிகளான வாழை , பலா , மா , பால் தரமான கரும்பு , இளநீர் இவைகளின் இன்பச் சுவைகளைத் தோற்கடிக்கும் சிவானந்தம் ஊற்றுப் பெருக

(சிவ தியானத்தில் அனைத்தும் சிவமயம் , எல்லாம் சிவன் செயல் எனும் உணர்வு கூடும் போது உலக இன்பங்கள் கசந்து போகும் .

‘குமரனை மெய் அன்பினால் உள்ள உள்ள அரும்பும் தனிப் பரமானந்தம் தித்தித்தது அறிந்த அன்றே கரும்பும் துவர்த்து செந்தேனும் புளித்து அறக்கைத்ததுவே ’ - கந்தர் அலங்காரம் .

பின் உடல் முழுவதும் ஒரு பேரின்ப உணர்ச்சி தூண்டப்படுகிறது . - குமுளி சிவ அமுது ஊறுக உந்திப் பசியாறி -)

**தீதும் பிடித்தவினை யேதும் பொடித்துவிழ
சீவன் சிவச்சொருப மெனதேறி**

தீங்குகளுக்கு காரணமான வினைகள் அழிந்து போக , ஜீவாத்மா பரமாத்மாவின் சொரூபம் என்பதை உணர்ந்து , (மாயை காரணமாக ஜீவாத்மா தன்னுடைய உண்மை நிலையை அறிந்து கொள்ளாமல் பிறப்பு இறப்பு எனும் சுழலில் அலைகிறது . ஆத்ம விசாரத்தால் அல்லது சத்குருவின் தீட்சையால் மாயை நீங்கி தன்னுடைய சிவ சொரூபத்தை அடைவதே முக்தி . ஆதி சங்கரர் பூர்ணா நதியில் ஆபத்சன்னியாசம் எடுத்துக் கொண்டு முறையாக குரு உபதேசம் வாங்கிக் கொள்வதற்காக வடக்கே செல்கிறார் . நர்மதை நதிக்கரையில் ஒரு சிறிய குகைக்குள் நிஷ்டையில் இருந்த கோவிந்த பகவத் பாதரை விளிக்க , அவர் நீ யார் என்று கேட்டதற்கு அத்வைத ஞானத்தை பிழிந்து எடுத்த பத்து செய்யுட்களை பாடுகிறார் சங்கரர் . -

நான் காற்று இல்லை , தீ அல்ல , நீரும் அல்ல , பூமியும் அல்ல ,

இவைகளின் கூட்டும் நான் அல்ல , நான் மனம் சித்தம் புத்தி இதுவும்

இல்லை . தனித்து விளங்கும் சிவப்பரம் பொருளே நான் -

எனப் பதிலளிக்கிறார் . அருணகிரியாரின் திருவாக்கும் இங்கு நினைக்கத் தக்கது . - வானன்று காலன்று தீயன்று நீரன்று மண்ணுமன்று தானன்று நானன்று அசரீரி அன்று சரீரியன்றே - கந்தர் அலங்காரம்)

**நான் என்பது அற்று உயிரொடு ஊன் என்பது அற்று
வெளி நாதம் பரப்பிரம ஒளி மீதே**

நான் எனும் அகங்காரமும் மமகாரமும் தொலைந்து போக அகப்பற்றும்

(உயிர் மேல் உள்ள பற்று) புறப்பற்றும் (உடம்பின் மேல் உள்ள பாசம்) அழிந்து (எனதாம் தனதானவை போயற மலமாங்கடு மோக விகாரமும் இவை நீங்கிடவே) வெளியில் விளைந்த பரநாதம் ஒளிக்கும் சிவஞான ஒளி இடத்தே

ஞானம் சுரப்ப மகிழ் ஆனந்த சித்தியொடெ
நாளும் களிக்க பதம் அருள்வாயே

சிவஞானம் பெருக களிப்புடன் ஆனந்த நிலை அடைந்து தினந்தோறும் மகிழ நின் திருவடி தீட்சை புரிய வேண்டும் .

வானம் தழைக்க அடியேனும் செழிக்க அயன்
மாலும் பிழைக்க அலை விடம் மாள

தேவர்கள் நல்வாழ்வு பெற (மாதம் மும்மாரி பெய்ய) நானும் (என்னைப் போன்ற மற்ற அடியார்களும் நலமாக வாழ) பிரமனும் திருமாலும் ஆலகால விஷத்தால் மாண்டு போகாமல் பிழைக்க கடலில் தோன்றிய விஷத்தின் வலிமை கெட

வாரும் கரத்தன் எமை ஆளும் தகப்பன்
மழு மானின் கரத்தன் அருள் முருகோனே

அதை வாரி எடுத்து உண்ட கையை உடையவன் , எம்மை ஆண்டுகொண்ட பரம பிதா , மழுவும் மானும் பிடித்துள்ள சிவபெருமான் பெற்ற குழந்தையே

தானந் தனத்தனனா வண்டு சுற்றி மது
தான் உண் கடப்ப மலர் அணி மார்பா

தானந் தனத்தனனா என ஒலியுடன் வண்டுகள் மொய்த்து தேனை உண்ணுகின்ற கடப்ப மாலைகளை அணிந்த மார்பனே

தானம் குறித்து எமை ஆளும் திருக்கயிலை
சாலும் குறத்தி மகிழ் பெருமானே .

என்னுடைய பரிதாப நிலையை மனதில் கொண்டு என்னை ஆட்கொண்ட பெருமானே . கயிலைமலைப் பெருமானே . மிகவும் அன்பு செலுத்திய வள்ளிக்கு மகிழ்ச்சி கொடுக்கும் பெருமானே .]

சுகழீ இரசபதி விளக்கவுரை

வானம் தழைக்க

கடலை வானவர் கடைந்தனர் . கடைக்கயிறான வாசுகி விஷத்தைக் கக்கியது . திசை எல்லாம் பரவியது தீ ஜ்வாலை . அப்பொழுது ஆன்மாக்கள் அலறி அழுதனர் . அது கண்டு திருவுள்ளம் இரங்கி விமலன் உடனே வெளிப்பட்டான் . எழுந்த விடத்தை வாரி எடுத்தான் . உண்டான் . நீல விஷம் கண்டத்தில் நின்றது . அன்று ஏகாதசி . இதனால் என்ன நேருமோ என்று தூவாதசி வரை அஞ்சி இருந்தனர் அமரர் . திரியோதசி புண்ணிய காலம் தோன்றியது . இன்பம் அடைந்த தர்ம தேவதை ரிஷப உருவில் எதிர் நின்றது நலம் சிறந்த அதன் கொம்புகளுக்கு நடுவில் சாந்தி நிர்த்தம் செய்தான் சங்கரன் . அமுதம் பருகி இறவா நிலை எய்தினர் இமையோர் . தகுதி பெற்ற வானுலகம் இப்படி தழைத்தது .

அடியேனும் செழிக்க

அண்டத்து வரலாறான இதனை ஊன்றி பிண்டத்தானும் உணர்ந்து வையத்தானான நானும் வளம் கொண்டேன் .

அயன் மாலும் பிழைக்க

படைப்பும் காப்பும் செய்ய பிரமனும் திருமாலும் பிழைத்தனர் . இவ்வளவும் நேர , பரமரோடு விண்ணாடர் பறந்தோட புரந்தரனார் பதி விட்ட ஓட தேர் ஓடும் கயிர் ஓட விதி ஓட மதி ஓட திருமால் மேனிசுரர் ஓட தொடர்ந்து ஓட எழுந்த கடல் விடத்தின் வேகத்தை கட்டுப் படுத்தி அதை வாரி எடுக்க திருக்கரத்து வள்ளல் சிவ பெருமான் என்று நெருக்கமான வரலாற்றை சுருக்கமான அடிகளில் சொல்லும் பெருமீதம் அருணகிரி முனிவரிடம் இயல்பாகவே அமைந்துள்ளது . அந்தகாசுரன் கயாசுரன் முதலியோரை அடக்கி உம்பர் தழைக்க உதவிய கரம் ஒன்று . அடியேன் செழிக்க அபய வரதம் காட்டிய கரம் இரண்டு . பிரமனும் திருமாலும் பிழைக்க அருமைத் தன் திரு மேனிக்கு அணிகலன் ஆகும் படி அவர்களை எடுத்து அணிந்த கரம் இரண்டு . அகிலத்தை அழிக்க எழுந்த விஷ ஆற்றலை அடக்கிய கரம் ஒன்று ஆக பத்துத் திருக்கரங்கள் பரமன் அருளிய முருகோனே என வரும் சிவனார் திருக்கர வகுப்பு 5 - ம் 6 - ம் அடிகளில் இருக்கிறது என்னும் பொருள் கொண்டு மகிழ்கின்றது நம் மனம் . இப்பொருளில் வாரும் என்பது நீளும் என்ற பொருளில் வருகிறது . - வார்தல் போதல் ஒழுகல் மூன்று நேர்வும் நெடுமை செய்யும் பொருள் - என்கிறது தொல்காப்பியம் . தழைக்க வாரும் , செழிக்க வாரும் , பிழைக்க வாரும் , விட மாள வாரும் கரத்தன் என கூட்டி பொருள் கொள்ளப்பட்ட இந்த நிலை கடைநிலை வாக்கு எனும் தொல்காப்பிய இலக்கணத்தில் அடக்கும் . இங்ஙனம் பல வகையில் அருள்வோனை - எமது தகப்பன் எனும் அருமை அருமையிலும் அருமையே .

சிவபோகம் அருளுபவன் சிவகுமாரன் . கடப்ப மலையை அதற்கு அடையாளமாக காட்டுகிறான் . (கடம் = உடல்) கடத்திலிருந்து கடத்தி வளப்பமுடைய முருகன் திருவடி நிழலில் வாழ வைக்கின்ற காரணத்தினால் கனிவு தரும் அதன் பெயர் கடப்ப மலர் என பெயர் பெற்றது .

பண் சுமந்த தெய்வ வேத தேவதைகள் குறுகிய வண்டின் உருவம் கொண்டன . முன்னேறி கடப்ப மாலையை மொய்த்தன இனிய நாதம் எழுப்பின . அதன் பயனாக பேரின்பத் தேனை பருகின எனும் செய்தி தானந் தனத்தனனா வண்டு சுற்றி மது தான் உண் கடப்ப மலர் அணி மார்பா என வெளியாகினது .

துன்ப இன்பத்தை சமமாக எண்ணுபவர்களை , ஆணவ அழுக்கு அகன்ற பக்குவம் பெற்றவர்களை இனி ஆட்கொள்ள வேண்டியது தான் என்று இடைவிடாது முருகப் பெருமானை எண்ணி துதித்துக் கொண்டிருக்கிறார் திருக்கயிலையில் வள்ளி அம்மையார் . அத்தேவியின் பெருங்கருணையை நோக்கி பெரும் மகிழ்ச்சி அடைகிறான் ஆறுமுகப் பெருமான் . இவைகளை உணர்த்தும் இறுதி அடியில் தோய்ந்த (தானம் குறித்து எமை ஆளும் திருக்கயிலை சாலும் குறத்தி மகிழ் பெருமானே .) நம் உள்ளம் துள்ளுகிறது அல்லவா ?

தேனும் முக்கனிகளும் பாலும் கருப்பம் சாறும் இளநீரும் மிக்க சுவை கொண்டுள்ளன . இவைகளைக் கொண்டே ஆண்டவனை அபிஷேகிக்கின்றனர் அடியார்கள் . அதன் பயனாக ஊனெல்லாம் தோலெல்லாம் ஊன் உதிரமெல்லாம் என்பெல்லாம் என்பினுள் துளை எல்லாம் (bone marrow) பாய்ந்து உயிருக்கு பயன் அளிக்கும் திருவருள் இன்பம் வளர்ந்து பூரித்துவருகின்றது பேறான அதன் முன் பிற சுவை எல்லாம் பிற்பட்டுப் போகும் இதனை சீரும் பழித்த சிவம் அருள் ஊற என்கிறார் . - கனியினும் கட்டிக் கரும்பினும் பனிமலர் குழல்பாவை நல்லாளினும் தனிமுடி கவித்தாளும் அரசினும் இனியன தன்னை அடைந்தாருக்கு இடைமருதனே - எனும் தமிழ் மறை இங்கு நம் நினைவிற்கு வருகின்றது . இந்த அனுபவத்தை , தேனார் இன்னமுதமுமாய் தித்திக்கும் சிவபெருமான் என உள்ளம் உருக்கும் மணிவாசகரின் கூற்றையும் உணர்வோம் .

ஊற்றுப் போல் இன்பத் திருவருள் உதயமாக கன்ம வினை அனைத்தும் அப்தோதே கால் சாயும் . இதை அருளுற தீதம் பிடித்தவினை ஏதும் பொடித்து விழ என்பதில் பெற வைத்தார் . முற்பிறவியில் செய்த நல்வினையும் தீ வினையும் இப்பிறவியில் தடைபடாமல் வந்து இன்ப துன்பங்களைத் தருகின்றன . தீதும் - உம் - என்பதில் நற்செயலோடு தீச்செயலும் கொண்ட வழக்கு உடைய இருவினையும் சாம்பலாக என்று பொருள் கொள்ளப் பெற்றது .

அருள் பெருக வினை அழியும் . அதன் பின் தத்வமஸி எனும் உபதேச சாதனை (தத் = அது , த்வம் = நீ , அஸி = ஆகிறாய்) சாதனையின் இறுதியில் அகம் பிரம்மாஸ்மி எனும் அனுபவம் கைவல்யமாகும் (அகம் = நான் , பிரம்ம = பிரம்மப் பொருள் , அஸ்மி = ஆகிறேன்) இந்நிலையே ஜீவன் சிவ சொரூபம் என்று அறிவிக்கப் பெற்றது . சாதனை வளர வளர மகா வாக்கியத்தில் உள்ள அகம் என்பது மறையும் . அது மறையவே பிராணம் எனும் உயிர் ஊன் மயமான உடல் இவைகளின்

அபிமானம் போகும் . இவைகள் நான் என்பது அற்று உயிரோடு ஊன் என்பதும் அற்று என்ற அடிகளில் வெளியாகின்றன .

வெறும் ஓசை ஒலிகளுக்கு இடம் பூத ஆகாயம் . இதற்குள் சூக்கும் ஆகாயம் . அதற்குள் குண ஆகாயம் . அதற்கும் உள்ளே கஞடசுக ஆகாயம் . அதனுள் இருக்கிறது காரண ஆகாயம் . காரணத்துள் பிரணவ ஆகாயம் . நான் எனும் நினைப்பு அழிந்து தேகாபிமானம் தோய்ந்த நிலையில் வெளியாகும் இதற்கு சிதாகாயம் , ஞானாகாயம் என்று பெயர் . இந்த ஆகாயத்தில் அபரநாதத்திற்கு அயலான பரநாதம் கேட்கும் . பரப்பிரம்ம ஜோதி எனும் மெய்ப்பொருள் பேரொளியும் வித்தகமாகி அதனுள் விளையாடும் .

பூதாகாயத்தில் மின்னலும் இடியும் தோன்றி மறையும் . அந்த இடியும் மின்னல்களும் ஞானாகாயத்தில் பரப்பிரம்ம ஜோதியும் பரநாதமுமாக என்றும் நிலையாகி இப்படித்தான் இருக்கும் எனும் நினைவை நம்முள் எழுப்புகின்றன .

பரநாதம் கேட்டு பரஞ்ஜோதியைப் பார்த்த அளவில் உயர்ந்த சிவஞானம் உதிக்கும் வரவர அந்த ஞானம் வளரும்பேறான சிவஞானம் பெருக பெருக அனிமா , மகிமா , லகிமா முதலிய எண்வகை சித்திகளுக்கு அயலான சிறந்த பேரின்பம் சித்திக்கும்

முருகா மேற்சொன்ன ஒவ்வொன்றும் நிறைவேறி இறுதியில் உரைத்த ஆனந்த சித்தியில் என்றும் ஊன்றி இன்புற்றிருக்க உனது திருவடி தரிசனம் உதவி அருள் என்பார் .

வெளி நாதம் பரப்பிரம் ஒளி மீதே

ஞானம் சுரப்ப மகிழ் ஆனந்த சித்தியொடெ

நாளும் களிக்க பதம் அருள்வாயே என்று பரம அன்பொடு பாடுகிறார் . பதம் அருள்வாயே என்பதற்கு சிறந்த ஒரு மொழி உபதேசம் செய்தருள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம் .

ஊழி உணர்வார்கள் தங்கள் வினை தீர ஊனும் உயிருமாய் வளர்ந்து ஓசையுடன் வாழ்வு தந்த ஊதிமலை மீதுகந்த பெருமானே - என்றும் , - வெளியே திரியும் மெய்ஞான யோகிகள் உளமே உறைதரு குமரா - என்றும் - துரிய நிலையே கண்ட முத்தர் இதய கமலம் அதனில் விளையா நின்ற அற்புத சுபோத சுக சுய படிகம் இன்ப பத்ம பதம் - என்றும் , - உததரிச இன்ப புத்தமிர்த போக சுகம் உதவும் அமலானந்தர் - என வரும் திருப்புகழ் அடிகள் இங்கு நினைக்கத் தக்கவை . முருகோனே , கடப்ப மலர் அணி மார்பா , பெருமானே , சிவனருள் பெருக , அதனால் வினைகள் அழிய , அதன் பின் சிவயோக பாவனை சித்திக்க , அதனால் முனைப்பு அடங்க , தேகாபிமானம் தீர , ஞானாகாச பரநாத பரப்பிரம்ம ஜோதியை உணரும் சிவஞானம் உயர்ந்து எழ , ஆனந்த முத்தி உண்டாக வேண்டும் . அதனில்

இரண்டறக் கலந்து அடியேன் இருக்க , திருவடி தரிசனம் தந்தருள் என்று வேண்டும் பகுதியை ஓதும் போது - ஜீவன் ஒடுக்கம் , பூத ஒடுக்கம் , தேற உதிக்கும் பரஞான தீப விளக்கம் காண எனக்கு உன் சீதள பத்மம் தருவாயே எனும் திருப்புகழ் நாதம் நினைவில் புகுந்து நிர்த்தம் புரிகின்றது அல்லவா ?.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சீவன் சிவச் சொருபம் என தேறி...

(சீவ னெனச்சிவ னென்னவே றில்லை

சீவ பார்சிவ னாரை யறிகிலர்

சீவ னார்சிவ னாரை யறிந்தபின்

சீவ னார்சிவ னாயிட்டிங் கிருப்பரே)... திருமந்திரம் 1979.

தலைப்புச் சொற்கள்

சிவ அருள் சீவாத்மா பரமாத்மா சிவஞானம் திருவடி அடியேன் தேவர்
சிவன் மலம் வள்ளி கயிலை

160

கயிலை மலை

தனதனனத் தனதான

புமியதனிற்	ப்ரபுவான
புகலியில்வித்	தகர்போல
அமிர்தகவித்	தொடைபாட
அடிமைதனக்	கருள்வாயே
சமரி லெதிர்த்	தசர்மாளத்
தனியயில்விட்	டருள்வோனே
நமசிவயப்	பொருளானே
ரசதகிரிப்	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

பூமி அதனில் பிரபுவான
புகலியில் வித்தகர் போல

அமிர்த கவி தொடை பாட
அடிமை தனக்கு அருள்வாயே

சமரில் எதிர்த்த சுர் மாள
தனி அயில் விட்டு அருள்வோனே

நமசிவய பொருளானோ
ரசத கிரி பெருமானே .

பத உரை

பூமி அதனில் பிரபுவான = உலகில் அரசாகத் தோன்றிய .
 புகலியில் = சீகாழித் தலத்து .
 வித்தகர் போல = ஞான சம்பந்தர் போல் .

அமிர்த கவித் தொடை பாட = அமுதமே இது என்று சொல்லத் தக்க
 கவி மாலைகளைப் பாடுதற்கு .
 அடிமை தனக்கு அருள்வாயே = அடிமையாகிய எனக்கும் அருள்
 புரிவாயாக .

சமரில் = போரில் . எதிர்த்து = எதிர்த்து வந்த .
 அசுர் = அசுரர்கள் . மாள = மடியும்படி .
 தனி அயில் விட்டு அருள்வோனே = ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தைச்
 செலுத்தி அருள்வோனே .

நமசிவயப் பொருளானோ = நமசிவ என்னும் ஐந்தெழுத்தின் மூலப்
 பொருளானவனே .
 ரசத கிரிப் பெருமானே = வெள்ளியங்கிரிப் பெருமானே .

சுருக்க உரை

பூமியில் அரசாகத் தோன்றிய சீகாழித் தலத்து ஞான சம்பந்தர் போல
 அமுதமான கவி மாலைகளைப் பாடுதற்கு எனக்கும் அருள்
 புரிவாயாக .

போரில் அசுரர்கள் மாளும்படி ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தைச்
 செலுத்தியவனே . நமசிவய என்னும் ஐந்தெழுத்தின் மூலப்
 பொருளானவனே . கயிலை மலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே .
 நான் அமிர்த கவி பாடும் திறனைக் கொடுத்து அருள்க .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பூமி = சந்தம் நோக்கி பூமி என வந்தது .

ஆ. ரசத கிரி = வெள்ளியங்கிரி .

தலைப்புச் சொற்கள்

சம்பந்தர் புலமை அருள் அசுரர் வேல் நமசிவ தத்துவம் அடிமை கயிலை
மலை

161 குன்றுதோறாடல்

தனனந் தனன தந்த தனதானா

அதிருங் கழல்ப ணிந்து	னடியேனுன்
அபயம் புகுவ தென்று	நிலைகாண
இதயந் தனிலி ருந்து	க்ருபையாகி
இடர்சங் கைகள்க லங்க	அருள்வாயே
எதிரங் கொருவ ரின்றி	நடமாடும்
இறைவன் தனது பங்கி	லுமைபாலா
பதியெங் கிலுமி ருந்து	விளையாடிப்
பலகுன் றிலும மர்ந்த	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

அதிரும் கழல் பணிந்து உன் அடியேன் உன்
அபயம் புகுவது என்று நிலை காண
இதயம் தனில் இருந்து க்ருபை ஆகி
இடர் சங்கைகள் கலங்க அருள்வாயே
எதிர் அங்கு ஒருவர் இன்றி நடமாடும்
இறைவன் தனது பங்கில் உமை பாலா
பதி எங்கிலும் இருந்து விளையாடி
பல குன்றிலும் அமர்ந்த பெருமானே .

பத உரை

அதிரும் = ஒலிக்கின்ற .

கழல் பணிந்து = கழல்கள் அணிந்த உன் திருவடிகளை வணங்கி .
 உன் அடியேன் = உன் அடியோன் .
 உன் அபயம் புகுவது என்று = உன்னிடம் சரணாகதி அடைவது
 எப்போது ?

நிலை காண = (இந்த நிலையில்லாத வாழ்வின்
 பிழைத்திருக்கும்) நிலையைக் காண்பதற்கு .

இதயம் தனில் இருந்து = என் உள்ளத்தில் வீற்றிருந்து .

க்ருபை ஆகி = அருள் கூர்ந்து .

இடர் = என்னுடைய துன்பங்கள் .

சங்கைகள் = ஐயங்கள் (யாவும்).

கலங்க = என்னை விட்டு நீங்க .

அருள்வாயே = அருள் புரிவாயாக .

எதிர் அங்கு ஒருவர் இன்றி = நிகர்ப்பவர் ஒருவரும் இல்லாது .

நடமாடும் = நடனம் செய்கின்ற . இறைவன் = சிவபெருமானுடைய .

தனது பங்கில் = ஒரு பாகத்தில் உறையும் .

உமை பாலா = உமா தேவியின் மகனே .

பதி எங்கிலும் இருந்து விளையாடி = தலங்கள் எல்லா

இடத்திலிருந்தும் வீற்றிருந்து விளையாடி .

பல குன்றிலும் அமர்ந்த பெருமாளே = பல மலைகளிலும் உறையும்
 பெருமாளே .

சுருக்க உரை

உன் கழல் அணிந்த திருவடிகளைப் பணிந்து, உன்னிடம் சரணம்
 அடைவது எப்போது? நிலை பேற்றை அடைய உன்னிடம் நான்
 சரணம் புகுவேன். எனக்கு அருள் புரிந்து, என் துன்பங்களும்,
 ஐயங்களும் நீங்க அருள் புரிவாயாக. நிகர் இல்லாமல் நடனம்
 செய்யும் சிவபெருமானின் ஒரு பாகத்தில் உறையும் உமா
 தேவியின் மகனே. எல்லா மலைத் தலங்களிலும் வீற்றிருக்கும்
 பெருமாளே. என் இடர்களையும் கலக்கங்களையும் நீக்கி அருள்
 செய்ய வேண்டும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. குன்றுதோறாடல்

பல மலைகளுக்கும் பொதுவாக வழங்கும் சொல் . முருகக் கடவுள் மலைக் கடவுளாதலின் அவரை மலைக் கிழவன் , கிரிராஜன் , குறிஞ்சி வேந்தன் என்றும் அழைப்பர் .

தலைப்புச் சொற்கள்

சிவன் உமை தத்துவம் (சரணாகதி , பல குன்று) துதி

162 குன்றுதோறாடல்

தனதன தனன தனதன தனன
தனதன தனன தனதான

எழுதிகழ் புவன நொடியள வதனி	
லியல்பெற மயிலில்	வருவோனே
இமையவர் பரவி யடிதொழ அவுணர்	
மடிவுற விடுவ	தொருவேலா
வழுதியர் தமிழி னொருபொரு ளதனை	
வழிபட மொழியு	முருகேசா
மலரடி பணியு மடமகள் பசலை	
மயல்கொடு தளர்வ	தழகோதான்
முழுகிய புனலி லினமணி தரள	
முறுகிடு பவள	மிகவாரி
முறையொடு குறவர் மடமகள் சொரியு	
முதுமலை யழக	குருநாதா
பழகிய வினைகள் பொடிபட அருளில்	
படிபவ ரிதய	முறுகோவே
பருவரை துணிய வொருகணை தெரிவ	
பலமலை யடைய	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல், பத உரை

எழு திகழ் புவனம் நொடி அளவு தனில்
இயல் பெற மயிலில் வருவோனே

எழு திகழ் = ஏழு என விளங்கும் .
புவனம் = பூமிகளை .

ஒரு நொடி அளவு தனில் = ஒரு நொடிப் பொழுதில் .

இயல் பெற = அழகு விளங்க . மீது வருவோனே .
மயிலில் வருவோனே = மயில்

இமையவர் பரவி அடி தொழ அவுணர்
மடிவு உற விடுவது ஒரு வேலா

இமையவர் = தேவர்கள் .
பரவி = போற்றி செய்து .
அடி தொழ = (உனது) திருவடிகளைத் தொழவும் .
அவுணர் = அசுரர்கள் .

மடிவு உற = மாளும்படி .
விடுவது = செலுத்திய .
ஒரு வேலா = ஒப்பற்ற வேலனே .

வழுதியர் தமிழில் ஒரு பொருள் அதனை
வழி பட மொழியும் முருகேசா

வழுதியர் = பாண்டியர்கள் (போற்றி வளர்த்த) .
தமிழின் = தமிழில் .
ஒரு பொருள் அதனை = ஒப்பற்ற அகப் பொருள் இலக்கணத்தை .
வழிபட = சங்கப் புலவர்கள் வழிபட
மொழியும் = ஆய்ந்து உரைத்த . முருகேசா = முருகேசனே .

மலர் அடி பணியும் மட மகள் பசலை
மயல் கொடு தளர்வது அழகோ தான்

மலர் அடி பணியும் = (உனது) மலரடியை வணங்கும் .
மட மகள் = அறியாமை கொண்ட இந்தப் பெண் .
பசலை மயல் கொ(ண்)டு = காம மயக்கத்தால் உற்ற நிற

வேறுபாட்டுடன் .

தளர்வது = தளர்ச்சி அடைதல் .
அழகோ தான் = நியாயமோ ?

முழுகிய புனலில் இன மணி தரளம்
முறுகிடு பவனம் மிக வாரி

முழுகிய புனலில் = நீரில் முழுகி .
இன மணி = கூட்டமான மணிகளையும் .
தரளம் = முத்துக்களையும் .
முறுகிடும் = கொடி போல் பின்னிய .
பவளம் = பவளத்தையும் .
மிக வாரி = நிரம்ப வாரி .

முறை ஒரு குறவர் மட மகள் சொரியும்
முது மலை அழக குருநாதா

முறையொடு = (வாங்குங்கள் என்னும்) முறையீட்டோடு .
குறவர் மட மகள் = குறப் பெண்கள் .
சொரியும் = சொரிகின்ற .
முது மலை அழக = விருத்தாசலத்தில் உறைகின்ற அழகனே .
குரு நாதா = குரு நாதனே .

பழகிய வினைகள் பொடிபட அருளில்
படிபவர் இதயம் உறு கோவே

பழகிய வினைகள் = என்னுடன் கூடவே பழகி வருகின்ற
வினைகள் .
பொடிபடி = எல்லாம் பொடிபடும்படி .
அருளில் = உனது திருவருளில் .
படிபவர் = மனம் தோய்ப்பவருடைய .
இதயம் = உள்ளத்தில் .
உறு கோவே = வீற்றிருக்கும் தலைவனே .

**பரு வரை துணிய ஒரு கணை தெரிவ
பல மலை உடைய பெருமானே .**

பருவரை = பருத்த கிரொஞ்ச மலை

துணிய = துணிபடும்படி .

ஒரு = ஒப்பற்ற .

கணை தெரிவ = வேலாயுதத்தைத் தெரிந்து எடுத்துச்
செலுத்தியவனே .

பல மலை உடைய = பல மலைகளுக்கும் அதிபதியான

பெருமானே = பெருமானே .

சுருக்க உரை

ஏழு உலகங்களையும் ஒரு நொடிப் பொழுதில் மயில் மீது ஏறி வலம் வந்தவனே . தேவர்கள் வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி அவுணர்கள் மாளும்படி வேலைச் செலுத்தியவனே . சங்கப் புலவர்களுக்கு அகப் பொருள் விளக்கத்தை உரைத்தவனே .

உனது மலரடி பணியும் இந்த மட மகள் மயல் கொண்டு வருந்தலாமோ . நல்ல முத்துக்களைக் குறச்சிறுமிகள் வாரி வழங்கும் முதுகிரியில் உறைகின்ற குருநாதனே . வினைகள் அழியும்படி அடியார்கள் உள்ளத்தில் வீற்றிருக்கும் தலைவனே . கிரொஞ்ச மலை பொடிபட வேலாயுதத்தைச் செலுத்தியவனே . இந்தப் பெண் மயல் கொண்டு தளர்வது அழகோ தான் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. தமிழில் ஒரு பொருள் அதனை

இறையனார் அகப் பொருளுக்குச் சங்கப் புலவர் பலரும் செய்து வந்த உரைகளைத் தனித்தனியே கேட்க , மதுரையில் ஊமைப் பிள்ளையாய் உருத்ர சன்மன் என்ற பெயருடன் தோன்றிய முருகவேள் , நக்கீரர் செய்த உரையை மட்டும் கேட்டு வியந்தார் .

ஆ. முறையொடு குறவர் மடமகள் சொரியு முதுமலை ...

(மணித் தரளங்கள் வரத் திரண்டங்

கெழிற் குறவர் சிறுமிமார்கள்

முறங்களினாற் கொழித்து மணி செல விலக்கி

முத்துலைப் பெய் முதுகுன்றமே) -- சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 1-131-7.

இ. வழுதியர் ...

பாண்டியர்கள் போற்றி வளர்த்த தமிழ் .

தலைப்புச் சொற்கள்

மயில் அகப் பொருள் தத்துவம் அமரர் அவுணர் வேல் தமிழ் இறையனார் அகப் பொருளுரை குருநாதர் வினைகள் அருள் குன்றுதொறாடல்

163

குன்றுதோறாடல்

(பல மலைகளுக்கும் பொதுவாக வழங்கும் சொல்)

தனன தானன தானன தானன

தனன தானன தானன தானன

தனன தானன தானன தானன

தந்ததான

தறையின் மானுட ராசையி னால்மட

லெழுது மாலருள் மாதர்கள் தோதக

சரசர் மாமல ரோதியி னாலிரு

கொங்கையாலுந்

தளர்மி னேரிடை யாலுடை யால்நடை

யழுகி னால்மொழி யால்விழி யால்மருள்

சவலை நாயடி யேன்மிக வாடிம

யங்கலாமோ

பறவை யானமெய்ஞ் ஞானிகள் மோனிக

ளணுகொ ணாவகை நீடுமி ராகிய

பவன பூரக வேகிக மாகிய

விந்துநாதம்

பகரொ ணாதது சேரவொ ணாதது

நினையொ ணாதது வானத யாபர

பதிய தானச மாதிம னோலயம்

வந்துதாராய்

சிறைவி டாதநி சாசரர் சேனைகள்

மடிய நீலக லாபம தேறிய

திறல்வி நோதச மேளத யாபர

அம்புராசித்

திரைகள் போலலை மோதிய சீதள

குடக காவிரி நீளலை சூடிய

திரிசி ராமலை மேலுறை வீரகு

றிஞ்சிவாமூம்

மறவர் நாயக ஆதிவி நாயக

ரிளைய நாயக காவிரி நாயக

Commentary and Explanation provided by Dr. C.R. Krishnamurti

Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada,

Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

வடிவி னாயக ஆனைத னாயக	எங்கள்மானின்
மகிழு நாயக தேவர்கள் நாயக	
கவுரி நாயக னார்குரு நாயக	
வடிவு தாமலை யாவையு மேவிய	தம்பிரானே .

பதம் பிரித்தல்

பறவையான மெய் ஞானிகள் மோனிகள்
அணுக ஒணா வகை நீடும் இராசிய (ம்)
பவன பூரக (ம்) ஏகிகமாகிய விந்து நாதம்

பறவையான = (ஒரிடத்தில் தங்காது) பறவை போல எங்கும்
திரிந்து உலாவும் .

மெய்ஞ் ஞானிகள் = உண்மையான ஞானிகளும் .

மோனிகள் = மவுன நிலை கண்டவர்களும் .

அணுக ஒணா வகை = அணுகுதற்குக் கூடாததாய் .

நீடும் = விலகி விளங்கும் .

இராசியம் = இரகசியம் .

பவனம் = காற்றை (மூச்சை).

பூரகம் = அடக்குவதால் (பிராணாயாமத்தால்) .

ஏகிகமாகிய = ஒன்று படக் கூடிய .

விந்து நாதம் = (சிவ தத்துவ) ஒலியாய் விளங்குவதும் .

பகர ஒணாதது சேர ஒணாதது
நினை ஒணாததுவான தயாபர
பதியது ஆன சமாதி மனோலயம் வந்து தாராய்

பகர ஒணாதது = சொல்ல முடியாததும் .

சேர ஒணாதது = சேர ஒணாததும் .

நினை ஒணாததுவான = நினைக்கவும் முடியாததுமான .

தயாபர = கருணைப் பரம் பொருளாய் .

பதியதான = மூலப் பொருளான .

மனோலயம் = மனதை ஒடுக்கும் சமாதி நிலைப் பேற்றை .

வந்து தாராய் = நீ வந்து (எனக்குத்) தந்து அருள வேண்டும் .

சிறை விடாத நிசாசரர் சேனைகள்
மடிய நீல கலாபம் அது ஏறிய
திறல் விநோத சமேள தயாபர அம்புராசி

சிறை விடாத = (தேவர்களுடைய) சிறையின்றும் விடுவிக்காத
அசுரர்களின் .

சேனைகள் = படைகள் .

மடிய = இறக்கும்படி .

நீல கலாபம் அது ஏறிய = நீல நிறங் கொண்ட மயிலின் மேல்
ஏறி வரும் .

திறல் விநோத = வல்லமை கொண்ட விநோதனே .

சமேள தயாபார = கருணை கலந்த மூர்த்தியே .

அம்புராசி = கடலின்

திரைகள் போல் அலை மோதிய சீதள
குடக காவிரி நீள் அலை சூடிய
திரிசிரா மலை மேல் உறை வீர குறிஞ்சி வாழும்

திரை போல் அலை மோதிய = பெரிய அலைகள் மோதி வரும் .

குடக காவிரி = குடகு நாட்டிலிருந்து வரும் காவிரி ஆற்றின் .

நீள் அலை சூடிய = பெரிய அலைகளைக் கொண்ட .

திரிசிராமலை மேல் உறை = திரிசிரா மலையில் வீற்றிருக்கும் .

வீர = வீரனே .

குறிஞ்சி வாழும் = மலை நிலத்தில் வாழும் .

மறவர் நாயக ஆதி விநாயகர்
இளைய நாயக காவிரி நாயக
வடிவின் நாயக ஆனை தன் நாயக எங்கள் மானின்

மறவர் நாயக = வேடர்களின் நாயகனே .

ஆதி விநாயகர் இளைய நாயக = ஆதி கணபதிக்குத் தம்பியாகிய
தலைவனே .

காவிரி நாயக = காவிரிக்கு தலைவனே .

வடிவின் நாயக = அழகுக்கு ஒரு தலைவனே .

ஆனை தன் நாயக = தேவ சேனைக்கு தலைவனே .

எங்கள் மானின் = எங்கள் மான் போன்ற வள்ளி நாயகியிடத்தே

மகிழு(ம்) நாயக தேவர்கள் நாயக

கவுரி நாயகனார் குரு நாயக

வடிவதாம் மலை யாவு(ம்) மேவிய தம்பிரானே .

மகிழும் நாயக = மகிழும் நாயகனே .

தேவர்கள் நாயக = அமரர்கள் நாயகனே .

கவுரி நாயகனார் = பார்வதியின் நாயகனான சிவபெருமானுக்கு .

குரு நாயக = குரு மூர்த்தியே .

வடிவதாம் மலை யாவையும் = அழகிய மலைகள்

எல்லாவற்றிலும் .

மேவிய தம்பிரானே = வீற்றிருந்து அருளும் தம்பிரானே .

தம்பிரான் என்பதற்கு கடவுள், ஞாநி, தனக்குதானே தலைவன்,

நம்பவர்களுக்கெல்லாம் தலைவன், கட்டளைப்படி நடப்பவன் என்ற பொருள்கள்

உண்டு - தொகுப்பாசிரியர்கள்

சுருக்க உரை

மெய்ஞ்ஞானிகளும் , மவுன நிலை கண்டோரும் அணுக முடியாது விளங்கும் இரகசியப் பொருளாவதும் , பிராணாயாமத்தால் மனம் ஒன்று படக் கூடிய சிவதத்துவ ஒலியாய் விளங்குவதும் , சொல்லவோ , சேரவோ , நினைக்கவோ முடியாததாய் , கிருபைப் பரம் பொருளாய் விளங்கி நிற்கும் சமாதி நிலைப் பேற்றை எனக்குத் தந்து அருளுக . தேவர்களைச் சிறை வைத்த அசுரர்களை அழித்த மயில் விநோதனே . கருணைக் கடலே . கடல் போல அலைகளைக் கொண்ட காவிரி ஆற்றின் நாயகனே . திரிசிரா மலையில் உறைபவனே . வேடர்கள் நாயகனே . கணபதியின் தம்பியாகிய நாயகனே . அழகனே . தேவசேனைக்கு நாயகனே . வள்ளியோடு மகிழ்பவனே . சிவபெருமானுக்குக் குருவே . எல்லா மலைகளிலும் வீற்றிருப்பவனே . எனக்கு சமாதி மனோலயம் தந்து அருள்வாய் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. ஆசையினால் மடல் எழுதும் மால் அருள்

தான் காதலித்த தலைவியைப் பெறாவிடத்துத் தலைவன் பனங் கருக்கால்
குதிரை போல் செய்த ஊர்தி (மடல்) மேல் ஏறுதல் .

ஆ. பறவையான மெய்க்கு ஞானிகள்

(சேரோ ணாவகை வெளியே திரியுமெய்க்குஞான யோகிகளுளமே
யுறைதரு)... ..திருப்புகழ் 283 (காணொணாதது).

இ. பகரணொதாததுசேரவொணாதது ...

(காணொணாதது உருவவோ டருவது
பேசொணாதது உரையே தருவது).. ..திருப்புகழ் 283 (காணொணாதது).

ஈ. அம்புராசி திரைகள் போலலை மோதிய ...

(கடற் போற் காவேரி)... சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 1.67.5.

164

குன்றுதோறாடல்

(பல மலைகளுக்கும் பொதுவாக வழங்கும் சொல் . முருகக் கடவுள்
மலைக்கிழவோன் , கிரிராஜன் , குறிஞ்சி வேந்தன் எனப் பெயர் பெறுவர்)

தந்தன தான தான தந்தன தான தான
தந்தன தான தான தனதான

வஞ்சக லோப மூடர் தம்பொரு ளூர்கள் தேடி
மஞ்சரி கோவை தூது பலபாவின்
வண்புகழ் பாரி காரி யென்றிசை வாது கூறி
வந்தியர் போல வீணி லழியாதே
செஞ்சர ணாத கீத கிண்கிணி நீப மாலை
திண்டிறல் வேல்ம யூர முகமாறும்
செந்தமிழ் நாளு மோதி உய்ந்திட ஞான மூறு
செங்கனி வாயி லோர் சொல ருள்வாயே
பஞ்சவ னீடு கூனு மொன்றிடு தாப மோடு
பஞ்சற வாது கூறு சமண்முகர்
பண்பறு பீலி யோடு வெங்கழு வேற வோது
பண்டித ஞான நீறு தருவோனே
குஞ்சரம் யாளி மேவு பைம்புன மீது லாவு
குன்றவர் சாதி கூடி வெறியாடிக்
கும்பிட நாடி வாழ்வு தந்தவ ரோடு வீறு

Commentary and Explanation provided by Dr. C.R. Krishnamurti

Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada,

Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

குன்றுதொ றாடல் மேவு

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

வஞ்சக லோப மூடர் தம் பொருள் ஊர்கள் தேடி
மஞ்சரி கோவை தூது பல பாவின்

வண் புகழ் பாரி காரி என்று இசை வாது கூறி
வந்தியர் போல வீணில் அழியாதே

செம் சரண் நாத கீத கிண்கிணி நீப மாலை
திண் திறல் வேல் மயூர முகம் ஆறும்

செம் தமிழ் நாளும் ஓதி உய்ந்திட ஞானம் ஊறு
செம் கனி வாயில் ஓர் சொல் அருள்வாயே

பஞ்சவன் நீடு கூனும் ஒன்றிடு தாபமோடு
பஞ்ச அற வாது கூறு சமண் மூகர்

பண்பு அறு பீலியோடு வெம் கழு ஏற ஓது
பண்டித ஞான நீறு தருவோனே

குஞ்சரம் யாளி மேவும் பைம் புனம் மீது உலாவு
குன்றவர் சாதி கூடி வெறி ஆடி

கும்பிட நாடி வாழ்வு தந்தவரோடு வீறு
குன்று தொறாடல் மேவு பெருமானே .

பத உரை

வஞ்சக = வஞ்சகமும் . லோப(ம்) = ஈயாத குணமும் கொண்ட .
மூடர்தம் = மூடர்களுடைய . பொருள் = பொருளையும் . ஊர் =
ஊர்களையும் . தேடி = தேடி . மஞ்சரி , கோவை , தூது = மஞ்சரி ,
கோவை , தூது என்று கூறப்படும் . பல பாவின் = பல வகைப் பா
இனங்களால் .

வண் = ஈதல் குணம் நிறைந்த . புகழ் = புகழ் வாய்ந்த , பாரி காரி
என்று = பாரி வள்ளலே , காரியே நீங்கள் என்று . இசை = புகழ் . வாது
கூறி = சபதப் பேச்சுக்களைப் பேசி . வந்தியர் போல = (அரசர்
சபையில் புகழ் கூறுவார் போல) . வீணில் அழியாதே = வீணாகக்
காலத்தை நான் அழிவு செய்யாமல் .

செம் சரண் = செம்மை வாய்ந்த திருவடியையும் . நாத கீத = ஒலி
இசை செய்யும் . கிண்கிணி = கிண்கிணியும் . நீப மாலை = கடப்ப
மாலையையும் . திண் திறல் = வலிய திறமை வாய்ந்த . வேல் =
வேலையும் . மயூரம் = மயிலையும் . முகம் ஆறும் = ஆறு
திருமுகங்களையும் .

செம் தமிழ் நாளும் ஓதி = செந் தமிழால் நாள் தோறும் ஓதி .
உய்ந்திட = நான் உய்யுமாறு . ஞானம் ஊறு = உனது ஞானம்
ஊறுகின்ற . செம் கனி வாயில் = செம்மை சேர்ந்த கனி போன்ற
வாயினால் . ஓர் = ஒப்பற்ற . சொல் = உபதேசச் சொல்லை .
அருள்வாயே = போதித்து அருள்வாயாக .

பஞ்சவன் = பாண்டியனுடைய . நீடு கூனும் = நெடு நாளாக இருந்த
கூனும் . ஒன்றிடு = வந்து சேர்ந்த . தாபமோடு = சுரமும் . பஞ்ச அற
= பஞ்சாய்ப் பறந்தோடும்படி . வாது கூறு = தர்க்க வாதங்களைப்
பேசி . சமண் மூகர் = சமண ஊமைகள் .

பண்பு அறு = மேன்மை அழிந்து . பீலியோடு = (அவர்களுடைய)
மயில் இறகோடு . வெம் கழு ஏற = கொடிய கழுவிட ஏறும்
வகைக்கு . ஓது = (தேவாரத் திருப்பதிகங்களைச் சம்பந்தராக வந்து)
ஓதிய . பண்டித = பண்டித மூர்த்தியே . ஞான நீறு தருவோனே =
ஞானத் திருநீற்றைப் (பாண்டியனுக்குத்) தந்தவனே .

குஞ்சரம் = யானை . யாளி = யாளி ஆகியவை . மேவும் = இருந்த .
பைம்புனம் மீது = பசுமை வாய்ந்த தினைப் புனத்தில் . உலாவும் =
உலவிய . குன்றவர் = மலை வேட்டுவர்களுடைய . சாதி கூடி = சாதி
மக்கள் ஒன்று கூடி . வெறி ஆடி = வெறியாட்டம் ஆடி (உன்னை) .

கும்பிட நாடி = கும்பிட்டதின் பயனாக . வாழ்வு தந்து =
 (அவர்களுக்கு) நல் வாழ்வைத் தந்து . அவரோடு வீறு =
 அவர்களுடன் விளங்குகின்ற . குன்று தோறாடல் மேவு பெருமானே =
 மலைகள் தோறும் திருவிளையாடல் செய்யும் பெருமானே .

சுருக்க உரை

வஞ்சகர் , பிறருக்கு ஈயாதார் , மூடர்கள் ஆகியோரைத் தேடிச் சென்று ,
 பல வகையான தமிழ்ப்பா இனங்களால் அவர்களைப் பாரியே
 என்றும் காரியே என்றும் புகழ்ந்து பாடி , என் வாழ் நாளை வீணாக்கி
 அழியாமல் , உன் செவ்விய திருவடியையும் , ஒலி இசை செய்யும்
 கிண்கிணியையும் , கடப்ப மலையையும் , வலிய வேலையும் ,
 மயிலையும் , ஆறு திருமுகங்களையும் , செந்தமிழ்ப் பாக்களால் நாள்
 தோறும் ஓதி உய்ந்திட , நீ உனது கனி வாயால் ஒப்பற்ற உபதேசச்
 சொல்லை எனக்குப் போதித்து அருளுக .

பாண்டியனுடைய கூனும் , சுரமும் பஞ்சாகப் பறந்தோடும்படியும் ,
 சமண ஊமைகள் அவர்களுடைய மயில் இறகோடு கொடிய கழுவில்
 ஏறும்படியும் , தேவாரத் திருப்பதிகங்களை ஓதிய சம்பந்தராகிய
 அவதரித்த பண்டிதனே . திருநீற்றைப் பாண்டியனுக்குத் தந்தவனே .
 யானை , யாளி ஆகியவை இருந்த தினைப் புனக் காட்டில் வேடர்கள்
 ஒன்று கூடி வெறியாட்டம் ஆட , அவர்களுடைய பெண்ணாகிய
 வள்ளியை மணந்து , அவர்களுக்கு நல் வாழ்வை அளித்து , மலைகள்
 தோறும் விளையாடல் செய்யும் பெருமானே . உலோபிகளிடம் சென்று
 யாசகம் செய்யாமல் , உன்னைப் புகழ்ந்து பாட எனக்கு உபதேசச்
 சொல்லை அருள்வாயாக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. வண் புகழ் பாரி , காரி என்றிசை வாது கூறி....

பாரி , காரி இருவரும் கடை ஏழு வள்ளல்களில் இருவர் ஆவர் .

(கொடுக்கிலா தானைப் பாரியே என்று கூறினுங் கொடுப்பார் இலை)... சுந்தரரர்
 தேவாரத் திருமுறை

ஆ. மஞ்சரி = பாக்களின் கொத்து (மஞ்சரிப்பா) .

இ. பஞ்சவன் = பாண்டியன் .

(திருதிகென மண்டவிட்ட தீயொரு

செழியனுடல் சென்று பற்றி வாருகர்

திகையினமண் வந்து விட்டபோதிலும் அமையாதே)... திருப்புகழ் 79 (திடமிலிசற்).

ஈ. வந்தியர் = அரச சபையில் அரசனுடைய புகழ் கூறுவோர் .

தலைப்புச் சொற்கள்

லோபிகள் இரத்தல் வள்ளல் தமிழ் பாவினம் திருவடி ஓதுதல் உபதேசம்

ஞானம் பாண்டியன் சம்பந்தர் திருநீறு சமணர் தேவாரம் வள்ளி

குன்றுதோறாடல்

165

கொங்கணகிரி

தாராபுரம் – காங்கேயம் வழியில்.
வட்டமலை என்ற பெயரும் உண்டு

தந்ததன தத்ததன தந்ததன தத்ததன
தந்ததன தத்ததன தனதான

ஐங்கரனை யொத்தமன மைம்புலம கற்றிவள

ரந்திபக லற்றநினை

வருள்வாயே

அம்புவித னக்குள்வளர் செந்தமிழ்வ முத்தியுனை

அன்பொடுது திக்கமன

மருள்வாயே

தங்கியத வத்துணர்வு தந்தடிமை முத்திபெற

சந்திரவெ ளிக்குவழி

யருள்வாயே

தண்டிகைக னப்பவுச எண்டிசைம திக்கவளர்

சம்ப்ரமவி தத்துடனெ

யருள்வாயே

மங்கையர்சு கத்தைவெகு இங்கிதமெ னுற்றமன

முன்றனைநி னைத்தமைய

அருள்வாயே

மண்டலிக ரப்பகலும் வந்தசுப ரட்சைபுரி

வந்தணைய புத்தியினை

யருள்வாயே

கொங்கிலுயிர் பெற்றுவளர் தென்கரையி லப்பரருள்

கொண்டுஉட லுற்றபொரு

ளருள்வாயே

குஞ்சரமு கற்கிளைய கந்தனென வெற்றிபெறு

கொங்கணகி ரிக்குள்வளர்

பெருமானே .

Commentary and Explanation provided by Dr. C.R. Krishnamurti

Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada,

Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

பத உரை

ஐங்கரனை ஒத்த மனம் ஐம்புலம் அகற்றி வளர்
அந்தி பகல் அற்ற நினைவு அருள்வாயே

ஐங்கரனை ஒத்த = ஐந்து கரங்களை உடைய விநாயகரை
ஒத்த . மனம் = மனத்தையும் .

ஐம்புலம் = ஐம்புலன்களையும் . அகற்றி = நீக்கி விலக்கி .
வளர் அந்தி பகல் அற்ற = (அதன் பலனாகக் கிடைக்கும்)
இரவு , பகல் என்ற வேறுபாடு
இல்லாத .

நினைவு அருள்வாயே = நிலையை அருள் புரிவாயாக .

அம் புவி தனக்கு உள் வளர் செம் தமிழ் வழுத்தி உனை
அன்பொடு துதிக்க மனம் அருள்வாயே

அம் = அழகிய .

புவி தனக்கு உள் வளர் = இந்தப் பூமியில் பெருகி வளரும் .

செந்தமிழ் வழுத்தி = செந்தமிழால் போற்றி .

உனை அன்பொடு துதிக்க = உன்னை விரும்பித் துதிக்கும் .

மனம் அருள்வாயே = மன நிலையை கொடுத்து

அருள்வாயாக .

தங்கிய தவத்து உணர்வு தந்து அடிமை முத்தி பெற
சந்திர வெளிக்கு வழி அருள்வாயே

தங்கிய = நிலைத்துள்ள .

தவத்து உணர்வு தந்து = தவநிலை உணர்ச்சியைத் தந்து .

அடிமை = அடிமையாகிய நான் .

முத்தி பெற = வீடு பேற்றை அடைய .

சந்திர வெளிக்கு வழி = யோக நிலையிற் கண்ட சந்திர

வெளியைக் காணும்படியான

வழியை .

அருள்வாயே = அருள் புரிவாயாக

தண்டிகை கனப் பவுசு எண் திசை மதிக்க வளர்
சம்ப்ரம விதத்துடனே அருள்வாயே

தண்டிகை = பல்லக்கு ,
கனப் பவுசு தமை . = பெருமை , கௌரவம் இவை
எண் திசை = எட்டுத் திசைகளில் உள்ளவர்களும்
மதிக்க = மதிக்கும் படி .
சம்ப்ரம விதத்துடனே = சிறப்பு வகையில் .
அருள்வாயே = அருள் புரிவாயாக .

மங்கையர் சுகத்தை வெகு இங்கிதம் எனு(ம்) உற்ற மனம்
உன்றனை நினைத்து அமைய அருள்வாயே

மங்கையர் சுகத்தை = மாதர்களின் (கலவி) இன்பத்தை .
இங்கிதம்
என உற்ற மனம் = இனிமை தருவதாம் என்று நினைக்கும்
என் மனம் .
உன்றனை நினைத்து அமைய = உன்னையே நினைத்து
அங்கேயே நிலைத்து இருக்க
அருள்வாயே = அருள்வாயாக

மண்டலிகர் ரப் பகலும் வந்து சுபரட்சை புரி
வந்து அணைய புத்தியினை அருள்வாயே

மண்டலிகர் = நாட்டு அதிகாரிகள் .
ராப்பகலும் வந்த = இரவும் பகலும் வர .
சுபரட்சை புரி = அவர்கள் நன்மை அடைய வேண்டி .
வந்து அணைய = என்னை வந்து அணுகவல்ல .
புத்தியினை அருள்வாயே = புத்தியினை எனக்கு
அருள்வாயாக .

கொங்கில் உயிர் பெற்று வார் தென் கரையில் அப்பர் அருள்
கொண்டு உடல் உற்ற பொருள் அருள்வாயே

கொங்கில் உயிர் பெற்று வளர் = கொங்கு நாட்டில் உயிர்
(மீளப்) பெற்று வளர்ந்த .

தென் கரையில் = தென் கரை நாட்டுத் திருப்புக்கொளியூர்
அவிநாசியில் உள்ள .

அப்பர் = அந்தப் பரமராகிய சிவபெருமான் .

அருள் கொண்டு = திருவருளைப் பெற்று .

உடல் உற்ற பொருள் = உடலில் உயிர் பொருந்தி வந்த
இரகசியத்தை . அருள்வாயே = அருள்வாயாக .

குஞ்சர முகற்கு இளைய கந்தன் என வெற்றி பெறு
கொங்கண கிரிக்குள் வளர் பெருமானே .

குஞ்சர முகற்கு = யானை முகக் கணபதிக்கு .

இளைய = தம்பியே .

கந்தன் என வெற்றி பெறு = கந்த வேள் என்று வெற்றிப் புகழ்
பெற்ற (பெருமானே).

கொங்கண கிரிக்குள் வளர் பெருமானே = கொங்கண கிரி
என்னும் மலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே .

சுருக்க உரை

கணபதியைப் போல் மனத்தையும் ஐம்புலன்களையும் அடக்கி ,
இரவு பகல் அற்ற பேரின்ப நிலையை அருள் புரிவாயாக .
தமிழால் உன்னைப் போற்ற அருள்வாயாக .

தவநிலை உணர்ச்சியை நல்கி , முத்தி நிலை பெற வழியைக்
காட்டுக . பலரும் பாராட்டும் சிறப்புகளைத் தருவாயாக . விலை
மாதர்கள் கலவியில் ஈடுபட்ட என் மனம் உன்னையே நினைக்க
அருள் புரிக . சிறுவனை முதலையினின்றும் மீட்ட இரகசியப்
பொருளை எனக்கும் காட்டுவாயாக . உன் அருள் எனக்குக் கிட்ட
அருள் செய்ய வேண்டும் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ.செந்தமிழ் வழுத்தி உனை.....

(வேலுஞ் சேஞ்சேவலும் செந்தமிழாற் பகர் ஆர்வம் ஈ)--- கந்தர் அலங்காரம் 52.

ஆ. சந்திர வெளி....

(சந்திரன் சூரியன் தற்பரன் தாணுவிற
சந்திரன் தானும் தலைப்படு தன்மையைச்
சந்தியிலே கண்டு தானாஞ் சகமுகத்
துந்திச் சமாதியுடை யொளியோகியே)--- திருமந்திரம் 684..

இ. மண்டலிக ரப்பகலும்

(ஆபாத னேன்மி கப்ர சித்தி பெற்றினி துலகேழும் ---
எத்தி சைப்பு றத்தினும் ஏடேவு ராஜ தத்தி னைப்ப ணித்ததும் இடராழி ---
திருப்புகழ் (ஆனாதஞான) நாட்டு அரசர்கள் அருணகிரியாரை எவ்வளவு
மதித்திருந்தார்கள் என்பதைக் குறிக்கின்றது .

இ. தென்கரையி லப்பரருள்

திருப்புகொளியூரில் சிறுவனை முதலையின் வாயினின்றும் சுந்தரர் பதிகம் பாடி
உயிர்ப்பித்தது .அந்த இரகசியப் பொருளை எனக்கும் அருளுக என்று
வேண்டுகிறார் .

முதலையுண்ட வரலாறு : ஐந்து வயது நிரம்பப் பெற்ற அந்தணச் சிறுவர் இருவர்
இங்குள்ள (அவிநாசி) சிவாலயத்தில் உள்ள குளத்தில் குளித்து கொண்டிருந்த
போது ஒரு சிறுவனை முதலை விழுங்கிற்று . மற்றொருவன் அதன்வாயில்
அகப்படாது பிழைத்துத் தம் இல்லம் சேர்ந்து , நிகழ்ந்ததை அச்சிறுவனின்
பெற்றோரிடம் தெரிவித்தான் . அவனின் பெற்றோர் மிக்க துயருற்றனர் . இது
நிகழ்ந்து சில ஆண்டுகளுக்கு பிறகு உயிர் பிழைத்த அந்தணச் சிறுவனுக்கு
அவனுடைய பெற்றோர் உபநயனச் சடங்கு நடத்தினர் . அவனது இல்லத்தில்
மங்கல ஒலி கேட்ட அளவில் முதலையுண்ட சிறுவனின் பெற்றோர் இன்று நம்
மகன் நம்முடன் இருந்தால் அவனுக்கும் உபநயனம் செய்வித்து மகிழலாமே என
மனங் வருந்தினர் . அவர்களின் நற்காலம் சுந்தரர் அத்தலத்துக்கு வருகை
தந்தார் .

சுந்தரர் திருவாரூரிலிருந்து சேரமான் பெருமாள் நாயனாரின் அழைப்பினை ஏற்று ,
அவரைச் சந்திக்கத் திருவுளம் கொண்டு சோழநாடு கடந்து , கொங்கு நாட்டை
அடைந்தார் . அவிநாசி என்னும் இத்தலத்திற்கு வந்தபோது , ஒருவீதியில்
ஒருவீட்டில் மங்கல ஒலியும் , எதிர் வீட்டில் அழுகை ஒலியும் கேட்பதை அறிந்து
இவ்வாறு நிகழக் காரணம் யாது என வினவினார் .

நிகழ்ந்ததை அவ்வூர் வேதியர்கள் உரைத்தனர் . அவ்வேளையில் சுந்தரர் தம்
ஊருக்கு எழுந்தருளி வந்துள்ளார் என்பதைக் கேட்டு , மகனை இழந்து வருந்திய
அந்தணர் அழுகை நீங்கி , மலர்ந்த முகத்துடன் அவரை வரவேற்று வணங்கினார் .
சிறந்த சிவபக்தராகிய இவ்வந்தணரின் மகனை முதலையிடமிருந்து மீட்டுத் தந்த
பின்னரே , திருக்கோயில் வழிபாடு செய்ய வேண்டுமெனச் சுந்தரர் முடிவு செய்து ,
முதலை வாழ்ந்த நீர்நிலையை அடைந்து , அவிநாசி இறைவனை வேண்டி
`எற்றான் மறக்கேன் ` என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார் .

அம்முதலை , தான் உண்ட மதலையைக் கரையின் கண் உமிழ்ந்து
 மீண்டது .அவனது பெற்றோரும் மற்றவரும் இவ்வற்புதத்தைக் கண்டு
 அதிசயித்தார் . சம்பந்தர் மயிலையி ல் ஒரு பெண்ணை உயிர்பித்த வரலாற்றையும்
 அருணகிரி நாதர் நினவு கூறுகிறார். (களபமணி மயிலை திருப்புகழ்)
 திருஞானசம்பந்தர் வாழ்ந்த காலத்திலே , சிவனேசச் செட்டியார் என்ற சைவர் ,
 தனது மகளான பூம்பாவை என்பவளைச் சம்பந்தருக்கு மணம் முடித்துக்கொடுக்க
 எண்ணியிருந்தார் . ஆனால் , ஒரு நாள் பாம்பு தீண்டி அப்பெண் மரணமாகவே ,
 அப்பெண்ணை எரித்துச் சாம்பலை ஒரு பாத்திரத்தில் இட்டுப் பாதுகாத்து வந்தார் .
 சம்பந்தர் மயிலாப்பூர் வந்தபோது , செட்டியார் அவரைச் சந்தித்து நிகழ்ந்த
 சம்பவங்களைக் கூறியதுடன் , பெண்ணின் சாம்பல் கொண்ட பாத்திரத்தையும்
 அவரிடம் கொடுத்தார் . சம்பந்தர் அப் பாத்திரத்தைக் கபாலீஸ்வரர் முன் வைத்து
 ஒரு தேவாரப் பதிகம் பாடி , அப்பெண்ணை உயிர்பெற்று எழ வைத்ததாகவும் ,
 அவளை அங்கேயே கோயிலில் தொண்டாற்றுமாறு சம்பந்தர் கூறிச்
 சென்றதாகவும் ஐதீகம் . இன்றைய கபாலீஸ்வரர் கோயிலிலும் இப் பூம்பாவைக்கு
 ஒரு சிறு கோயில் இருப்பதைக் காணமுடியும்

கொங்கணகிரி கோவை மாவட்டம் சோமனூரிலிருந்து 4 மைல் தூரத்தில் உள்ளது .

தலைப்புச் சொற்கள்

சொல்வன்மை அருள் விநாயகர் ஐம்புலன்அடக்கம் தமிழ் தவம் விலைமாதர்
 (மயல்) புகழ் சுந்தரர் சிவன் கொங்கணகிரி

166

கொல்லிமலை

நாமக்கல் அருகில்

தையதன தானந்த தையதன தானந்த
 தையதன தானந்த

தனதான

தொல்லைமுதல் தானொன்று மெல்லியிரு பேதங்கள்

சொல்லுகுண மூவந்த

மெனவாகி

துய்யசதுர் வேதங்கள் வெய்யபுல னோரைந்து

தொய்யுபொரு ளாறங்க

மெனமேவும்

பல்லபல நாதங்கள் அல்கபச பாசங்கள்

பல்குதமிழ் தானொன்றி

யிசையாகிப்

பல்லுயிரு மாயந்த மில்லசொரு பாநந்த

Commentary and Explanation provided by Dr. C.R. Krishnamurti

Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada,

Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

பௌவமுற வேநின்ற	தருள்வாயே
கல்லுருக வேயின்கண் அல்லல்படு கோவம்பு	
கல்வருக வேநின்று	குழலுதுங்
கையன்மிசை யேறும்பன் நொய்யசடை யோனெந்தை	
கைதொழுமெய்ஞ் ஞானஞ்சொல்	கதிர்வேலா
கொல்லைமிசை வாழ்கின்ற வள்ளிபுன மேசென்று	
கொள்ளைகொளு மாரன்கை	யலராலே
கொய்துதழை யேகொண்டு செல்லுமழ வாகந்த	
கொல்லிமலை மேனின்ற	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல் பத உரை

தொல்லை முதல் தான் என்று மெல்லி இரு பேதங்கள்
சொல்லு(ம்) குணம் மூ அந்தம் என ஆகி

தொல்லை = பழம் பொருள் .

முதல் = முதற் பொருள் (என்னும்படி) .

தான் ஒன்று = தான் ஒன்றாய் விளங்குவதாய் .

மெல்லி இரு பேதங்கள் = சிவம், சக்தி என்னும் இரண்டு வேறு
தன்மையதாய் .

சொல்லும் = சொல்லப்படும் .

குணம் மூ அந்தம் = ராசத, தாமத, சாத்துவிகம் எனப்படும் மூன்று
குணங்களின்

முடிவாக உள்ள . என ஆகி = திரி மூர்த்திகளாய்

துய்ய சதுர் வேதங்கள் வெய்ய புலன் ஓர் ஐந்து
தொய்யும் பொருள் ஆறு அங்கம் என மேவும்

துய்ய = தூயதான் .

சதுர் வேதங்கள் = நான்கு வேதங்களாய் .

வெய்ய = கொடிய .

புலன் ஓர் ஐந்தும் = ஐம்புலன்களையும் .

தொய்யும் = சோர்வடையச் செய்யும் .

பொருள் = பொருள் கொண்ட .

ஆறு அங்கம் என = ஆறு வகைப்பட்ட வேதப் பொருள் உணர்த்தும்
கருவிகளாக .

மேவும் = விளங்குவதாய் .

பல்ல பல நாதங்கள் அல்க பசு பாசங்கள்

பல்கு (ம்) தமிழ் தான் ஒன்றி இசையாகி

பல்ல பல = பலப்பல .

நாதங்கள் அல்க = ஒலிகளில் தங்குவதாய் .

பசு பாசங்கள் பல்கு = உயிர், தளை என்பனவாய்ப் பெருகும் .
தமிழ் தான்

ஒன்றி = தமிழில் பொருந்தி

இசையாகி = இன்னிசையாகி

பல் உயிருமாய் அந்தம் இல்ல சொருப ஆனந்த

பௌவம் உறவே நின்றது அருள்வாயே

பல் உயிருமாய் = பல உயிர்களுமாய் .

அந்தம் இல்ல = முடிவில்லாததாய் .

சொருப ஆனந்த = உள்ள ஆனந்த உருவ .

பௌவம் உறவே = கடலை அடையும்படி .

நின்றது அருள்வாயே = செய்ய வல்ல பொருள் எதுவோ அந்தப்
பொருளை அருள்வாயாக ..

கல் உருக வேயின் கண் அல்லல் படு கோ அம் புகல்

வருகவே நின்று குழல் ஊதும்

கல் உருக = மலையும் உருகும்படி .

வேயின் கண் = மூங்கிலில் .

அல்லல் படும் = கட்டப்படும் .

கோ = பசுக்கள் .

அம் புகல் வருகவே = அழகிய புகும் இடம் வந்து சேரும்படி .

நின்று குழல் ஊதும் = நின்று புல்லாங் குழலை ஊதுகின்ற

கையன் மிசை ஏறும் உம்பன் நொய்ய சடையோன் எந்தை

கை தொழு(ம்) மெய் ஞானம் சொல் கதிர்வேலா

கையன் = கையை உடைய திருமாலாகிய .

மிசை ஏறும் = (விடையின்) மீது ஏறுகின்ற .

உம்பன் = பெரியோனும் .

நொய்ய சடையோன் எந்தை = புன் சடையோனும்
எந்தையுமாகிய சிவ பெருமான் .

கை தொழுது = கை தொழுது நிற்க .

மெய்ஞ் ஞானம் சொல் = (அவருக்குப்) பிரணவப் பொருளைப்
போதித்த .

கதிர் வேலா = ஒளி வேலனே .

கொல்லை மிசை வாழ்கின்ற வள்ளி புனமே சென்று

கொள்ளை கொளும் மாரன் கை அலராலே

கொல்லை மிசை வாழ்கின்ற = (தினைக்) கொல்லையில்
வாழ்கின்ற . வள்ளி = வள்ளியின் .

புனமே சென்று = புனத்துக்குச் சென்று . கொள்ளை கொள்ளும்
= (உயிரைக்) கொள்ளை கொள்ளும் .

மாரன் = மன்மதனுடைய .

கை அலராலே = கையில் உள்ள மலர்ப் பாணத்தின்
செய்கையால் .

கொய்து தழையே கொண்டு செல்லும் மழவா கந்த

கொல்லி மலை மேல் நின்ற பெருமானே .

கொய்து தழையே கொண்டு செல்லும் = தழை கொய்து எடுத்துக்
கொண்டு சென்ற .

மழவா = கட்டழகு உடையவனே . கந்த = கந்தனே .

கொல்லி மலை மேல் நின்ற பெருமானே = கொல்லி மலை
மேல் விளங்கும்
பெருமானே .

.சுருக்க உரை

பழம் பொருள், மூலப் பொருள் எனத் தான் ஒன்றாய் விளங்குவதாய் , சக்தி, சிவம் எனப்படும் இரு வேறு தன்மைகளை உடையதாய் , மூன்று குணங்களின் முடிவாக உள்ளதாய் , தூயதாய் , நான்கு வேதங்களாய் , ஐம்புலன்களையும் சோர்வடையச் செய்ய வல்லதாய் , வேதப் பொருள் விளங்குவதாய் , பல ஒலிகளில் தங்குவதாய் , தமிழின் இசையாய் , எல்லா உயிர்களுக்கும் முடிவாக நிற்கும் பொருள் எதுவோ , அந்த ஆனந்தக் கடலில் நான் முழுக , அதை எனக்குச் சொல்லி அருள்வாயாக .

புல்லாங்குழலை ஊதும் திருமாலாகிய விடையின் மேல் ஏறும் சிவபெருமானும் கை தொழுது நிற்க , அவருக்கு மெய்ஞ்ஞானப் பொருளை உபதேசித்த வேலனே . வள்ளி இருந்த தினைப் புனத்துக்குத் தழை கொண்டு சென்ற கட்டழகு உடையவனே . கொல்லி மலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே . முடிவில்லாத ஆனந்தக் கடலில் நான் நிற்க அருள் புரிவாயாக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இப்பாடலில் மூலப் பொருள் ஒன்று , சக்தி சிவம் இரண்டு , குணங்கள் மூன்று , வேதங்கள் நான்கு , புலன்கள் ஐந்து , அங்கங்கள் ஆறு என வரும் அழகைக் காணலாம் .

(ஒன்றவன் தானே இரண்டவன் இன்னருள்

நின்றவன் மூன்னறினுள் நான்குணர்ந் தான்ஐந்து

வென்றனன் ஆறு விரிந்தனன் ஏழும்பர்ச்

சென்றனன் தானிருந் தானுணர்ந் தெட்டே)... திருமந்திரம் 1.

ஆறு அங்கங்கள் ... சிட்சை , வியாகரணம் , சந்தஸ் , நிருத்தம் , சோதிடம் , கல்பம் என்பன .

ஆ. கையன் மிசை ஏறும் உம்பன்

திரிபுரம் எரிக்கச் சென்றபோது , சிவனுடைய தேர் நெரிந்து பூமியில் அழுந்தியது . திருமால் இறைவன் கொடுத்த வலிமையால் இடபமாகி தேரை முன் போல் நிறுத்தினார் . பின்னர் இறைவனை வேண்டி அவரை எந்நாளும் சுமக்க மழவிடையாக மாறினார் .

இ. கொய்து தழையே கொண்டு செல்லும் மழவன் ...

அகப் பொருளில் தழை கொண்டு சேறுதல் என்பது ஒரு துறை . தலைவிக்குத் தலைவன் சந்தனத் தழை ஆடை உடுக்கத் தருவது .

(தழையு டுத்தகு றத்திப தத்துணை

வருடி வட்டமு கத்தில தக்குறி)... திருப்புகழ் (பழமைசெப்பிய).

தலைப்புச் சொற்கள்

மெய்ப்பொருள் தத்துவம் முக்குணம் ஐம்புலன் வேதம் இசை மெய்ஞ்ஞானம்
திருமால் சிவன் வேல் வள்ளி தழை கொண்டு செல்லல் உபதேசம்
சொல்லாக்கம் (இடையினம்)

167

ஞானமலை

(இடம் விளங்கவில்லை -- வ.சு.செங்கல்வராயபிள்ளை.

ஆனால் அரக்கோணம் காட்பாடி வழியில் பாணாவரம் அருகில் கோவிந்தச்சேரி
கிராமம்தான் ஞானமலை என வலையப்பட்டி கிருஷ்ணன் கருதுகிறார். அங்கு முருகன்
பிரம்ம சாஸ்தாவாக { முருகனின் 16 திருவுருவ கோலங்களில் ஒன்று } காட்சியளிக்கிறார்).

தனதன தனத்த தான தனதன தனத்த தான
தனதன தனத்த தான தனதான

மனையவள் நகைக்க லூரி னனைவரு நகைக்க லோக
மகளிரு நகைக்க தாதை தமரோடும்
மனமது சலிப்ப நாய னுளமது சலிப்ப யாரும்
வசைமொழி பிதற்றி நாளு மடியேனை
அனைவரு மிழிப்ப நாடு மனவிருள் மிகுத்து நாடி
னகமதை யெடுத்த சேம மிதுவோவென்
றடியனு நினைத்து நாளு முடலுயிர் விடுத்த போது
மணுகிமு னளித்த பாத மருள்வாயே
தனதன தனத்த தான எனமுர சொலிப்ப வீணை
தமருக மறைக்கு ழாமு மலைமோதத்
தடிநிக ரயிற்க டாவி யசுரர்க ளிறக்கு மாறு
சமரிடை விடுத்த சோதி முருகோனே
எனைமன முருக்கி யோக அநுபுதி யளித்த பாத
எழுதரிய பச்சை மேனி யுமைபாலா
இமையவர் துதிப்ப ஞான மலையுறை குறத்தி பாக
இலகிய சசிப்பெண் மேவு பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

மனையவள் நகைக்க ஊரில் அனைவரு (ம்) நகைக்க லோக

மகளிர் நகைக்க தாதை தமரோடும்

மனம் அது சலிப்ப நாயனும் உ(ள்)ளம் அது சலிப்ப யாரும்
வசை மொழி பிதற்றி நாளும் அடியேனை

அனைவரும் இழிப்ப நாடும் மன இருள் மிகுத்து நாடின்
அகம் அதை எடுத்த சேமம் இதுவோ என்று

அடியனும் நினைத்து நாளும் உடல் உயிர் விடுத்த போதும்
அணுகி முன் அளித்த பாதம் அருள்வாயே

தனதன என முரசு ஒலிப்ப வீணை
தமருகம் மறை குழாமும் அலை மோத

தடி நிகர் அயில் கடாவி அசுரர்கள் இறக்கு மாறு
சமர் இடை விடுத்த சோதி முருகோனே

எனை மனம் உருக்கி யோக அநுபூதி அளித்த பாத
எழுத அரிய பச்சை மேனி உமை பாலா

இமையவர் துதிப்ப ஞான மலை உறை குறத்தி பாகம்
இலகிய சசி பெண் மேவு பெருமானே .

பத உரை

மனையவள் = மனைவி . நகைக்க = நகைக்க . ஊரில் அனைவரும்
நகைக்க = ஊரில் உள்ள யாவரும் நகைக்க . லோக மகளிர் நகைக்க
= உலகத்திலுள்ள பெண்கள் நகைக்க . தாதை = தந்தை . தமரோடும்
= சுற்றத்தாரோடு .

மனம் அது சலிப்ப = மனம் வெறுப்பு அடைய . நாயேன் உள்ளம் அது
சலிப்ப = அடியேனது உள்ளம் வெறுப்பு அடைய . யாரும் = யாவரும் .
வசை மொழி = பழிப்பு மொழியை . பிதற்றி = பலவாறு ஆராய்ந்து
பேசி . நாளும் = நாள்தோறும் . அடியேனை = அடியேனை .

அனைவரும் இழிப்ப = எல்லாரும் இழிவாகப் பேச . நாடும் மனம் = எண்ணமிடும் மனத்தில் . இருள் மிகுந்து = இருள் மிகுந்து . நாடின் = யோசித்துப் பார்த்தால் . அகம் அதை = (நான்) உடலை . எடுத்த சேமம் = எடுத்த இன்பம் . இதுவோ என்று = இது தானோ என்று .

அடியனும் = அடியேனும் . நாளும் நினைத்து = நாள் தோறும் நினைத்து . உடல் உயிர் விடுத்த போதும் = (முடிவில்) உடலினின்று உயிரை விடத் துணிந்த சமயத்தில் . அணுகி = என் அருகில் வந்து . முன் அளித்த = நீ அப்போது அளித்த . பாதம் அருள்வாயே = திருவடியை அருள் புரிந்து உதவுக .

தனதன ... என = (இவ்வாறு) . முரசு ஒலிப்ப = பறை ஒலி செய்ய . வீணை தமருகம் = வீணையும் உடுக்கையும் . மறை = வேத ஒலி . குழாம் = கூட்டம் . அலை மோத = அலை மோதுவதைப் போலப் பெருக .

தடி நிகர் = மின்னல் போல ஒளிவிடும் . அயில் கடாவி = வேலைச் செலுத்தி . அசுரர்கள் இறக்குமாறு = அசுரர்கள் மடியும்படி . சமர் இடை விடுத்த = போர்க்களத்தே விடுத்த . சோதி முருகோனே = சோதி முருகனே .

எனை மனம் உருக்கி = என் மனத்தை உருக்கி . யோக அநுபூதி அளித்த = அநுபூதியை அளித்த . பாத = திருவடிகளை உடையவனே . எழுத அரிய = எழுதுதற்கு அரிதான . பச்சை மேனி = பச்சை மேனியை உடைய . உமை பாலா = பார்வதியின் பாலனே .

இமையவர் துதிப்ப = தேவர்கள் துதிக்க . ஞான மலை உறை = ஞான மலையில் வீற்றிருக்கும் . குறத்தி பாக = குறத்தியாகிய வள்ளியின் பங்கனே . இலகிய = விளங்குகின்ற . சசிப் பெண் மேவு = இந்திராணியின் மகளாகிய தேவசேனை விரும்புகின்ற . பெருமானே = பெருமானே .

சுருக்க உரை

மனைவி , ஊரில் உள்ளவர்கள் , உலகிலுள்ள மகளிர் இவர்கள் யாவரும் நகைக்கவும் , தந்தையும் , சுற்றத்தார்களும் மனம் சலிப்படையவும் , எல்லரும் பழிப்பு மொழியைப் பலவாறு ஆராய்ந்து பேசி அடியேனை இழிவாகப் பேசவும் , எண்ணிப் பார்த்தால் , நான் பிறப்பு எடுத்த இன்பம் இது தானோ என்று நாள் தோறும் நினைத்து , முடிவில் உயிரை விடத் துணித்த போது , நீ என் அருகில் வந்து அளித்த திருவடியை அருள் புரிந்து உதவுக .

தனதன தன என்று முரசு ஒலி செய்ய , வீணை , தமருகம் , வேத ஒலிக் கூட்டம் இவை எல்லாம் அலை மோதுவதைப் போல் பெருக , ஒளி வீசும் வேலைச் செலுத்தி , அசுரர்கள் மடியும்படி போர்க்களத்தில் விடுத்த முருகனே . என் மனத்தை உருக்கி , யோக அனுபூதியை அளித்த திருவடிகளை உடையவனே . உமா தேவியின் பாலனே . தேவர்கள் துதிக்க ஞான மலையில் வீற்றிருக்கும் குறப் பெண் வள்ளியின் பங்கனே . இந்திராணியின் மகளான தேவசேனை விரும்புகின்ற பெருமானே . முன் எனக்கு அளித்த பாதம் அருள்வாயே .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. நாளும் உடல் உயிர் விடுத்த போதும் அணுகி ...
தமது வாழ்க்கைத் துன்பத்தை நினைத்துத் தாம் உயிர் துறக்கத் துணிந்த வரலாற்றைக் குறிக்கும் .

ஆ. எனை மனம் உருக்கி யோக அனுபூதி அளித்த
இறைவன் திருவடி சூட்டி யோக அனுபூதியைத் தமக்கு அருளிய திறன் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது .

தலைப்புச் சொற்கள்

திருவடி அருள் சுயசரிதம் சந்தம் (அகச்சான்று) வேதம் வேல் அசுரர் யோகம் அனுபூதி உமை தேவர் ஞானமலை கலப்பு வள்ளி தேவசேனை

168

திருக்கழுக்குன்றம்

(கதலிவனம் , வேதகிரி , பக்ஷிதீர்த்தம்)

தனதனன தான தனதனன தான
தனதனன தான தனதான

எழுகுநிறை நாபி அரிபிரமர் சோதி	
யிலகுமரன் மூவர்	முதலானோர்
இறைவியெனு மாதி பரைமுலையி னூறி	
யெழுமமிர்த நாறு	கனிவாயா
புழுகொழுகு காழி கவுணியரில் ஞான	
புநிதனென ஏடு	தமிழாலே
புனலிலெதி ரேற சமணர்கழு வேற	
பொருதகவி வீர	குருநாதா
மழுவுழைக பால டமரகத்ரி தூல	
மணிகரவி நோத	ரஞல்பாலா
மலரயனை நீடு சிறைசெய்தவன் வேலை	
வளமைபெற வேசெய்	முருகோனே
கழுகுதொழு வேத கிரிசிகரி வீறு	
கதிருலவு வாசல்	நிறைவானோர்
கடலொலிய தான மறைதமிழ்க ளோது	
கதலிவன மேவு	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல் , பத உரை

எழு கு நிறை நாபி அரி பிரமர் சோதி
இலகும் அரன் மூவர் முதலானோர்

எழுகு = ஏழு உலகங்களையும் .
நாபி நிறை = தனது கொப்பூழில்) கொண்ட .
அரி = திருமால் . பிரமர் = பிரமன் .
சோதி இலகும் அரன் = சோதி உருவம் விளங்கும்
சிவபெருமான் .
மூவர் முதலானோர் = இந்த மூவர் முதலான பிற தேவர்கள்
யாவருக்கும் .

இறைவி எனும் ஆதி பரை முலையினில் ஊறி
எழும் அமிர்தம் நாறு(ம்) கனி வாயா

இறைவி = தலைவி எனப்படும் .
ஆதி பரை = ஆதி பராசக்தியின் .
முலையினில் ஊறி = கொங்கையில் ஊறி .
எழும் அமிர்தம் = எழுந்த ஞானப் பால் .
நாறும் = மணக்கும் .
கனி வாயா = இனிமை வாய்ந்த வாயை உடையவனே .

புழுகு ஒழுகு காழி கவுணியரில் ஞான
புனிதன் என ஏடு தமிழாலே

புழுகு = புனுகு . ஒழுகு = நிறைந்துள்ள .
காழி = சீகாழியில் . கவுணியரில் = கவுணியர் குலத்தில் .
ஞான புனிதன் = ஞான பரிசுத்த மூர்த்தியாகிய ஞானசம்பந்தன் .
என = எனத் தோன்றி .
ஏடு தமிழாலே = வெள்ளத்தில் இட்ட தமிழ் ஏடுகளின்
மேன்மையால் .

புனலில் எதிர் ஏற சமணர் கழு ஏற
பொருத கவி வீர குருநாதா

புனலில் எதிர் ஏற = நீரில் எதிர் செல்ல .
சமணர் கழு ஏற = சமணர்கள் கழுவில் ஏறும்படி .
பொருத கவி = வாதப் போர் செய்த .
வீர = வீரனே .
குரு நாதா = குரு நாதரே .

மழு உழை கபால தமரகம் த்ரி துல
மணி கர விநோதர் அருள் பாலா

மழு = (சிவனுடைய ஆயுதமாகிய) மழு .
உழை = மான் . கபாலம் = மண்டை ஓடு .

தமரகம் = துடி . த்ரி சூலம் = முத்தலைச் சூலம் .
மணி கர = (இவற்றை ஏந்தும்) திருக் கரங்களை உடைய .
விநோத = அற்புத மூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் .
அருள் பாலா = பெற்றருளிய பாலனே .

மலர் அயனை நீடு சிறை செய்தவன் வேலை
வளமை பெறவே செய் முருகோனே

மலர் அயனை = தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமனை .
நீடு = பெரிய .
சிறை செய்தவன் = சிறையில் வைத்து .
வேலை = பிரமனது சிருட்டித் தொழிலை .
வளமை பெறவே = செம்மையாக .
செய் முருகோனே = செய்த முருகனே

கமுகு தொழு வேதகிரி சிகரி வீறு
கதிர் உலவு வாசல் நிறை வானோர்
கமுகு தொழு = கமுகு தொழுகின்ற .
வேதகிரி சிகரி = திருக்கமுகுக் குன்றம் என்னும் மலையின்
மீது .
வீறு = விளங்கும் .
கதிர் உலவு = ஒளி பொருந்திய .
வாசல் = வாசலில் .
நிறை வானோர் = கூட்டமாய் நிறைந்த தேவர்கள் .

கடல் ஒலியதான மறை தமிழ்கள் ஓது
கதலி வனம் மேவும் பெருமானே .

கடல் ஒலியதான = கடலின் ஒலி போலப் பெரு முழக்குடன் .
மறை தமிழ்கள் ஓதும் = வேதங்களையும் , தமிழ்ப்பாக்களையும்
ஓதுகின்ற .

கதலி வனம் = வாழைக் காடு எனப்படும் திருக்கமுகுக் குன்றத்தில் .
மேவு பெருமானே = வீற்றிருக்கும் பெருமானே

சுருக்க உரை

அரி, அயன், அரன் ஆகிய யாவர்க்கும் தலைவியான ஆதி
பராசக்தியின் கொங்கையில் ஊறிய ஞானப்பாலைப் பருகிய இனிமை
வாய்ந்த வாயை உடையவனே . ஞானசம்பந்தராக அவதரித்து
வைகையில் ஏடுகளை நீரில் எதிர் செல்ல விட்டு வாதப் போர்
செய்த கவி வீரனே. மான், மழு, கபாலம் ஏந்திய சிவபெருமானின்
பாலனே.
பிரமனைக் குட்டிச் சிறையிலிட்டு சிருட்டித் தொழிலைச் செய்தவனே .
மறைகள் கடல் போல் ஒலிக்கும் வேதகிரியில் வீற்றிருக்கும்
பெருமாளே. உம்மைத் துதி செய்கிறேன் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இறைவி

(அரன் அரி அயன் அண்டர்க் கரியாள்)-- திருப்புகழ் (சகசம்பக்குடை).

ஆ. மலர் அயனை ...

பிரணவத்துக்குப் பொருள் தெரியாத பிரமனைச் சிறையிலிட்டு அவனது
சிருட்டித் தொழிலை முருகவேள் தாமே செய்தார் .
(கமலத்தனை மணிக்குடுமி பற்றி மலர் சித்திர கரத்தலம் வலிப்ப பல
குட்டி நடனம்)— திருப்புகழ் (சுத்தியநர).

இ. கடல் ஒலியதான மறை...

(முழாவொலி யாமொலி முக்க ணாயகன்
விழா வொலி மணத்தோலி வேள்வி யாவையும்
வழா வொலி மறை யொலி வானை யுங்கடந்
தெழா வொலி கடல் கிளர்ந் தென வொலிக்கு மால்)-- அந்தகக் கவி வீரராகவ
முதலியார் , திருக்கழுக்குன்றப் புராணம் நகர 13.

ஈ. காழி கவுணியரில் ஞான புநிதன் என....

(எழுதேடு பேணி யங்கெதி ராறு சென்றிட
மாற னும்பிணி தீர வஞ்சகர்
பீறு கொண்டிட வேற வென்றிடு முருகோனே)--- திருப்புகழ் (மூலமந்தர்)
(நுகர்வித்தகமாகு மென்றுமை மொழியிற்பொழி பாலையுண்டிடு
நுவல்மெய்ப்புள பால னென்றிடு மிளையோனே)--- திருப்புகழ் (பகிதற்கரி).
(எண் அரிய சிவஞானத்து இன் அமுதம் குழைத்தருளி
உண் அடிசில் என ஊட்ட உமை அம்மை எதிர் நோக்கும்)-- பெரிய புராணம்

(திருஞான சம்பந்தர்) 68.

சம்பந்தர் வரலாறு பாடல் 187 விளக்கத்தில் காணலாம்
தலைப்புச் சொற்கள்

திருமால் பிரமன் சிவன் ஆதிபராசக்தி சம்பந்தர் தமிழ் சமணர் வேதம் கவி
குருநாதா அமரர் துதி கழுக்குன்றம்

169

திருக்கழுக்குன்றம்

தான தத்த தான தத்த தான தத்த தனதான

வேத வெற்பி லேபு னத்தில் மேவி நிற்கு	மபிராம
வேடு வச்சி பாத பத்ம மீது செச்சை	முடிதோய
ஆத ரித்து வேளை புக்க ஆறி ரட்டி	புயநேய
ஆத ரத்தொ டாத ரிக்க ஆன புத்தி	புகல்வாயே
காது முக்ர வீஅர பத்ர காளி வெட்க	மகுடாமா
காச முட்ட வீசி விட்ட காலர் பத்தி	யிமையோரை
ஓது வித்த நாதர் கற்க வோது வித்தா	முநிநாண
ஓரெ முத்தி லாறெ முத்தை யோது வித்த	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

வேத வெற்பிலே புனத்தில் மேவி நிற்கும் அபிராம
வேடுவச்சி பாத பத்மம் மீது செச்சை முடிதோய

ஆதரித்து வேளை புக்க ஆறு இரட்டி புய நேய
ஆதரத்தோடு ஆதரிக்க ஆன புத்தி புகல்வாயே

காதும் உக்ர வீர பத்ர காளி வெட்க மகுடம்
ஆகாசம் முட்ட வீசி விட்ட காலர் பத்தி இமையோரை

ஓதுவித்த நாதர் கற்க ஓதுவித்த முநி நாண
ஓர் எழுத்தில் ஆறு எழுத்தை ஓதுவித்த பெருமானே .

பத உரை

வேத வெற்பிலே = வேத கிரி என்னும் திருக்கழக குன்றத்திலும் .
புனத்தில் = (வள்ளி மலைத்) தினைப் புனத்திலும் . மேவி நிற்கும் =
விரும்பி வீற்றிருக்கும் . அபிராம = அழகனே .

வேடுவச்சி = வேடப் பெண்ணாகிய (வள்ளியின்) . பாதம் பத்மம் மீது
= பாத தாமரையின் மேல் . செச்சை = வெட்சி மாலை அணிந்த . முடி
தோய = உனது திருமுடி தொடும்படி .

ஆதரித்து = அன்பு வைத்து . வேளை புக்க = (ஆட் கொள்ளத்) தக்க
சமயம் இது என்று அறிந்து (அவள் இருந்த தினைப் புனத்தில்)
புகுந்து . ஆறு இரட்டி = பன்னிரண்டு . புய நேய = புயங்களை உடைய
நண்பனே .

ஆதரத்தோடு = அன்புடன் . ஆதரிக்க = உன்னை வழிபாடு செய்ய .
ஆன = உரிய . புத்தி புகல்வாயே = உபதேச மொழியைச் சொல்லி
அருளுக .

காதும் = பகைத்து வந்த . உக்ர = கோபம் கொண்ட . பத்ர காளி
வெட்க = வீரமுள்ள பத்ர காளி நாணும்படி . மகுடம் = கிரீடம் .
ஆகாசம் = ஆகாயத்தை .

முட்ட = முட்டும்படி . வீசி = (உயரமாக) வீசி . விட்ட = ஆடிய . காலர்
= பாதத்தர் . பத்தி = பக்தி உள்ள . இமையோரை = தேவர்களுக்கு
(வேதத்தை) .

ஓதுவித்த = கற்பித்த . நாதர் = தலைவராகிய சிவபெருமான் . கற்க =
உன்னிடம் பாடம் கேட்கவும் . ஓதுவித்த = (சிவபெருமானால்)
ஓதுவிக்கப்பட்ட . முநி = பிரமன் . நாண = வெட்கம் அடையவும் .

ஓர் எழுத்தில் = ஓரெழுத்தாகிய ஓம் என்னும் பிரணவத்தில் . ஆறு
எழுத்தை = (ஓம் நமசிவாய என்னும்) ஆறு எழுத்தும் (அடங்கி
உள்ளது என்பதை விளக்கிக் காட்டி . ஓதுவித்த = (அந்தச் சிவனுக்கு)
உபதேசம் செய்த . பெருமானே = பெருமானே .

சுருக்க உரை

திருக்கழுக்குன்றத்திலும் , வள்ளி மலைத் தினைப் புனத்திலும் ,
 விரும்பி வீற்றிருக்கும் அழகனே . வேடப் பெண் வள்ளியின் பாத
 தாமரைகளின் மீது உனது வெட்சி அணிந்த முடிகள் தொடும்படி ,
 அன்பு வைத்து , அந்தத் தினைப் புனத்துக்குள் சமயம் பார்த்துச்
 சென்ற பன்னிரு கரங்கள் கொண்ட நண்பனே . அன்புடன் நான்
 உன்னை வழிபாடு செய்வதற்கு உரிய உபதேச மொழியைச் சொல்லி
 அருள்க .

பத்ர காளி நாணும்படி தமது மகுடத்தை ஆகாய அளவுக்கு வீசி
 விட்ட பாதங்களை உடைய சிவபெருமான் வேதத்தைத்
 தேவர்களுக்குக் கற்பித்தவர் . அத்தகையவர் உன்னிடம் பாடம்
 கேட்கவும் , சிவபெருமானால் ஓதுவிக்கப்பட்ட பிரமன்
 வெட்கமடையவும் , ஓரெழுத்தாகிய ஓம் என்னும் பிரணவத்தில் , ஆறு
 எழுத்தாகிய ஓம் நமச்சிவாய என்னும் ஆறெழுத்தும் அடங்கியிள்ளது
 உளது என்று அந்தச் சிவனுக்கு உபதேசம் செய்த பெருமாளே .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. காதும் உகர பத்ர காளி வெட்க

மகிடாசுரனைக் காளி அழித்தவுடன் பெருஞ் செருக்குண்டு உலகை அழிக்கத்
 தொடங்கினாள் . அவள் செருக்கை அடக்கச் சிவன் அவளை வெல்லும் பொருட்டுத்
 திருவாலங் காட்டில் நடனம் செய்ய , அவளும் உடன் ஆட , சிவபெருமான் தன்
 காதில் சுழன்ற குண்டலம் தானே சேர்ந்திடுமாறு காலைக் காதளவும் தூக்கி
 நடனம் புரிய , பெண் பாலான அவள் அங்ஙனம் காலைத் தூக்க நாணுற்றுத்
 தோற்று செருக்கு அடங்கி நின்றாள் .

(கொடிய வெஞ்சினக் காளியிக் குவலா முழுதும் ...

அடைய அஞ்சலும் அவள் செருக் கழிவுற அழியாக்

கடவுள் ஆடலால் வென்றதோர் வடவனம் கண்டான்).. கந்த புராணம் (வழிநடை)8.

ஆ. பத்தி இமையோரை ஓதுவித்த

தேவர்களுக்கு வேதத்தைச் சிவபெருமான் திருவோத்தூரில் உபதேசித்தார் .

இ. ஓதுவித்த முநி....

வேதத்தைச் சிவபெருமான் பிரமனுக்கு ஓதுவித்தார் .

(மாலினொடு அருமாமறை வல்ல முநிவனும்

கோலினர் குறுக சிவன் சேவடி கோலியும்)... சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 2.8.9.

ஈ. நாதர் கற்க முருகவேள் ஓதுவித்தார் ...

(மைந்த எமக்கருள் ஒன்றொரு பதத்தின் உண்மை உரைத்தனன்)... கந்த புராணம் 1.17.39.

உ. ஓரெழுத்தில் ஆறெழுத்தை ஓதுவித்த பெருமானே ...

ஓரெழுத்து = ஓம் என்னும் பிரணவப் பொருள் .

(ஓமெனும் ஒங்காரத் துள்ளே யொருமொழி)... திருமந்திரம் 2627.

(மறை எவற்றிற்கும் ஆதியின் நவில்வான் நின்றதோர் தனி மொழி)... கந்த புராணம் 1.16.8.

ஓம் என்பது அ, உ, ம என்னும் மூன்றெழுத்தாய் , அம்மூன்றும் கூடி ஓம் என்று எழுதும் போது, விந்துவாயும் , ஓம் என்று உச்சரிக்கும் போது நாதமாக விரியும் . அ, உ, ம என்னும் மூன்று எழுத்தும் , விந்து நாதங்களாகிய வரிவடிவும் , ஒலி வடிவும் கூடி, ஐந்தெழுத்தாயிற்று . ஆகவே பிரணவமே (ஓம் என்பதே) பஞ்சாக்கரமாம் (வ.சு.செங்கல்வராயன்). இந்த ஓரெழுத்தோடு நமசிவாய என்னும் பஞ்சாக்கரம் கூட ஆறெழுத்து விரியும் .

பஞ்சாக்கர (சிவாயநம) விளக்கம் ...

சி = சிவம் . வ = அருட் சத்தி . ய = ஆன்மா . ந = திரோதானம் (மறைக்கை) . ம = ஆணவ மலம் .

தலைப்புச் சொற்கள்

வேதம் வள்ளி வள்ளிமலை உபதேசம் சிவன் பிரமன் தேவர் ஓம்
பஞ்சாக்கரம் தத்துவம் ஞானம் கழுக்குன்றம்

170

திருக்கோணமலை

(ஈழ நாடு)

தனத்த தானன தனத்தான தானன
தனத்த தானன தனத்தான தானன
தனத்த தானன தனத்தான தானன தனத்தான

கலக்க மாகவெ மலக்கூடி லேமிகு

பிணிக்கு ளாகியெ தவிக்காம லேயுனை

கவிக்கு ளாய்சொலி கடைத்தேற வேசெயு மொருவாழ்வே

கதிக்கு நாதனி யுனைத்தேடி யேபுக

முரைக்கு நாயெனை யருட்பார்வை யாகவெ

கழற்கு ளாகவெ சிறப்பான தாயருள் தரவேணும்
 மலைக்கு நாயக சிவக்காமி நாயகர்
 திருக்கு மாரனெ முகத்தாறு தேசிக
 வடிப்ப மாதொரு குறப்பாவை யாள்மகிழ் தருவேளே
 வசிட்டர் காசிபர் தவத்தான யோகியர்
 அகத்ய மாமுநி யிடைகாடர் கீரனும்
 வகுத்த பாவினில் பொருட்கோல மாய்வரு முருகோனே
 நிலைக்கு நான்மறை மகத்தான பூசுரர்
 திருக்கொ ணாமலை தலத்தாரு கோபுர
 நிலைக்குள் வாயினில் கிளிப்பாடு பூதியில் வருவோனே
 நிகழ்த்து மேழ்பவ கடற்குறை யாகவெ
 யெடுத்த வேல்கொடு பொடித்துள தாளறி
 நினைத்த காரிய மநுக்கூல மேபுரி பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

கலக்கமாகவே மல கூடிலே மிகு
 பிணிக்குள் ஆகியே தவிக்காமலே உனை
 கவிக்கு (ள்)ளாய் சொ(ல்)லி கடைத்தேறவே செய்யும் ஒரு வாழ்வே

கதிக்கு நாதன் நீ உனை தேடியே புகழ்
 உரைக்கு நாயேனை அருள் பார்வையாகவே
 கழற்குள் ஆகவே சிறப்பான தாய் அருள் தரவேணும்

மலைக்கு நாயக சிவகாமி நாயகர்
 திரு குமாரன் என முகத்து ஆறு தேசிக
 வடிப்ப மாது ஒரு குற பாவையாள் மகிழ் தரு வேளே

வசிட்டர் காசிபர் தவத்தான யோகியர்
 அகத்ய மா முநி இடைக் காடர் கீரனும்
 வகுத்த பாவினில் பொருள் கோலமாய் வரு முருகோனே

நிலைக்கு நான் மறை மகத்தான பூசுரர்
 திருக்கோணா மலை தலத்து ஆரு கோபுர
 நிலைக்குள் வாயினில் கிளிப்பாடு பூதியில் வருவோனே

நிகழ்த்தும் ஏழ் பவ கடல் துறையாகவே
எடுத்த வேல் கொ(ண்)டு பொடி தூளதா எறி
நினைத்த காரியம் அநு(க்)கூலமே புரி பெருமானே .

பத உரை

கலக்கமாகவே = கலக்க நெஞ்சினனாய் .
மலக் கூடிலே = மும்மலக் கூடாகிய இந்த உடலில் .
மிகு = நிரம்ப .
பிணிக்கு உள்ளாகியே = நோய்களுக்கு ஆளாகி .
தவிக்காமலே = தவிக்காமல் .
உனை = உன்னை .
கவிக்குள்ளாய் சொல்லி = பாட்டில் அமைத்து .
கடைத்தேறவே = ஈடேற . செய்யும்
ஒரு வாழ்வே = அருளும் ஒப்பற்ற செல்வமே .

கதிக்கு = நற்கதியை .
நாதன் நீ = தருகின்ற நாதன் நீ .
உனைத் தேடியே = உன்னைத் தேடி .
புகழ் உரைக்கு = உனது புகழை உரைக்கும் .
நாயேனை = நாய் போன்ற சிறியேனை .
அருட் பார்வையாகவே = உனது அருள் பார்வையால் .
கழற்குள்ளாகவே = உன் திருவடியைக் கூடவே .
சிறப்பான = சிறந்ததான .
தாய் அருள் தர வேணும் = தாய் அன்பை எனக்கு அருள் புரிய வேண்டும் .

மலைக்கு நாயக = எல்லா மலைகளுக்கும் தலைவனே .
சிவ(க்)காமி நாயகர் = சிவகாமி அம்மையின் தலைவராகிய
சிவபெருமானின் .

திருக் குமாரனே = அழகிய குமாரனே .

ஆறு முகத்து தேசிகனே = ஆறு திரு முகங்களை உடைய குரு
மூர்த்தியே .

வடிப்ப = வடிவழகுள்ள .

மாது = மாதாகிய .

குறப் பாவையாள் = குறப் பெண்ணாகிய வள்ளி .

மகிழ்தரு வேளே = மகிழும் வேளே .

வசிட்டர் காசிபர் = வசிட்டர் , காசிபர் .

தவத்தான யோகியர் = தவத்தில் சிறந்த யோகிகள் .

அகத்திய மா முனிவர் = அகத்திய முனிவர் .

இடைக் காடர் = இடைக் காடர் .

கீரனும் = நக்கீரர் ஆகியோர் .

வகுத்த = அமைத்த .

பாவினில் = பாடல்களில் .

பொருள் கோலமாய் வரும் முருகோனே = பொருள் உருவாய் வரும்
முருகோனே .

நிலைக்கு = அழியாது நிலைத்து நிற்கும் .

நான் மறை = நான்கு வேதங்களைப் பயின்ற .

மகத்தான = சிறந்த .

பூசுரர் = அந்தணர்கள் .

திருக்கோணாமலை = திருக்கோண மலை என்னும் .

தலத்து = தலத்தில் .

ஆரு = விளங்கும் .

கோபுர நிலைக்குள் = கோபுர நிலையின் .

வாயினில் = வாசலில் .

கிளிப்பாடு பூதியில் வருவோனே = கிளிப்பாடு பூதி என்னும்
இடத்தில் எழுந்தருளி வருபவனே .

நிகழ்த்தும் = நிகழ்கின்ற .

ஏழ் பவ கடல் = ஏழு பிறப்பு என்னும் கடல் .

தூறையாகவே = கொள்ளை போய் அழிய .

எடுத்த = திருக்கரத்தில் எடுத்த .

வேல் கொடு = வேலைக் கொண்டு .

பொடித் தூளதா எறி = (பகைவர்களைப்) பொடிப் பொடியாகப்
போகும்படிச் (செலுத்திய பெருமானே).

நினைத்த காரியம் = நினைத்த காரியங்களெல்லாம் .

அனு(க்)கூலமே புரி = நன்மையாக கைகூடும்படி அருளும் .

பெருமானே = பெருமானே .

சுருக்க உரை

கலங்கிய மனத்தினனாய் , மும்மலக் கூடாகிய இந்த உடலில் நிரம்ப
நோய்களுக்கு ஆளாகித் தவிக்காமல் , உன்னைப் பாட்டில் அமைத்துப்
பாடிக் கடைத்தேற அருளும் ஒப்பற்ற செல்வமே , உன் திருவடியைக்
கூட சிறந்த வழியைத் தாய் போல அருள்புரிய வேண்டும் .

மலைகளுக்குத் தலைவனே . சிவகாமி அம்மையாரின் தலைவனான
சிவபெருமானின் திருக்குமரனே . ஆறு முகனே . ஒப்பற்ற குறப்பெண்
வள்ளி மகிழும் வேளே . நான்கு வேதங்களைப் பயிலும் அந்தணர்கள்
வாழும் திருக்கோண மலையில் , கிளிப்பாடு பூதி என்னும் இடத்தில்
எழுந்தருளியவனே . ஏழு பிறப்புகளையும் அழிப்பவனே . பகைவர்கள்
பொடியாகும்படி வேலை எய்தியவனே . நினைத்த காரியங்கள்
எல்லாம் கைகூடும்படி அருளும் பெருமானே . உனது திருவடியை
எனக்குத் தந்து அருள வேண்டுகின்றேன் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. தட்சிண கயிலாயங்கள் மூன்று . திருக்காளத்தி , சிராப்பள்ளி ,
திருக்கோணமலை .

ஆ. கிளிப்பாடு பூதி என்பது திருக்கோணமலைக் கோயில் கோபுர நிலையில்
உள்ள ஓரிடத்துக்குப் பெயர் . கிளிப்பாடு பூதி என்பதற்கு அருணகிரி நாதர்
கிளியான பின்பு பாடிய என்று பொருள் கொண்டால் இந்தத் திருப்புகழ்
அருணகிரி நாதர் பாடினதா என்பது ஆராயத் தக்கது என்று
டாக்டர் வ.சு. செங்கல்வராயன் அவர்களின் கருத்து .

((வருங்காலத்தைச் சுட்டி அங்கனம் பாடினார் என்பது கிருபானந்தா வாரியார்
கருத்து- தொகுப்பாசிரியர்கள்))

தலைப்புச் சொற்கள்

விலைமாதர் (செயல், மயல்) நோய் மும்மலம் இசை திருவடி அருள் தமிழன்
குருபரன் வள்ளி சிவன் உமை முனிவர் அகத்தியர் பிறவி வேல் வரம்
அசுரர் திருகோணமலை

171

திரிசிராப்பள்ளி

தந்தானன தானன தாத்தன
தந்தானன தானன தாத்தன
தந்தானன தானன தாத்தன

தனதான

அந்தோமன மேநம தாக்கையை
நம்பாதெயி தாகித சூத்திர
மம்போருக னாடிய பூட்டிது
அஞ்சாதமை யாகிரி யாக்கையை
பஞ்சாடிய வேலவ னார்க்கிய

இனிமேல்நாம்

லங்காகுவம் வாஇனி தாக்கையை
வந்தோமிது வேகதி யாட்சியு
மிந்தாமயில் வாகனர் சீட்டிது
வந்தாளுவம் நாமென வீக்கிய
வந்தேவெகு வாநமை யாட்கொளு
வந்தார்மத மேதினி மேற்கொள
மைந்தாகும ராவெனு மார்ப்புய
திந்தோதிமி தீதத மாத்துடி

ஒழியாமல்

சிவநீறும்

மறவாதே

தந்தாதன னாதன தாத்தன
செம்பூரிகை பேரிகை யார்த்தெழ
செங்காடென வேவரு மூர்க்கரை
சங்காரசி காமணி வேற்கொடு

மறையோதச்

செண்டாடிம காமயில் மேற்கொளு
இந்தோடிதழ் நாகம காக்கடல்
கங்காளமி னார்சடை சூட்டிய
என்தாதைச தாசிவ கோத்திர
எண்கூடரு ளால்நெளவி நோக்கியை
நன்புமண மேவிசி ராப்பளி
யென்பார்மன மேதினி நோக்கிய

முருகோனே

னருள்பாலா

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

அந்தோ மனமே நமது யாக்கையை
நம்பாதே இதம் அகிதம் சூத்திரம்
அம்போருகன் ஆடிய பூட்டு இது இனி மேல் நாம்

அஞ்சாது அமையா கிரி யாக்கையை
பஞ்சாடிய வேலவனார்க்கு இயல்
அங்கு ஆகுவம் வா இனிது யாக்கையை ஒழியாமல்

வந்தோம் இதுவே கதி ஆட்சியும்
இந்தா மயில் வாகனர் சீட்டு இது
வந்து ஆளுவம் நாம் என வீக்கய சிவ நீறும்

வந்தே வெகுவா நமை ஆட் கொளு
வந்தார் மதம் ஏது இனி மேற்கொள
மைந்தா குமரா எனும் ஆர்ப்பு உய மறவாதே

திந்தோதிமி தீதத மா துடி
தந்தாதன னாதன தாத்தன
செம் பூரிகை பேரிகை ஆர்த்து எழ மறை ஓத

செம் காடு எனவே வரும் மூர்க்கரை
சங்கார சிகாமணி வேல் கொடு
செண்டு ஆடி மகா மயில் மேல் கொளு முருகோனே

இந்தோடு இதழ் நாகம் மகா கடல்
கங்காளம் மின் ஆர் சடை சூட்டிய
என் தாதை சதா சிவ கோத்திரன் அருள் பாலா

எண் கூடு அருளால் நௌவி நோக்கியை
நல் பூ மணம் மேவி சிராப்ப (ள்)ளி
என்பார் மனம் மேதினில் நோக்கிய பெருமானே .

பத உரை

அந்தோ மனமே = ஐயோ, மனமே . நமது யாக்கையை நம்பாதே =
 நமது உடலை நம்பாதே . இதம் = (ஏனெனில் இவ்வுடல்)
 இன்பத்துக்கும் . அகிதம் = துன்பத்துக்கும் . சூத்திரம் = ஒரு
 பொறியாக இருக்கின்றது . அம்போருகன் = தாமரை மேல் இருக்கும்
 பிரமன் . ஆடிய பூட்டு இது =

ஆய்ந்து செய்த பூட்டு இதுவாகும் . இனி மேல் நாம் = இனி மேல்
 நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்றால் .

அஞ்சாது = பயப்படாமல் . அமையா = பொருந்தி இருந்து . கிரி =
 கிரவுஞ்ச மலையின் உடலைப் போல் . பஞ்சாடிய = சிதற அடித்த .
 வேலவனார்க்கு = வேலவர்க்கு . இயல் = உழுவல் அன்பு . அங்கு
 ஆகுவம் இனிது வா = நினைத்த இவ்விடத்திலேயே உடனே
 கொள்ளுவோம் , இன்பத்துடனே வருவாயாக . (இந்த உடலை
 வீணாக்காமல் வேலவர்க்கு அடிமைப் படுவோம் என்றபடி) .

வந்தோம் = அங்ஙனம் அன்படிமைப்பட வந்து விட்டோம் . இதுவே
 கதி ஆட்சியும் = இது தான் நற் கதி தந்து நம்மை ஆள்வதற்கு வழி .
 இந்தா = இதோ பார் . மயில் வாகனம் சீட்டு இது = மயில் வாகனப்
 பெருமான் ஆளுவோம் என்பதற்கு அறிகுறியாக அவர் தந்த சீட்டும் .
 இது வந்து ஆளுவம் நாம் = நாம் வந்து ஆட் கொள்ளுவோம் எனக்
 கூறி . வீக்கிய = விரும்பிய (கட்டித்தந்த) .
 சிவ நீறும் = சிவ நீற்றுப் பொட்டணமும் .

வந்தே வெகுவா = (ஆதலால் அவர்) வந்து அநேகமாக . நமை
 ஆட்கொளு வந்தார் = நம்மை ஆட்கொள்ள மகிழ்ந்து வந்துள்ளார் .
 மதம் ஏது இனி மேற் கொள் = இதனினும் நாம் மேற் கொள்ள
 வேண்டிய சமய வழிபாடு வேறு என்ன உள்ளது ? . மைந்தா , குமரா
 எனும் = மைந்தனே , குமரனே என்னும் . ஆர்ப்பு = நிறை
 பேரொலியை . உய = ஈடேற வேண்டி . மறவாதே = மறவாமல் ஒதுக .

திந்தோதிமி ... = திந்தோதமி என்று . மா துடி = சிறந்த
 உடுக்கையும் . செம் பூரிகை = செவ்விய ஊது குழலும் . பேரிகை =

முரசும் . ஆர்த்து எழ = சப்தித்து ஒலியை எழுப்ப . மறை ஓத =
வேதங்கள் முழங்க .

செங் காடு என = சிவந்த காடு போன்று (இரத்தம் பெருக) . வரும்
மூர்க்கரை = வந்த மூடர்களான அசுரர்களை . சங்கார = சங்காரம்
செய்த . சிகாமணி = சிகா மணியே . வேல் கொடு = வேலாயுதத்தால் .
செண்டாடி = நிலை குலைத்தவனே . மகா மயில் மேல் கொளும்
முருகோனே = பெருமை மிக்க மயில் மீது ஏறிவரும் முருக வேளே .

இந்தோடு = பிறை நிலாவுடன் . இதழ் = இதழி (கொன்றை) . நாகம் =
பாம்பு . மகாக் கடல் = பெருங் கடல் போலப் பெருகி வரும் கங்கை .
கங்காளம் = எலும்புக் கூடு . மின் ஆர் சடை = (இவைகளை) மின்
போன்ற ஒளி விடுகின்ற சடையில் . சூட்டிய = தரித்துள்ள . என்
தாதை = என்னுடைய தந்தையாகிய சிவபெருமான் .
சதாசிவ கோத்திரன் = சதாசிவ வர்க்கத்தான் .
அருள் பாலா = பெற்றருளிய பாலனே .

எண் கூடு = (அபரீதமான திருவருளால்) மதிப்பு கலந்த
திருவருளால் . நௌவி நோக்கியை = மான் போன்ற கண்ணை
உடைய வள்ளியை . நல் பூ மணம் மேவி = சிறந்த அழகிய
(களவியல்) வழியில் திருமணம் விரும்பிச் செய்து . சிராப்பள்ளி
என்பார் = திரிசிராப்பள்ளி என்னும் தலப் பெயரை செபிப்போர் .
மனம் மேதினில் = மனமாகிய பூமியில் .
நோக்கிய பெருமானே = வீற்றிருக்க விரும்பும் பெருமானே .

சுருக்க உரை

மனமே . நீ இந்த உடலை நம்பாதே . இது இன்பத்துக்கும்
துன்பத்துக்கும் இடமான ஒரு கருவியாகும் . பிரமன் செய்த ஒரு
பூட்டு இது . நாம் செய்ய வேண்டியது பின் வருமாறு .

பயப்படாமல் அமைதியாக இருந்து , இவ்வுடலை வணக்காமல்
வேலவர்க்கு அன்பு அடிமைப் படுவோம் . இதுவே நமக்கு நற்

கதியாகும் . நம்மை ஆள்வதற்கு மயில் வாகனப் பெருமான்
வந்துள்ளார் என்பதற்கு அறிகுறியாக இதோ பார் அவர் தந்த அனுமதி
சீட்டும் , சிவ நீறும் . இதை விட நாம் மேற் கொள் வேண்டிய சமய
நெறி யாது உள்ளது ? மைந்தா, குமரா என்று மறக்காமல் ஓதவும் .

பேரிகைகள் முழங்க , சண்டை செய்ய வந்த முர்க்கரான அசுரர்களை
சங்காரம் செய்த சிகா மணியே . மயில் வாகனனே . பிறை, கொன்றை,
கங்கை, இவற்றைச் சடையில் தரித்த சிவபெருமான் அருளிய
பாலனே . வள்ளியைக் களவியல் முறைப்படி மணம் செய்து,
திரிசிராப்பள்ளியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே . மைந்தா, குமரா
என்னும் ஆர்ப்பு உய மறவாதே

மனமே ,

கோள்களும் நாட்களும் கொக்கரித்தாலும் இடையூறு பிறருக்கு , நமக்கில்லை என
எண்ணிச் செய்குவை . பக்கத்து வீட்டார் படுக்கை ஆயினார் . எதிர் வீட்டுக் காரர் இறந்து
போயினர் . இதைக் கண்டிருந்தும் இன்னும் பல கேடுகளைப் பார்த்திருந்தும் என்றும்
நாம் இருப்பம் என்று இருமாப்பு வைத்தனை . பொல்லாத உன் போக்கை புரிந்து கொள்ள
முடியவில்லை . அறுபது தத்துவங்கள் தனித் தனியே அமைந்தவை . அவைகளை ஒன்று
கூட்டி கட்டி வைத்த இத்தேகம் ஒரு கட்டிடம் . வெளுத்த நரம்பும் உலுத்த தோலும்
இழுத்து கட்டிய கூடு எனும் இந்த உடல் ஒவ்வொரு தத்துவமாக பிரமன் பூட்டி வைத்த
ஒரு பூட்டு . இது பல இன்ப துன்ப அனுபவ எந்திரம் . கட்டிடம் இடிந்து விழும் , கூடு ஒரு
நாள் குலைந்து விடும் . தெரிந்த எந்திரம் தேய்ந்து விடும் .

அந்தோ மனமே நமது ஆக்கையை

நம்பாதே இதம் அகிதம் சூத்திரம்

அம்போருகன நாடிய பூட்டி இது

தொன்டை விக்கிக் கொள்ளுமோ ? கண் பஞ்சடைந்து போகுமோ ? சண்டமாருத வேகத்தல்
பிராணன் சஞ்சாரம் செய்யுமோ ? எந்த நேரத்தில் என்ன நேருமோ ? எண்ணும் போதே உடல்
ஆட குடல் தான் புரண்டு குழம்புகிறதே . அஞ்சாமல் இருக்கலாம் என்றால் ஆவது
இல்லையே . ஆகிற காலத்தில் பார்த்துக் கொள்ளலாம் இப்போது அவைகளை என்னாதே .
பேசாதே எனில் ஆம் ஆம் ஜாதகப் படி இன்னும் எனக்கு ஆயுள் உண்டு . தேகத்திடம்
உண்டு எனத் தைரியம் கொள்ளலாம் . எனினும் பல சமயங்களில் டொண் டொண் என்று
எழுப்புகிற சாப்பறை உண்டு உண்டு என பரிகசிப்பது போல் பயங்கரமாக ஒலிக்கிறதே .
இனிமேல் நாம் அஞ்சாது அமையா

அகங்காரம் மலை உருவாகி அமரர் முனிவரை அலறச் செய்தது . அம்மலையை
நொருங்க வைத்து அன்பரைக் காத்தவன் ஞானவேல் அம்மான் . பரந்த உலகில் பாசம்
கொண்டு பட்ட பாடு போதும் போதும் . பாழும் அஞ்ஞான பாசந்தான் அநியாய பல
பிறப்பை அளிக்கிறது இனியேனும் சத்தி ஞான சக்தி தரன் இடத்தில் பரம அன்பாம்
பாசம் வைப்பம் .

கிரி ஆக்கையை பஞ்சாடிய வேலவனார்க்கு இயல்

Commentary and Explanation provided by Dr. C.R. Krishnamurti

Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada,

Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

அங்காகுவம்

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மட நெஞ்சும் தாழ்த்த சென்னியும் தந்த தலைவனை தந்த தலைவனை சூழ்த்த மா மலர் கொண்டு துதியாதே விழ்தவா வினையேன் நெடுங்காலமே - தேவாரம் என்று திருமறையை எண்ணியபடி விணாக உடலில் முயற்சியை விரயம் செய்யோம் . செவ்வேள் பரமன் சன்னதியில் சேவிப்போம் .

அங்கு இனிது வா ஆக்கையை ஒழியாது வந்தோம்

இதுவரை விதி வழி சென்ற மதி ஆட்சி இறைவனை வழிபட வந்த இந்த ஒன்று பயன் விளைய நம்மை ஆளும் பதி ஆட்சி .

இதுவே கதி ஆட்சியும் என நம்பு

ஆவரண சக்தி, ஓங்கார கோலம் , குடிலுயின் சொரூபம் எனும் மயிலேறும் ஞெபருமான் மேல் அன்பு கொள் . வாழ்விக்கும் எனது சன்னிதிக்கு வா நற்பேறு என்று இதையே நம்பு என்று எம்மான் ஆகம உருவில் எழுதி வைத்துள்ள அறிக்கையான இது தான் **மயில் வாகனர் சீட்டு** .

என்னைத் தேடி நீ ஏமாந்து போகாதே . ஆலயத்திற்கு வந்து உன் அன்பைக் காணிக்கை ஆக்குவையேல் வலிய நாமே வருவேம் . காணுமாறு எம்மை உனக்குக் காட்டுவம் . அருளோடு நின்று ஆட்கொள்ளுவம் என்று அருளி அதற்கு அடையாளமாக அப்பரமன் அழுந்தத் தரித்துள்ள பேறான விபூதியை நீ பெற்றுக் கொள் . - நின்று பாடும் இவன் தன் ஆவை இடர் தவிர்ப்பர் ஆதலின் நீறு கொண்டு மூன்று ரேகை நெற்றி மீதில் எழுதுமே - எனும் ஆன்றோர் அறிவிப்பையும் நீ அறிந்துளை . அதே செய்தியைத் தான் ஆண்டவன் வந்தாளுவம் நாம் என வீக்கிய சிவ நீறு என்று குறிப்பாக நானும் கூறுகிறேன் இந்த புனித விபூதியை நீயும் நன்றாகப் பூசிக் கொள் .

நித்தியம் இவ் வழிபாடு நிகழுமாயேல் காணொணாதது பேசொணாதது வெளியே ஒளியது துரிய அத்தீதமானது என உள சொரூபப் பெருமான் நம்பால் கொண்ட நல் அருளால் தடத்த தடத்த உருவில் காணுமாறு தம்மைக் காட்டுவான் . அரிய பல வகையில் நம்மை ஆட்கொள்ளும் பொருட்டு ஆனந்த மூர்த்தமாக சன்னிதியில் அமர்ந்துள்ள . இந்த அருமையைத் தான் வந்தே வெகுவாக நம்மை ஆட்கொள் வந்தார் என்று உணருமாறு உனக்கு மனமே உணர்த்துகிறேன் .

இடத்திற்கும் , காலத்திற்கும் , ஊழிற்கும் , இருக்கும் உணர்விற்கும் தக்கபடி எத்தனையோ சமயங்கள் இருக்கின்றன . எனினும் எளிது பயன்தரும் இதற்கு மேற்பட்ட சமயம் இந்த உலகில் இல்லை அதனால் தான், இனி மேற்கொள் மதம் ஏது என்றேன் . இதுவரை இறைவ நின் அறக்கருணை இனி மறக்கருணை . கொதிக்கும் கண்ணர் , கோபக் கனலர் , வெடிக்கும் சொல்லர் , அடர்ந்த காடு போல் வந்து ஆரவாரிக்கும் அவுணர்கள் , அமலரது அருள் ஆக்கம் அறியார் . அறிந்து வழிபடுபவரையும் அழியச் செய்தனர் . அதனால் உத்தம பத்தர்கள் ஓலமிட்டு அலறினர் . அதை அறிந்து உடுக்கை , ஊரிகை , பேரிகை முதலிய பறைகள் ஒலியைப் பரப்ப வேதங்கள் மருத்த நாச மந்திரங்களை ஒலிக்க ஆக்ரமித்த அவுணர்களை அழிக்க நினைத்தீர் .

அகத்தில் ஆணவ கண்டனம் , அநியாய வாதிகளை புறத்தில் அழித்தல் , உத்தம உயிர்களில் ஒளியைப் பாய்ச்சி தாபம் மிகுவிக்கும் இளைப்பைத் தவிர்த்தல் முதலிய விவரமான சேவைகளைச் செய்யும் வேல் சங்கார சிகாமணி எனும் பெயர் பெறும் .

கிரி யாக்கையை பஞ்சாடி அவ்வேலை ஏவி அவுணர்களைச் செஞ்சாடினீர் . இது உமது மறக்கருணை . மாமயில் மேல் கொளும் முருகோனே

பிரணவம் ஐந்து . அவைகளுள் இரண்டாவது பிரணவம் ஜகத் காரண காமராஜபீடம் . அதன் பிரதிநிதியே மூன்றாம் பிறை . மகரந்தம் ஓம் . ஐந்து இதழ்களும் ஐந்தெழுத்து . இதன் பெயர் கொன்றை . பரிக்கர சக்தியே பாம்பு இதனுடன் அப்பரிக்கர கங்கை இவைகளை மின் வண்ணச் சடையில் மிளிர் வைக்கும் எம் பரம பிதா .

அருவம் நான்கு , உருவம் நான்கு , அருவுரு ஒன்று இந்த நவம் தரும் பேதமாக நாடகமாடும் அந்த நம்பர் நாதகோத்திரர் . நாதப்பிரபலர் . ஆதலின் சதாசிவ கோத்திரர் எனப்படுவர் .

இந்தோடு இதழ் நாக மகாக்கடல்

கங்காள மினார் சடை துட்டிய

என்தாதை சதாசிவ கோத்திரன் அருள்பாலா

மான் பெற்ற மகளார் வள்ளி அம்மை . அதற்கு ஏற்ப மருளின் கண்ணினார் ஆதலின் அவர் நௌவி நோக்கினார் ஆகிறார் . புறத்தில் புனம் காத்தார் . அகத்தில் தவம் வளர்த்தார் . குவித்த அவர் மனதில் திருவருள் கூட்டு செய்தது . அந்நிலையாரை ஏற்பம் என்பதற்கு அறிகுறியாக புறத்தவர் அறிய அவரை திருமணம் செய்து கொண்டம் .

எண்கூடு அருளால் நௌவி நோக்கியை

நன்புமண மேவி

என்ன அருமை .

அரிச்சிராபகல் ஐவரால் ஆட்டுண்டு சுரிச்சிராது நெஞ்சே ஒன்று சொல்லக் கேள் திரிச்சிராப்பளி என்னலும் தீவினை நரிச்சிராது நடக்கும் நடக்குமே - தேவாரம் . இப்பெயர் சொன்னதும் வினை ஒழியும் என்று அனுபவர் கூறினர் அப்பர் பெருமான் . திருசிராப்பள்ளி என தினமும் ஒதுவார் உள்ளம் ஒரு நிலம் . அந்த நிலத்தில் அருளோடு நோக்கி எழுந்தருளி பெருமித ஆட்சி செய்யும் பெருந்தகையே உம்மை சிராப்பளி என்பார் மன மேதினி நோக்கிய பெருமானே என முதன்மைப் பெயரால் அழைப்பது தான் முறை . மைந்தா , குமரா , மறை நாயகனே முருகோனே , அருள் பால் , பெருமானே என்று அறுமுகனை அன்போடு கூவி அழைத்துக் கொண்டே இரு . மறந்திடாதே . உய்யும் வழி இது ஒன்று தான் உளது என்று உருகா மனம் உருகி ஒத்துழைக்குமாறு அந்த மனத்திற்கு வினயம் காட்டி விண்ணப்பித்தபடி இந்தத் திருப்புகழ் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. செண்டாடி மகா மயில்

செண்டாடுதல் = நிலை குலைக்கச் செய்தல் .

(தண்ட ஆளியை தக்கன்தன் வேள்வியை

செண்டு அது ஆடிய தேவரகண்டனை ..)- திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்

திருமுறை 5-7- 7.

(அண்டனே அமண் கையரை வாதினில்

செண்டு அடித்து உளறத் திரு உள்ளமே) - ஞானசம்பந்தர் தேவாரத்

திருமுறை 3-47-7.

ஆ. மினார் சடை

(பொலிந்திலங்கு மின் வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் வீழ் சடை) –
-- பொன் வண்ணத் தந்தாதி 1.

இ. சதாசிவ கோத்திரன் அருள் பாலா....

சதாசிவ கோத்திரன் = இறைவன் ஒன்பது வர்க்கத்தில் நின்று தொழில் புரிபவன்

அருவத் திருமேனி = சிவம் , சத்தி , நாதம் , விந்து ஆகியவை .

உருவத் திருமேனி = மகேசன் , உருத்திரன் , மால் , அயன் என்பன .

அருவருவத் திருமேனி = சதாசிவம் . (சிவ ஞான சித்தி 2-164)

சதாசிவ கோத்திரன் அருள் பாலா என்றதால் முருக வேளும் தாதையே போல

அருவருவத் திருமேனியான் என்பது பெறப்படும் .

ஈ. சிராப்பள்ளி என்பார் மனம்

திரிசிராப்பள்ளி என்னும் தலப் பெயரை ஓதுதலின் பயன் சொல்லப்பட்டது .

(.திரிச் சிராப்பள்ளி என்றலும் தீவினை

நரிச்ச இராது நடக்கும் நடக்குமே)--- திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை
5-85-3.

தலைப்புச் சொற்கள்

துதி மனம் நிலையாமை சந்தம் (அகச்சான்று) வேதம் சிவன் வள்ளி பிரமன்
வேலன் உபதேசம் அசுரர் வேல் நாமங்கள் மயில் தத்துவம் சிராப்பள்ளி

172

சிராப்பள்ளி

தனன தானன தத்தன தந்தன

தனன தானன தத்தன தந்தன

தனன தானன தத்தன தந்தன

தனதான

தவள ரூபச ரச்சுதி யிந்திரை

ரதிபுலோமசை க்ருத்திகை ரம்பையர்

சமுக சேவித துர்க்கை பயங்கரி

புவநேசை

சகல காரணி சத்தி பரம்பரி

யிமய பார்வதி ருத்ரி நிரஞ்சனி

சமக நாயகி நிஷ்களி குண்டலி

யெமதாயி

சிவம நோமணி சிற்சுக சுந்தரி

கவுரி வேதவி தக்ஷணி யம்பிகை

த்ரிபுரை யாமனை யற்பொடு தந்தருள் முருகோனே

Commentary and Explanation provided by Dr. C.R. Krishnamurti

Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada,

Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

சிகர கோபுர சித்திர மண்டப

மகர தோரண ரத்ந அலங்க்ருத

திரிசிராமலை அப்பர் வணங்கிய

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

தவள ரூப சரச்சுதி இந்திரை

ரதி புலோமசை க்ருத்திகை ரம்பையர்

சமுக சேவித துர்க்கை பயங்கரி புவநேசை

சகல காரணி சத்தி பரம்பரி

இமய பார்வதி ருத்ரி நிரஞ்சனி

சமய நாயகி நிஷ்களி குண்டலி எமது ஆயி

சிலை மனோமணி சிற்சுக சுந்தரி

கவுரி வேத விதக்ஷணி அம்பிகை

த்ரிபுரை யாமளை அற்பொடு தந்து அருள் முருகோனே

சிகர கோபுர சித்திர மண்டப

மகர தோரண ரத்ந அலங்க்ருத

திரிசிரா மலை அப்பர் வணங்கிய பெருமானே .

பத உரை

தவள ரூப சரச்சுதி = வெண்ணிறம் கொண்ட சரஸ்வதி .

இந்திரை = இலக்குமி .

ரதி புலோமசை = ரதி, இந்திராணி .

க்ருத்திகை = கிருத்திகை மாதர் .

ரம்பையர் = அரம்பையர்கள் .

சமுக சேவித = ஆகியோரால் வணங்கப்படும் .

துர்க்கை = துர்க்கா தேவி .

பயங்கரி = பயங்கரி .

புவநேசை = புவனேசுரி .

சகல காரணி = எல்லா காரியங்களுக்கும் காரணமாக இருப்பவன் .
 சத்தி = சத்தி . பரம்பரி = முழு முதலாகிய தேவி .
 இமய பார்வதி = இமய மலை அரசனின் மகளான பார்வதி .
 ருத்ரி = ருத்ரி . நிரஞ்சனி = மாசற்றவன் .
 சமய நாயகி = சமயங்களுக்குத் தலைவி .
 நிஷ்களி = உருவம் இல்லாதவள் .
 குண்டலி = கிரியா சத்தியானவள் .
 எமது ஆயி = எம் தாய் .

சிவை = சிவன் தேவி .
 மனோமணி = மனத்தை ஞான நிலைக்கு எழுப்புபவள் .
 சிற்சுக சுந்தரி = அறிவு ரூப ஆனந்த அழகி .
 கவுரி = கவுரி . (கௌரி – பொன் நிறத்தினவள்)
 வேத விதக்ஷணி = வேதத்தில் சிறப்பாக எடுத்து ஓதப்பட்டவள் .
 அம்பிகை = அம்பிகை .
 த்ரி புரை = திரி புரங்களை எரித்தவள் .
 யாமனை = சியாமள நிறம் கொண்டவள் (ஆகிய பார்வதி) .
 அற்பொடு = அன்புடன் .
 தந்து அருள் முருகோனே = ஈன்ற குழந்தையே .

சிகர கோபுர = மலை உச்சியும் .
 சித்திர மண்டப = அழகிய மண்டபங்களும் .
 மகர தோரண = மகர மீனின் வடிவமைந்த .
 ரத்ன அலங்க்ருத = அலங்காரத் தொங்கல்களும் , ரத்ன
 சிங்காரங்களும் நிரம்பிய .
 திரிசிரா மலை = திரிசிரா மலையில் எழுந்தருளியுள்ள .
 அப்பர = சிவபெருமான் .
 வணங்கிய பெருமானே = வணங்கிய பெருமானே .

சுருக்க உரை

காமக் கடலில் அழுந்துவதைத் தவிர்க்க மாட்டேனோ ?

சரஸ்வதி , இலக்குமி , இந்திராணி , அரம்பையர்கள் ஆகிய
எல்லோரும் வணங்கும் பார்வதி தேவி அன்புடன் பெற்ற
குழந்தையே . பல அலங்காரங்களை உடைய மலை உச்சியும் ,
கோபுரமும் கொண்ட திரிசிரா மலையில் எழுந்தருளி இருக்கும்
சிவபெருமான் வணங்கும் முருகோனே .
காமக் கடலில் நான் அழுந்தா வண்ணம் என்னைக் காப்பாற்றுக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

இப்பாடலில் உமாதேவியின் திருநாமங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன .

அ. அப்பர் வணங்கிய பெருமானே

(ஒப்பர் ஒப்பர் பெருமான் ஒளி வெண் நீற்று
அப்பர் சோற்றுத்துறை சென்று அடைவோமே)
... சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 1.28.1.

தலைப்புச் சொற்கள்

விலை மாதர் (அங்கம் , செயல் , மயல் , கலவி) மதன் உமாதேவி சிவபெருமான்
நாமங்கள் சிராப்பள்ளி

173 சிராப்பள்ளி

தத்த தானா தனாதன தத்த தானா தனாதன
தத்த தானா தனாதன தந்ததான

சத்தி பாணீ நமோநம முத்தி ஞானீ நமோநம	
தத்வ வாதி நமோநம	விந்துநாத
சத்து ரூபா நமோநம ரத்ந தீபா நமோநம	
தற்ப்ர தாபா நமோநம	என்றுபாடும்
பத்தி பூணா மலேயுல கத்தின் மானார் சவாதகில்	
பச்சை பாடி ரபுஷித	கொங்கைமேல்வீழ்
பட்டி மாடான நானுனை விட்டி ராமே யுலோகித	
பத்ம சீர்பா தநீயினி	வந்துதாராய்
அத்ர தேவா யுதாசுர ருக்ர சேனா பதீசுசி	
யர்க்ய சோமா சியாகுரு	சம்ப்ரதாயா

அர்ச்ச னாவா கனாவய லிக்குள் வாழ்நா யகாபுய

அக்ஷ மாலா தராகுற

மங்கைகோவே

சித்ர கோலா கலாவிர லக்ஷ்மி சாதா ரதாபல

திக்கு பாலா சிவாகம

தந்த்ரபோதா

சிட்ட நாதா சிராமலை யப்பர் ஸ்வாமீ மகாவ்ருத

தெர்ப்பை யாசா ரவேதியர்

தம்பிரானே .

பதம் பிரித்தல்

சத்தி பாணீ நமோநம முத்தி ஞானீ நமோநம

தத்வ ஆதி நமோநம விந்து நாத

சத்து ரூபா நமோநம ரத்ந தீபா நமோநம

தற் ப்ரதாபா நமோநம என்று பாடும்

பத்தி பூணாமலே உலகத்தின் மானார் சவாது அகில்

பச்சை பாடிர பூஷித கொங்கைமேல் வீழ்

பட்டி மாடான நான் உனை விட்டிராமே உலோகித

பத்ம சீர் பாத நீ இனி வந்து தாராய்

அத்ர தேவாயுதா சுரர் உக்ர சேனாபதீ சுசி

அர்க்(கி)ய(ம்) சோமாசியா குரு சம்ப்ரதாயா

அர்ச்சனா வாகனா வயலிக்குள் வாழ் நாயகா புய

அ(க்)க்ஷ மாலாதரா குற மங்கை கோவே

சித்ர கோலாகலா வீர லக்ஷ்மி சாதா ரதா பல

திக்கு பாலா சிவாகம தந்த்ர போதா

சிட்ட நாதா சிராமலை அப்பர் ஸ்வாமீ மகா வ்ருத

தெர்ப்பை ஆசார வேதியர் தம்பிரானே .

பத உரை

சத்தி பாணீ = ஞான சத்தி வேலை ஏந்திய திருக்கரத்தனே . நமோநம

= உன்னை வணங்குகிறேன் . முத்தி ஞானீ நமோநம = முத்தியைத்

தர வல்ல ஞான மூர்த்தியே , உன்னை வணங்குகிறேன் . தத்வ ஆதீ
நமோநம = தத்துவங்களுக்கு ஆதி மூர்த்தியாய் விளங்குபவனே ,
உன்னை வணங்குகிறேன் . விந்து நாத = விந்து நாதம் (சத்தி, சிவம்)
இவை இரண்டின் .

சத்து ரூபா நமோநம = சத்தான வடிவம் வாய்ந்தவனே , உன்னை
வணங்குகிறேன் . ரத்ந தீபா நமோநம = ரத்தினத்தின் பேரொளி
விளக்கமே , உன்னை வணங்குகிறேன் . தற் ப்ரதாபா நமோநம =
தனக்குத் தானே நிகரான இயல்பை உடையவனே , உன்னை
வணங்குகிறேன் . என்று பாடும் = என்றெல்லாம் பாடித் துதிக்கும் .

பத்தி பூணாமலே = பத்தியைப் பூணாமல் . உலகத்தின் = உலகத்திலே .
மானார் = மாதர்களுடைய . சவாது அகில் பச்சை பாடீர = சவ்வாது ,
அகில் , பசுஞ் சந்தனம் . பூஷித = (இவற்றை) அணிந்துள்ள . கொங்கை
மேல் வீழ் = தனங்களில் மேலே விழுகின்ற .

பட்டி மாடான நான் = அடங்காமல் திரியும் மாடாகிய நான் . உனை
விட்டிராமே = (இனி) உன்னை விட்டிடாமல் . உலோகித = சிவந்த .
பத்ம சீர் பாத = தாமரை போன்ற உனது சிறந்த திருவடியை . நீ
இனி வந்து தாராய் = இனியேனும் வந்து எனக்கு அருள்வாயாக .

அத்ர தேவாயுதா = சத்தி வேலாயுதனே . சுரர் உக்ர சேனாபதீ =
தேவர்களுக்குத் தலைமை புண்ட உக்கிரம் வாய்ந்த சேனாபதியே .
சுசி = பரிசுத்தமான . அர்க்ய = உபசாரங்கள் கொண்ட . சோமாசி யாக
குரு = சோமாசி யாகத் தலைவனே . குரு சம்ப்ரதாயா = குரு
பரம்பரைக்கு முதல்வனே .

அர்ச்சனா = அர்ச்சனைகளை ஏற்றுக் கொள்பவனே . வாகனா =
மந்திரங்களால் அழைக்க எழுந்தருள்பவனே . வயலிக்குள் வாழ்
நாயகா = வயலு\ரில் வாழ்ந்தருளும் தலைவனே . புய =
திருப்புயங்களில் . அக்ஷ மாலாதரா = ருத்ராட்ச மாலை தரித்தவனே .
குற மங்கை கோவே = குறப் பெண்ணாகிய வள்ளியின் தலைவனே .

சித்ர = அழகிய . கோலாகலா ஆடம்பர மூர்த்தியே . வீர லக்ஷ்மி சாதா
= வீர இலக்குமியான பார்வதியிடம் தோன்றியவனே . இரதா =
இனிமை வாய்ந்தவனே . பல திக்கு பாலா = பல திக்குகளையும்
காத்துப் பரிபாலிப்பவனே . சிவாகம தந்திர = சிவமாக நூல்களை
உபதேசிக்கும் . போதா = ஞான மூர்த்தியே .

சிட்ட நாதா = மேன்மை தங்கும் நாதனே . சிரா மலை அப்பர்
ஸ்வாமி = சிராமலை அப்பராகிய தாயுமானவருக்கும் சுவாமியே .
மகா வருத = மிகச் சிறந்த ஒழுக்கம் பூண்டவராய் . தெர்ப்பை =
தருப்பைப் புல் ஏந்தும் . ஆசார = ஆசாரம் கொண்ட .
வேதியர் தம்பிரானே = அந்தணர்களின் தம்பிரான் மூர்த்தியே .

சுருக்க உரை

சத்தி வேலை ஏந்திய திருக்கையனே . முத்தியைத் தர வல்ல
ஞான மூர்த்தியே . சிவ தத்துவங்களுக்கு ஆதி மூர்த்தியே . விந்து ,
நாதம் ஆகிய இரண்டின் வடிவம் வாய்ந்தவனே . தனக்குத் தானே
நிகரான இயல்பு உடையவனே , உன்னை வணங்குகிறேன்
என்றெல்லாம் பாடித் துதித்துப் பக்தி பூணாமல் , விலை
மாதர்களுடைய கொங்கைகளில் விழும் என்னை இனி
விட்டு விடாமல் உனது சிவந்த தாமரை போன்ற திருவடியைத் தந்து
அருளுக . சத்தி வேலனே . தேவர்களுக்குச் சேனாபதியே . சோமாசி
யாக கர்த்தாவே . குரு பரம்பரைக்கு முதல்வனே . குற மங்கையாகிய
வள்ளிக்குத் தலைவனே . பார்வதியின் புதல்வனே . சிவாகம
நூல்களை உபதேசிக்கும் ஞான மூர்த்தியே . தாயுமானவருக்கும்
குருவே வேதியர்களின் தம்பிரானே . உன் திருவடியைத் தந்து
அருளுக

சுகழீ இரசபதி அவர்களின் விரிவுரை

நித்திய விழா நாள்தோறும் நடைபெறுவது . நைமித்தியம் எனும் ஆண்டு விழா
பிரமோற்சவம் எனப்படும் . நித்திய ஆராதனை நம்பர் ஆலயத்துள் நடைபெறும் ,
நைமைத்தியத்தில் புனித அஸ்திர தேவர் முதலில் புறப்படுவர் . மட வீதிகளை
வலம் வருவர் . இதன் மூலம் எவற்கும் தெய்வ நினைவை எழுப்புவர் . அதன்
பின் மூர்த்திகள் வீதி வழி கொள்வர் . எந்த மூர்த்திகளுக்கும் வேறு வேறு

அஸ்தர் தேவர் உளர் . குமரா , நீ தொடுவது வேல் , விடுவது வேல் . அஸ்தர் தேவரே உமக்கு வேலாக அமைந்ததே அருமையிலும் அருமை . அவை அறிந்து **அஸ்தர் வேலாயுதா** என்று உலகம் உம்மை அழைக்கிறது . அமுதம் உண்டவர் அமரர் . அதனால் இறவா தன்மை எய்தினர் . அவர்கள் உமது படை வீரர்கள் ஆகினர் . அதன் முன் அவர்கள் தலை எடுத்து அராஜகம் விளையாதபடி மேலான உமது கட்டளைகளை மேற்கொண்டு அவர்கள் ககனமெல்லாம் உலவி கடுமையாக காவல் செய்கின்றனர் . அதனால் **சுர உக்ர சேனாபதி** என உலகம் உம்மைக் கும்பிடுகிறது .

சோமலதை என்பது ஒரு வகைக் கொடி . அதன் பூண்டு அதிக காரமானது . வானவரை மந்திர நீரால் மகிழ்வித்து பெருக்கமான சோமலதை விதையை பிழிந்திட்டு மேம்பாடு விளைய நிகழ்த்தும் சோமயாகம் மிகவும் உயர்ந்தது . சொலற்கரித இவ்வேள்வி பல செய்தவர் சோமசிமாற நாயனார் . இத்தகைய வேள்விகளை கண்ணும் கருத்துமாகக் காப்பவர் நீர் . அதனை அறிந்து அந்தண்மறை வேள்விக் காவறகார என்று முன் ஒரு சமயம் ஓதியுள்ள **சுசி அர்க்ய சோமாசியா** என இன்றும் புகழ்ந்து உம்மைப் போற்றுகிறேன் . (சோமாசியன் - சோமலதை கொண்டு செய்யும் தனிப் பெரும் வேள்விக்குத் தலைவன்)

சனகாதியர் முதல் பலருக்குக் குருவானார் சங்கர் . அப்படியே பலரை மாணவர் ஆக்கினார் பரந்தாமர் . நான்கு வாயாலும் பேசும் குருவானார் பிரம்ம தேவர் . பெருகிய இமையோருக்குக் குரு பிரகஸ்பதி . அசுரர்கட்கு ஒரு வெள்ளி (சுக்கிரர்) . இங்ஙனம் பலர் காலந்தோறும் குருமுகம் கொண்டனர் . அகங்காரம் அழிந்தது இல்லை . சிறந்த உபதேசம் மட்டும் சித்திக்கிறது . சிறந்த சாதனை செய்வதும் இல்லை . எண்ணம் மட்டும் எல்லாம் அறிந்ததாக எழும்பி உதிக்கின்றது . வாழ்நாள் அனைத்தும் வீழ் நாள் ஆகி அத்தகையோர்கள் விளைத்த பரிபவம் படிக்கப் புகுந்தால் அது ஒரு பாரதம் . நாலு வாயாலும் நான்மறை ஓதி அனுபவத்திற்கு அயலாகி அகங்களித்து இருந்த அயனைக் குட்டி சிறையில் வைத்தனை . அனைத்தும் அறிவேன் எனும் எண்ணத்தை அழித்தனை . ஏதும் அறிந்திலம் எனும் எண்ணத்தை எழுப்பினை . அதன் பின் ஓம் பொருள் நுட்பத்தை சிவ போதகமாக கூறாது குறிப்பு உணர்த்திய குரு என உம்மை **குரு சம்பந்தாயா** என்று கூறி உள்ளம் குதுகலிக்கிறதே .

சிற்ப விதிப்படி சிலைகள் அமையும் . அதன் பின் சில சடங்குகள் . பிறகு ஸ்தாபனமாகும் . வைதீக வேள்விகள் விருவிருப்பாக விளையும் . இறுதியில் கும்பாபிஷேகம் . எண்ணுவார் அன்பின் எண்ணப்படி எங்குமான உன் சொரூபம் அறிய அம்மூர்த்தியில் ஆவாகனம் ஆகிறது . முதலில் மூர்த்தம் . பின் மூர்த்தி . இப்போது மூர்த்தி மான் . இவைகளை எண்ணும் போதே பெருமா , இதயம் நெகிழ்கின்றதே , துரையே .

அலங்காரம் , நைவேதனம் அடுத்து அடுத்து நிகழ்பவை . அதன் பின் அர்ச்சனை . அர்ச்சனா ஆவாகனா என்று உணர்ந்து போற்றி உருகும் என் உள்ளம் . ராகஜ கம்பீர வள நாட்டைச் சார்ந்தது வயலூர் . அருணகிரி , பாடும் பணியே பணியாய் இரு என எமக்கு பணி கற்பித்த பழந்தலம் அது . பாடும் வரை ஆகாமிய பாவம் இறா . பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து பாடப் பாட அப்பொருளாக ஒதுவார் உள்ளம் புகுந்து உறவாடுகின்றீர் . நான் வேறு நீ வேறு என என்னாது அபேத பாவனையை அருளுகின்றீர் . இப்படி எல்லாம் வழி காட்டி வாழ்விக்கும் உம்மை **வயலிக்குள் வாழ் நாயகா** என வழுத்துகிறது மனம் (நாயகன் - நடத்துபவன்) .

பிரம்மர்களது தலைகளை மாலையாகத் தரித்தவர் சிவபெருமான் . உருத்திர கண் மாலை தரித்த தோளன் நீ . அதனால் தான் **புய அக்ஷ மாலா தரா** என புனித ஆர்வம் கொண்டு உம்மைப் புகழ்கிறோம் . வைதீக ஞான வேலர் , வைதீக சேனை அதிபர் , வைதீக வேள்வித் தலைவர் . வைதீக குரு சம்ரதாயர் , வைதீக அர்ச்சனா ஆவாகனர் , வைதீக நாயகர் , வைதீக ருத்தாக்க மாலையினர் ஆன நீர் குறமங்கை கொங்கர் ஆயினீர் எனில் அதில் ஏதோ ஒரு நுட்பம் இருக்கத்தான் செய்யும் .

அவதாரம் என்பது ஒரு அருள் நாடகம் . வரத முருகனும் வான் மகளும் மான் மகளும் அதற்கு முன்னும் இருந்தனர் . அத்தன் இடை இடை சில ஆடல் நிகழ்த்துவான் . அவைகளில் ஒன்று மான் மகளை மணந்த வரலாறு .

அழகோடு பிறந்தேன் . அறிவோடு வளர்ந்தேன் . அன்பில் சிறந்தேன் . அத்தனுக்கு என் மேல் ஆர்வம் அதிகம் . இத்தனைக்கும் மாறனவர் நீர் என்று அமிர்தவல்லியை சுந்தரவல்லி வைதாள் . அது கேட்டு அமிர்தவல்லி நடுங்கினாள் . சுந்தரீ , ஏறுமுகமான நீர் அடுத்தாளை அவமதித்த அவலத்தால் இறங்குமுகம் ஆயினை , உன் போல்வர் மிருகக்கருவில் இருக்க உரியர் . மானுட சட்டை வாய்க்கும் . ஆயினும் மறவர்பதியில் வளர்வை நீ என்று வாய் மலர்ந்தனன் வரத முருகன் .

அதன்பயனாக சுந்தரி மான் வயிற்று மகளாகி மறவர் குலத்தில் வளர்ந்தாள் . இறைவன் இருபுற தேவியர் , அமல விமல அனுபவ நிலையினர் . அத்தகையர் மன நிலையில் மாறுபாடு விளைவித்து தவறுடையவர் தண்டனை அடைவர் எனும் தரம சூட்சுமத்தை அறிவித்தான் ஆறுமுக தற்பரன் . சிவனார் திருமேனியின் நிழல் சுந்தரர் . அணிந்திதையும் மாலினியும் தேவி திருமேனி நிழலினர் . இயல்பான அவர்கள் இதயத்தில் காமத்தை ஏற்றி இத்தகையோர்க்கு இங்கு இடம் இல்லை , பூலோகம் தான் புகலிடம் , செல்மின்கள் என்று அவர்களை நில உலகிற்கு அனுப்பி வைத்தார் நிமலர் . அல்குல் பால் ஆசை நீத்தார்க்கே வீடு எனும் அரிய சூட்சுமத்தை அவர்கள் மூலம் ஆன்மகட்கு அறிவித்தார் . பரவை ,

சங்கிலியார் , சுந்தரர் மூவரும் போக ரூபத்தில் யோகர்கள் ஆயினர் . உலகம் அதை உணர்ந்த பின் அவர்களை கைலைக்கு அழைத்தார் கண்ணுதலார் . அதுபோல் மான் மகளாகி மறவர் பால் வளர்ந்தாலும் பூர்வீக வாசனைப்படி முருகா முருகா முருகா என்று உந்தியில் பரனை வள்ளியார் போற்றி இருந்தார் . உலகம் அதனை உணருமாறு உணர்த்திய பின் அவரை வலிய வந்து ஆட்க் கொண்டார் நமது ஆண்டவர் . எந்த அருமையை அறிந்தே **குறமங்கை கோவே** என்று கூவி குதுகலிக்கின்றது எங்கள் மனம் . (மங்கை - பரிபக்குவ அறிவிப்பு , கோ - பதி)

பூதராஜர்கள் இரண்டாயிரம் , பூத வெள்ளங்கள் , லட்சம் வீரர்கள் , நவ வீரர்கள் நடுவில் அயில் ஏந்தி மயில் ஏறிய செளந்தர்ய சிகரமான சன்னிதானம் . அதிக ஆடம்பரமான அனுபவம் . ஆம் அது கருதி தான் **சித்ர கோலாகலா** என்று இறைஞ்சி உம்மை என்னுகிறோம் .

அலைமகளானார் திருமகளார் , கலைமகளானார் பாரதியார் , மலை மகளான பரமேஸ்வரி வீரமகளாகி விளங்குகிறாள் . **வீரலக்ஷ்மி ஜாதா** என உம்மை அழைத்து வணங்கும் அறிவுடையம் யாம் .

ஐம் புலன்களுக்கு விருந்தான இன்ப கோல எந்தையே உம்மை **ரதா** என விளக்கும் போதே உள்ளம் நெகிழ்ந்து உருகுகின்றதே .

பத்து திக்குகளிலும் வாழ்கின்றனர் என்ல் அவர்கட்கு இடையுறு ஒன்றும் நேராத படி பரிபாலிப்பது நீர் தானே . **பல திக்கு பாலா** என்ற அடியார் உம்மை அழைப்பதில் புனித அனுபவம் பல பொருந்தி உளதே .

காமியம் முதல் வாதுலம் ஈறாக இருக்கும் ஆகமங்கள் 28. அவைகளை ஒதுவது வேறு உணர்வது வேறு . அகத்தாலும் தூய்மையர் , புறத்தாலும் வாய்மையர் அவர்களது புனித உள்ளத்தில் புகுந்தீர் . உணருமாறு அவைகளை உணர்த்தினீர் . அந்த அருமையை அறிவாரும் இல்லை அறிய முயல்வாரும் இல்லை . அதை யாரிடம் சொல்லி ஆறுவது . **சிவாகம தந்தர் போதா** சொல்ல சொல்ல உள் நாவில் நீர் ஊறுகின்றதே .

சிட்டனே சிவ லோகனே என்று எட்டாம் திருமறை சிவத்தைச் சிந்திக்கச் செய்கின்றது . சிட்டர் என்பவர் மேதகு ஒழுக்க மேன்மையர்கள் . (துஷ்டர் ஷ சிட்டர்) . அத்தகைய பெருமகர்க்கு எல்லாம் நீர் தானே அதிபர் . அதனால் தான் **சிட்ட நாதா** என்று உம்மை சிறந்த யோகியர் சிந்திக்கின்றனர் .

திரிசிரன் வழிபட்ட இடம் திரிசிராமலை . இப்பதியின் தந்தையான தற்பரன் தாயும் ஆயினர் . அந்த அப்பருக்கு குருசுவாமியான உம்மை **சிராமலை அப்பர் சுவாமி** என வினயம் மிகுந்து விளக்கின்றோம் .

வைதீக தர்மம் வழுவாதார் கட்டிய தர்ப்பையை கரத்தில் கொண்டவர் . ஓயாது வேதங்களை ஓதினார் . வேதம் வேறு தாம் வேறு என ஆகாமல் அவர்கள் வேதியர் என பெயர் பெற்று விளங்குகின்றனர் . உத்தம அவர்களது உள்ளம் பிரியாத உம்மை **மகாவிரத தெர்ப்பை ஆசார வேதியர் தம்பிரானே** என்று அன்பால் என்றும் அடியேன் உம்மை அழைப்பன் .

எண்ணத்தக்க ஞான வேல் ஏந்திய உம்மை நமஸ்காரம் ஓம் நமஸ்காரம் எனும் பொருளால் **சத்தி பாணி நமோநம** என்று ஓத வேண்டும் .

பந்தத்திலிருந்து விடுவிப்பவனே , ஞானத்தை விளைவிப்பவனே வணக்கம் ஓம் வணக்கம் , **முத்தி ஞானி நமோநம** .

96 தத்துவங்களும் உம்மிலிருந்து உதிக்கின்றன , உமது அருள் நிழலில் ஒதுங்கும் , உட்பொருளாக அவைகளில் உள்ளவனே போற்றி ஓம் போற்றி . **தத்வ ஆதீ நமோநம** .

95 - வது தத்துவம் விந்து . 96 - வது தத்துவம் நாதம் இந்த இரண்டுமான திருமேனி தாங்குபவனே உமக்கே நமஸ்காரம் ஓம் நமஸ்காரம் . **விந்து நாத சத்து ரூபா நமோநம** .

எந்தனுள் ஏக செஞ்சுடராகி என் கண்ணில் ஆடும் தழல் மேனி எந்தை தந்த மாணிக்க விளக்கான உமக்கே அடைக்கலம் ஓம் அடைக்கலம் **ரத்ன தீபா நமோநம** .

வளரும் சிறப்பு உழைப்பால் வருவது . அது பலர் கை கொடுக்க பரிணமிப்பது . எனினும் அப்புகழ் இருந்து சில நாளில் மறைந்து விடும் . உமது புகழோ சுயமாக உருவாவது . என்றும் நிலைப்பது . **தற்ப்ரதாபா நமோநம** என்று அடைக்கல பாவனை வெளிப்பட உம்மை அர்ச்சிப்பது தான் அறம் .

அர்ச்சனை பாட்டே ஆகும் என்கிறது பெரிய புராணம் . இப்படி பாடி அர்ச்சிக்கும் பத்தர்களே உமது அருளால் உயர்வர் ஆகின்றார் . அடியேனோ பலவகை வாசனை திரவியங்களால் கமகமக்கும் நாரியர் புயங்களில் நாட்டம் செய்கிறேன் . **பட்டி** மாடு (நொண்டி மாடு) உத்தம பசுக்களோடு ஒருமித்து போகாது . பசுமை கண்ட இடமெல்லாம் பாய்ந்து ஓடும் . அடியும் படும் . சிறையிலும் அடைபடும் . அதன் முட்டாள் தனத்தை அறிந்து கழுத்தில் ஒரு கட்டையை உரியன் கட்டுவான் . ஓடும் போது கழுத்துக் கட்டை முழுங்காலை இடிக்கும் . உபாதையால் உடல் சிலுக்கும் . இப்படியே பட்டு பட்டு புத்தி வந்து வழியே ஏகும் . வழியே மீளும் .

ஆ, இது தானா வாழ்க்கை . இல்லறம் என்பது கழுத்துக் கட்டைதானா ? அந்த வாழ்க்கையிலும் சபலம் எனில் ஆயிரம் துன்பமும் அவசியம் தான் . என்றும் உம்மைப் பிரியாமல் இருந்தால் இந்த சங்கடம் இல்லையே . வா ஐயா இதமான இன்பம் தரும் உன் **சீர்பாத சேவையை** தா ஐயா விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. விந்து நாத

விந்து = சத்தி பேதம் . நாதம் = சிவ பேதம் .

(நாதவிந்துக லாதீ நமோநம)... திருப்புகழ் (நாதவிந்து) .

ஆ. அர்க்கியம் = பூஜையில் மந்திர தீர்த்தத்தால் செய்யும் உபசாரம் .

இ. சோமாசியா குரு...

முருக வேளுக்கு யாக ரட்சக மூர்த்தி என்ற பெயர் உண்டு .

(அந்தண்மறை வேள்வி காவற்கார ...)... திருப்புகழ் (முந்துதமிழ்மாலை) .

தலைப்புச் சொற்கள்

துதி ஞானம் தத்துவம் உபதேசம் குரு வள்ளி விலைமாதர

(மயல்) திருவடி பக்தி உமை தாயுமானவர் வேதியர் சிராப்பள்ளி

174

சிராப்பள்ளி

தனன தனனத்

தனதானா

பகலி ரவினிற்

றடுமாறா

பதிகு ருவெனத்

தளிபோத

ரகசி யமுரைத்

தனுபூதி

ரதநி லைதனைத்

தருவாயே

இகப ரமதற்

கிறையோனே

இயலி சையின்முத்

தமிழோனே

சகசி ரகிரிப்

பதிவேளே

சரவ ணபவப்

பெருமாளே .

பதம் பிரித்தல் . பத உரை

பகல் இரவினில் தடுமாறா

பதி குரு என தெளி போத

பகல் இரவினில் = பகல் , இரவு என்னும்

வேற்றுமை நிலையில் . தடுமாறா = தடுமாற்றம் அடையாமல் .
 பதி = ஆண்டவன் எனவும் .
 குரு என = குரு எனவும் .
 தெளி = தெளிவு தரும் .
 போத = ஞான .

ரகசியம் உரைத்த அனுபுதி
 (இ)ரத நிலை தனை தருவாயே

ரகசியம் உரைத்து = ரகசிய உபதேசத்தைப் போதித்து .
 அனுபுதி = திருவருட் பேறு என்கின்ற .
 இரத = இனிய . நிலை தனை = நிலையை .
 தருவாயே = தந்து அருள்க .

இக பரம் அதற்கு இறையோனே
 இயல் இசையின் முத்தமிழோனே

இக பரம் அதற்கு = இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் .
 இறையோனே = தலைவனாய் நிற்பவனே .
 இயல் இசையின் = இயல், இசை, நாடகம் என்னும் .
 முத்தமிழோனே = முத்தமிழுக்கும் உரியவனே

சக(ம்) சிரகிரி பதி வேளே

சரவணபவ பெருமானே .

சக(ம்) = பூமியில் .

சிரகிரிப் பதி வேளே = சிர கிரி என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளிய
 சரவணப் பெருமானே = சரவணத்தில் உதித்த பெருமானே .

சுருக்க உரை

பகல் இரவு என்னும் வேற்றுமை நிலைகளில் நான்
 தடுமாறாமலும் , ஆண்டவன் என்றும் , குரு என்றும் தெளிவு தரும்
 ஞானமாகிய ரகசிய உபதேசத்தைப் போதித்து , உன்
 திருவருளைத் தந்து அருள்க . இம்மைக்கும் மறுமைக்கும்

தலைவனாக நிற்பவனே . இயல் , இசை , நாடகம் என்னும்
முத்தமிழுக்கும் உரியவனே . சிரகிரி என்னும் தலத்தில்
வீற்றிருப்பவனே . சரவணப் படுகையில் உதித்த பெருமானே .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பகல் இரவினில் தடுமாறா

தத்துவங்களின் தொழில் பாடின்றி ஆணவ மலத்தோடு மாத்திரம்
கூடியிருக்கும் ஆன்மாவின் கேவல நிலை .

(வெளிப்படெ னக்கினி யிரவொடு பகலற)... திருப்புகழ்

(முகத்தைமினுக்கி).

(இராப்பகல் அற்ற இடத்தே இருக்கை எளிதல்லவே)... கந்தர்

அலங்காரம் 74.

தலைப்புச் சொற்கள்

தத்துவம் இராப்பகல் பதி குரு உபதேசம் இறை முத்தமிழ்
சிரகிரி அனுபூதி மிஸ்ரம் சிறிய பாடல்

175

சிராப்பள்ளி

தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்

புவனத் தொருபொற் றொடிசிற் றுதரக்
கருவிற் பவமுற் றுவிதிப் படியிற்
புணர்துக் கசுகப் பயில்வுற் றுமரித் திடிலாவி
புரியட் டகமிட் டதுகட் டியிறுக்
கடிகுத் தெனஅச் சம்விளைத் தலறப்
புரள்வித் துவருத் திமணற் சொரிவித் தனலூடே
தவனப் படவிட் டுயிர்செக் கிலரைத்
தணிபற் களுதிர்த் தெரிசெப் புருவைத்
தழுவப் பணிமுட் களில்கட் டியிசித் திடவாய்கண்
சலனப் படஎற் றியிறைச் சியறுத்
தயில்வித் துமுரித் துநெரித் துளையத்
தளையிட் டுவருத் தும்யமப் ரகரத் துயர்தீராய்

பவனத் தையொடுக் குமனக் கவலைப்
 ப்ரமையற் றைவகைப் புலனிற் கடிதிற்
 படரிச் சையொழித் ததவச் சரியைக் க்ரியையோகர்
 பரிபக் குவர்நிட் டைநிவிர்த் தியினிற்
 பரிசுத் தர்விரத் தர்கருத் ததனிற்
 பரவப் படிசெய்ப் பதியிற் பரமக் குருநாதா
 சிவனுத் தமனித் தவுருத் திரன்முக்
 கணனக் கன்மமுக் கரனுக் ரரணத்
 த்ரிபுரத் தையெரித் தருள்சிற் குணனிற் குணனாதி
 செகவித் தனிசப் பொருள்சிற் பரனற்
 புதனொப் பிலியுற் பவபத் மதடத்
 த்ரிசிரப் புரவெற் புறைசற் குமரப் பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

புவனத்து ஒரு பொன் துடி சிற்று உதர
 கருவில் பவம் உற்று விதி படியில்
 புணர் துக்க சுக பயில் உற்று மரித்திடில் ஆவி

புரி அட்டகம் இட்டு அது கட்டி இறுக்கி
 அடி குத்து என அச்சம் விளைத்து அலற
 புரள்வித்து வருத்தி மணல் சொரிவித்து அனல் ஊடே

தவனப்பட விட்டு உயிர் செக்கில் அரைத்து
 அணி பற்கள் உதிர்த்து எரி செப்பு உருவை
 தழுவ பணி முட்களில் கட்டி இசித்திட வாய் கண்

சலனப் பட எற்றி இறைச்சி அறுத்து
 அயில்வித்து முரித்து நெரித்து உளைய
 தளை இட்டு வருத்தும் யம ப்ரகர துயர் தீராய்

பவனத்தை ஒடுக்கும் மன கவலை
 ப்ரமை அற்று வகை ஐ வகை புலனில் கடிதில்
 படர் இச்சை ஒழித்த தவ சரியை க்ரியை யோகர்

பரி பக்குவர் நிட்டை நிவர்த்தியினில்
 பரிசுத்தவர் விரத்தர் கருத்து தனில்

பரவப்படு செய்ப்பதியில் பரம குரு நாதா

சிவன் உத்தமன் நித்த உருத்திரன் முக்
க(ண்)ணன் நக்கன் மழு கரன் உக்ர ரண
த்ரி புரத்தை எரித்து அருள் சிற் குணன் நிற் குணன் ஆதி

செக வித்தன் நிச பொருள் சிற் பரன்
அற்புதன் ஒப்பிலி உற்பவ பத்ம தட
த்ரிசிர புர வெற்பு உறை சற் குமர பெருமாளே .

பத உரை

புவனத்து = இப்பூமியில் .
ஒரு பொன் தொடி = ஒரு அழகிய பெண்ணின் .
சிற்று உதர = சிறிய வயிற்றில் .
கருவில் பவம் உற்று = கருவில் தோற்றம் உற்று .
விதிப் படியில் = விதியில் குறித்தபடி .
புணர் = கூடுகின்ற .
துக்க சுக = துக்கத்தையும் , சுகத்தையும் .
பயில் உற்று = அனுபவித்து .
மரித்திடில் = இறந்த பின் .
ஆவி = உயிரை .

புரி அட்டகம் இட்டு = துக்கும சரீரத்தில் புகுத்தி .
அது கட்டி = அந்த உடலைக் கட்டி .
இறுக்கி = (மேலும்) அழுந்தக் கட்டி .
அடி குத்து என = அடி , குத்து என்றெல்லாம் .
அச்சம் விளைத்து = பயத்தை உண்டு செய்து .
அலறப் புரள்வித்து = அலறும்படி புரட்டி .
வருத்தி = துன்பப்படுத்தி .
மணல் சொரிவித்து = (வாயில்) மணலைச் சொரிவித்து .
அனலூடே = நெருப்பினுள் .

தவனப்பட விட்டு = துடேறும்படியாக விட்டு .

உயிர் = அந்த உயிரை .

செக்கில் அரைத்து = செக்கில் இட்டு அரைத்து .

அணி = வரிசையாக உள்ள .

பற்கள் உதிர்த்து = பற்களை உதிரும்படிச் செய்து .

எரி செப்பு உருவை = எரிகின்ற செம்பாலாகிய உருவம் ஒன்றைத்
தழுவும்படி செய்து .

முட்களில் கட்டி = முட்களில் கட்டி .

இசித்திட = இழுத்து .

வாய் கண் = வாயும் கண்ணும் .

சலனப் பட = கலங்கி அசையும்படி .

எற்றி = மோதி .

இறைச்சி அறுத்து = மாமிசத்தை அறுத்து .

அயில்வித்து = உண்ணும்படி செய்து .

முரித்து = (எலும்பை) ஒடித்து .

நெரித்து = நொறுக்கி .

உளைய = வருந்தும்படி .

தளை இட்டு = விலங்கு பூட்டி .

வருத்தும் = துன்பப்படுத்தும் .

யம ப்ரகர = யம தண்டனை என்னும் .

துயர் தீராய் = துயரத்தை ஒழித்து அருளுக .

பவனத்தை ஒடுக்கும் = பிராண வாயுவை ஒடுக்கும் .

மனக் கவலை = மனக் கவலையாகிய .

ப்ரமை அற்று = மயக்கத்தை விலக்கி .

ஐ வகைப் புலனில் = ஐந்து வகையான புலன்களில் .

கடிதில் படர் = வேகமாகச் செல்லுகின்ற .

இச்சை ஒழித்த = ஆசையை ஒழித்த .

தவ = தவம் வாய்ந்த . சரியை ,

க்ரியை யோகர் = சரியையாளர்கள் , கிரியையாளர்கள் , யோகிகள் .

பரிபக்குவர் = மல பரிபாகம் பெற்றவர் .

நிட்டை = தியானம் . நிவர்த்தியினில்

பரிசுத்தர் = துறவு கொண்ட பரிசுத்தர்கள் .
 விரத்தர் = உலகப் பற்று விட்டவர்கள் (ஆகிய பெரியோர்கள்).
 கருத்து தனில் = தத்தம் கருத்தினில் வைத்து .
 பரவப்படு = போற்றப்படுகின்ற குருநாதரே .
 செய்ப்பதியில் = வயலூரில் .
 பரமக் குருநாதா = பரமனுக்கும் குரு நாதரே .

சிவன் உத்தமன் = சிவன் , உத்தமன் .
 நித்த உருத்திரன் = அழிவில்லாத உருத்திரன் .
 முக்க (ண்)ணன் = முக்கண்ணன் .
 நக்கன் = திகம்பரன் .
 மமூக் கரன் = மமூ ஏந்திய கையினன் .
 உக்ர ரண = உக்கிரமான போர்க் களத்தில் .
 த்ரி புரத்தை = மூன்று புரங்களையும் .
 எரித்து அருள் = எரித்து அருளிய .
 சிற் குணன் = ஞான குணத்தை உடையவன் .
 நிற் குணன் = (முக்)குணங்கள் இல்லாதவன் .
 ஆதி = மூலப் பொருள் .

செக வித்தன் = உலகத்துக்கு மூலப் பொருளாக இருப்பவன் .
 நிசப் பொருள் = உண்மைப் பொருளாக இருப்பவன் .
 சிற் பரன் = அறிவுக்கு எட்டாதவன் .
 அற்புதன் = அற்புதன் .
 ஒப்பிலி = உவமை இல்லாதவன் .
 உற்பவ = (ஆகிய சிவ பெருமானிடத்தே) தோன்றியவனே .
 பத்ம தட = தாமரைத் தடாகங்கள் உள்ள .
 த்ரிசிரப் புர = திரிசிராப் பள்ளி .
 வெற்பு உறை = மலையில் வீற்றிருக்கும் .
 சற் குமரப் பெருமானே = நல்ல குமரப் பெருமானே .

சுருக்க உரை

உலகில் ஒரு பெண்ணின் வயிற்றில் கருவாய்த் தோன்றி, விதியின் படி கூடும் துக்கங்களையும், சுகங்களையும் அனுபவித்து, இறந்த பின், உயிரை சூக்கும சரீரத்தில் புகுத்தி, இறுக்கக் கட்டி, பல துன்பங்களுக்கு உட்படுத்தி, வருத்தி, யம தண்டனை என்னும் துயரத்தை நான் அடையாமல் ஒழித்தருளுக .

பிராண வாயுவை ஒடுக்கும் மயக்கத்தை விலக்கி, புலன்கள் வேகமாகச் செல்லும் ஆசையை ஒழித்த தவம் வாய்ந்த சரியை, கிரியை, யோகம் செய்பவர், மல பரி பாகம் பெற்றவர், ஞானிகள், தியானம் செய்பவர், துறவிகள் ஆகிய பெரியோர்கள் தங்கள் மனத்தில் வைத்துப் போற்றும் குரு நாதரே. வயலூரில் வீற்றிருக்கும் மேலான குருவே. சிவன், உருத்திரன், மூலப் பொருள், மழு ஏந்திய கையன், ஞான சீலன், ஆதி மூர்த்தி, உண்மைப் பொருள், அறிவிக்கு எட்டாதவன், ஒப்பிலி என்றெல்லாம் போற்றப்படும் சிவ பெருமானிடத்தே தோன்றியவனே. திரிசிராப் பள்ளி மலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. நான் யம தண்டனைகளை அனுபவிக்காமல் காத்து அருளுக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. புரி அட்டகம் இட்டு

ஐந்து பூதங்களுக்குக் காரணமான சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்ற மூலப் பொருள்களுடன், மனம், புத்தி, அகங்காரம் என்னும் மூன்று கரணங்களும் கூடியது புரியட்டக உடம்பு (சூக்கும உடல்).

(ஆசை சேர் மனாதி தன்மாத் திரைபுரியட்ட கந்தான்)... சிவஞான . (சுபக்கம் 2-சூ) 64).

(புரியட் டகமே பொருந்தல் நனவு

புரியட் டகந்தன்னின் மூன்று கனவு

புரியட் டகத்தில் இரண்டு சுழுத்தி

புரியட் டகத்தொன்று புக்கல் துரியமே)... திருமந்திரம் 2161.

ஆ. சரியைக் க்ரியையோகர்

(சரியையு டன்க்ரியை போற்றிய

பரம தம்பெறு வார்க்கருள் தரு கணன்)... திருப்புகழ் (அரிவையர்).

சரியை = சாலோகம் தரும். கிரியை = சாமீபம் தரும். யோகம் = சாரூபம்

தரும். ஞானம் = அறிவு மாத்திரையானே செய்யும் வழிபாடு. ஞானம்

சாயுச்சம் தரும் .

விபரம் பாடல் 369 விளக்கத்தில் காணலாம்

இ. நிட்டை = தியானம் .

தலைப்புச் சொற்கள்

உடல் வளர்ச்சி துக்கும் உடல் யம தண்டனை சரியை கிரியை யோகம்
ஞானம் துறவு வயலூர் குருநாதர் சிவன் மெய்ப்பொருள் சிராமலை தியானம்

176

திரிசிராப்பள்ளி

தானத்தத் தான தானன தானத்தத் தான தானன
தானத்தத் தான தானன தந்ததான

வாசித்துக் காணொ ணாதது பூசித்துக் கூடொ ணாதது
வாய்விட்டுப் பேசொ ணாதது நெஞ்சினாலே
மாசர்க்குத் தோணொ ணாதது நேசர்க்குப் பேரொ ணாதது
மாயைக்குச் சூழொ ணாதது விந்துநாத
ஓசைக்குத் தூர மானது மாகத்துக் கீற தானது
லோகத்துக் காதி யானது கண்டுநாயேன்
யோகத்தைச் சேரு மாறுமெய்ஞ் ஞானத்தைப் போதி யாயினி
யுனத்தைப் போடி டாதும் யங்கலாமோ
ஆசைப்பட் டேனல் காவல்செய் வேடிச்சிக் காக மாமய
லாகிப்பொற் பாத மேபணி கந்தவேளே
ஆலித்துச் சேல்கள் பாய்வய லூரத்திற் காள மோட்ட
ராரத்தைப் பூண்ம யூரது ரங்கவிரா
நாசிக்குட் பிராண வாயுவை ரேசித்தெட் டாத யோகிகள்
நாடிற்றுக் காணொ ணாதென நின்றநாதா
நாகத்துச் சாகை போயுயர் மேகத்தைச் சேர்சி ராமலை
நாதர்க்குச் சாமி யேசுரர் தம்பிரானே .

பதம் பிரித்தல்

வாசித்து காண ஒணாதது பூசித்து கூட ஒணாதது
வாய் விட்டு பேச ஒணாதது நெஞ்சினாலே

மாசர்க்கு தோண ஒணாதது நேசர்க்கு பேர ஒணாதது

மாயைக்கு சூழ ஒணாதது விந்து நாத

ஓசைக்கு தூரமானது மாகத்துக்கு ஈறு அதானது
லோகத்துக்கு ஆதியானது கண்டு நாயேன்

யோகத்தை சேருமாறு மெய் ஞானத்தை போதியாய் இனி
ஊன் அத்தை போடிடாது மயங்கலாமோ

ஆசைப்பட்டு ஏனல் காவல் செய் வேடிச்சிக்காக மா மயல்
ஆகி பொன் பாதமே பணி கந்த வேளே

ஆலித்து சேல்கள் பாய் வயலூர் அத்தில் காளமோடு அடர்
ஆரத்தை பூண் மயூர துரங்க வீரா

நாசிக்குள் பிராண வாயுவை ரேசித்து எட்டாத யோகிகள்
நாடி உற்று காண ஒணாது என நின்ற நாதா

நாகத்து சாகை போய் உயர் மேகத்தை சேர் சிரா மலை
நாதர்க்கு சாமியே சுரர் தம்பிரானே .

பத உரை

வாசித்துக் காண ஒணாதது = நூல்களைக் கற்பதினால் காணலாம்
என்றால் அங்ஙனம் காண முடியாது .

பூசித்துக் கூட ஒணாதது = பூசை செய்து அதனால் கூடலாம்
என்றால் அது முடியாது .

வாய்விட்டுப் பேச ஒணாதது = வாய் விட்டுப் பேசி விவரிக்கலாம்
என்றால் அங்ஙனம் பேச்சுக்கு அகப்படாதது .

நெஞ்சினால் = மனத்தால் .

மாசர்க்கு = மாசு (அழுக்கு) உள்ளவர்களுக்கு .

தோண ஒணாதது = புலப்படாதது .

நேசர்க்கு = அன்புடைய அடியார்களை விட்டு .

பேர ஒணாதது = நீங்காதது .

மாயைக்குச் சூழ ஒணாதது = மாயை தன்னைச் சூழ்தற்கு இடம்

தராதது .

விந்து நாத ஓசைக்கு = (யோக மார்க்கப் பயிற்சியில் கோ என
முழங்கும் சங்கத் தொனியாக ஒலிக்கும்) ஓசைக்கு .

தூரமானது = தூரமானது .

மாகத்துக்கு = ஆகாயத்துக்கு .

ஈறு அது ஆனது = அப்பாற்பட்டது .

லோகத்துக்கு = உலகத்துக்கு .

ஆதி ஆனது = முதற்பொருளாய் உள்ளது (எதுவோ அதை).

கண்டு நாயேன் = கண்டு அடியேன் .

யோகத்தைச் சேருமாறு = சிவ யோகத்தைச் சேரும்படியாக .

மெய்ஞ் ஞானத்தை = உண்மையான அறிவை .

போதியாய் = உபதேசித்து அருளுக .

இனி = இனியும் .

ஊன் அதை = இந்த உடலை .

போடிடாது = வெறுத்து விடாது .

மயங்கலாமோ = நான் மயங்குதல் நன்றோ ?

ஆசைப் பட்டு = மோகம் கொண்டு .

ஏனல் காவல் செய் = தினைப் புனத்தைக் காவல் செய்த .

வேடிச்சிக்காக = வேடப் பெண் வள்ளிக்காக .

மா = மிக .

மயலாகி = காமம் கொண்டு .

பொன் பாதமே பணி = அவளுடைய அழகிய அடிகளை வணங்கிய .

கந்த வேளே = கந்த வேளே .

ஆலித்து = ஒலி செய்து .

சேல்கள் = சேல் மீன்கள் .

பாய் = பாய்கின்ற .

வயலூர் அத்தில் = வயலூரில் .

காளம் = பாம்பை .

மோடு அடர் = நெருங்கித் தாக்கி .

ஆரத்தை = அதை மாலை போல் .

பூண் = (காலில்) பூணுகின்ற .

மயூர = மயில் என்னும்

துரங்க வீரா = குதிரை வீரனே .

நாசிக்குள் = மூக்கால் .

பிராண வாயுவை = பிராண வாயுவை .

ரேசித்து = வெளியிட்டு .

எட்டாத = எட்ட முடியாத .

யோகிகள் = யோகிகள் .

நாடிற்று = நாடியும் .

காண ஒணாதது என = காணுதற்குக் கூடாதது என .

நின்ற நாதா = நின்ற தலைவனே .

நாகத்து = சுரபுன்னை மரத்தின் .

சாகை போய் = கிளைகள் போய் .

உயர் மேகத்தை = உயர்ந்து மேகத்தை .

சேர் = சேர்கின்ற .

சிரா மலை = திரிசிரா மலை .

நாதர்க்குச் சாமியே = சிவபெருமானுக்குக் குரு நாதரே .

சுரர் தம்பிரானே = தேவர்கள் தலைவனே .

சுருக்க உரை

நூல்களைக் கற்றுக் காண முடியாதது . பூசைகள் செய்து கூட முடியாதது . பேச்சால் விவரிக்க முடியாதது . மனத்தில் மாசு இருப்பவர்களுக்குப் புலப்படாதது . மாயையால் சூழ முடியாதது . விந்து நாதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது . உலகத்துக்கு முதற் பொருளாக உள்ளது . இந்தக் குணங்கள் வாய்ந்த பொருளை அடியேன் சேரும்படியான உபதேசத்தை எனக்கு சொல்லி அருளுக . இனியும் நான் இந்த உடலை வெறுக்காது மயங்குதல் நன்றோ ?

தினைப்புனத்தைக் காவல் செய்த வேடப் பெண் வள்ளியின் மேல் ஆசை கொண்டு அவளுடைய அடிகளை வணங்கிய கந்த வேளே .

சேல் மீனகள் பாய்கின்ற வயலூரில் பாம்பை நெருக்கித் தாக்கி ,
அவைகளை மாலையாக அணிந்த மயிலை வாகனமாகக் கொண்ட
வீரனே . இரேசகம் , பூரகம் ஆகிய யோக முறைகளாலும் காண
முடியாது நின்ற தலைவனே . மிக உயரமான மேகத்தைச் சேர்கின்ற
திரிசிரா மலையில் வாழும் சிவபெருமானுக்குக் குருவே , தேவர்கள்
தம்பிரானே . நான் உடலை வெறுக்காது மயங்குதல் நன்றோ ?

குகழீ நடராஜன் விரிவிரை

கொல்லன் உலைக்களத்து துருத்தி போல் சுத்தக் காற்றை நாசி வழி ஈர்த்து
மூலாதாரத்தில் பாய்ச்சி ப்ரம்ம கபாலம் வரை பெருக நிறுத்தி அரும்பாடு
படுகின்றனர் யுகம் இல்லாத யோகிகள் . அறிந்தில் இதுவரை என்று வருந்தும்
அவர்கள் இடத்தில் நாதானுபவமாகி நடமாடுபவன் **நம்பன்** என்பது ஏழாம் அடியில்
இருக்கின்ற செய்தி .

ஓசை ஒலி எல்லாம் அடங்கும் இடம் ஆகாயம் . வானளாவிய திரிசிரா மலை
மேல் தற்பர நாதமாய் உள்ளார் தாயுமானார் . அவருக்குக் குருவான குமரனை
நாத சாமியே என கூவி அழைத்தார் .

தனக்கு மேல் ஒரு தலைவன் இலானை **தம்பிரான்** என்றார் . ஆன்மநாதன்
என்பதும் ஒரு வகை . நியதியாக இவைகளா நினைவார் நெஞ்சம் நெகிழ்வுறும் .

வாதமும் சமய பேதமும் கடந்த மனோலய இன்ப சாகரமே , ஏதும் ஒன்றறியேன் ,
யாதும் நின் செயலே இறைவனே ஏக நாயகனே என்றார் பட்டினத்து அடிகள் .
இப்படியான இவ்வருவன் இவ்வண்ணத்தினன் , இவன் இறைவன் என்று எழுதிக்
காட்டொணாதபடி என்கிறார் அப்பர் அடிகள் . இவர்கள் இன் மூலம் கடவுள்
சொருபம் அது எண்ணில் எழுத்தில் அடங்காதது என்பதையும் எல்லாம் அவன்
செயலே என்றலையும் ஒருவாறு உணருகிறது எம் உள்ளம் . இந்த நிலையில்
பிரகிருதி உடலில் இருக்கும் உயிர்கள் யுக்தி முகம் கொண்டு ஓத முயல்வது
உணர்த்த நினைப்பது நரி வால் கொண்டு கடல் ஆழம் காண முயலும் கதைப்
படி முடியும் வளர்ந்த நூல் அறிவால் அபரஞானம் வளரும் . இதைப் பாச ஞானம்
என்பதும் உண்டு . கட்டுப்பட்ட இந்த அறிவால் நூல்களை வகை தொகை தோன்ற
விரித்து வாசிக்கலாம் . காணொணாதது , உருவோடுருவது பேணொணாதது
உரையே தருவது காணும் நான்மறை முடிவாய் விளைவது என எதிர் மறையும்
உடன்பாடுமான அத் தெய்வ இயல்பை வாசித்த நூல் அறிவால் ஒருவாறு
கருதலாம் . எனினும் கடவுள் சொருபத்தை அவர்களால் காண்பதோ ஆவதில்லை .
ஆம் அவ்வளவு தான் செய்தி அதனால் தான் **வாசித்துக் காணொணாதது** என்றார் .

வாசித்துக் காண இயலாத தெய்வத்தை பூசிக்கலாம் என்கிறது புந்தி . புறவழிபாடு வரவர வளர்ந்து இதயார்ப்பணம் எனும் அகவழிபாடாக அமையுமேல் முத்தி நிச்சயம் சித்திக்கும் . அவ்வளவுமின்றி என்றும் புறவழிபாடை ஆயின் அது உயர்குடிப்பிறப்பும் போகமுமாகி ஒழியும் . அதனால் அருமை உயிர்கள் என்றும் பரத்திற்கு அயலாக இருந்து விடுகின்றன . - அண்ணல் ஐம்முகங்களும் அருளும் ஆகம நுண்ணிய விதிமுறை நன்கு செயினும் எண்ணரும் அன்பு உள்ளத்து இல்லை எனில் பண்ணிய பூசனை பயன் தரா - எனும் பிரபு லிங்க லீலை இங்கு எண்ணல் நலம் தரும் . இவைகளை எண்ணியே பூசித்துக் கூடொணாதது என்றார் .

அமலன் உலகெலாம் உணர்ந்த ஒதற்கு அரியவன் . அவன் சொருபத்தை வாய் திறந்து வரையறுத்து உரைப்பது வாசன கைங்கரியம் . ஆதலால் பேசொணாதது என்கிறார் .

கெட்ட எண்ணம் , கேடு கெட்ட புத்தி , வம்பு வழக்கு , பொறாமை , பொல்லாப்பு முதலிய மாசடைந்த மனதில் கலங்கா ததின் காட்சி ஆவது இல்லை . ஆதலின் மாசர்க்குத் தோணொணாதது என்றார் .

மாயை இம்மாநிலத்தில் வந்தாள் . பிரபுவை பிடிக்க நினைத்தாள் . விண்ணைக்குத்தி கை இளைப்பவர் போல கலங்கி நின்றது தான் கை கண்ட பலன் . இதையும் எண்ணி மாயாதீதன் , தத்வாதீதன் , பூதாகாயம் கடந்த ஞானாகாயம் எனலை . மாசர்க்கு ஈரதானது என்பதில் விவரித்தார் .

உலகிற்கு ஆதி மாயை . அதற்கும் ஆதி அமலன் . ஆதலின் லோகத்திற்காதியானது என்றார் . அறிவித்தால் அன்றி அறியா உள்ளங்கள் என்பது மெய்ஞானபோதம் . உருவன்று , அருவன்று , உளதன்று , இலதன்று , இருளன்று , ஒளியன்று நின்றதுவே எனும் அருளார்க்கு அந்த அறுமுகத்தைக் காண வேண்டுமேல் கருத வேண்டுமேல் , அவனே தான் தன்னை அறிவிக்க வேண்டும் என்பர் ஆன்றோர் .

உடம்பைத் தொடர்கின்றது நிழல் . அதுபோல் போதாகாயம் உளது போதாகாசத்தில் இருந்து மடங்கி எழுகின்றது மனம் . உருத்தி எழும் அவ்விரண்டும் ஒடுங்க அறிய ஞான அருள் வெளியில் செயல் கெட நிற்கும் ஜீவாத்மா . இந்நிலையில் - அகத்துள்ளே மகிழ்ந்த ஜோதிப் பிரகாச இன்பம் ஆவிக்குள்ளே துலங்க அருள்வாயே - (சீறிட்டு திருப்புகழ்) என்பது இங்குள்ள அனுபவ இன்பம் . யோகமில்லாத ஞானமும் ஞானமில்லாத யோகமும் தற்பர வீடு தராது .

முருகா , ஊனமானது இவ்வுடல் . அந்த பந்தம் அழியாதா ? . எத்தனை நாட்கள் இதை சுமக்க வேண்டுமோ என்பார் . இதை ஊனத்தைப் போட்டாது மயங்கலாமோ

என்கிறார் .

ஏகாந்த இடம் . அங்கு உயர்ந்த ஒரு பீடம் . அதன் மேல் அமர்ந்து காமக் குரோதாதிகளை எண்ணத்தாவும் விஷயாதிகளை தடுத்து நிறுத்தினால் அரிய பிராணன் அடங்கும் அந்நிலையில் இதய எம்மானை எண்ணுவம் . பறந்தோடும் பாவங்கள் . எவ்வெம்முகமாகவோ எம்பெருமான் எழுந்தருளுவன் .

யோகத்தைச் சேருமாறு மெய்ஞானத்தைப் போதியாய் , இனி ஊனத்தைப் போடிடாது மயங்கலாமோ என்று விண்ணப்பம் செய்வம் . அந்த தர்மதுரை உரியதை அருளும் . உய்தி பெறுவம் . வாழ இது தான் வழி .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இப்பாடலில் மெய்ப் பொருள் தத்துவங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன . நுண்ணிய உபநிட கருத்துக்களை , தெள்ளிய தமிழில் உணர்த்தும் சொல்லாக்கம் அருணகிரி நாதர் கவித் திறனை உணர்த்தும் .

ஆ. வேடிச்சிக் காக மாமயலாகிப் பொற்பாதமே பணி...
(குரிய குமரிக் கபய மெனநெக்
குபய சரணத் தினில் வீழா)... திருப்புகழ் (சொரியுமுகி) .

இ. ரேசகம் = வாயுவை நாசியிற் புறத்தே கழிக்கை .
பூரகம் = பிராணாயாமத்துக்கு உறுப்பாகும் பிராண வாயுவை உள்ளே இழுப்பது .
கும்பகம் = பூரித்த வாயுவை உள்ளே நிறுத்தும் செயல் .

தலைப்புச் சொற்கள்

மெய்ப் பொருள் தத்துவம் உபநிடதம் விந்து நாதம் யோகம் ஆதி ஞானம் மாயை வள்ளி காமம் வயலூர் மயில் பிராணாயாமம் சிராமலை குரு தம்பிரான்

177

திருச்செங்கோடு

தந்தான தந்த தந்தான தந்த
தந்தான தந்த

தனதான

அன்பாக வந்து உன்றாள் பணிந்து	
ஐம்பூத மொன்ற	நினையாமல்
அன்பால் மிகுந்து நஞ்சாரு கண்க	
எம்போரு கங்கள்	முலைதானும்
கொந்தேமி குந்து வண்டாடி நின்று	
கொண்டாடு கின்ற	குழலாரைக்
கொண்டேநி னைந்து மன்பேது மண்டி	
குன்றாம லைந்து	அலைவேனோ
மன்றாடி தந்த மைந்தாமி குந்த	
வம்பார்க டம்பை	அணிவோனே
வந்தேப ணிந்து நின்றார்ப வங்கள்	
வம்பே தொலைந்த	வடிவேலா
சென்றேயி டங்கள் கந்தாள னும்பொ	
செஞ்சேவல் கொண்டு	வரவேணும்
செஞ்சாலி கஞ்ச மொன்றாய்வ ளர்ந்த	
செங்கோட மர்ந்த	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல் பத உரை

**அன்பாக வந்து உன் தாள் பணிந்து
ஐம்பூதம் ஒன்ற நினையாமல்**

அன்பாக வந்து = அன்புடன் வந்து .

உன் தாள் பணிந்து = உனது திருவடியைப் பணிந்து .

ஐம்பூதம் ஒன்ற = (மண், நீர், தீ, காற்று, வான் ஆகிய) ஐம்பூதங்களும்
ஒருமைப்பட்டு .

நினையாமல் = உன்னை நினையாமல் .

**அன்பால் மிகுந்து நஞ்சு ஆரு கண்கள்
அம்போருகங்கள் முலை தானும்**

அன்பால் மிகுந்து = காதல் மிகுந்து .

நஞ்சு ஆரு கண்கள் = விடம் நிறைந்த கண்களும் .

அம்போருகங்கள் = தாமரை மொட்டுகள் போன்ற .

முலைதானும் = கொங்கைகளும் .

கொந்தே மிகுந்து வண்டாடி நின்று
கொண்டாடுகின்ற குழலாரை

கொந்தே மிகுந்து = பூங்கொத்துக்கள் நிறைந்து .
வண்டு ஆடி நின்று = வண்டுகள் விளையாடி . கொண்டாடுகின்ற
குழலாரை = மகிழ்கின்ற கூந்தலும் உள்ள பொது மகளிரை

கொண்டே நினைந்து மன் பேது மண்டி
குன்றா மலைந்து அலைவேனோ

கொண்டே நினைந்து = மனத்தில் கொண்டு நினைந்து .
மன் = மிகவும் . பேது = அறியாமை (அல்லது
வருத்தம்).
மண்டி = நிறைந்து . குன்றா = குன்றிப்போய் .
மலைந்து = சோர்வடைந்து (மனம் ஒன்றாமல்).
அலைவேனோ = மன அலைச்சல் உறுவேனோ

மன்று ஆடி தந்த மைந்தா மிகுந்த
வம்பு ஆர் கடம்பை அணிவோனே

மன்று ஆடி = சபையில் நடம் புரியும் (நடராஜராகிய சிவபிரான்).
தந்த = பெற்ற . மைந்தா = குமரனே .
மிகுந்த = நிறைந்த . வம்பு ஆர் = வாசனை பொருந்திய
கடம்பை = கடப்ப மாலையை . அணிவோனே = அணிபவனே .

வந்தே பணிந்து நின்றார் பவங்கள்
வம்பே தொலைந்த வடிவேலா

வந்தே பணிந்து நின்றார் = உன்னை வணங்கி நிற்கும் அடியார்களுடைய .
பவங்கள் = பிறப்புக்களின் (துயரத்தை).
தொலைந்த = நீக்கிய (களைந்த) . வடிவேலா = கூரிய வேலனே

சென்றே இடங்கள் கந்தா எனும் போ
செம் சேவல் கொண்டு வரவேணும்

சென்றே இடங்கள் = செல்லும் இடங்களில் எல்லாம் .

கந்தா எனும் பொ = கந்தா என்று நான் அழைக்கும் போது .

செம் சேவல் கொண்டு வரவேணும் = செவ்விய சேவலை ஏந்தி என் முன் வரவேண்டும் .

செம் சாலி கஞ்சம் ஒன்றாய் வளர்ந்த
செங்கோடு அமர்ந்த பெருமானே .

செம் சாலி = செந் நெல் பயிரும் .

கஞ்சம் = தாமரையும் .

ஒன்றாய் வளர்ந்த = ஒன்றாக வளரும் .

செங்கோடு = திருச்சேங்கோட்டில்,

அமர்ந்த பெருமானே = வீற்றிருக்கும் பெருமானே .

சுருக்க உரை

நான் ஐம்புலன்களும் ஒருமைப்பட்டு , உன்னை நினையாமல் ,
விடம் நிறைந்த கண்களும் , தாமரை மொட்டு போன்ற
கொங்கைகளும் உடைய பொது மகளிரை நனைந்து , மனம்
குலைந்து அலைச்சல் உறுவேனோ கூத்தப் பெருமான் அருளிய
குமரனே . உன்னை வணங்கும்

அடியார்களுடைய பிறவித் துன்பங்களைத் தொலைக்கும் கூரிய
வேலை ஏந்தியவனே . நான் செல்லும் இடங்களிலெல்லாம்
கந்தா என்று அழைத்த போது உன் செஞ்சேவலுடன் என் முன்
வரவேண்டும் நெல்லும் தாமரையும் ஒன்றாக வளரும் திருச்
செங்கோட்டில் வீற்றிருப்பவனே . நான் விலை மாதர் இன்பத்தில்
மனம் அலைச்சல் உறுவேனோ .

ஐம்பூதங்களும் ஒன்று பட்டால் அதன் சூட்சுமமான ஒளி, ஊறு
, ஓசை நாற்றம் என்ற ஐம்புலன்களும் ஒன்று சேரும் என,
உணர்த்தப்படுகிறது.

சுகுமாரீ ரசபதி விரிவுரை

புனித சிதம்பரம் பொன்னம்பலம் . வியன் மிகு மதுரை வெள்ளி அம்பலம் . தரணி புகழ் திருநெல்வேலி தாமிர அம்பலம் . திருக்குற்றாலம் சித்திர அம்பலம் . திரு ஆலங்காடு ரத்தின அம்பலம் . இந்த ஐந்து சபைகளிலும் தங்கி தாண்டவம் செய்கிறார் தற்பரர் . இது அண்ட தாண்டவம் எனப்படும் .

நெற்றிக்கு நேரே புருவத்து இடைவெளி
உற்று உற்று பார்க்க ஒளி விடும் மந்திரம்
பற்றுக்குப் பற்றாய் பரமன் இருந்திடம்
சிற்றம்பலம் என்று தேர்ந்து கொண்டேனே - என்று அருள் மூலம் அறிந்த
திருமூலர் புருவ நடுவிலும் நிமலர் திருக்கூத்து நிகழ்கிறது என்கிறார் . இது
பிண்டத் திருச்சிற்றம்பலம் எனப்பெறும் . குமரா , அவர் சொருபமாக அவதரித்த
நீரும் புருவ நடுவில் இருந்து அதி ரகசிய திருக்கூத்து ஆடுகிறீர் .

எந்தைப் பிரானுக்கு அங்கு இருமூன்று வட்டமாய் ,
தந்தை தன் முன்னே சண்முகம் தோன்றலால்
கந்தன் சுவாமி கலந்திங்கிருத்தலால்
மைந்தன் இவன் என்ன மாட்டிக் கொள்ளிலீரே
அறிவை இழந்து வேறு எதிலும் அகப்பட்டுக் கொள்ளாதீர்கள் . சிவகுமரனுக்கு
சிக்கல் பெருமான் என்று ஓர் பெயர் உளது . அவரிடம் சிக்கிக் கொள்ளுங்கள்
என்று தெரிவிக்கிறது இந் திய்வத் திருமந்திரம் .

இதய தகராசத்திலும் நடராஜர் இன்ப தாண்டவம் செய்கிறார் . சிறந்த இதய
குகைக்கு சிதம்பரம் என்பது ஒரு திருப்பெயர் . அதன் நடுவில் ஞானவெளியினாகி
அருள் நாடகம் ஆடும் உம்மை தகராகாச தண்டவன் என்று அரி நூல்கள்
அறிவிக்கின்றன . அந்த அருமைகளை அறிந்து மன்றாடி தந்த மைந்தா என்று
உம்மை ஏத்தி மொழிகிறது எமது மனம் .

முறை துறை இல்லா மும்மல நாற்றம் உலக வாசனை எனும் போலிப்
போர்வையில் புகுந்துளது . மோசமான அதனை மோந்து கொள்ளும் காலம் வரை
உருப்படாது இந்த உயிர் . முகந்தறியா அருள் மணத்தை முகருமாறு அதன்
வழியே உலக வாசனையைக் கடக்குமாறு அளவிலாது எழும் தெய்வ மணக்
கடம்பு அணிந்தனை . - உரள் பூம் தண் தார் புரளும் மார்பினன் - என்று
திருமுருகாற்றுப்படையும் அதை உணர்ந்துளது .

உண்மை தான் . வம்பும் தும்பும் ஆன வழக்காற்றை மறக்க அந்த வம்பார் கடம்பு
வழி காட்டும் . இவைகளை எல்லாம் எண்ணி, மிகுந்த வம்பு ஆர் கடம்பை
அணிவோனே ஓதும் போதே உரிய அம் மணம் வருவது போல தெரிகிறதே .
இதுவரை செய்திருக்கும் பிறவிக்கு உரிய எண்ணில்லாத சாயா உருவம்
எய்தியுள் . தக்க சமயம் பார்த்து அவைகள் வந்து வந்து தாக்கும் அவைகளை
அடியவர் அறிந்துளர் . மாபெரும் அம்மோதல்களை மறந்திருக்க வாழ்விக்கும் உன்

திரு முன் காலம் தோறும் வருகிறார்கள் . எட்டு உருப்பும் நிலம் பாய இறைஞ்சுகிறார்கள் . வணங்கும் ஒவ்வொரு நேரத்திலும் , ஒவ்வொன்றாக வன்மை குன்றி சாய்கின்றன காமச் சாயைகள் . அதனுடன் அவைகளின் சேட்டைகளையும் தொலைந்து போகச் செய்கிறது தொன்மையான ஞான சக்தி . வந்தே பணிந்து நின்றார் பவங்கள் வம்பே தொலைந்த வடிவேலா (பவங்கள் = பிறவி நிழல்கள் , வம்பு = உலக போக வாசனைகள் .). இந்த அருமையை அறிந்து -
தாழ்ந்தவர் வரியர் ஆகார் - என்று உம்ஸமப் புகழ்ந்து போற்றுகிறது புனிதர்கள் திருவாய் .

பயிர்கள் பல வகை . அவைகளுள் செந்நெற்பயிர்களே மிகச் சிறந்தவை . மலர்கள் பல வகை . அவைகளுள் தாமரை மலர்க்குத் தான் தனிப் பெரும் சிறப்பு . செந்நெற்பயிரும் கமலக்கழையும் நிறைந்த ஏராளமான நன்செய் நிலங்கள் திகழும் பெருமையது திருச்செங்கோடு . அது செந்நிறமான மலை ஆதலின் செங்கோடு எனப் பெயர் பெறும் . கொடிமாடச் செங்குன்று \ர் என்றும் இப்பதிக்கு பழையதொரு பெயர் உளது . ஆளுடையர் பதிகம் பெற்ற இப்பதி பாம்பு ஒன்று படுத்திருப்பது போன்று தோற்றம் பெற்றிருத்தலின் நாக கிரி என்றும் நவிலப் பெறும் .

இந்த அற்புதத் தலத்தில் உடம்பெல்லாம் கண்ணாகி சேவித்தாலும் காண இயலாத கட்டழகு செல்வராய் காட்சி தரும் உம்மை செஞ்சாலி கஞ்ச மொன்றாய் வளர்ந்த செங்கோ டமர்ந்த பெருமானே என்று ஏத்தி போற்றி இறைஞ்சுவம் . பெரும , வினையத்தேன் செய்யும் விண்ணப்பம் கேட்டருளும் . ஆளுடைய நம்பிகள் சிறந்த ஒரு அன்பர் . அடியேற்கு அடியேன் என்று பாடி உள் நெகிழ் பணிவும் கொண்டவர் . - ஐந்து பேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள அளப்பரும் கரணக்கள் நான்கும் சிந்தையே ஆக குணம் ஒரு மூன்றும் சாத்வீகனே ஆக - அவர்க்கு நேர்ந்த சிதம்பர ரகசிய அனுபவத்தை அருள்மொழி தேவர் அறிவிக்கிறார் .

அசட்டுத் தன்ம இல்லார்க்கு அன்பும் பணிவும் எளபதில் அமையும் . அவைகளால் பல முகம் ஆன பவ பலம் காயும் . புத , பொறி , கரண , புலன் , குணம் அனைத்தும் ஒருமுகமாகும் . சிறந்த இந்நிலையர்க்கு முத்தி சித்தக்கும் . அன்பாக வந்து உன்றாள் பணிந்து ஐம்பூத மொன்ற நினையாமல் பாவையரை அல்லவா தேடித் திரிகிறது பாவ மனம் . கண்டதை எல்லம் விரும்பும் காரிகையர் கண்களில் கனலுகின்றன . ஆசைப் பெருகிற்கு அன்பு என்று பெயரிடுதல் , மேற்பூச்சான பேச்சு .

கண்கள் வெளுப்பு . வெளுப்பின் நடுவில் கருப்பு . கருப்பின் நடுவில் காள விடம் . அதனில் மயங்குகிறது ஆண் உலகம் . கமல மொட்டுப் போல் எடுப்பாக குயங்கள் இருக்கின்றன . அவைகளைக் கண்ட அளவில் வெருட்சி கோர தாண்டவம் செய்து கொக்கரிக்கின்றது . கண்களில் தங்கி குயங்களில் வெருண்ட அவைகள் பரவிய

கூந்தலைப் பார்கின்றது . தலையில் மலர்களைச் சூடுவர் அத்தையலர் . மலரும் பருவ மலர்களின் தேனை உருஞ்சிப் பருக வண்டுகள் ஓடி வருகின்றன . வட்டமிட்டு பறக்கின்றன . பாடுகின்றன .

இந்த ஆடல் பாடல் அசைவுகளால் அரும்புகளின் சிறு வாய்கள் சிறிது சிறிதாக திறக்கின்றன . உள் நுழைந்து வண்டுகள் தேனை உண்கின்றன . கோதையர் விருந்தளித்தார் என்று புகழ்ந்து கொண்டாடுகின்றன . அன்பால் மிகுந்து நஞ்சாரு கண்கள் அம்போருகங்கள் முலைதானும் கொந்தே மிகுந்து வண்டாடி நின்று கொண்டாடு கின்ற குழலார் அவர் .

இயற்கை அழகுள்ள மாதர்கள் செயற்கைக் கோலம் வேறு செய்து கொள்வர் . இயற்கை செயற்கை இரண்டிலும் இறை இருப்பைக் காண்பது அறிவுடையாருக்கு அழகு . காண்பார் மன நிலைக்குத் தக்கபடி ஆக்கமும் அழிவும் அதிகரிக்கும் . மலரில் உள்ள தேனைப்பருக தலைமேல் ஆடிப்பாரும் அக்ரிணை வண்டு . அறிவுடைய ஆண்மகளோ உயர் திணை . ஆ, கண்களோ கருவிடம் . குயங்களோ மலர் மொட்டுகள் , வண்டு பாடி ஆடும் நேச வனிதா மணிகள் என்று அவர்கள் கோலத்தை நெஞ்சில் கொண்டு கொண்டதை நீள நினைந்து நினைந்து மலைந்து நோக்கி நோக்கி என்றும் ஆடவர் பேதமை எய்துவர் . மன் பேது மண்டி மலைந்து இதன் பயனாக மேனி மெலிந்து கண்கள் இருண்டு செவிகள் இரண்டும் செவிடாகி , சீ சீ என்ன சங்கடமான சூழ்நிலை .

அலைகள் தரையை நோக்கி ஆரவாரித்து வரும் . கரையில் மோதி உடைந்து கரைந்து திரும்பும் . ஒருநாளும் ஓய்ந்தது இல்லை இந்த நிலை . இதே நிலையில் காரிகையர் முன் ஆரவாரித்து அணுகல் . அடுத்து குன்றிய நிலையில் அகலல் , மீண்டும் நெருங்கல் , மெலிந்து பின் வாங்கல் , இப்படியே குன்றி மலைந்து நிலை குலைகிறது உலகம் . அடியேன் அங்ஙனம் ஆகேன் .

காந்த சக்தி போல் தம்மைக் கவரும் தலைவியரை காந்தாமணி , காந்தை என்று அழைப்பர் ஆடவர் . காந்தா , வந்தேன் வந்தேன் என்று வருவர் வனிதையர் . இருவரும் உறவு பூண்டு அலைந்து மலைந்து குன்றுவது அனுபவம் . அவர்கள் எப்படியானாலும் போகட்டும் .

காந்தா காந்தா என்று அழைத்துக் கொள்ளும் அவர்கட்கு மாறாக அடியேன் கந்தா கந்தா என்று ஆர்வமோடு உம்மையே அழைப்பன் . அந்த அழைப்பு முடியும் முன் வெற்றிக்கு உடையவன் அடியேன் எனலை அகில உலகும் அறியுமாறு அரள் நாத வெற்றிச் சேவலுடன் எனிய என் முன் எழுந்தருள் பெரும , இன்பருள் என்று வினயம் கொண்டு விண்ணப்பித்த படி

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மலைதல் = ஒருவழிப்பட்டு நின்றல் . தொலைந்த = தொலைத்த என்பது சந்தம் நோக்கி தொலைந்த என வந்தது

எனும்பொ = என்னும் பொழுது .

ஆ. கந்தா எனும் பொ செம் சேவல் கொண்டு வரவேணும்

(தருமுருகா என்று தான் புலம்பா நிற்பத் தையல்முன்னே
திருமுரு காற்றுப் படையுடை னேவருஞ் சேவகனே)----
திருமுருகாற்றுப்படை தனிப்பாடல் .

இ. செம் சாலி, கஞ்சம் – செம் சாலி- நெற்பயிர். தான்ய லட்சுமி, கஞ்சம் –
தங்கம், தன லட்சுமி (தாமரையில் இருப்பவள் தன் லட்சுமி)

தலைப்புச் சொற்கள்

ஐம்பூதங்கள் தியானம் விலை மாதர் (அங்கம் ,மயல்) மனம் ஒருமைப் படுதல்
சிவன் அடியார் பிறவி வேல் சேவல் செங்கோடு

178

திருச்செங்கோடு

தான தனத்

தனதான

கால னிடத்

தணுகாதே

காசி னியிற்

பிறவாதே

சீல அகத்

தியஞான

தேன முதைத்

தருவாயே

மால யனுக்

கரியோனே

மாத வரைப்

பிரியானே

நாலு மறைப்

பொருளானே

நாக கிரிப்

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல் பத உரை

காலன் இடத்து அணுகாதே காசினியில் பிறவாதே
சீல அகத்திய ஞான தேன் அமுதை தருவாயே

காலன் இடத்து அணுகாதே = யமனுடைய ஊரை அணுகா
வகைக்கும் . காசினியில் பிறவாதே = பூமியில் பிறவாமலும் .
சீல = நல்லொழுக்கம் வாய்ந்த .

அகத்திய = அகத்தியருக்கு .

ஞான தேன் அமுதை = நீ உபதேசித்து அருளிய ஞானோபதேச தேன்
போன்ற உபதேச அமுதை .

தருவாயே = அடியேனுக்கும் தந்தருளுக .

மால் அயனுக்கு அரியோனே மா தவரை பிரியானே
நாலு மறை பொருளானே நாக கிரி பெருமானே .

மால் அயனுக்கு அரியோனே = திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும்
காண்பதற்கு அரியவனே .

மா = சிறந்த . தவரை = தவ சிரேட்டர்களை .

பிரியானே = விட்டுப் பிரியாதவனே .

நாலு மறைப் பொருளானே = நான்கு வேதங்களின்
பொருளாயுள்ளவனே .

நாக கிரிப் பெருமானே = பாம்பு மலை எனப்படும் உறையும்
பெருமானே திருச்செங்கோட்டில்

சுருக்க உரை

யமன் என்னை அணுகாமலும் , பூமியில் இனிப் பிறவாமலும் , சீலரான
அகத்தியருக்கு உபதேசித்த ஞான மொழியை அடியேனுக்கும்
தந்தருளுக .

திருமாலும் , பிரமனும் காண முடியாதவனே . மா தவசிகளை விட்டுப்
பிரியாதவனே . நான்கு வேதங்களுக்கும் பொருளாயுள்ளவனே .
திருச்செங்கோட்டில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே . எனக்கு ஞான
உபதேசத்தைத் தந்து அருள வேண்டும் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அகத்திய ஞான.....

அகத்திருக்கு முருக வேள் திருத்தணிகையில் ஞான உபதேசம் செய்தனர் .

(வேலிறைவன் இயம்பிய ஞானமுற்றுணர்ந்து ... வாழ்ந்திருந்தனன்

முநிவன்) --- தணிகைப் புராணம் 512.

இது போல் சிவபெருமானுக்கு உபதேசித்த ஞானப் பொருளைத் தனக்கும்

உபதேசிக்க வேண்டுகிறார் அருணகிரி நாதர் .

(பண்டேசொற் றந்த பழமறை

கொண்டேதர்க் கங்க ளறவுமை

பங்காளர்க் கன்று பகர்பொருள் அருள்வாயே) --- திருப்புகழ் (கொண்டாடி)

(சிறியேன்த னக்கு முரைசெ யிற்சற்

றுங்கு ருத்து வங்கு றையுமோதான்) --- திருப்புகழ் (சயிலாங்க)

(.நினதுவழி யடிமையும்வி ளங்கும்ப டிக்கினிது ணர்த்தியருள்வாயே) ---

திருப்புகழ் (அகரமுதலென)

(புத்தி சித்தி வாய்கனஞ் சுத்த சத்ய வாசகம்

புற்பு தப்பி ராணனுக் கருள்வாயே) --- திருப்புகழ் (துத்திநச்ச)

தலைப்புச் சொற்கள்

யமன் பிறப்பு அகத்தியர் ஞானம் அருள் திருமால் பிரமன் தவசிகள் வேதம்

உபதேசம் செங்கோடு சிறிய பாடல்

179

திருச்செங்கோடு

தனன தனதன தனதன தனதன

தனன தனதன தனதன தனதன

தனன தனதன தனதன தனதன தனதான

கொடிய மறலியு மவனது கடகமு

மடிய வொருதின மிருபதம் வழிபடு

குதலை யடியவ னினதருள் கொடுபொரு

மமர்காண

குறவர் மகள்புணர் புயகிரி சமுகமு

மறுமு கமும்வெகு நயனமும் ரவியுமிழ்

கொடியு மகிலமும் வெளிபட இருதிசை

யிருநாலும்

படிய நெடியன எழுபுண ரியமுது

திகிரி திகிரியும் வருகென வருதரு

Commentary and Explanation provided by Dr. C.R. Krishnamurti

Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada,

Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

பவுரி வருமொரு மரகத துரகத	மிசையேறிப்
பழய அடிவ ருடனிமை யவர்கண்	
மிருபு டையுமிகு தமிழ்கொடு மறைகொடு	
பரவ வருமதி ருலருணையி லொருவிசை	வரவேணும்
சடில தரவிட தரபணி தரதர	
பரசு தரசசி தரசசி தரவித	
தமரு கமிருக தரவனி தரசிர	தரபாரத்
தரணி தரதநு தரவெகு முககுல	
தடினி தரசிவ சுதகுண தரபணி	
சயில விதரண தருபுர சசிதரு	மயில்வாழ்வே
நெடிய வுடலுரு இருளெழ நிலவெழ	
எயிறு சுழல்விழி தழலெழ எழுகிரி	
நெரிய அதிர்குரல் புகையெழ இடியெழ	நெடுவானும்
நிலனும் வெருவர வருநிசி சரர்தள	
நிகில சகலமு மடியவர் படைதொடு	
நிருப குருபர சுரபதி பரவிய	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல் பத உரை

கொடிய மறலியும் அவனது கடகமும்
மடிய ஒரு தினம் இரு பதம் வழி படு
குதலை அடியவன் நினது அருள் கொடு பொரும் அமர் காண

கொடிய மறலியும் = கொடுமையான யமனும் .

அவனது கடகமும் = அவனுடன் வந்த சேனையும் .

மடிய = இறந்து படும்படி .

ஒரு தினம் = ஒவ்வொரு நாளும் .

இரு பதம் வழிபடு = திருவடிகளை வழிபட்டு நிற்கும் .

குதலை அடியவன் = (இந்த)மழலைச் சொல் பேசும் குழந்தையாகிய நான் .

நினது = உன்னுடைய .

அருள் கொடு = திருவருளைத் துணையாகக் கொண்டு .

பொரு அமர் காண = சண்டையிடும் போர் செய்வதைப்

பார்ப்பதற்கு குறவர் மகள் புணர் புய கிரி சமுகமும்
அறு முகமும் வெகு நயனமும் ரவி உமிழ்

கொடியும் அகிலமும் வெளி பட இரு திசை இரு நாலும்

பார்ப்பதற்கு = பார்ப்பதற்கு

குறவர் மகள் புணர் = குறவர் பெண்ணாகிய வள்ளி அணையும் .

புய கிரி சமுகமும் = கூட்டமான பன்னிரண்டு புய மலைகளும் .

அறு முகமும் = ஆறு திருமுகங்களும் .

வெகு நயனமும் = பலவான கண்களும் .

ரவி உமிழ் கொடியும் = சூரியனை வெளிப் படுத்தும் கொடியாகிய
கோழியும் .

அகிலமும் வெளி பட = ஆகிய அனைத்தும் வெளிப்பட .

இரு திசை இரு நாலும் = பெரிய எட்டுத் திசைகளையும் .

படியும் நெடியன எழு புணரியும் முது

திகிரி திகிரியும் வருக என வரு தகு

பவரி வரும் ஒரு மரகத துரகதம் மிசை ஏறி

படியும் = பூமியையும் . நெடியன = பெரிதாய் உள்ள .

எழு புணரியும் = ஏழு கடல்களையும் .

முது = பழைய .

திகிரி திகிரியும் = சக்கரவாளக் கிரியையும் .

வருக என = வலம் வர வேண்டுமென்றாலும் .

வரு தகு பவரி = வரத் தக்கதாய் வலம் வந்த .

ஒரு = ஒப்பற்ற . மரகத = பச்சை நிறமான .

துரகதம் மிசை ஏறி = குதிரையாகிய மயலின் மீது ஏறி .

பழய அடியவர் உடன் இமையவர் கணம்

இரு புடையும் மிகு தமிழ் கொண்டு மறை கொண்டு

பரவ வரும் அதில் அருணையில் ஒரு விசை வர வேணும்

பழய அடியவர் உடன் = பழைய அடியவர்களுடன் .

இமையவர் கணம் = தேவர்கள் கூட்டம் .

இரு புடையும் மிகு = இரண்டு பக்கத்திலும் வர மிக்கெழுந்த .

தமிழ் கொண்டு = தமிழ் கொண்டும் .

மறை கொண்டு = வேதங்களை ஓதி .

பரவ = போற்ற .

அருணையில் = (அன்று அடியேனை ஆட்கொள்ள) திருவண்ணாமலையில் .
வரும் அதில் = வந்தது போல .

ஒரு விசை வர வேணும் = ஒரு முறை வந்து அருள வேண்டும் .

சடிலதர விடதர பணிதர தர
பரசுதர சசிதர சுசிதர வித
தமருக மிருகதர வனிதர சிரதர பார

சடிலதர = சடாபாரத்தைத் தரித்தவரும் .

விட தர = ஆலகால விடத்தை உண்டு (கண்டத்தில்) தரித்தரும் .

பணி தர = பாம்பைத் தரித்தவரும் .

தர பரசு தர = மேலான மழு ஆயுதத்தைத் தரித்தவரும் .

சசி தர = சந்திரனைத் தரித்தவரும் .

சுசி தர = தூய்மையானவரும் .

வித = பலவிதமான .

தமருக மிருக தர = உடுக்கையையும் மானையும் தரித்தவரும் .

வ(ன்)னி தர = அக்கினியைக் கரத்தில் தரித்தவரும் .

சிர தர = கபாலத்தைத் தரித்தவரும் .

பார = பாரமான .

தரணிதர தநுதர வெகு முக குல
தடினிதர சிவ சுத குணதர பணி
சயில விதரண தரு புர சசி தரு மயில் வாழ்வே

தரணி தர = பூமியைத் தாங்கும் .

தநு தர = மேரு மலையாகிய வில்லை தரித்தவரும் .

வெகு முக = பல முகமாகப் பரந்து ஓடும் .

தடினி தர குல = மேலான நதியாகிய கங்கையைத் தரித்தவரும்

சிவ சுத = (ஆகிய) சிவபெருமானின் குமரனே .

குண தர = நற் குணம் வாய்ந்தவனே .

பணி சயில = பாம்பு மலை என்னும் திருச் செங்கோட்டு மலையில்
வீற்றிருக்கும் .

விதரண = கருணை நிதியே .

தரு புர = கற்பக மரங்கள் உள்ள நகரமாகிய பொன்னுலகில் .

சசி தரு = இந்திராணி (வளர்த்த) .

மயில் வாழ்வே = மயில் போன்ற தேவசேனைக்குத் நாயகனே .

நெடிய உடல் உரு இருள் எழ நிலவு எழ

எயிறு சுழல் விழி தழல் எழ எழுகிரி

நெரிய அதிர் குரல் புகை எழ இடி எழ நெடு வானும்

நெடிய உடல் = பெரிய உடலும் .

உரு இருள் எழ = இருண்ட உருவும் எழவும் .

எயிறு நிலவு = பற்கள் நிலா போல வெண்ணிற ஒளியை வீசி

எழ = எழவும் .

சுழல் விழி = சுழலுகின்ற கண்களில் .

தழல் எழ = நெருப்பு எழவும் .

எழு கிரி நெரிய = ஏழு மலைகளும் நெரி பட .

அதிர் குரல் புகை எழ = அதிர்ச்சி செய்யும் குரலில் புகை

தோன்றவும் . இடி எழ = இடி போல ஒலி பிறக்கவும் .

நெடு வானும் = பெரிய விண்ணுலகும் .

நிலனும் வெருவர வரு நிசிசரர் தளம்

நிகில சகலமும் மடிய ஒர் படை தொடு

நிருப குரு பர சுரபதி பரவிய பெருமானே .

நிலனும் = மண்ணுலகும் .

வெருவர = அச்சம் கொள்ளவும் .

வரு நிசிசரர் = வந்த அசுரர்களின் .

தளம் = சேனை . நிகில

சகலமும் = ஒன்று கூட பாக்கியின்றி

எல்லாமும் . மடிய = இறக்கும்படி .

ஒர் = ஒப்பற்ற .

படை தொடு = வேலைச் செலுத்திய .

நிருப = அரசே .

குருபர = குரு மூர்த்தியே .

சுர பதி = தேவர்கள் தலைவனான இந்திரன் .

பரவிய = போற்றிய . பெருமானே = பெருமானே .

சுருக்க உரை

கொடியவானான யமனும் அவன் படைகளும் இறந்து போகும்படி , ஒரு நாள் உனது திருவடிகளை வழிபட்டு நிற்கும் குழந்தையாகிய அடியேன் உன்னுடைய துணையால் , சண்டையிடும் போரினைப் பார்ப்பதற்கு , வள்ளி அணையும் பன்னிரு புயங்களும் , ஆறு முகங்களும் , பல கண்களும் ஒன்றாகத் திகழ , கோழிக் கொடியுடன் , உலகை வலம் வந்த பச்சை மயில் மீது ஏறி, அடியார்கள் தமிழில் பாட , மறையோர்கள் வேதங்களை ஓத என்னை ஆட்கொள்ள வரவேண்டும் .

சடை , பாம்பு , கண்டத்தில் விடம் , மழு , உடுக்கை , மான் , நெருப்பு கபாலம் , ஆகியவைகளைத் தரித்து , மேரு மலையாகிய வில்லையும் , கங்கையையும் தரித்த சிவபெருமான் பெற்ற குமரனே .

திருச்செங்கோடு என்னும் பாம்பு மலையில் உறையும் கருணை நிதியே . இந்திராணியின் மகளான தேவசேனையின் நாயகனே .

கோபத்துடன் போருக்கு வந்த அசுரர்கள் மாளும்படி வேலைச் செலுத்திய அரசே , குரு மூர்த்தியே .

தேவர்கள் பெருமானே . யமன் மடியப் போகும் போரினைக் காண என் முன்னே வரவேண்டும் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. குதலை அடியேன் ...

அடியார்களுக்கு தான் ஒரு குழந்தை எனப் பொருள்படும் .

ஆ. ரவி உமிழ் கொடியும் அகிலமும்

(புரவிக்கொட் பிரதற்றத் திருள்திக்கிப் படிமட்கப்

புகல்பொற்குக் குடவெற்றிக் கொடியோனே)... திருப்புகழ் (அயிலபுக்க) .

(அல்லைப்பொ றாமு ழங்கு சொல்லுக்ர சேவ லொன்று

வெல்லப்ப தாகை கொண்ட திறல்வேலா)... திருப்புகழ் (கையொத்து) .

இ. திகிரி திகிரி = சக்ரவாள கிரி. குல = புனிதமான . தடினி = ஆறு (கங்கை).

தலைப்புச் சொற்கள்

யமன் வள்ளி மயில் அடியவர் அமரர் தமிழ் மறை சிவன் காட்சி
தேவசேனை அசுரர் வேல் வல்லினம் சொல்லாக்கம் குரு வேல் செங்கோடு

180

திருச்செங்கோடு

தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
தத்தன தத்தன

தனதான

பத்தர்க ணப்ரிய நிர்த்தந டித்திடு

பட்சிந டத்திய

குகபூர்வ

பச்சிம தட்சிண வுத்தர திக்குள

பத்தர்க ளற்புத

மெனவோதுஞ்

சித்ரக வித்துவ சத்தமி குத்ததி

ருப்புக் கழைச்சிறி

தடியேனுஞ்

செப்பென வைத்துல கிற்பர வத்தெரி

சித்தவ நுகர்க

மறவேனே

கத்திய தத்தைக ளைத்துவி முத்திரி

கற்கவ ணிட்டெறி

தினைகாவல்

கற்றகு றத்திநி றத்தக முத்தடி

கட்டிய ணைத்தப

னிருதோளா

சத்தியை யொக்கஇ டத்தினில் வைத்தத

கப்பனு மெச்சிட

மறைநூலின்

தத்துவ தற்பர முற்றுமு ணர்த்திய

சர்ப்ப கிரிச்சுரர்

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

பத உரை

பத்தர் கண ப்ரிய நிர்த்த (ம்) நடித்திடு

பட்சி நடத்திய குக பூர்வ

பத்தர் கண ப்ரிய = பத்தர் கூட்டங்களின் மீது அன்பு உடையவனே .

நிர்த்தம் நடத்திடு = நடனம் செய்ய வல்ல .

பட்சி நடத்திய குக = பட்சியாகிய மயிலை வாகனமாகக் கொண்ட
குகனே .

பூர்வ = கிழக்கு .

பச்சிம தட்சிண உத்தர திக்கு உ(ள்)ள
பத்தர்கள் அற்புதம் என ஓதும்

பச்சிம = மேற்கு

தட்சிண = தெற்கு .

உத்தர = வடக்கு (ஆகிய) .

திக்கு உள்ள பத்தர்கள் = திசைகளில் வாழும் பத்தர்கள் .

அற்புதம் என ஓதும் = இது அற்புதமானது என்று கொண்டாடும்

சித்ர கவித்துவ சத்தம் மிகுத்த
திருப்புகழை சிறிது அடியேனும்

சித்ர கவித்துவ = அழகிய கவி பாடும் திறனும் .

சத்தம் மிகுத்த = சந்தங்களின் மேன்மையும் மிகுந்துள்ள .

திருப்புகழை = திருப்புகழ் என்னும் நூலின் பாக்களை .

சிறிது அடியேனும் = சிறிதளவு அடியேனும் .

செப்பு என வைத்து உலகில் பரவ

தெரிசித்த அநுக்கரகம் மறவேனே

செப்பு என = சொல்லும்படியாக .

வைத்து = திருவருள் செய்தும் .

உலகில் = இந்தப் பூமியில் .

பரவ = (அந்தப் பாக்களைப்) பரவும்படியாக .

தெரிசித்த = வெளிப்படுத்தியும் .

அநுக்கிரகம் = நீ அருள் செய்ததை .

மறவேனே = நான் மறக்க மாட்டேன் .

கத்திய தத்தை களைத்து விழ திரி

கல் கவண் இட்டு எறி தினை காவல்

கத்திய தத்தைகளை = கத்துகின்ற கிளிகளை .

களைத்து விழ = களைத்து விழும்படியாக .

திரி = சுழற்றும் .

கல் கவண் இட்டு எறி = கவணில் கல்லை வைத்து எறிந்து .

தினை காவல் கற்ற = தினைப் புனத்தைக் காவல் செய்யக் கற்றுக் கொண்ட

கற்ற குறத்தி நிறத்த கழுத்து அடி

கட்டி அணைத்த பன்னிரு தோளா

குறத்தி = குறத்தியாகிய வள்ளியின் .

நிறத்த கழுத்து = ஒளி பொருந்திய

கழுத்தின் . அடி கட்டி = அடியில் கட்டி .

அணைத்த பன்னிரு தோளா = அணைத்த பன்னிரண்டு புயங்களை
உடையவனே

சத்தியை ஒக்க இடத்தினில் வைத்த

தகப்பன் மெச்சிட மறை நூலின்

சத்தியை ஒக்க = பராசக்தியா கிய பார்வதியை .

இடத்தினில் வைத்த = இடப் பாகத்தில் பொருந்தும்படி வைத்த .

தகப்பனும் மெச்சிட = தந்தையாகிய சிவபெருமானும் மெச்சும்படி .

மறை நூலின் = வேத நூலின் .

தத்துவம் தற்பரம் முற்றும் உணர்த்திய

சர்ப்ப கிரி சுரர் பெருமானே .

தத்துவம் = உண்மைப் பொருள் .

தற்பரம் = பரம் பொருள் (ஆகிய) .

முற்றும் உணர்த்திய = எல்லாவற்றையும் போதித்து விளக்கிய .

சர்ப்ப கிரி பெருமானே = பாம்பு மலையாகி

திருச்செங்கோட்டில் உறையும் பெருமானே .

சுரர் பெருமானே = தேவர்கள் பெருமானே .

சுருக்க உரை

அடியார்கள் கூட்டங்களில் அன்பு வைப்பவனே . நடனம் செய்ய வல்ல மயிலை வாகனமாக உடையவனே . எல்லா திசைகளிலும் உள்ள பத்தர்களும் அற்புதம் என்று புகழும்படி , சந்தங்கள் நிறைந்த அழகிய திருப்புகழ் என்னும் நூலை சிறிதளவு அடியேனும் பாட நீ அருள் புரிந்ததை என்னால் மறக்க முடியாது .

கிளிகள் விழும்படி கவணில் கல்லைக் கட்டி சுழற்றித் தினைப் புனத்தைக் காவல் புரிந்த வள்ளியை அணைந்த பன்னிரு தோளனே . பார்வதியை இடப்பாகத்தில் கொண்ட தந்தையாகிய சிவபெருமானக்கு வேதப் பொருளை முற்றும் போதித்தவனே . பாம்பு மலையாகிய திருச்செங்கோட்டில் வீற்றிருக்கும் தேவர்கள் பெருமானே . உன் திருவருளை எப்போதும் மறவேன் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. செப்பென வைத்து உலகில் பரவ

செய்ப்பதி வைத்து என்றும் பாடம் .

(செய்ப்பதியும் வைத்து உயர் திருப்புகழ் விருப்பமொடு

செப்பென எனக்கருள்கை மறவேனே)... .. திருப்புகழ் (பக்கரைவிசித்ர).

(திருப்புகழ் நித்தம்

பாடும் அன்பு அது செய்ப்பதியில் தந்தவன் நீயே)... .. திருப்புகழ் (கோலகுங்கு).

(திகழ்ப்படு செய்ப்பதிக்கு எனைத்

தடுத்து அடிமைப் படுத்த அருள்

திரு பழநிக்கிரிக் குமரப் பெருமானே)... .. திருப்புகழ் (குறித்தமணி).

(அருணை நகர் மிசை கருணையொடு அருளிய

மவுன வசனமும் இரு பெரு சரணமும் மறவேனே)... திருப்புகழ் (முருகுசெறி).

தலைப்புச் சொற்கள்

அடியவர் மயில் கவித்திறன் திருப்புகழ் அருள் நன்றி வயலு\ர் செங்கோடு சதுஸ்ரம் சிவன் உமை வள்ளி தத்துவம் தற்பரம் உபதேசம் வேதம்

181

திருச்செங்கோடு

தத்த தனதான தத்த தனதான
தத்த தனதான தனதான

புற்று தமெனாம அற்ப நிலையாத
பொய்க்கு டில்குலாவு மனையாளும்
புத்தி ரகும்வீடு மித்தி ரகமான
புத்தி சலியாத பெருவாழ்வு
நிற்ப தொருகோடி கற்ப மெனமாய
நிட்டை யுடன்வாழு மடியேன்நான்
நித்த நினதாளில் வைத்த தொருகாதல்
நிற்கும் வகையோத நினைவாயே
சற்ப கிரிநாத முத்த மிழ்விநோத
சக்ர கதைபாணி மருகோனே
தர்க்க சமண்முகர் மிக்க கழுவேற
வைத்த வொருகாழி மறையோனே
கற்ப வழுவாது வெற்ப டியின்மேவு
கற்றை மறவாணர் கொடிகோவே
கைத்த அசுரேசர் மொய்த்த குலகால
கற்ப தருநாடர் பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

புற்பதம் என நாம அற்ப நிலையாத
பொய் குடில் குலாவும் மனையாளும்

புத்திரகும் வீடு மித்திரகமான
புத்தி சலியாத பெரு வாழ்வு

நிற்பது ஒரு கோடி கற்பம் என மாய
நிட்டையுடன் வாழும் அடியான் யான்

நித்த (ம்) நின தாளில் வைத்தது ஒரு காதல்

நிற்கும் வகை ஓத நினைவாயே

சற்ப கிரி நாத முத்தமிழ் விநோத
சக்ர கதை பாணி மருகோனே

தர்க்க சமண் மூகர் மிக்க கழு ஏற
வைத்த ஒரு காழி மறையோனே

கற்பு வழுவாது வெற்பு அடியில் மேவு
கற்றை மற வாழ்நர் கொடி கோவே

கைத்த அசுரேசர் மொய்த்த குல கால
கற்ப தரு நாடர் பெருமானே .

பத உரை

புற்பதம் என = நீர்க் குமிழி என்னும் . நாமம் = பேர் படைத்து . அற்ப
= சிறிதளவும் . நிலையாத = நிலைத்திராத . பொய்க் குடில் =
இவ்வுடலுடன் . குலவும் = விளங்கும் . மனையாளும் = மனைவியும் .

புத்திரரும் = புத்திரரும் . வீடு மித்திரரும் ஆன = வீடு, நண்பர்கள்
ஆகிய (சூழலில்) . புத்தி சலியாத = மனம் சோர்வு அடையாமல் .
பெரு வாழ்வு = இந்தப் பெரு வாழ்வு .

நிற்பது = நிலைத்து நிற்பது . ஒரு கோடி கற்பம் என = ஒரு கோடி
காலம் என்னும் . மாய = மாய மயக்க . நிட்டையுடன் = தியான
நிலையில் .

வாழும் அடியேன் நான் = வாழ்கின்ற அடியேனாகிய நான் .

நித்த (ம்) = தினந்தோறும் . நின தாளில் = உனது திருவடியில் .
வைத்த = வைத்த . ஒரு காதல் = ஓர் ஆசை . நிற்கும் வகை =

நிலைத்து நிற்கும் வழியை . ஓத = (அடியேனுக்கு) உபதேசிக்க .
நினைவாயே = நினத்தருள வேண்டுகின்றேன் .

சற்பகிரி நாத = பாம்பு மலையாகிய திருச்செங்கோட்டு நாதனே .
முத்தமிழ் விநோத = முத்தமிழில் மகிழ்பவனே . சக்ர கதை பாணி =
சக்கரம் , கதை இவைகளைக் கரத்தில் கொண்ட (திருமாலின்) .
மருகோனே = மருகனே .

தர்க்க சமண் = வாது செய்த சமணர்களாகிய . மூகர் = ஊமைகளை .
மிக்க கழு ஏற = நிறைந்த கழுவில் ஏற . வைத்த = வைத்த . ஒரு =
ஒப்பற்ற . காழி மறையோனே = சீகாழியில் அந்தணனாகிய ஞான
சம்பந்தராக அவதரித்தவனே .

கற்பு வழுவாது = கற்பு நிலை தவறாமல் . வெற்பு அடியில் =
(வள்ளி) மலை அடிவாரத்தில் . மேவு = இருந்த . கற்றை =
கூட்டமான , மற வாணர் = வேடர்களின் . கொடி கோவே = கொடி
போன்ற மகளான வள்ளியின் தலைவனே .

கைத்த = (தேவர்கள்) வெறுத்த . அசுரேசர் = அசுரத் தலைவர்களின் .
மொய்த்த = நெருங்கிய . குல கால = குலத்துக்குக் காலனாக
இருந்தவனே . கற்ப தரு நாடர் = கற்பக மரங்கள் உள்ள நாட்டில்
வாழும் தேவர்கள் . பெருமானே = பெருமையில் மிகுந்தவரே .

சுருக்க உரை

நீர்க் குமிழி என்று பேர் படைத்து , சிறிதளவும் நிலைத்து இல்லாத
இவ்வுடல் , வீடு , நண்பர் , மனைவி என்னும் மயக்கத்தில் வாழும்
நான் இவைகளை நிலையாக இருப்பவை அல்ல என்பதை உணர்ந்து ,
நாள் தோறும் உனது திருவடியில் ஆசையை நிலைத்து நிற்கும்
வழியை அடியேனுக்கு உபதேசம் செய்ய வேண்டுகின்றேன் .

திருச்செங்கோட்டு நாதனே . முத்தமிழில் மகிழ்பவனே . சக்கரம் , கதை

இவைகளைக் கையில் ஏந்திய திருமாலின் மருகனே . வாது செய்த சமணர்களைக் கழுவில் ஏற்றி வைக்க , சீகாழியில் சம்பந்தராக அவதரித்த மறையோனே . வள்ளி மலை அடிவாரத்தில் இருந்த வேடர்களின் பெண்ணாகிய வள்ளியின் தலைவனே . அசுரத் தலைவர்களை அழிக்க யமனாக இருந்தவனே . கற்பக மரங்கள் உள்ள தேவர்கள் பெருமானே . உன்னை எப்போதும் நினைக்க அருள் புரிவாயாக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கற்பம் = பிரமனது ஒரு நாள் 432 கோடி ஆண்டுகள் ஆகும் என்பர் .

ஆ. முத்தமிழ் விநோதன்

(அதிமதூர சித்ரகவி நிருபனும் அகத்தியனும்

தமிழ்த்ரய விநோதக் கலாதரனும்)... வேடிச்சி காவலன் வகுப்பு 9.

(பொற்பலகை மீதமர் தமிழ் த்ரய விநோதக் காரனும்)

... திருவேளைக்காரன் வகுப்பு 25.

(முத்தமிழ் விநோதா கீதா)... திருப்புகழ் (மைக்குலொத்த) .

இ. தர்க்க சமண மூகர் மிக்க எழி கழு...

(திருதிகென மண்ட விட்ட தீயொரு

செழியனுடல் சென்று பற்றி வாருகர்

திகையினமண் வந்து விட்ட போதினும் அமையாது). திருப்புகழ் (திடமிலிசற்) .

தலைப்புச் சொற்கள்

உடல் நிலையாமை பாசம் திருவடி உபதேசம் செங்கோடு முத்தமிழ் திருமால் தேவர் அசுரர் வள்ளி சமணர் சம்பந்தர் பக்தி சதுஸ்ரம்

182

ஸ்ரீசைலம்

(கர்நூல் மாவட்டம்)

தனதன தனதன தனதன தனதன

தனதன தனதன

தனதான

ஒருபது மிருபது மறுபது முடன்று	
முணர்வுற இருபத	முளநாடி
உருகிட முழுமதி தழலென வொளிதிகழ்	
வெளியொடு வொளிபெற	விரவாதே
தெருவினில் மரமென எவரொடு முரைசெய்து	
திரிதொழி லவமது	புரியாதே
திருமகள் மருவிய திரள்புய அறுமுக	
தெரிசனை பெறஅருள்	புரிவாயே
பரிவுட னழகிய பழமொடு கடலைகள்	
பயறொடு சிலவகை	பணியாரம்
பருகிடு பெருவயி றுடையவர் பழமொழி	
எழுதிய கணபதி	யிளையோனே
பெருமலை யுருவிட அடியவ ருருகிட	
பிணிகெட அருள்தரு	குமரேசா
பிடியொடு களிறுகள் நடையிட கலைதிரள்	
பிணையமர் திருமலை	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல் பத உரை

ஒருபதும் இருபதும் அறுபதும் உடன் ஆறும்
உணர்வு உற இரு பதம் உ(ள்)ளம் நாடி

ஒருபதும் உடன் ஆறும் = தொண்ணு|ற்றாறு தத்துவங்களின் .
உணர்வு உற = தன்மையை உணர்ந்து .
இரு பதம் = (உனது) இரண்டு திருவடிகளையும் .
உ(ள்)ளம் நாடி = மனதில் விரும்பி நாடி .

உருகிட முழு மதி தழல் என ஒளி திகழ்
வெளியொடு ஒளி பெற விரவாதே

உருகிட = உள்ளம் உருக .
முழு மதி = முழுச் சந்திரனின் .
தழல் என = தீப் போன்ற .
ஒளி திகழ் வெளியொடு = பர வெளியின் .

ஒளிபெற = சேருதற்கு .

விரவாதே = முயற்சி செய்யாமல் .

தெருவினில் மரம் என எவரொடும் உரை செய்து
திரி தொழில் அவம் அது புரியாதே

தெரு தனில் = தெருவில் .

மரம் என = மரம் போல நின்று .

எவரொடும் உரை செய்து = யாரோடும் பேசிப் பேசி .

திரி தொழில் = திரிகின்ற தொழிலை .

அவம் அது புரியாதே = நான் வீணாக மேற் கொள்ளாமல் .

திருமகள் மருவிய திரள் புய அறு முக

தெரிசனை பெற அருள் புரிவாயே

திரு மகள் = இலக்குமி மகளாகிய வள்ளி .

மருவிய = அணைகின்ற .

திரள் புய = திரண்ட புயங்களை உடையவனே .

அறுமுக = ஆறு முகனே .

தெரிசனை பெற = உனது தரிசனையைப் பெறுதற்கு .

அருள் புரிவாயே = அருள் புரிவாயாக

பரிவுடன் அழகிய பழமொடு கடலைகள்

பயறொடு சில வகை பணியாரம்

பரிவுடன் = அன்புடனே .

அழகிய பழமொடு = நல்ல பழங்களுடன் .

கடலைகள் பயறொடு = கடலை , பயறு .

சில வகை = சில வகைப்பட்ட .

பணியாரம் = பலகாரங்கள் (இவைகளை) .

பருகிடு பெரு வயிறு உடையவர் பழ மொழி

எழுதிய கணபதி இளையோனே

பருகிடு = உண்ணும் .

பெரு வயிறு உடையவர் = பெரிய வயிற்றை உடைய கணபதி .
 பழ மொழி = பழைய மொழியாகிய தமிழில் (பாரதத்தை மேரு
 மலையில்). எழுதிய கணபதி
 இளையோனே = எழுதிய விநாயகருக்குத் தம்பியே .

பெரு மலை உருவிட அடியவர் உருகிட
 பிணி கெட அருள் தரு குமரேசா

பெரு மலை = பெரிய கிரவுஞ்சம் .
 உருவிட = ஊடுருவ .
 அடியவர் உருகிட = அடியார்கள் நெஞ்சம் உருக .
 பிணி கெட = (அவர்களுடைய) பிணிகள் தொலைய .
 அருள் தரு குமரேசா = அருள் செய்கின்ற குமரேசனே .

பிடியொடு களிறுகள் நடை இட கலை திரள்
 பிணை அமர் திருமலை பெருமானே .

பிடியொடு = பெண் யானைகளுடன் .
 களிறுகள் நடையிட = ஆண் யானைகளும் உலவ .
 கலை திரள் = கலை மான் கூட்டங்கள் .
 பிணை அமர் = பெண் மான்களுடன் இருக்கின்ற .
 திருமலை பெருமானே = திருப்பருப்பதத்தில் வீற்றிருக்கும்
 பெருமானே .

சுருக்க உரை

தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களையும் உள்ளத்தில் விரும்பி நாடி, பர
 வெளியில் கலவாமல், தெருவில் நின்று இழிதொழில் புரியும் விலை
 மாதர்களுடன் திரிவதை மேற்கொள்ளாமல், வள்ளியை அணைகின்ற
 புயங்களை உடையவனே, உன் தரிசனையைப் பெற அருள்வாயே .

பெரிய வயிற்றை உடையவனும், பாரதத்தை எழுதியவனுமாகிய

கணபதிக்கு இளையோனே . கிரவுஞ்சி மலையைத் தகர்த்து
அடியர்களின் மனதை உருக்கிய குமரேசனே . மான் கூட்டங்கள்
வாழும் திருமலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே . உன்
தரிசனையைப் பெற அருள் புரிவாயாக .

குகழீ ரசபதி அவர்கள் அருளிய விரிவுரை

அளவற்ற சுவை அமைந்து காட்சிக்கு விருந்தாய் உண்டாற்கு உரம் தரும்
இனிய கனி வகைகள் சில உள்ளன. அவைகளை அழகிய பழங்கள் என
அறிகிறோம். உழைப்பாளிகளுக்கு கடலை வகைகளால் காயம் வலுக்கும்.
மென்மையும் , சுவையும் , தண்மையும் , பசுமையும் தழுவிய பலத்தை பயறு
வகைகள் அளிக்கும். உருவத்தால் , சுவையால் , நிறத்தால் பல
வகைப்படும்படி சுத்தமாகப் பண்ணப்பட்டதை பணியாரம் என்பர்.
சாத்வீகம் நல்கும் சத்துள்ள இவ்வுணவுகளை உண்ணவேண்டும்.
உலகிற்கு பயன் விளைய உழைக்கவேண்டும். கனிவோடு மக்கட்கு அதைக்
காட்டுகிறார் கணபதி. தெரிகிறதா என்று தேசியவாதிகள்
தெரிவிக்கிறார்கள்.
சபாஷ் , அப்படியெல்லாம் உடம்பை பலப்படுத்திக் கொண்டுதான் தோள்
தட்டி தொடை தட்டி கோதாவில் குதி போட்டு கயமுகாசுரனை
கொன்றிருக்கிறார் கணபதி. புரிகிறதா ? என தேகபலவாதிகள் தெரிவிக்
றார்கள். இப்படியெல்லாம் பலப்பட பேசுவார் பேசும் பேச்சிலிருந்து
றிவதும் பலவகை. அதனால் விளையும் அவதியும் பலவகை என அறியலாம்
அல்லவா ?
பழமும் , கடலையும். பயறும் , பணியாரமும் அதனால் விளையும் பலமும்
ஆகிய இவைகளை ஆய்வதும் ஆய்ந்ததை பிறருக்கு எழுதியும் பேசியும்
அறிவிப்பதுமான இந்த ஆரவாரத்தில் கடவுள் திருவுருவம் கரைந்து
விடுகிறது. பொல்லாத இப்போக்கு ஜீவபோதம் எனப்படும். இந்தப்
போதம் பலவகைப்படும். அவைகளை அறிவிக்கின்றது பலவகைப்
பண்டங்கள். பழவகை போன்றது ஒருமலர் போதம். கடலைப் பயர் வகை
போன்றது இருமலர் போதம். பலவகையான பணியாரம் போன்றது மும்மலர்
போதம். நிவேதிப்பவருக்கு நிவேதின காலத்தில் இந்நினைவு
இருக்க வேண்டும்.
பிள்ளையார் பெயர் கொண்ட பெரும , நின்னை தரிசிக்க முடியாதபடி இடையில்
தடையிடும் போத அறிகுறியான இவைகளை எதிரில் இட்டோம். பாழும் போதம்
மட்டும் எம்மை பாதிக்காத படி கா கா கா என்று மூன்று குட்டு. மனம் உனது
அடிமை. வாக்கு உனது பணியாள். காயம் உனது ஏவளன் என
அந்நினைவோடு மூன்று தோப்புக்கரணம் போடுவோம்.

அன்பால் நிவேதிப்பைவைகளை எம்மான் கணபதி ஏற்கிறார். பெரு உலகனைத்தையும் வைத்துக் காக்கும்பெரு வயிறு உடையவருக்கு எவர் போதத்தையும் ஏற்பது எளிதான செயல் தான். அவரை பரிவுடன் பருகிய பெரு வயிறுடையவர் என்று பாடுகிறோம். ஜீவ போதங்களை ஏற்கும் சிவசுதர் அதைக் காண்கிறார். உரியவர்கள் நால்வேதங்களை ஓதட்டும். வாழும் வழிவகை அறிய ஐந்தாம் வேதமான பாரதத்தை நீங்கள் ஓதுங்கள் என்று எழுத்து போல் காணுமாறு அதை எடுப்பான மேரு கல் மேல் மலை மேல் எழுதி வைக்கிறார். அவரை பழமொழி எழுதிய கணபதி எனப் பணிகிறோம். பழமொழி மயமான அப்பாரதத்தை உணர்ந்து ஓதுபவர் பாரதர் எனும் பெயர் பெற்றனர்.

எக்காரணங்களாலும் இடையூறு விளையாதபடி இப்படி எல்லாம் உதவ முன்னாகும் முதல்வருக்கு பின்னாகும் உன்னை கணபதி இளையோனே என ஆர்வம் கொண்டு அழைக்கிறோம். அவர் மூத்த பிள்ளையார். நீர் இளைய பிள்ளை. அவருக்குள் நீ. உன்னுள் அவர். அவர் காட்சி ஆரம்பம். அடுத்து சேவை தருவது நீ. ஆ என்ன அருமை. மாதவ முநிவர்களுக்கும் மருளை விளைத்த க்ரவுஞ்ச மலையை தன்னுள் மறைந்திருந்த ஆணவ தாரகாசுரனை ரக்ஷித்து வந்த மாயா மலையைப் பிளந்தது உன் அருள். - காணரிய மெய்ஞான கண்காட்டி , அடிஞானத்தால் பொருளும் ஆன்மாவும் காட்டி , அடியார் புவன முற்றும் காட்டி , தெளிமுதம் ஆகி எங்கும் நீக்கமற நின்ற நிலை காட்டி - அடியார் உள்ளம் பாகாய் உருகுமாறு உதவியது நின்னருள்.

மருள் அழித்து உள்ளம் உருக வைத்து அவ்வழியே பிறவி நோயை பெயர்த்து எறிகிறது உனது பேரருள். இவைகளை எண்ணும் போது ,

- ஊன் உயிர் வேறு செய்தான் நொடித்தான் மலை உத்தமனே - என வரும் சுந்தரர் தேவாரம் நினைவில் வந்து நிழலாடுகிறதே. அந்த அனுபவம் கொண்டே பெருமலை உருவிட அருள் தரு குமரேசா ,

அடியவர் உருகிட அருள் தரு குமரேசா , பிணி கெட அருள் தரு குமரேசா என்று குரல் கொடுத்து உன்னை கூவி அழைக்கிறோம். மருள் தவிர்த்து உள்ளம் காதலித்து உருகி தவிர்க்க முடியாத பிறவி நோயையும் தவிர்த்த பின் விடுதலை அடைந்த குமரியான உயிரைக் கூடுபவன் நீ வாழுமாறு அவனை பேரின்ப செல்வத்துள் வைப்பவனும் நீ. உண்மை அனுபவமான அவைகளை உணர்ந்து குமரேசா என்று எம்முள்ளம் கூவுகிறது ஐயா. வன்ன மயில் சிறந்தது. மலை போல் உயர்ந்த யானைகள் தம் இனம் தழுவி தாமும் வாழும். இந்த நியதி தான் இயற்கை. நெருக்கி நொருக்கி கலப்பகம் செய்து தாழ்ந்தோரை உயர்த்தினோம் என்று அவைகள் தருக்குவது இல்லை. அதனால் பெருமிதம் அவைகளின் நடையில் பிறக்கிறது.

மென்ன இன மான்கள் தம் இனம் தழுவி ஆணும் பெண்ணும் அச்சமின்றி
இன்புறுகின்றன. அவைகள் தம்மின் உயர்ந்தளரில் உதட்டு உறவு
கொண்டு உயர்ந்தாரை தாழ்த்தினம் என்று முறுவலிப்பது இல்லை.
அவைகளின் வாழ்க்கை அமைதிச் சூழ்நிலை. அவைகள் வாழும் இடத்தைப்
பொருத்தது அச்செய்தி. கண்டார் யாரும் விரும்பும் தன்மை நோக்கத்தை
திரு என்று கூறுவர் தெளிந்த அறிவினர். அந்தத் திரு இருந்த மலை திருமலை
என்றே பேரும் புகழும் பெற்றுள்ளது. அந்த இடத்தின் சாயலால்
அஃரிணைகளிலும் அமைதியான வாழ்வு.

பிடியொடு களிறுகள் நடயிட கலைதிரள்
பிணையமர் திருமலை பெருமானே.

திருமலையே நீர்தானா ? . அல்லது அம்மலை உமது உடைமையா ? .
எப்படியானாலும் சரி. பிரபு நீ. பெயரில் பெரியவன். ஊன்றி அந்நிலையை
உணர்கிறோம். திருமாலைப் பெருமானென தெரிந்தே அழைக்கிறோம்.
பெரும் , என் விண்ணப்பத்தை ஏற்று அருளும்.

ஒருபதும் இருபதும் சேர்ந்தால் முப்பது. அத்துடன் ஆறு பத்து சேர்ந்தால்
தொண்ணூறு. அத்துடன் ஆறு சேர்ந்தால் தொண்ணூற்றாறு. இருக்கும்
தத்துவங்கள் இவை. என்ன இது கூட்டல் கதை ? . 96 என்று எடுத்த
எடுப்பில் சொன்னால் என்ன ? . இப்படி சிரித்தும் பேசலாம் சிலர்.
மாயாகாரிய முதன்மைத் தத்துவங்கள் 36 . இவைகள் அடங்கிய
தாத்துவீகங்கள் 60 . ஆக 96 என்று அறிஞர்கள் தொகுத்துக் கூறினர்.
வகுத்துக் காட்டினர். விதித்து விளக்கினர். பெரு முழுக்கு எழுப்பி அது
குறித்து மேடைகளில் பேசினர். அது உருப்போட்டு தத்துவங்களை
ஒப்பிப்பது போல தோன்றுகிறது. எம்மனோர்க்கு இது ஒன்றும்
விளங்கவில்லையே.

மண் முதல் நாதம் ஈறாக அவைகள் அகில சராசரங்கள் ஆகி விரு விரு
என்று செயல்களை விரைந்து செய்து கொண்டு இருக்கின்றன.
தத்துவங்களுக்கு உள்ளிருந்து அவைகளின் பிரமாண்டமான ஆக்கத்தை
எவ்விதம் அறிய முடியும் ? . தத்துவங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் தான்
அவைகளை அறிய இயலும். அறிவிக்கவும் முடியும்.

வியாபகமான தத்துவங்கள் உம் சன்னதியில் அணு மயமாய் அடங்கும்.

- அண்டங்கள் எல்லாம் அணுவாக , அணுக்கள் எல்லாம் அண்டங்களாக ,
பெரிதாய் சிறிதாயினவன் நீ - . பழம் பெரும் பத்து தத்துவங்கள் அருட்
சன்னதியில் நிவேதிக்கும் பழுவகை போல அடங்கி விடும். அடுத்த இருபது
தத்துவங்கள் கருணைமிகு உன் திருமுன் கடலை வகைகள் போல

உருண்டு ஒடுங்கிவிடும். பின் சொன்ன 60 தத்துவங்கள் , அத்தா , நின் எதிரில் பயறு வகைகள் போல் பார்க்க இருக்கும். அதன் பின் ஆறு தத்துவங்கள் பரமா , நின் பலகார வகைகள் அவ்வளவு அரிதாய் அடங்கிவிடும்.

தத்துவ அதீதன் ஆன தர்ப்பரமா , வித்தக தத்துவ நுட்பங்கள் விளங்குமாறு , அருளால் விளக்குக. புனித , அந்நுட்பங்கள் எளியேன் உணர்விற்கு புரியுமாறு அருளால் அத்தத்துவ தரிசனை தந்தருள். அது குறித்தே ஒருபதம் இருபதம் அறுபதம் உடன் ஆறும் உணர்வு அருள் புரிவாயே என்று வேண்டுகிறோம்.

கல் மேல் பாரதம் எழுதிய கணபதி போல் உமது திருவடிகள் எம் இதய எட்டில் எழுதப்படப் பெற்று , சதா எண்ணப்பெற்று , கல்லான மனம் கரையுமாறு அருளால் பேறான திருவடி தரிசனம் அடியோம்கள் பெற அருள் பெரும , உளம் நாடி உருகிட இருபத தரிசனை பெற அருள் புரிவாயே என்று பிரார்த்திக்கிறோம்.

தன்மை முழு மதியின் தழல் வெண்மை ஒளியதாய் விண்ணில் விரவி உள்ளது. அவ்வொளி வெள்ளத்தை தன்னுள் அடக்கி உள்ளது சுத்த வெளி .
- சோம்பல் இருப்பது சுத்த வெளியிலே , சோம்பல் கிடப்பது சுத்த வெளியிலே , சோம்பல் உணர்வு சுருதி முடிந்திடம் , சோம்பல் கண்டார் அசடசுருதியின் கண் தூக்கமே.- - தூங்கிக் கண்டார் சிவலோகம் தம்முளே , தூங்கிக் கண்டார் சிவயோகமும் தம்முளே தூங்கிக் கண்டார் நிலை சொல்வது எவ்வாறே - என அருள் மூலம் தெரிந்த திருமூலர் அதிரகசியமான இதனை மந்திரப் பெயரால் வாய் மலர்ந்ததனை அறியார் யார் ?.

அடியவரை உருக வைத்து அவர் தம் பிறவி நோயை தவிர்த்தவாறு போல் பரவெளியையும் அதனில் உள்ள சிவ ஒளியையும் களிப்புடன் அடியேன் கண்டு கலக்குமாறு காட்டாயா ?

தங்கிய தவத்துணர்வு தந்து அடிமை முத்தி பெற சந்திர வெளிக்கு வழி அருள்வாயே என்று முன்னம் ஒரு தரம் வேண்டியுள்ளேன். முழுமதி தழல் ஒளி திகழ் வெளியோடு ஒளி பெற அருள் புரிவாயே என பின்னம் ஒரு தரம் பிரார்த்திக்கிறேன்.

திருவருள் குறிப்பை அறியாமல் நெடுமரம் போல் வீதிதோறும் நின்று பயனற்ற கதைகளை பலரிடமும் பேசி அவமே ஊர் சுற்றும் அநியாயம் செய்யாதபடி களிறினமும் மானினமும் தம் இனம் கலந்தவாறு வீரமகள்

கண்டு கலந்த பன்னிரு தோள்கள் காட்டி என்னை நீ பற்றாயா ? . ஆடுதல்
புரியும் ஆறுமுக சுவாமி , பேறான உன் தரிசனம் அடியேன் பெறுமாறு புனித ,
நின் அருள் புரிந்தருள் என்று வீழ்ந்து வணங்கி விண்ணப்பித்தபடி
இளையோனே , குமரேசா , பெருமாளே , திருமகள் மருவிய திரள் புயா ,
அறுமுகா , உணர்வுற , உளம் நாடி உருகிட , ஒளி பெற , தெரிசனை பெற ,
அருள் புரிவாயே என வரும் இப்பாடல் பொருள் உணர்வோடு ஓத ஓத
இன்னும் ஓதம் காட்டி ஊறுகின்றதே .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பழமொழி எழுதிய ...

(முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில் முற்பட எழுதிய முதல்வோனே)-
--திருப்புகழ் (விநாயகர் துதி)

ஆ. பாரத மென்ற பெருங்கதை .

(பார மேருவி லன்று வருந்தவ னிளையோனே)-- திருப்புகழ் (மாய
வாடைதிமிர்).

(பாரதத்தை மேரு வெளி வெளி திகழ்

கோடொ டித்த நாளில் வரைஇ வரைஇ பவர்

பானி றக்க ணேசர்)----- --திருப்புகழ் (சீர்சிறக்குமேனி).

(..... இனிமையி னுகருற் றெம்பி ரானொரு கொம்பினாலே

எழுதென மொழியப் பண்டு பாரதம்

வடகன சிகரச் செம்பொன் மேருவில்

எழுதிய)----- --திருப்புகழ் (அலகில வுணரை).

(..... சண்ட வருமீதே

பழுதறவி யாச னன்றி யம்ப

எழுதியவி நாய கன்சிவந்த)-- ----- திருப்புகழ் (குகையில்நவ).

(..... வட சிகரிமிசை

பரியதனி யெயிறுகொடு குருநாடர்

கதைமுழுது மெழுது மொருகளிறுபிளி றிடநெடிய)-- திருப்புகழ் (வதைபழக).

தலைப்புச் சொற்கள்

தத்துவம் பரவெளி விலை மாதர் (செயல்) தரிசனம் விநாயகர் பாரதம் அடியவர்
பிணி வள்ளி அருள் திருவடி பருப்பதம்

திருவேங்கடம்

தனதாந்தன தானன தானன
தனதாந்தன தானன தானன
தனதாந்தன தானன தானன தனதான

வரிசேர்ந்திடு சேல்கய லோவெனு
முழைவார்ந்திடு வேலையு நீலமும்
வடுவாங்கிடு வாள்விழி மாதர்கள் வலையாலே
வளர்கோங்கிள மாமுகை யாகிய
தனவாஞ்சையி லேமுக மாயையில்
வளமாந்தளிர் போல்நிற மாகிய வடிவாலே
இருள்போன்றிடு வார்குழல் நீழலில்
மயல்சேர்ந்திடு பாயலின் மீதுற
இனிதாங்கனி வாயமு தூறல்கள் பருகாமே
எனதாந்தன தானவை போயற
மலமாங்கடு மோகவி காரமு
மிவைநீங்கிட வேயிரு தாளினை யருள்வாயே
கரிவாம்பரி தேர்திரள் சேனையு
முடனாந்துரி யோதன னாதிகள்
களமாண்டிட வேயொரு பாரத மதிலேகிக்
கனபாண்டவர் தேர்தனி லேயெழு
பரிதூண்டிய சாரதி யாகிய
கதிரோங்கிய நேமிய னாமரி ரகுராமன்
திரைநீண்டிரை வாரியும் வாலியும்
நெடிதோங்கும ராமர மேழொடு
தெசமாஞ்சிர ராவண னார்முடி பொடியாகச்
சிலைவாங்கிய நாரண னார்மரு
மகனாங்குக னேபொழில் சூழ்தரு
திருவேங்கட மாமலை மேவிய பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

எனது ஆம் தனது ஆனவை போய் அற
மலமாம் கடு மோக விகாரமும்
இவை நீங்கிடவே இரு தாள் இணை அருள்வாயே
கரி வா(வு)ம் பரி தேர் திரள் சேனையுடன் ஆம்

துரியோதனன் ஆதிகள்

களம் மாண்டிடவே ஒரு பாரதம் அதில் ஏகி

கன பாண்டவர் தேர் தனிலே எழு

பரி தூண்டிய சாரதி ஆகிய

கதிர் ஓங்கிய நேமியனாம் அரி ரகுராமன்

திரை நீண்டு இரை வாரியும் வாலியும்

நெடிது ஓங்கு மரா மரம் ஏழொடு

தெசமாம் சிர ராவணனார் முடி பொடியாக

சிலை வாங்கிய நாரணனார் மருமகனாம்

குகனே பொழில் சூழ் தரு

திரு வேங்கட மா மலை மேவிய பெருமானே .

பத உரை

எனது ஆம் = எனது என்றும் .

தனது ஆனவை = தனது என்றும் கூறப்படும் ஆசைகள் .

போய் அற = அற்றுப் போக .

மலமாம் = (காமம் , வெகுளி , மயக்கம் என்னும்) மும்மலங்கள்
(தோன்றுகின்ற) .

கடு = கொடிய .

மோக விகாரமும்

இவை = மோக சேட்டைகள் ஆகிய இவை .

நீங்கிடவே = ஒழிந்து போக .

இரு தாள் இணை = உனது இரண்டு திருவடிகளை .

அருள்வாயே = தந்து அருள்வாயாக .

கரி = யானை .

வாவும் பரி = தாவும் குதிரை .

தேர் = இரதம் .

திரள் சேனையும் உடனாம் = திரண்ட சேனை இவைகளைக்

கொண்டவனாகிய .

துரியோதனன் ஆதிகள் = துரியோதனன் முதலானோர் .

களம் மாண்டிடவே = போர்க்களத்தில் இறந்து படுமாறு .

ஒரு = ஒப்பற்ற .

பாரதம் அதில் ஏகி = பாரத யுத்தத்தில் இறங்கி .

கன = மேன்மையான .

பாண்டவர் தேர் தனிலே = பாண்டவர்களின் தேரில் பூட்டிய .

ஏழு பரி தூண்டிய = ஏழு குதிரைகளைத் தூண்டிச் செலுத்திய .

சாரதியாகிய = சாரதி .

கதிர் ஓங்கிய = ஒளி வீசும் .

நேமியனாம் அரி = சக்கரத்தை உடைய திருமால் .

ரகுராமன் = ரகுராமன் .

திரை நீண்டு = அலைகள் நீண்டதாய் .

இரை வாரியும் = ஒலிக்கும் கடல் .

வாலியும் = வாலியாகிய குரங்கரசனும் .

நெடிது ஓங்கும் = நீண்டு ஓங்கி நின்ற .

மராமரம் ஏழோடு = ஏழு மராமரங்கள் மீதும் .

தெசமாம் சிர ராவணனார் = பத்துத் தலைகளை உடைய

இராவணனுடைய . முடி பொடியாக = முடிகள் பொடியாகும்படி .

சிலை வாங்கிய = வில்லை வளைத்த .

நாரணனார் = திருமாலுடைய . மருமகனாம்

குகனே = மருமகனாகிய குமரனே .

பொழில் சூழ் தரு = சோலைகள் சூழ்ந்த .

திருவேங்கட மா மலை மேவிய பெருமானே = சிறந்த திருவேங்கட

மலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே .

சுருக்க உரை

சேல் , கயல் , மான் , கடல் , நீலோற்பலம் , மாவடு ஆகியவைகளுக்கு

ஒப்பான கண்களை உடைய விலை மாதர்களின் சூழ்ச்சியாலும் ,

கோங்கின் இள மொட்டுப் போன்ற கொங்கைகள் மீதுள்ள

ஆசையாலும் , முகத்தின் அழகாலும் , மாந்தளிர் நிறத்தாலும் , அழகிய

உருவத்தாலும் , இருண்ட கூந்தலாலும் , அவர்கள் மீது மோகம் கொண்டு , படுக்கையில் அவர்களுடன் சேர்ந்து , வாயிதழ் ஊறலைப் பருகாமல் , எனது , தனது என்னும் ஆசைகள் என்னை விட்டு ஒழிய , மும்மலங்கள் நீங்க , காம வேட்கை அகல , உனது இரு திருவடிகளைத் தந்து அருள்வாயே .

யானை , குதிரை , தேர் , காலாட்படை ஆகியவற்றைக் கொண்ட துரியோதனன் முதலானோர் , போர்க் களத்தில் இறக்குமாறு , பாரதப் போரில் ஈடுபட்டு , பாண்டவர்களின் தேரைச் செலுத்தியவனும் , கடல் , வாலி என்னும் குரங்கு அரசன் , ஏழு மராமரங்கள் ஆகியவைகள் மீதும் , இராவணனுடைய பத்துத் தலைகளும் சிதற , வில்லை வளைத்தவனுமாகிய திருமாலின் மருமகனே . சோலைகள் சூழ்ந்த திருவேங்கடமாகிய சிறந்த மலையில் வீற்றிருப்பவனே . உன் திருவடிகளைத் தந்து அருளுக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. எனது ஆம் தனது ஆனவை

எனது , தனது என்னும் ஆணவம் . மும்மலங்கள் = காமம் , வெகுளி , மயக்கம் .

ஆ. திருவேங்கட மாமலை ...

இங்கு விஷ்ணு ஆலையமும் , முருக ஆலையமும் அக்காலத்தில் இருந்திருத்தல் வேண்டும் என்று வ. சு. செங்கல்வராயன் அவர்களின் கருத்து .

(உலகீன்ற பச்சை யுமையணன்

வடவேங்க டத்தி லுறைபவ

னுயர்சார்ங்க சக்ர கரதலன் மருகோனே).... திருப்புகழ் (இபமாந்தர்).

திருப்பதி மலைப்பாதையில் கபிலேஸ்வரர் காமாட்சியம்பிகை திருக்கோயில் ஆறுமுகப்பெருமான் காட்சி அளிக்கிறான், அவரை பாடியிருக்கலாம் என்பது வலையப்பட்டி கிருஷ்ணன் அவர்கள் கூற்று.

தலைப்புச் சொற்கள்

விலைமாதர் (அங்கம் , உவமை , மயல்) திருவடி ஆணவம் மும்மலம் ஆசை பாரதம் திருமால் இராவணன் திருவேங்கடம்

திருவேங்கடம்

தனத்தன தனன தனந்த
தனத்தன தனன தனந்த
தனத்தன தனன தனந்த

தனதான

கறுத்தலை வெளிநு மிகுந்து
மதர்த்தஇணை விழிகள் குழிந்து
கதுப்பிலுறு தசைகள் வறண்டு செவிதோலாய்க்
கழுத்தடியு மடைய வளைந்து
கனத்தநெடு முதுகு குனிந்து
கதுப்புறுப லடைய விழுந்து தடுநீர்சோ
ருறக்கம்வரு மளவி லெலும்பு
குலுக்கிவிடு மிருமல் தொடங்கி
உரத்தகன குரலு நெரிந்து தடிகாலாய்
உரைத்தநடை தளரு முடம்பு
பழுத்திடுமுன் மிகவும் விரும்பி
உனக்கடிமை படும வர்தொண்டு புரிவேனோ
சிறுத்தசெலு வதனு ளிருந்து
பெருத்ததிரை யுததி கரந்து ஜெயமாலே
செறித்தமறை கொணர நிவந்த
செறித்தவளை கடலில் வரம்பு
புதுக்கியிளை யவனொ டறிந்து
செயிர்த்தஅநு மனையு முகந்து படையோடி
மறப்புரிசை வளையு மிலங்கை
யரக்கனொரு பதுமு டிசிந்த
வளைத்தசிலை விஜய முகுந்தன் மருகோனே
மலர்க்கமல வடிவு ளசெங்கை
அயிற்குமர குகைவ ழிவந்த
மலைச்சிகர வடம லைநின்ற பெருமானே .

பதம் பிரித்தல் பத உரை

கறுத்த தலை வெளிநு மிகுந்து
மதர்த்த இணை விழிகள் குழிந்து
கதுப்பில் உறு தசைகள் வறண்டு செவி தோலாய்

கறுத்த தலை வெளிறு மிகுந்து = கறுப்பு மயிருடன் இருந்த தலை
வெள்ளை நிறத்தை மிகுதியாக அடைந்து .

மதர்த்த = செழிப்புற்று இருந்த .

இணை விழிகள் குழிந்து = இரண்டு கண்களும் குழி விழுந்து .

கதுப்பில் உறு = கன்னத்தில் இருந்த .

தசைகள் = சதைகள் . வறண்டு = வற்றிப் போய் .

செவி = காதுகள் . தோலாய் = தோலாய் மெலிய .

கழுத்து அடியும் அடைய வளைந்து

கனத்த நெடு முதுகு குனிந்து

கதுப்பு உறு பல் அடைய விழுந்து உதடு நீர் சோர

கழுத்து அடியும் = கழுத்தின் அடிப்பாகம் .

அடைய = முழுமையும் . வளைந்து = வளைந்து .

கனத்த = கனமாக இருந்த . நெடு முகு குனிந்து = நீண்ட முகுது

குனிந்து குறுக . கதுப்பு உறு = தாடையிலிருந்த .

பல் அடைய = எல்லா பற்களும் விழுந்து ஒழிய .

உதடு நீர் சோர = உதடுகள் சொள்ளு ஒழுக

உறக்கம் வரும் அளவில் எலும்பு

குலுக்கி விடு இருமல் தொடங்கி

உரத்த கன குரலும் நெரிந்து தடி காலாய்

உறக்கம் வரும் அளவில் = தூக்கம் வரும் சமயத்தில் .

எலும்பு குலுக்கி விடும் இருமல் = எலும்புகளை அப்படியே குலுக்கித்

தள்ளும் இருமல் . தொடங்கி = தொடங்கி .

உரத்த கன குரலும் நெரிந்து = அழுத்தமான பலத்த குரல் நெரிபட்டு

அடக்கம் கொள்ள . தடி கால் ஆய் = தடியே கால் போல் உதவ .

உரைத்த நடை தளரும் உடம்பு

பழுத்திடு முன் மிகவும் விரும்பி

உனக்கு அடிமை படும் அவர் தொண்டு புரிவேனோ

உரைத்த நடை = பலத்த நடை. தளரும் உடம்பு = தளர்ந்து போகும் இந்த உடம்பு. பழுத்திடு முன் = பழுத்து மூப்பு முதிர்வதின் முன்பு. மிகவும் விரும்பி = மிக்க நேசம் கொண்டு. உனக்கு அடிமை படும் அவர் = உன்னிடம் அடிமை பூண்டுள்ள தொண்டர்களுக்கு. தொண்டு புரிவேனோ = தொண்டு புரிய மாட்டேனோ?

சிறுத்த செலு அதனுள் இருந்து
பெருத்த திரை உததி கரந்து
செறித்த மறை கொணர நிவந்த ஜெயமால் ஏ

சிறுத்த செலு அதனுள் இருந்து = சிறுத்த மீனுவும் கொண்டு சிறையிலிருந்து. பெருத்த திரை = பெரிய அலைகள் வீசும். உததி = கடலில். கரந்து = பதுங்கி. செறித்த மறை = மறைத்து வைத்த வேதங்களை. கொணர = மீட்டு வர. நிவந்த = தோன்றி. ஜெய மால் = வெற்றி பெற்ற திருமால்.

செறித்து அ வளைகடலில் வரம்பு
புதுக்கி இளையவனொடு அறிந்து
செயிர்த்த அனுமனையும் உகந்து படையோடி
ஏ செறித்து = பாணத்தைச் செலுத்தி.
அ வளை கடலில் = அந்த வளைந்த கடலின்.
வரம்பு = அணையை. புதுக்கி = புதிதாக அமைத்து.
இளையவனொடு அறிந்து = தம்பியாகிய இலக்குவனொடு

இராவணனின் நிலையை அறிந்து.
செயிர்த்த = கோபித்த.
அனுமனையும் உகந்து = (இலங்கையில் தீ மூட்டி வந்த)
அனுமனுடன் மகிழ்ந்து. படை ஓடி = சேனைகளைச் செலுத்தி.

மற புரிசை வளையும் இலங்கை
அரக்கன் ஒரு பது முடி சிந்த
வளைத்த சிலை விஜய முகுந்தன் மருகோனே

மற புரிசை = வெற்றி மதில்கள் . வளையும் இலங்கை
 அரக்கன் = வளைந்துள்ள இலங்கை அரக்கனாகிய
 இராவணனுடைய . ஒரு பது முடி
 சிந்த = பத்துத் தலைகளும் அறுபட்டு விழ .
 வளைத்த சிலை = வளைத்த
 வில் ஏந்திய . விஜய முகுந்தன் மருகோனே = வெற்றி முகுந்தனாகிய
 திருமாலின் மருகனே .

மலர் கமல வடிவு உள செம் கை
 அயில் குமர குகை வழி வந்த
 மலை சிகர வடமலை நின்ற பெருமாளே .

மலர் கமல வடிவு உள = மலர்ந்த தாமரையின் வடிவு கொண்ட .
 செம் கை = சிவந்த கையில் . அயில் குமர = வேல் ஏந்திய குமரனே .
 குகை வழி வந்த = முன்பு ஒரு காலத்தில் நீ குகை வழியாக வந்து
 வெளி நின்ற . மலைச் சிகர = மலையாகிய சிகரங்களைக் கொண்ட .
 வட மலை நின்ற பெருமாளே = வட வேங்கட மலையில்
 வீற்றிருக்கும் பெருமாளே .

சுருக்க உரை

தலை மயிர் வெளுக்க , கண்கள் குழி விழ , கன்னம் வற்றிப் போக ,
 முதுகு வளைய , பற்கள் விழ , உதடுகள் நீர் சொரிய , இருமல்
 தொடங்க , குரல் மெலிய , நடை தளர்க்க , மூப்பு அடையும் முன்பு , உன்
 அடியார்களுக்கு நான் தொண்டு புரிய மாட்டேனோ ?

மீனுருவம் கொண்டு வேதங்களை மீட்டவனும் , பாணத்தைச் செலுத்தி ,
 கடலில் அணையைக் கட்டி , இலக்குவன் , அனுமன் ஆகியோர்
 உதவியால் இராவணனுடைய பத்துத் தலைகளையும் அறுத்தவனும்
 ஆகிய திருமாலின் மருகனே . தாமரை போன்று சிவந்த கரத்தில்
 வேலை ஏந்தியவனே . குகை வழியாகத் திருவேங்கட மலைக்குச்

சென்று அங்கு வீற்றிருக்கும் பெருமானே . உனக்கு அடிமை
பூண்டவர்களுக்குத் தொண்டு புரிவேனோ ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. உனக்கு அடிமை படும் அவர்

(நமக்கு உண்டு கொலோ

புலம்பு அலம்பா வரு தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே) ----

திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 4-101-1.

ஆ. செறித்த மறை கொணர நிவத்த ஜெய மாலை...

சோமுகன் என்னும் அசுரன் பிரமனிடத்திருந்த மறை நூல்களைப் பிடுங்கி
கடலுள் மறைந்தார் . திருமால் பெரிய சேல் மீனாகிக் கடலுள் புகுந்து அச்
சோமுகனைக் கொன்று நூல்களை மீட்டார் .

இ. குகை வழி வந்த மலைச் சிகர வடமலை

பார்வதியுடன் மாறுபட்டு முருகவேள் கந்த கிரியை விட்டு
பாதாளத்துக்குச் சென்று அங்கிருந்து ஒரு குகை வழியாகத்
திருவேங்கட மலையில் எழுந்தருளினார் என்பது வரலாறு .

(அண்ட மன்னுயி ரீன்றவ ளுடன்முனி வாகித்
தொண்ட கங்கெழு சுவாமிதன் மால்வரை துறந்து
மண்டு பாதலத் தேகியே யோர்குகை வழியே
பண்டு தான்வரு வேங்கட கிரியையும் பார்த்தான்) -- கந்த
புராணம் (வழி நடைப் படலம்)

தலைப்புச் சொற்கள்

மூப்பு பிணி நிலையாமை அடியவர் தொண்டு திருமால் வேல் குமரன் வேங்கடம்

185

திருவேங்கடம்

தனதன தனதன தனதன தனதன
தனதன தனதன தனதன தனதன

தனதன தனதன தனதன தனதன

தனதான

சரவண பவநிதி யறுமுக குருபர

சரவண பவநிதி யறுமுக குருபர

சரவண பவநிதி யறுமுக குருபர

எனவோதித்

தமிழினி லுருகிய வடிர்வ ரிடமுறு

சனனம ரணமதை யொழிவுற சிவமுற

தருபிணி துளவர மெமதுயிர் சுசமுற

வருள்வாயே

கருணைய விழிபொழி யொருதனி முதலென

வருகரி திருமுகர் துணைகொளு மிளையவ

கவிதைய முதமொழி தருபவ ருயிர்பெற

வருள்நேயா

கடலுல கினில்வரு முயிர்படு மவதிகள்

கலகமி னையதுள கழியவும் நிலைபெற

கதியுமு னதுதிரு வடிநிழல் தருவது

மொருநாளே

திரிபுர மெரிசெயு மிறையவ ரருளிய

குமரச மரபுரி தணிகையு மிகுமுயர்

சிவகிரி யிலும்வட மலையிலு முலவிய

வடிவேலா

தினமுமு னதுதுதி பரவிய அடியவர்

மனதுகு டியுமிரு பொருளிலு மிலகுவ

திமிரம லமொழிய தினகர னெனவரு

பெருவாழ்வே

அரவணை மிசைதுயில் நரகரி நெடியவர்

மருகனெ னவெவரு மதிசய முடையவ

அமலிவி மலிபரை உமையவ ளருளிய

முருகோனே

அதலவி தலமுதல் கிடுகிடு கிடுவென

வருமயி லினிதொளிர் ஷடுமையில் நடுவுற

அழகினு டனமரு மரகர சிவசிவ

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல், பத உரை

சரவண பவ நிதி அறு முக குருபர

சரவண பவ நிதி அறுமுக குருபர

சரவண பவ நிதி அறுமுக குருபர என ஓதி

சரவண பவ = தர்ப்பைக் காட்டில் (சரவண மடுவில்) தோன்றியவனே .

நிதி = என்றும் அழியாத சேம நிதியே

அறுமுக = ஆறு முகனே .

குரு பர = ஞான குரு மூர்த்தியே

என ஓதி = என்று பல முறை ஓதி.

Commentary and Explanation provided by Dr. C.R. Krishnamurti

Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada,

Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

தமிழினில் உருகிய அடியவர் இடம் உறு
சனன மரணம் அதை ஒழிவுற சிவம் உற
தரு பிணி து(ள்)ள வரம் எமது உயிர் சுகம் உற அருள்வாயே

தமிழினில் = தமிழ்க் கவிதைகளில் .

உருகிய = மனம் உருகிய .

அடியவரிடம் = அடியார்களிடத்து .

உறு = உற்ற .

சனன மரணம் அதை = பிறப்பு இறப்பு ஆகியவற்றை .

ஒழிவுற = நீங்கும்படி .

சிவம் உற = சிவப் பேற்றை அடைய .

தரு பிணி து(ள்)ள = வருகின்ற நோய்கள் குதித்து ஓட .

எமது உயிர் சுகம் உற = எமது உயிர் சுகமாக இருக்க .

வரம் அருள்வாயே = வரம் தந்து அருளுக .

கருணைய விழி பொழி ஒரு தனி முதல் என
வரு கரி திரு முகர் துணை கொ(ள்)ளும் இளையவ
கவிதை அமுத மொழி தருபவர் உயிர் பெற அருள் நேயா

விழி பொழி கருணைய = கருணையை பொழியும் கண்களை
உடையவனே .

ஒரு தனி முதல் என = ஒப்பற்ற தனி முதல்வன் என்னும்படி .

வரு கரி = வந்த யானையின் .

திரு முகர் = அழகிய முகம் உடைய கணபதியை .

துணை கொளும் இளையவ = துணைவனாகக் கொண்ட தம்பியே .

கவிதை அமுத மொழி தரு = (தமிழ்க்) கவிதைகளை அமுதம்

போன்ற நடையில் அமைப்பவர்களுக்கு .

உயிர் பெற = நற் கதி பெற .

அருள் நேயா = அருளுகின்ற நண்பனே .

கடல் உலகினில் வரும் உயிர் படும் அவதிகள்
கலகம் இனையது உள கழியவும் நிலைபெற
கதியும் உனது திருவடி நிழல் தருவதும் ஒரு நாளே

கடல் உலகினில் = கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகில் . வரும் உயிர் படும் =
தோன்றும் உயிர்கள் படுகின்ற . அவதிகள் = துன்பங்களும் . கலகம் =
கலக்கங்களும் . இணையது உள = இன்னும் உள்ள பிற
வேதனைகளும் . கழியவும் = கழிந்து நீங்கவும் . நிலை பெற = நிலை
பெறும்படியான . நற் கதியும் = நல்ல கதியைப் பெறுதலையும் .
உனது திருவடி நிழல் தருவதும் = உனது திருவடியின் நிழல்
தருகின்றதும் ஆகிய . ஒரு நாளே = ஒரு நாள் எனக்குக்
கிடைக்குமா ?

திரி புரம் எரி செய்யும் இறையவர் அருளிய
குமர சமர புரி தணிகையும் மிகும் உயர்
சிவகிரியிலும் வட மலையிலும் உலவிய வடிவேலா

திரி புரம் எரி செய்யும் இறையவர் = திரிபுரங்களை எரித்த
சிவபெருமான் . அருளிய குமர = அளித்த குமரனே . சமர புரி =
திருப்போருரிலும் . தணிகையும் = திருத்தணிகையிலும் . மிகும் உயர்
= மிகவும் உயர்ந்த . சிவ கிரியிலும் = பழனியிலும் . வட
மலையிலும் = வட வேங்கட மலையிலும் . உலவிய வடிவேலா =
உலவுகின்ற கூரிய வேலனே .

தினமும் உனது துதி பரவிய அடியவர்
மனது குடியும் இரு பொருளிலும் இலகுவ
திமிர மலம் ஒழிய தினகரன் என வரு பெரு வாழ்வே

தினமும் உனது துதி பரவிய = நாள் தோறும் உனது புகழ்த்
துதிகளைப் பரவுகின்ற . அடியவர் = அடியார்களுடைய . மனது =
மனங்களில் . குடி இரும் = குடி கொண்டும் . இரு பொருளிலும்
இலகுவ = சத்தி, சிவம் என்ற இரண்டு பொருள்களிலும்
விளங்குபவனே . திமிர = இருண்ட . மலம் ஒழிய = (ஆணவ) மலம்
நீங்க . தினகரன் என = ஞான சூரியன் என்னும்படி . வரு =
வருகின்ற . பெரு வாழ்வே = பெரிய வாழ்வானவனே .

அரவு அணை மிசை துயில் நரகரி நெடியவர்

மருகன் எனவே வரும் அதிசயம் உடையவ
அமலி விமலி பரை உமையவள் அருளிய முருகோனே

அரவு அணை மிசை = ஆதிசேடன் என்னும் பாம்பணையின் மேல்.
துயில் = பள்ளி கொண்ட . நரகரி = நரகாசுரனைக் கொன்றவர் .
நெடியவர் = (திருவிக்ரம வடிவம் கொண்ட) திருமாலின் . மருகன்
எனவே வரு = மருகன் எனக் கூறும்படி வந்துள்ள . அதிசயம்
உடையவ = அதிசய மூர்த்தியே . அமலி விமலி = மலம்
இல்லாதவள் . பரை = பரா சத்தி . உமையவள் = உமா தேவி.
அருளிய முருகோனே = அருளிய குழந்தையே .

அதலம் விதலம் முதல் கிடுகிடு கிடுஎன
வரும் மயிலில் இனிது ஒளிர் ஷடுமையில் நடுவு உற
அழகினுடன் அமரும் அரகர சிவசிவ பெருமானே .

அதல விதல முதல் = அதலம் , விதலம் முதலான ஏழு
உலகங்களும் . கிடுகிடு கிடு என = கிடு கிடு என்று நடுங்க . வரும்
மயிலினில் இனிது ஒளிர் = வருகின்ற மயிலில் இனிதாக
ஒளிர்கின்ற (பெருமானே). ஷடுமையில் = ஆறு எழுத்து மந்திரத்தில் .
அழகினுடன் நடுவு உற அமரும் = அழகுடன் மத்தியிலே
பொருந்துகின்ற . அரகர சிவ சிவ பெருமானே = அரகர சிவசிவ
பெருமானே .

சுருக்க உரை

சரவண பவனே . என் செல்வமே . ஆறு முகனே . குருபரனே என்று
பல முறை ஒதித் தமிழ்க் கவிதைகளில் உருகிய அடியார்களுக்குப்
பிறப்பும் இறப்பும் நீங்கும்படி சிவப் பேறு அளிக்கவும் , நோய்கள்
இன்றி வாழ்வு சுகம் பெறவும் வரம் அருள்வாயே . யானை முகக்
கணபதிக்குத் தம்பியே . உன்னைப் பாடும் அன்பர்களுக்கு அருளும்
நேசனே . இவ்வுலகில் உயிர்கள் படும் வேதனைகளை நீக்கி , உனது

திருவடி நிழலாகிய நற் கதியை எனக்குத் தருகின்ற ஒரு நாளும்
கிடைக்குமா ?

திரிபுரம் எரித்த சிவபெருமானின் குமரனே . திருப் போரூர் , தணிகை ,
திருவேங்கடம் , பழனி ஆகிய தலங்களில் உறையும் வேலனே . உன்
புகழ்த் துதிகளைப் பாடிப் பரவும் அன்பர்கள் மனத்தில் குடி
இருப்பவனே . அவர்களுக்குச் சத்தி , சிவன் ஆகிய இரண்டு
பொருள்களிலும் விளங்குபவனே . ஆணவ மலம் நீங்க , ஞான
சூரியனாக வரும் பெரு வாழ்வே . திருமாலின் மருக எனக் கூறும்
அதிசய மூர்த்தியே . ஆறு எழுத்து மந்திரத்தில் நடுவாக அமைந்த
சிவப் பெருமானே . எனக்கு நற் கதியும் , உனது திருவடி நிழலும்
தருவாய் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

இது ஒரு அருமையான துதிப் பாடல் .

அ. வட மலையிலும் உலவிய வடிவேலா ...

(அண்ட மன்னுயி ரீன்றவ ளுடன்முனி வாகித்

தொண்ட கங்கெழு சுவாமிதன் மால்வரை துறந்து

மண்டு பாதலத் தேகியே யோர்குகை வழியே

பண்டு தான்வரு வேங்கட கிரியையும் பார்த்தான்)... கந்த புராணம் .

பார்வதியுடன் மாறுபட்டு முருக வேள் கந்தகிரியை விட்டு பாதாளத்துக்குச்

சென்று , அங்கிருந்து ஒரு குகை வழியாகத் திருவேங்கட மலையில்

எழுந்தருளினார் என்பது வரலாறு .

திரு நடராஜனின் விளக்கவுரை

சரவணபவ = தர்ப்பைக் காட்டில் வெளிப்பட்டவனே ,

நிதி = என்றும் அழியாத சேம நிதியே ,

அறுமுக = ஆறுமுக தெய்வமே ,

குருபர = மேலான பொருளை உபதேசம் செய்பவனே ,

சரவணபவ = ஈகை , ஒளி , அறக்கருணை ,

மறக்கருணை முதலிய அருட் குணங்களோடு போன்றியவனே ,

நிதி = அடியார்களுக்கு முத்திச் செல்வத்தை அளிப்பவனே

அறுமுக = ஆறு திக்குகளிலும் அருட்கடாட்சத்தைச் அடியார்கள் மீது
செலுத்துபவனே ,
குருபர = அனைத்து குருமார்களுக்கும் மேலான குருவே ,

(ஸ்ரீவித்யா பரம்பரையில் பெரிய உபாசகர்களான ஹயக்கீவர் , லோபமுத்ரா , மன்மதன் , இந்திரன் முதலானவர்களுக்கு தாமே குருவாக இருப்பவர் முருகப் பெருமான் . தமது அன்னையின் ஸ்ரீவித்யையை குகானந்தநாதர் என்ற பெயரில் பிரகாசப்படுத்த விளங்குகிறார் . அவர் கையில் இருக்கும் வஜ்ரவேல் அன்னையின் ஷோடாட்சர மந்திரம் தான் என்பர் அப்பரம்பரையினர் .)

சரவணபவநிதி = ஆறெழுத்து மந்திரத்தின் செல்வமே ,
அறுமுக = மனிதன் கருப்பையில் இருக்கும் போதிலிருந்து இறுதி வரை ஆறு நிலைகளிருந்து காப்பவனே

1 கருப்பையில் ஊறு வராது காத்தல்,
2. பத்தாவது மாத முடிவில் ஆபத்து வராமல்காத்து ரக்ஷிப்பது, 3.
இளமையில் ஏற்படும் பல நோய்கள் மென்மையாகக் கழியச் செய்தல்,
4 இல்லற வாழ்க்கையின் சுமையைத் தாங்க பலம் கொடுத்தல், 5. மூப்பு பிராயத்தில் உடன் இருந்து காத்தல்,
6. காலனிடத்து அணுகாதே கந்த லோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லல் .
ஆதியோடு அந்தம் ஆகிய நலங்கள் ஆறுமுகம் - இந்த அருள் ஆடல்கள் செய்யும் ஆறுமுகங்களை உடையவனே)
குருபர = லோக குருவாக தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு ஆச்சார்யனே,
என ஓதி = என்று பல முறை ஓதிக் கொண்டு ,

தமிழினில் உருகிய அடியவர் இடமுறு = தமிழ் பாடல்களிலும் வசனங்களிலும் மனம் உருகும் அடியார்களுக்கு நேரும்,
சன்ன மரணமதை ஒழிவுற சிவமுற = பிறப்பு இறப்புச் சுழலை அடியோடு நீக்கி , சிவயோக பாவனை வந்து சேர ,
தரு பிணி துள்ள வர = வருகின்ற பிணிகள் குதித்து நீங்கி ஓட , எமது உயிர் சுகமுற அருள்வாயே = எமது உயிர் பேரின்பம் அடைய அருள் புரிய வேண்டும் .

கருணைய விழி பொழி ஒரு தனி முதல் என = கண்களில் பெருகும் கருணை நிறைந்த இறைவனே , ஒப்பற்ற தனி முதல்வனே என்று ,
வரு கரி திருமுகர் துணை கொளும் இளையவ = வருகின்ற யானைமுக கண்பதிக்கு சகோதரனாக விளங்கும் குமரனே
கவிதைஅமுதமொழி தருபவர் = அமிர்தம் போன்று வார்த்தைகள் வைத்து கவி புனைபவரின்
உயிர் பெற அருள் நேயா = உயிர் உயர் கதி பெற அருள் புரிகின்ற அன்பனே

கடல் உலகினில் வரும் = கடலால் தூழப்பட்ட இவ்வுலகில் வரும் உயிர் படும்
அவதிகள் கலகம் இனையதுள கழியவும் = உயிர்களின் துன்பங்கள் , கலக்கங்கள்
ஆகியவற்றை நீங்கவும், நிலை பெற கதியும் உனது திருவடி நிழல் தருவதும்
ஒருநாளே = சாஸ்வதமான நற்கதி பெறவும் உனது சரணங்களில் அமைதியோடு
வாழும் பேற்றையும் பெறும் நல்ல நாள் என்று வருமோ ?

திரிபுரம் எரி செய்யும் இறையவர் அருளிய குமர = திரிபுரங்களை எரித்த
சிவபெருமான் அருளிய குமரனே

சமரபுரி தணிகையும் மிகும் உயர் சிவகிரியிலும் = திருப்போரூர் , திருத்தணி ,
உயர்ந்த பழநி மலை

வட மலையிலும் உலவிய = வடிவேலா வடவேங்கட மலை முதலிய
தலங்களில் , உலாவுகின்ற கூர் வேலாயுதனே ,

தினமும் உனது துதி பரவிய அடியவர் = தினந்தோறும் உனது புகழை பாடி
பரப்பும் , அடியார்களின் ,

மனது குடியும் = உள்ளங்களில் நிலையாக விளங்கியும் ,

இரு பொருளிலும் இலகுவ = சிவம் சக்தி எனும் இரு தத்துவங்களிலும் பெரிய
பொருளான ஓங்காரத்திலும் உட்பொருளாக உறைபவனே ,

திமிர் மலம் ஒழிய தினகரன் எனவரு பெரு வாழ்வே = ஆணவ மலம் நீங்க
ஞான தூரியனாக வரும் பெரும் செல்வமே,

அரவணை மிசை, துயில் நரகரி நெடியவர் , = பாம்புப் படுக்கையில் துயில்
கொண்டிருக்கும் நரசிம்மர் (அல்லது நரகாசுரனை அழித்தவர்) திரிவிக்கரம்

அவதாரம் எடுத்த திருமாலின் ,

மருகன் எனவெ வரும் அதிசயம் உடையவ = மருமகன் என அனைவரும்
புகழும் அற்புத மூர்த்தியே ,

அமலி விமலி பரை உமையவள் அருளிய முருகோனே = மலமற்ற

பரதேவதை உமையாள் பெற்ற குழந்தையே

அதல விதல முதல் கிடுகிடு கிடு என = அதலம் விதலம் முதல் ஏழு

உலகங்களும் கிடு கிடு கிடு என்று நடுங்க ,

வரு மயிலின் இனிதொளிர் ஷடுமையில் நடுவுற = பவனி வரும் மயில்

வாகனத்தில் இனிதாக விளங்கி ஒளிர்கின்ற ஆறெழுத்து மந்திர சக்தியின்

மத்தில் உள்ள விந்து ஸ்தானத்தில் ,

அழகினுடன் அமரும் அரகர சிவசிவ பெருமானே = அழகுடன் வீற்றிருக்கும்

பாவ சங்காரான மங்களப் பொருளே

தலைப்புச் சொற்கள்

துதி குரு தமிழ் அடியவர் தத்துவம் பிறப்பு இறப்பு வினை அருள் கணபதி கதி
திருவடி பிணி சிவன் உமை மலம் திருமால் ஆறு எழுத்து மந்திரம்
திருவேங்கடம்

186

திருவேங்கடம்

தாந்தன தானதன தாந்தன தானதன
தாந்தன தானதன தனதான

சாந்தமில் மோகவெரி காந்திய வாவனில	
மூண்டவி யாதசம	யவிரோத
சாங்கலை வாரிதியை நீந்தவொ ணாதுலகர்	
தாந்துணை யாவரென	மடவார்மேல்
ஏந்திள வார்முளரி சாந்தணி மார்பினொடு	
தோய்ந்துரு காவறிவு	தடுமாறி
ஏங்கிட ஆருயிரை வாங்கிய காலன்வசம்	
யான்தனி போய்விடுவ	தியல்போதான்
காந்தளி னானகர மான்தரு கானமயில்	
காந்தவி சாகசர	வணவேளே
காண்டகு தேவர்பதி யாண்டவ னேசுருதி	
யாண்டகை யேயிபமின்	மணவாளா
வேந்தகு மாரகுக சேந்தம யூரவட	
வேங்கட மாமலையி	லுவைவோனே
வேண்டிய போதடியர் வேண்டிய போகமது	
வேண்டவெ றாதுதவு	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல் பத உரை

சாந்தம் இல் மோக எரி காந்தி அவா அனிலம்
மூண்டு அவியாத சமய விரோத

சாந்தம் இல் = மன அமைதி இல்லாத . மோக எரி = காமம் என்னும்
நெருப்பின் . காந்தி = ஒளியையும் . அவா அனிலம் = ஆசை என்னும்
காற்றையும் . மூண்டு = மும்மரமாகத் தோன்றி (பின்பு) . அவியாத =
அடங்காத . சமய விரோத = சமயப் பகை சம்பந்தமான .

**சாம் கலை வாரிதியை நீந்த ஒணாது உலகர்
தாம் துணையாவர் என மடவார் மேல்**

சாம் கலை = அழிந்து போகின்ற கலை நூல் . வாரிதியை =
கடலையும் . நீந்த ஒணாது = நீந்த முடியாமல் . உலகர் = உலகத்து
மக்கள் . தாம் துணை ஆவர் என = அவர்களே துணையாவர் எனக்
கருதி . மடவார் மேல் = மாதர்கள் மேல் (மயக்கம் கொண்டு).

**ஏந்து இள வார் முளரி சாந்து அணி மார்பினொடு
தோய்ந்து உருகா அறிவு தடுமாறி**

ஏந்து = அவர்கள் தாங்கும் . இள வார் = இளமை உள்ளதும் கச்சு
அணிந்ததும் . முளரி = தாமரை மொட்டுப் போன்றதுமான
கொங்கையிலும் . சாந்து அணி மார்பினொடு = சந்தனம் அணிந்த
மார்பிலும் . தோய்ந்து = படிந்து . உருகா = மனம் உருகி . அறிவு
தடுமாறி = அறிவு தடுமாட்டம் கொண்டு .

**ஏங்கிட ஆருயிரை வாங்கிய காலன் வசம்
யான் தனி போய் விடுவது இயல்போ தான்**

ஏங்கிட = திகைக்க . ஆருயிரை = என் அரிய உயிரை . வாங்கிய =
கவர வரும் . காலன் வசம் = யமன் கையில் பட்டு . யான் = நான் .
தனி போய்விடுவது = தனியாகச் செல்வது (அ) அடியோன் அநாதை
போல் துணை உற்றவனாய் போய் விடுவது . இயல்போ தான் =
தகுதியோ தான்?

[யான் தனி போய் விடுவது

(இந்நிலை வராமலிருக்க முருகன் திருவடிகளைச் சதா தியானிக்க வேண்டும் .

1. காலன் உயிர் போட தேடி வரு நாளில் காலை மறவாமல் புகல்வேனோ - ,
2. சூலம் பிடித்து எம பாசம் சுழற்றி தொடர்ந்து வரும் கலன் தனக்கு ஒரு காலும்
அஞ்சேன் ஆலம் குடித்த பெருமான் குமாரன் ஆறுமுகவன் வேலும் திருக் கையும்
உண்டே மெய்த்துணையே] [] நடராஜன்

காந்தளில் ஆன கர மான் தரு கான மயில்

காந்த விசாக சரவண வேளே

காந்தளில் ஆன = காந்தள் மலர் போன்ற . கர மான் =
 திருக்கரங்களை உடையவளும் . மான் தரு = மான் பெற்ற . கான
 மயில் காந்த = காட்டு மயிலைப் போன்றவளுமாகிய (வள்ளியின்).
 காந்த = கணவனே . மணவாளா விசாக = விசாகனே . (அ) விசாக
 நாளில் அவதரித்தவனே சரவண = சரவணனே (அ) சரவணப்
 பொய்கையில் திரு உரு காட்டிய தெய்வமே . வேளே = செவ்வேளே .
 (அ) வீடு பேற்றில் விருப்பம் விளைவிப்பவனே

காண் தகு தேவர் பதி ஆண்டவனே சுருதி
 ஆள் தகையே இபம் மின் மணவாளா

காண் தகு = காணத் தக்க . தேவர் பதி = தேவர்கள் தலை நகரான
 அமராவதியை . ஆண்டவனே = ஆண்டவனே . சுருதி ஆண் தகையே =
 வேதப் பொருளான நம்பியே . (அ) வேதம் புகழும் ஆண்மையும்
 தகுதியும் அமைந்தவனே , இபம் மின் மணவாளா = யானை போற்றி
 வளர்த்த தேவசேனையின் மணவாளனே .

வேந்த குமார குக சேந்த மயூர வட
 வேங்கட மா மலையில் உறைவோனே

வேந்த = அரசனே . குமார = குமரனே (அ) என்றும் பதினாறாக
 இருப்பவனே . குக = குகனே . (அ) உள்ளக் குகையில் விளங்குபவனே
 சேந்த = சேந்தனே . மயூர = மயில் வாகனனே . வட வேங்கட மா
 மலையில் உறைவோனே = தமிழ் நாட்டின் வட எல்லையில்
 திருவேங்கட மலையில் என்றும் எழுந்தருளி இருப்பவனே

வேண்டிய போது அடியர் வேண்டிய போகம் அது
 வேண்ட வெறாது உதவு(ம்) பெருமானே .

வேண்டிய போது = புனித அடியார்கள் விரும்பும் போது வேண்டும்
 போதெல்லாம் . வேண்டிய போகம் அது = (தங்களுக்கு) வேண்டிய
 சுகத்தை . வேண்ட = உன்னிடம் விண்ணப்பித்துக் கொள்ள . வெறாது =
 வெறுப்புக் காட்டாமல் . உதவு பெருமானே =
 உதவுகின்ற பெருமானே .

சுருக்க உரை

மன அமைதி இல்லாத காமம் என்ற தீ ஒளியையும் , ஆசை என்ற
 காற்றையும் , வெகுவாகத் தோன்றிப் பின் அடங்காத சமய
 வாதங்களில் அழிந்து போகின்ற சாத்திர நூல் கடலையும் , நீந்த
 முடியாமல் உலக மக்களே துணை எனக் கருதி , விலை மாதர்களின்
 இளமையிலும் , கொங்கையிலும் மனம் உருகி , அறிவு தடுமாறி , நமன்
 என் உயிரைக் கவர்ந்து செல்ல வரும்போது நான் தனியாகச்
 செல்லுவது தகுதியோ ?

காந்த மலர் போன்ற கையை உடைய மான் பெற்ற வள்ளியின்
 கணவனே . யானை போற்றி வளர்த்த தேவசேனையின் மணவாளனே .
 வேந்தனே , குகனே . வடவேங்கட மலையில் உறைபவனே . வேண்டும்
 போதெல்லாம் வேண்டுவனவற்றை வெறுக்காமல் கொடுத்து உதவும்
 பெருமானே . நான் துணை இன்றி யமனுடன் போதல் தகுமோ ?

குகழ் இரசபதி அவர்களின் விளக்க உரை

செங்காந்தள் என்பது ஒரு வகை மலர் . அது ஐந்து இதழ்களை உடையது .
 குளிர்ந்த அம்மலர் கொடை நடையைக் குறிப்பிடும் . நிறம் , வடிவு , தொழில்
 நிலையை எண்ணி அவைகள் திருமகள் திருக்கரம் போல்வன என்கிறோம் . எவர்
 அருகர் ? எவற்கு ஈதல் வேண்டும் ? இப்படி மருண்டு நோக்கும் திருமகளாரை
 காந்தளிர் ஆன கர மான் என்று கருதுகிறோம் . மானும் மயிலும் வனத்தில்
 இருப்பவை . ஆதலால் வள்ளியாரை மான்தரு கானமயில் என மனனம்
 செய்கிறோம் . முதலில் முகுந்தர் கண்களில் இருந்து முளைத்தார் . இடையில்
 சிவ முனிவர் விழியில் இருந்தார் . இறுதியில் மான் வயிற்றிலிருந்து
 மலர்ந்தார் . கந்தப் பரமா , அவர்க்கு நீர் காந்தர் ஆனார் . கந்தனை அன்பு மயில்

கவர்ந்தது . வாழ்விக்கும் காந்தன் அருளால் மயிலை வசீகரித்தான் . இப்படி நயம் தோன்ற சொல்கிறார் நல்லோர் .

வி = பறவை , சாகன் = ஊர்பவன் . இதன் படி நீ ஒரு மயிலை ஊர்பவன் . வலத்தில் ஒரு மயிலை வைத்தவன் . விசாக நட்சத்திரத்தில் வெளிப்பட்டவன் என்று ஒரு பொருளும் உண்டு . இவைகளை எண்ணி **விசாகா** என கூறுகிறோம் . ச = மங்களம் , ர = கொடையாளன் , வ = அமைதி , ண = மறம் வென்றோன் . அதனுடன் திருவளர் பொய்கையில் திருமுகம் காட்டியவன் ஆகிய உன்னை **சரவணா** என்பது தான் சால்பு . வேளே நீ கரு வேளை நாண வைத்தோன் . முத்தி விருப்பூட்டும் முதல்வன் நீ தானே அத்தா விண்ணவர் முருகருக்கு பட்டம் சூட்டினர் . இன்று முதல் எமது இறை நீ என்றனர் . இது கந்த புராண செய்தி . இதன் படி தேவர்பதி , தேவர் சேனாதிபதி முதலிய திரு நாமங்கள் மா பெரும் வான் உலக மன்னன் ஆயினான் . இதனால் உன்னை **தேவர் பதி ஆண்டவனே** என்று தெரிந்து கூவுகிறோம் .

ஓதலாம் . ஓதி ஒடுங்லாம் . அவ்வமயம் எங்கிருந்தோ பேரோசை எழுகிறது . ஓசை ஒலியாகிறது . நாதமாகி நயம் காட்டுகிறது . நாதத்தில் லயித்த போது எத்தனையோ நுட்பங்கள் விரைந்து செவியில் வந்து விழுகின்றன . செவியில் வந்து சேரும் செய்திகளை சுருதி என்று நாங்கள் சொல்லுகின்றோம் . அவைகளால் தான் ஆண்மையும் தகு திறமுடைய , நலம் சிறந்த நம்பி என அறிகிறோம் . **சுருதி ஆண் தகை** என்று சொல்லுகிறோம் .

வான தேவர்கள் ஞான தேவியை என்றும் உன் இடத்தில் இருத்திளர் . பொன்னாய் மின்னும் அப்புவையின் மணம் கண்டு மகிழும் நின்னை இபமின் மணவாளா என ஏத்துவோம் . வள்ளியார் தமிழ் பேசுபவர் . அவளின் காந்தன் என வட மொழியில் பெயர் ஏற்பார் . பேசா வடமொழியை தேவயானையார் பேசுவார் . **மணவாளா** என்று விருது தமிழில் பெயர் ஏற்பார் . பெரும் , நின் ஆடலே ஆடல் . ஒவ்வொரு உலகிற்கும் வேந்தர் ஒருவர் உளர் . நீ எவ்வுலகிற்கும் ராஜா . ஆதலின் **வேந்த** என அடை மொழி கொடாமல் அழைக்கிறோம் . வித்திலிருந்து விளைவாகி பின் வீங்கி வெடிப்போர் பிறர் . நீ புறத்தில் குமரன் . அகத்தில் குகன் . காணுமாறு உன்னைக் காட்டுவை , கண்ட பின் அந்தப்புற சந்திப்பு உற்சவத்தில் அணுவற உயிர்களில் கலப்பை . இவைகளை உணர்ந்தே **குமரா , குகா** என்று கூறி களிப்போம் .

சேந்து என்பது சிவப்பு நிறம் . செந்நிற மேனியன் . செந்தழல் வண்ணன் . போரொளிப் பிழம்பு எனப் பெறும் அத்தா நின்னை **சேந்தா** என விளித்து சிந்தை மகிழும் . ஓம் மயில் ஊர்ந்தது முதல் நிலை . இந்திர மயிலில் ஏறியது இடை நிலை . சூர மயில் ஏறியது இறுதிச் செய்தி . இப்படி மும்மை மயிலில் ஊர்ந்து மூவகை உயிர்களுக்கும் அருள் புரி முதலாளியாம் உன்னை **மயூரா** என்று

இடையறாது கூறும் எங்கள் வாய். திருமால் திருப்பதிகள் 108. அவைகளில் ஒன்று திருவேங்கடம் . வடநாட்டு திருப்பதிகள் 12. அவைகளில் முதலாவது இது . ஆதலின் வட வேங்கடம் என்று திருவாய் மலர்வர் திருமாலடியர் . வேம் = பாவம் , கடம் = எரித்தல் புகல் அடைந்தவரின் பாவத்தை போக்குவதால் இத்திருப்பதிக்கு திருவேங்கடம் எனப் பெயர் . – வெல் கொடும் பவங்கள் எல்லாம் வெந்திடச் செய்வதால் நல் நங்கலம் பொருந்தும் சீர் வேங்கட மலையானது - என திருவேங்கட புராணம் புகலும் . புரந்தரன்

மகனாக மாதவன் மனைவிகளுடன் மகிழ்ந்து நின்றபோது மாலினி எனும் புலை மகளிடம் மயங்கினான் . மனையைத் துறந்தான் . மது அருந்தினான் . புலால் பசித்தான் . இறுதியில் வறியன் ஆனான் . நோய் பல எய்தி நொந்தான் . பித்தனாகி பிதற்றினான் . படாத பாடு பல பட்டான் . அலைந்து திரிந்தான் . திருமலை அடைந்தான் . தீவினை தீர்த்தான் . மதி மலர்ந்தது . திருமாலை சேவித்தான் . பரம பதம் எய்தினான் என்று புனித ஒரு வரலாற்றையும் அப்புராணம் புகலுகிறது . மற்றும் வேம் = அழிவின்மை , கடம் = பெரும் செல்வம் . அழிவில்லா செல்வத்தை தன்னை அடைந்தோருக்கு அருளுவது ஆதலின் அம்மலைக்கு வேங்கடம் எனும் பெயர் விளைந்தது .இது வராக புராண அறிவிப்பு குன்றுதோறாடிய குமரா , இப்படி எல்லாம் சிறக்க இருக்கும் வேங்கட மலையில் எழுந்தருளி இருக்கின்றாய் . அதனால் உன்னை **வடவேங்கட மாமலையில் உறைவோனே** என வாழ்த்துகிறோம் . கேட்ட பொருளியும் கேடில்லா தாதா நீ, ஆதலின் நினை அடியார்கள் நம்பி உள்ளனர் . பொன் கேட்பார் , பொருள் கேட்பார் , அணி கேட்பார் , எணி கேட்பார் ., நிலம் கேட்பார் , தோள் வலம் கேட்பார் , மங்கை இவளை மணக்கச் செய், இங்ஙனம் எல்லாம் இம்மை தா, மறுமை தா, வீடு தா, வாழ்ச் செய், பணியச் செய், ஓதச் செய், உருகச் செய், என்று யாது கேட்படியே இருப்பர் உத்தம சித்தரான உன் அடியார்கள் . நீயும் சலிக்க மாட்டாய் . என் அடியார்கள் தானே கேட்பவர்கள் என மகிழ்வை . ஓயாது அவர்கட்கு உதவும் உன்னை வெறாது உதவும் பெருமானே என்று அன்புக் குரல் கொடுத்து அழைப்போம் . இது தான் முறை . இதற்கு மாறான செய்திகள் பல இருக்கின்றனவே . சொல்லவா பிரபு ? அதையும் சொல்லி விடுகிறேன் .

திருவேங்கடம் எங்கள் சொத்து . மற்ற எச்சமயத்தாருக்கும் இங்கு இடம் இல்லை என்று வரிந்து கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் வைணவர்கள் . அறிவிலாதவரை மாடே என்று விளிப்பர் மக்கள் . அந்த மாடு சிவனுக்கு வாகனம் . அழிவு செய்வதால் அவன் பெயர் அரன் என்று ஆயது . அவன் இருப்பது வெள்ளி மலை அவன் பெயர் ஐந்தெழுத்தில் அடங்கும் . ஏந்தினன் தூலம் . எரி மேனியன் அவன் . அப்பப்பா எவ்வளவு பயங்கரம் . காண்பதும் நலம் . குரல் கேட்பது புண்ணியம் என்று கருடனைக் கூறுவர் . அந்த கருடன் எங்கள் பெருமானுக்கு ஊர்தி . ஜலார்ணவராதலால் குளிர்ந்தவர் எங்கள்

திருமால் . அறிஞர் அவரை நாராயணர் என்று அழைப்பர் . அவர் இருப்பது பயனே மிகுந்த பாற்கடல் . எட்டு எழுத்துக்கு உரியன் எங்கள் எம்மான் . அவர் ஏந்தியது தர்ம சக்கரம் . அரன் நாராயணன் நாமம் , ஆண்விடை புள் ஊர்தி , உறை நூல் மறை உறையும் கோயில் வரை நீர் , கரும அழிப்பு அளிப்பு , கையது வேல் நேமி , உருவம் எரி கார் மேனி என்று இதை பக்குவமாக அங்கள் ஆழ்வார் பறை அளிக்கிறார் . இப்போது தெரிகிறதா திருமானார் ஏற்றம் என்ன என்ற புது விருதை அவர்கள் புகல்கிறார்கள் . யாரைப் பார்த்து ஐயா பேசுகிறீர் ? இப்படித் திரும்பும் . திருப்பதியில் வில்வார்ச்சனை தினமும் நிகழ்கிறது . ஆதியில் அது சிவலாயம் . அதை உங்கள் ஆழ்வார்கள் அறிவார்கள் . - தாழ்சடையும் நீள்முடியும் பொன் மழுவும் சக்கரமும் சூழ் அரவும் பொன்நாணும் தோன்று மால் சூழும் திரண்டருவி பாயும் திருமலை மேல் எந்தைக்கு இரண்டுருவும் ஒன்றாய் இசைந்தது - என்ற பக்குவமாக இணைத்துப் பாடி விட்டு போனார்கள் .

ராமானுஜர் செய்த திரிசனத்தால் எங்கள் சிவனார் இன்று திருமாலாக சேவை தருகிறார் . இதை அறியாமல் உளறாதீர் என்று சதுரம் கட்டி உரைக்கிறார் சைவர் . அவசரப்படாதீர்கள் . வைஷ்ணவி , ஜனனி எனும் இரு சக்திகள் இங்கு எழுந்தருளி இருக்கின்றனர் . கர்ப்பக்கிரகத்தின் மதில் மேல் சிங்கங்கள் இருப்பது தெரிகிறதா ? வேங்கடேஸ்வரருக்கு அபிஷேகம் வெள்ளிக்கிழமை அவருக்கு சாத்தும் பரிவட்டம் 36 முழம் (18 + 18) இந்த அளவு இரு சக்திகளுக்குத் தான் உரியது . மேலும் அந்த ஆடையில் பச்சைக் கற்பூரம் பரிமளிக்கிறது . கண்ணிருந்தால் பாருங்கள் . காது படைத்தவர் கேளுங்கள் . இந்த அனுபவங்களுக்கு உரியவர் திருமாலா ? எங்கள் தேவியா ? . அத் தேவியை பெருமாள் ஆக்கினாலும் தாய்மை சீறுவது இல்லை . அக்கோலத்தில் இருந்து அருள்பாலிக்கிறாள் எங்கள் அம்பிகை என்று சாக்தேயர் வந்து சதுர் கச்சேரி செய்கிறார் . நிறுத்துங்கள் உங்கள் பேச்சை . நான் செல்வதைக் கேளுங்கள் . இது சுப்ரமண்ய ஸ்தலம் தான் . இங்கு கௌமாரி எனும் சக்தி இருப்பதால் இது குமரன் கோயிலே என்பதில் தப்பில்லை . குன்றுதோறாடலில் இதுவும் ஒன்று . திருவேங்கடம் முருகன் தலம் என்று எங்கள் அருமை கந்த புராணம் அறிவிக்கிறது . வேங்கட சுப்ரமண்யம் என்னும் மக்கள் வைத்துக் கொள்ளும் பெயரும் இதை வலியுருத்துகிறது . இங்கு குமார தாரை எனும் தீர்த்தம் இருக்கிறது . அபிஷேக ஆராதனை முறைகளும் அவன் முருகன் தான் என அறிவிக்கின்றன . குகனேரி என்பது அங்குள்ள சரவணத்தின் பெயர் . அதைக் கோனேரி என திரித்து இது தான் புஷ்கரிணி என்கிறார்கள் . என்று கொட்டு கொட்டு என்று பேச்சைக் கொட்டுகிறார்கள் கௌமாரர்கள் . ஒரு கவிராயர் திருவே திகழ் மலை மேல் ஏறுகிறார் . முருகா , குமரா , குகா என உரு ஏற்றியபடியே வருகிறார் . சன்னதியைச் சார்ந்தார் . பெருமானை நோக்கினார் . ஐயோ என அலறினார் . - வட வேங்கட மலையில் வாழ் முருகா நித்தம் திடம் ஒங்கும் நின் சீர் தெரிந்தும் மடம் ஒங்க நாமத்தைச் சாத்தினார்

நம்மையும் என் செய்வாரோ காமற்று இங்கு ஆரிருப்பார் காண் – என்று பதைத்துப் பாடினார் . விரு விரு என்று மலை இறங்கி ஓடினார் .. என்ன கூத்து இது ? கருவில் இருந்தே திருவான தம் சமயத்தை தாம் உணர்ந்து அவைகள் அறிவித்த முறைகளை உணர்ந்து , அனுஷ்டித்து படிக்கிரமமான அவைகளால் படி ஏறாமல் வீண் வாதி பிரதிவாதங்களில் தலையிட்டு மக்கள் வேதனை எய்துவதா ? . என்ன சங்கடம் இது . எவையும் சகோதர சமயங்கள் என்று எண்ணாமல் ஒன்றதே பேரூர் வழி ஆறு

அதற்குள் என்ற உண்மையை அச்சமய ஆச்சார்ரியர்களும் தம் கொள்கையவர்கட்கு சிறப்பாக சொல்லி மற்றவர்கட்கு பொதுவாக எவ்வழிபாடும் நல்லதே என்ற அறிவித்திருப்பதையும் அறியாமல் தம் அறிவிற்கு தக்கபடி புனித நுட்பங்கட்கு பொருள் செய்து சாந்தத்தின் தனிப் பெரும் குறை சமய வாத பிரதி வாதங்களை வளர்த்து தம் சமய மோகாவேசத்தால் மூர்தண்டம் ஆகி, உள்ளம் நாற, உடல் வியர்க்க , கண்கள் சிவக்க , எம் சமய மக்கள் எத்தனை கோடியர் என்று ஆரவாரித்து தாமும் கெட்டு பிறர் அமைதியையும் குலைத்துசாவது தான் சம்ரதாயமா ? ஐயோ ??? சாந்தம் இல் மோக எரி காந்தி அவா அனில மூண்ட அவியாத சமய விரோத சாங்கலை வாரிதியை நீந்த ஒணாது உலகர் தாம் துணை ஆவர் என ஏமாந்து காய்ந்து , தீய்ந்து , கரிவது இயல்போ துரையே???? இந்த ஆரவார சந்தையில் ஆட்டம் போட்டு அதனுடன் ஏந்திளயாரின் இளம் குய நாச்சியர் காமக் கனலால் கண் அவிந்து கருத்து நைந்து கலங்குவது முறையோ எங்கள் இறையோனே ????? நீர் கான மயில் காந்தன் . வள்ளியோடு செய்த உன் வாத பிரதி வாதங்கள் அன்பும் அருளும் மோதிய அருமை நடை . இருமையில் அத் தேவியை அணைத்துக் கொண்டாய் . நாங்களும் காந்தர் . இது காந்திப் போகும் கயமைத் தனம் . எங்கள் வாதங்கள் இருளும் மருளும் இணைந்த நிலை . பிணங்கி எவரும் பிரியும் நடை . நீரும் வள்ளியாரும் இறவா பிறவா சிவயோகத்தர் . எங்கள் வாழ்க்கை பொய்மையில் பொன்றும் நிலை வாக்காலும் , மனத்தாலும் காயத்தாலும் வம்பே எங்களில் வளர்ந்தது . வந்தேன் என்று காலன் வருவானே . செய்த பாவம் எல்லாம் அப்போது சிரிக்குமே . கட்டித் தழுவிய உறவினரும் கை விட ஊராரும் ஒதுக்கி விட அகதியாய் காலன் கையில் அகப்பட்டுக் கொள்வதோ ??? நினைத்தாலே நெஞ்சு வெடித்துவிடும் போல் இருக்கிறதே .

காந்தா , விசாகா , சரவணா , வேளே , ஆண்டவனே , ஆண்தகையே , மணவாளா , சேந்தா , குமாரா , குகா மயூரா , வடவேங்கட மாமலையில் உறைவோனே , உதவும் பெருமானே , என்னைக் காக்க நீ இருக்க அதுயேன் காலன் கை வசப்படுவது முறையோ ????????

வா ஐயா வந்து இந்த அகதியைக் கா ஐயா என்று கதறியபடி மக்கள் குறைகளை தம் மேல் ஏற்றி திருவாய் மலர்ந்த திருப்புகழ் இது

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. தனி போய் விடுவது இயல்போ தான்....

(உயிர் போம் அத் தனி வழிக்கே)... கந்தர் அலங்காரம் 59.

தலைப்புச் சொற்கள்

விலைமாதர் (மயல்) அறிவு மனம் நெறி நமன் வள்ளி தேவசேனை துதி அடியவர்
வரம் திருவேங்கடம்

187

தீர்த்த மலை

(தருமபுரி மாவட்டம் அருர் நகரத்திலிருந்து 15 கிமீ தொலைவில்)

தாத்த தனதன தாத்த தனதன
தாத்த தனதன தாத்த தனதன
தாத்த தனதன தாத்த தனதன தனதான

பாட்டி லுருகிலை கேட்டு முருகிலை
கூற்று வருவழி பார்த்து முருகிலை
பாட்டை யநுதின மேற்று மறிகிலை தினமானம்
பாப்ப ணியனருள் வீட்டை விழைகிலை
நாக்கி னுனிகொடு ஏத்த அறிகிலை
பாழ்த்த பிறவியி லேற்ற மனதுநல் வழிபோக
மாட்ட மெனுகிறை கூட்டை விடுகிலை
யேட்டின் விதிவழி யோட்ட மறிகிலை
பார்த்து மினியொரு வார்த்தை அறைகுவ னிதுகேளாய்
ஆட்டி வடவரை வாட்டி யரவொடு
பூட்டி திரிபுர மூட்டி மறலியி
னாட்ட மறசர ணீட்டி மதனுடல் திருநீறாய்
ஆக்கி மகமதை வீட்டி யொருவனை
யாட்டின் முகமதை நாட்டி மறைமக
ளார்க்கும் வடுவுறு வாட்டு முமையவ னருள்பாலா
சீட்டை யெழுதிவை யாற்றி லெதிருற
ஈட்டி யழல்பசை காட்டி சமணரை
சீற்ற மொடுகழு வேற்ற அருளிய குருநாதா
தீர்த்த எனதக மேட்டை யுடனினை
ஏத்த அருளுட னோக்கி அருளுதி
தீர்த்த மலைநகர் காத்த சசிமகள் பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

பாட்டில் உருகிலை கேட்டும் உருகிலை
கூற்று வரு வழி பார்த்தும் உருகிலை
பாட்டை அநுதினம் ஏற்றும் அறிகிலை தினமானம்

பா(ம்)பு அணியன் அருள் வீட்டை விழைகிலை
நாக்கின் நுனி கொ(ண்)டு ஏத்த அறிகிலை
பாழ்த்த பிறவியில் ஏற்ற மனது நல் வழி போக

மாட்டம் எணுகிறை கூட்டை விடுகிலை
ஏட்டின் விதி வழி ஓட்டம் அறிகிலை
பார்த்தும் இனி ஒரு வார்த்தை அறைகுவன் இது கேளாய்

வாக்கும் உனது உள்ள(ம்) நோக்கும் அருளுவன்
ஏத்த புகழ் அடியார்க்கும் எளியனை
வாழ்த்த இரு வினை நீக்கு முருகனை மருவாயோ

ஆட்டி வட வரை வாட்டி அரவொடு
பூட்டி திரிபுரம் மூட்டி மறலியின்
நாட்டம் அற சரண் நீட்டி மதன் உடல் திரு நீறாய்

ஆக்கி மகம் அதை வீட்டி ஒருவனை
ஆட்டின் முகம் அதை நட்டி மறை மகள்
ஆர்க்கும் வடுவுற வாட்டும் உமை அவன் அருள் பாலா

சீட்டை எழுதி இவை ஆற்றில் எதிர் உற
ஓட்டி அழல் பசை காட்டி சமணரை
சீற்றமொடு கழு ஏற்ற அருளிய குருநாதா

தீர்த்த எனது அக மேட்டை உடன் நினை
ஏத்த அருளுடன் நோக்கி அருளுதி
தீர்த்த மலை நகர் காத்த சசி மகள் பெருமானே .

பத உரை

பாட்டில் உருகிலை = (மனமே நீ) பாட்டின் பொருள் அறிந்து உருகுதல் இல்லை. கேட்டும் உருகிலை = பாட்டின் பொருளையும் சொல்லக் கேட்டும் உருகுதல் இல்லை. கூற்று வரு வழி பார்த்தும் = யமன் வரும் வழியைக் கண்டும். உருகிலை = (பக்தியால்) உருகுதல் இல்லை. பாட்டை = (என்) கட்டங்களை. அநுதினம் ஏற்றும் = தினந்தோறும் அநுபவித்தும். அறிகிலை = (உண்மைப் பொருளை) அறிகின்றாய் இல்லை. தினமானம் = நாள் தோறும்.

பாம்பு அணியன் = பாம்பை அணிந்துள்ள சிவபெருமான். அருள் = அருளும். வீட்டை விழைகிலை = வீட்டின்பத்தை விரும்புகின்றாயில்லை. நாக்கின் நுனி கொண்டு = நாவின் நுனியால். ஏத்த = (பிராணைப்) போற்ற. அறிகிலை = அறிகின்றாயில்லை. பாழ்த்த = பாழ்படும். பிறவியில் = (இந்தப்) பிறப்புக்களிலேயே. ஏற்ற = ஈடுபடுகின்ற. மனது நல் வழி போக = (என் மனமே) நீ நல்ல வழியே போக.

மாட்டம் எனுகிறை = மாட்டேன் என்கின்றாய். கூட்டை = (உடல் சிறையகிய) இந்தக் கூட்டினை. விடுகிலை = விடுகின்றாயில்லை. ஏட்டின் விதி வழி ஓட்டம் = ஏட்டில் எழுதியுள்ள என் தலை விதி எந்த வழியாக ஓடுகின்றது என்பதை. அறிகிலை = அறிகின்றிலை. பார்த்தும் = (இங்ஙனம் நீ இருக்கும் வகையைப்) பார்த்தும். இனி ஒரு வார்த்தை = (சும்மா இருக்க முடியாமல் நான்) இனி ஒரு வார்த்தை சொல்லுகின்றேன். இது கேளாய் = இதைக் கேட்பாயக.

ஏத்த புகழ் = உன் புகழை ஓதிப் புகழ். வாக்கும் = நல்ல வாக்கும். உனது உள நோக்கும் அருளுவன் = உனது உள்ளத்தில் நல்ல கருத்தையும் அருள் புரிவான். அடியார்க்கும் எளியனை = (ஆதலால்) அடியவர்களுக்கு எளியவனை. வாழ்த்த = வாழ்த்தவும். இரு வினை நீக்கும் = கொடிய வினைகள் நீங்கவும். முருகனை மருவாயோ = முருகனை நீ சிந்திப்பாயக.

ஆட்டி = உலகையே ஆட்டி வைப்பவராகிய கூத்தப்பிரான் . வட வரை = வடக்கில் உள்ள மேரு மலையை . வாட்டி = வருத்திச் (சிலையாக வளைத்து) . அரவொடு பூட்டி = (அதில்) வாசுகி என்னும் பாம்பை (நாணாகக்) கட்டி . திரிபுரம் மூட்டி = திரிபுரத்தைத் தீயில் வேகச் செய்து . மறலியின் நாட்டம் அற = யமனுடைய கருத்து அழியும்படி . சரண் நீட்டி = காலை நீட்டி (அவனை உதைத்துத் தள்ளி) . மதன் உடல் திரு நிறாய் = மன்மதனுடைய உடல் சாம்பலாகும்படி .

ஆக்கி = செய்து . மகம் அதை = (தக்கனுடைய) யாகத்தை . வீட்டி = குலைத்து . ஒருவனை = (அந்த) யாகம் நடத்திய தக்கனுக்கு . ஆட்டின் முகம் அதை நாட்டி = ஆட்டின் முகத்தைப் பொருந்த வைத்து . மறை மகளார்க்கும் = மறை மகளாகிய சரசுவதிக்கு . வடு உற வாட்டு = காயம் உண்டாகும்படி வாட்டிய . உமையவன் = உமா தேவியின் கணவனாகிய சிவபெருமான் . அருள் பாலா = அருளிய குழந்தையே .

சீட்டை எழுதி = (வாழ்க அந்தணர் என்னும் பதிகத்தை) எழுதிய சீட்டை . வை(கை) ஆற்றில் எதிர் உற ஓட்டி = வைகையாற்று வெள்ளத்தில் எதிர் ஏற ஓட்டியும் . அழல் பசை காட்டி = நெருப்பில் இட்ட ஏடு பச்சை நிறத்துடன் விளங்கும்படி . சமணரை = சமணர்களை . சீற்றமொடு = கோபித்து . கழு ஏற்ற அருளிய = கழுவினே வைத்தருளிய . குரு நாதா = குரு நாதரே .

தீர்த்த = பரிசுத்தனே . எனது அகம் மேட்டையுடன் = என் மனது விருப்பத்துடன் . நினை = உன்னை . ஏத்த = துதிக்க . அருளுடன் நோக்கி = நீ அருள் பாலித்துக் கண் பார்த்தருளி . தீர்த்தமலை நகர் காத்த = தீர்த்த மலை என்னும் ஊரில் உறையும் (பெருமானே) . சசி மகள் பெருமானே = இந்திராணியின் மகள் தேவசேனைக்குப் பெருமானே .

சுருக்க உரை

மனமே , நீ துதிப் பாடல்களின் பொருளை அறிந்து உருகவில்லை . அப் பொருளைக் கேட்டும் உருகுதல் இல்லை . யமன் வருவதைக் கண்டும் இறைவனிடம் பக்தியாய் உருகவில்லை . முயற்சித்து உண்மைப் பொருளை அறியவில்லை . பாம்பு அணிந்த சிவபெருமான் அருளும் வீட்டின்பத்தை விரும்பவில்லை . நாவால் அவனைப் போற்றவில்லை . பாழான இந்தப் பிறப்புக்களிலேயே ஈடுபட்டு நன் வழியில் செல்ல மாட்டேன் என்று சொல்லி உடலாகிய சிறையிலேயே கிடக்கின்றாய் . விதி வழியாக எல்லாம் நிகழ்கின்றது என்றும் நீ உணரவில்லை . இதைப் பார்த்துக் கொண்டு என்னால் சும்மா இருக்க முடியவில்லை . நான் சொல்ல நீ கேட்பாயாக . உனக்கு வாக்கும் , நல்ல உள்ளமும் இறைவன் அருள்வார் . அவனுடைய திருப்புகழை ஓதி அவனையே சிந்திப்பாயாக .

உலகை ஆட்டி வைக்கும் கூத்தன் , மேருவை வில்லாக்கி , வாசுகியை நாணாக்கி , திருபுரத்தை எரித்து , யமனை உதைத்து , மதனைச் சாம்பலாக்கி , தக்கன் வேள்வியைக் குலைத்து , அவனுக்கு ஆட்டுத் தலையைப் பொருத்தி , சரசுவதிக்குக் காயம் உண்டாகும்படி வாட்டிய உமா தேவியின் கணவனான சிவபெருமான் அருளிய குழந்தையே . சம்பந்தராக அவதரித்துப் பதிகம் பாடி , ஏடுகளை வைகையில் எதிர் ஏறச் செய்து , சமணர்களைக் கழு ஏற்றிய குரு நாதனே . உன்னை நான் ஏத்தும்படி , அருள்புரிந்து , கண் பார்த்தருளி , தீர்த்த மலை நகரில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே . தேவசேனையின் பெருமானே . என்னைக் கண் பார்த்து அருள்வாய் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இது மனதுக்குப் புத்தி கூறும் பாட்டு . அந்தோமனமே எனத் தொடங்கும் பாடலும் இது போன்றது .

ஆ. திரிபுரம் மூட்டி ...

(அரிய திரிபுரம் எரிய விழித்தவன்).... திருப்புகழ் (குருவியெனப்பல) .

இ. மறலியின் நாட்டம் அற

மார்க்கண்டருக்கு விதித்திருந்த பதினாறு ஆண்டு முடிந்த பிறகு , காலன் அவரைக்

கவர வந்த போது, அவர் சிவ பூசையில் இருந்தார் . காலன் பாசத்தை வீச , மார்க்கண்டர் சிவனைத் தியானிக்க , சிவன் எழுந்தருளிக் காலனைக் காலால் உதைத்துத் தள்ளினார் .

(பதிமூன்றாம் சிதைத்தான் வாமச் சேவடி தன்னால் சிறிதுந்தி உதைத்தான் கூற்றம் விண்முகில் போல் மண்ணுற வீழ்ந்தான்)... கந்த புராணம் 2.5.253.

ஈ. ஒருவனை ஆட்டின் முகம் அதை நாட்டி ...

(ஆட்டின் தலையை விதிக்குத் தலையாகக் கூட்டியவா பாடி யுந்தீபற)... திருவாசகம் (திருவுந்தியார்) 11.

தன் மருமகனான சிவபெருமான் தன்னை மதிக்க வில்லை என்று கோபம் கொண்ட தட்சன் சிவனை ஒதுக்கி வைத்து யாகத்தைச் செய்யத் தொடங்கினான் . இதைக் கண்ட உமை, யாகத்தை அழிக்குமாறு கணவனை வேண்ட , அவருடைய கோபத் தீயினால் வீரபத்திரரும் காளியும் தோன்றினர் . இவர்கள் தக்கனை வெட்டி வீழ்த்தி , பலருக்கும் தண்டனை அளித்தார்கள் . பிறகு தேவி வேண்டிக்கொண்டதன்பேரில் தட்சனுடலுக்கு ஆட்டின் தலையை பொருத்தி உயிர் கொடுத்தார்.

உ. மறை மகளார்க்கும் வடுவுற வாட்டு ...

(வாக்குறு தேவி தன்னை மற்றவர் தம்மை வாளால் மூக்கொடு குயமும் கொய்தான்)... கந்த புராணம் (யாக.சங்) 22.

ஊ. சீட்டை எழுதி வைகையாற்றில்

(திருதிசென மண்ட விட்ட தீ ஒரு செழியனுடல் சென்று பற்றி வாருகர் திகையின் மண் வந்து)... திருப்புகழ் (நிகமெனிலொன்று)

திருஞான சம்பந்தர் வரலாற்றைக் குறிக்கும் . முருகனே சம்பந்தராக அவதரித்தார் என்பது அருணகிரி நாதர் கருத்து . அதனால் (மகிதலம் அணைந்த அத்தனே) இப்பூமியில் அவதரித்த குருவே என நிகமெனிலொன்று திருப்புகழில் கூறுகிறார்

சம்பந்தர் வரலாற்றில் ஒரு நிகழ்ச்சி

சீட்டை எழுதி வைகையாற்றில்

பாண்டியநாட்டை கூன்பாண்டியன் என்னும் மன்னன் ஆட்சிசெய்தபோது திருஞான சம்பந்தர் மதுரைக்கு வந்திருந்தார் . அப்போது , சமணர்கள் ஞானசம்பந்தர் தங்கியிருந்த மடத்திற்கு தீயிட்டனர் . ஒரு தேசத்தில் அராஜகம் நடக்கிறது என்றால் , அதன் பலனை அரசனே அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையுடைய சம்பந்தர் , "அந்தத் தீ அரசனையே சாரட்டும் " என்று சொல்லி பாடினார் . உடனே , கூன்பாண்டியனை தீயின் வெப்பம் வெப்பு நோயாகத் தாக்கியது . அதைத் தாங்க முடியாமல் அவன் தவித்தான் . அவன் சார்ந்திருந்த சமணமதத் துறவிகளால் அதைச் சரி செய்ய முடியவில்லை . தன் வெப்பு நோயைத் தீர்க்க அவன் நாட்டு மக்களிடம் கோரிக்கை விடுத்தான் . கருணை மனம் கொண்ட ஞானசம்பந்தர் " மந்திரமாவது நீறு " என்ற பதிகம் பாடி , மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயில் மடப்பள்ளி சாம்பலை அவனுக்கு பூசியதும் ,

நோய் நீங்கியது . இதையடுத்து மன்னனின் மனம் சைவத்தை நோக்கிச் சென்றது .
இதைத் தடுக்க நினைத்த சமணர்கள் , சம்பந்தர் செய்தது சித்துவேலை என்றும் , தாங்கள்
அறிவிக்கும் போட்டியில் சம்பந்தர் வெற்றி பெற்றால் , மதுரையை விட்டே போய்
விடுவதாகவும் அறிவித்தனர் . அதன் படி இருதிறத்தாரும் தத்தம் சமய
உண்மைகள் எழுதிய ஏட்டினை ஆற்றில் இடும்போது எவருடைய ஏடு எதிரேறிச்
செல்கின்றதோ அவர்கள் சமயமே மெய்ச்சமயம் எனக் கொள்ளலாம் என்றனர் .

முதலில் சமணர்கள் தங்கள் சமய உண்மை யாகக் கூறும் வசனத்தை எழுதி
ஆற்றிலிட்டனர் . அம்மொழி ஆற்று நீரோட்டத்தை எதிர்க்கும் ஆற்றலின்றி நீர்
ஓடும் திசையிலே ஓடிற்று . ஞான சம்பந்தர் , `வாழ்க அந்தணர்` என்னும்
திருப்பதிகத்தை அருளிச் செய்து , அதனை ஏட்டில் எழுதச் செய்து அவ் ஏட்டை
ஆற்றில் இட்டருளினார் . ஏடு வைகை ஆற்று வெள்ளத்தைக் கிழித்து எதிர் ஏறிச்
சென்றது .

அத்திருப்பதிகப் பாடலில் `வேந்தனும் ஓங்குக` என ஞான சம்பந்தர் அருளிச்
செய்ததால் பாண்டியன் கூன் நிமிர்ந்து நின்றசீர் நெடு மாறன் ஆயினான்

அழல் பசை காட்டி

இதற்கு முன் சமணர்கள் ` இருதிறத்தாரும் தாங்கள் கண்ட பேருண்மையை ஏட்டில்
எழுதி நெருப்பில் இட்டால்வேகாத ஏடு எவருடையதோ அவர்கள் சமயமே
மெய்ச்சமயம் எனக் கொள்வோம்` என்றனர் . ஞானசம்பந்தரும் அதற்கிசைந்தார் .
பாண்டியன் தீக்குண்டம் அமைக்கக் கட்டளையிட்டான் .
ஞானசம்பந்தர் தாம் அருளிய திருப்பதிகச் சுவடியைக் கொணரச் செய்து வழிபட்டு
அதனை நூல் போட்டு விரித்ததில் . `போகமார்த்த பூண்முலையாள்` என்ற
திருநள்ளாற்றுத் திருப்பதிகம் வந்தது . ஞானசம்பந்தர் திரு நள்ளா று இறைவனைப்
போற்றி அந்த ஏட்டினை எடுத்து அத்திருப்பதிகம் அனலிடை வேகாதிருக்க வேண்டி
`தளிரிள வள ரொளி` என்றதொரு திருப்பதிகம் அருளி எடுத்த ஏட்டினைத் தீயில்
இட்டார் . அவ்வேடு தீயில் எரியாது பச்சென்றிருந்தது . சமணர்கள் அஸ்தி நாஸ்தி`
என்ற தங்கள் சமய வசனத்தை எழுதி ஏட்டினைத் தீயில் இட்டனர் . அது எரிந்து
கரிந்து சாம்பலாயிற்று . ஞானசம்பந்தர் குறித்த நேரம் வரை காத்திருந்து தான் இட்ட
ஏட்டை யாவரும் காண எடுத்தருளினார் . அது முன்னையினும் பச்சென்றிருந்த
காரணத்தால் **பச்சைத் திருப்பதிகம்** எனப் போற்றப் பெறுவதாயிற்று .
அருணகிரி நாதர் திருநள்ளார் திருப்புகழை **பச்சையொண்கிரி** என ஆரம்பிப்பது
நோக்கத்தக்கது

எ.சேனக்குரு கூடலி லன்று ஞானத்தமிழ் நூல்கள்ப கர்ந்து

சேனைச்சம ணோர்கழு வின்கண் மிசையேறத்

தீரத்திரு நீறுப ரிந்து மீனக்கொடி யோனுடல் துன்று

தீமைப்பிணி தீரவு வந்த குருநாதா ----- திருப்புகழ் 233 ஊனத்தசை

தலைப்புச் சொற்கள்

மனம் சிவன் மதன் யமன் உபதேசம் வினை அருள் தியானம் தக்கன் சரசுவதி .
சம்பந்தர் சமணர் தீர்த்தமலை சதுஸ்ரம்

188 வள்ளிமலை

தய்யதன தான தய்யதன தான
தய்யதன தான தனதான

அல்லிவழி யாலு முல்லைநகை யாலு
மல்லல்பட ஆசைக் கடலீயும்
அள்ளவினி தாகி நள்ளிரவு போலு
முள்ளவினை யாரத் தனமாரும்
இல்லுமினை யோரு மெல்ல அயலாக
வல்லெருமை மாயச் சமனாரும்
எள்ளியென தாவி கொள்ளைகொளு நாளில்
உய்யவொரு நீபொற் கழல்தாராய்
தொல்லைமறை தேடி யில்லையெனு நாதர்
சொல்லுமுப தேசக் குருநாதா
துள்ளிவினை யாடு புள்ளியுழை நாண
வெள்ளீவன மீதுற் றுறைவோனே
வல்லசுரர் மாள நல்லசுரர் வாழ
வல்லைவடி வேலைத் தொடுவோனே
வள்ளிபடர் சாரல் வள்ளிமலை மேவு
வள்ளிமண வாள்ப் பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

அல்லி விழியாலும் முல்லை நகையாலும்
அல்லல் பட ஆசை கடல் ஈயும்

அள்ள இனிதாகி நள் இரவு போலும்
உள்ள வினையார் அ தனமாரும்

இல்லும் இளையோரும் மெல்ல அயலாக
வல் எருமை மாய சமனாரும்

எள்ளி எனது ஆவி கொள்ளை கொளு நாளில்
உய்ய ஒரு நீ பொன் கழல் தாராய்

தொல்லை மறை தேடி இல்லை எனு நாதர்
சொல்லும் உபதேச குருநாதா

துள்ளி விளையாடும் புள்ளி உழை நாண
எள்ளி வனம் மீது உற்று உறைவோனே

வல் அசுரர் மாள நல்ல சுரர் வாழ
வல்லை வடிவேலை தொடுவோனே

வள்ளி படர் சாரல் வள்ளி மலை மேவு
வள்ளி மணவாள பெருமானே .

பத உரை

அல்லி = தாமரை போன்ற . விழியாலும் = கண்ணாலும் . முல்லை
நகையாலும் = முல்லை அரும்பை ஒத்த பல்லாலும் . அல்லல் பட =
துயரம் உறும்படி . ஆசைக் கடல் ஈயும் = காம ஆசைக் கடலைக்
கொடுக்கும் .

அள்ள இனிதாகி = அள்ளலாம் போல் இனிதாக அமைந்து . நள்ளிரவு
போலும் உள்ள = நடு இரவைப் போல் அடர்ந்த இருள் போன்ற
உள்ளமும் . வினையார = (தீய) செய்கைகளையும் உடைய . அத்
தனமாறும் = அந்த நிறைந்த கொங்கைகளை உடைய விலை
மகளிரும் .

இல்லும் = மனைவியும் . இளையோரும் = (தனக்கு வயதில்)
இளையவர்களும் . மெல்ல அயலாக = மெதுவாக வேறாகும் படி . வல்
எறுமை மாயச் சமனாரும் = வலிய எறுமை மீது வரும் மாயம்
வல்ல நமனும் .

எள்ளி எனது ஆவி = இகழ்ந்து என் உயிரை . கொள்ளை கொளு
நாளில் = கொள்ளை அடித்துக் கொண்டு போகும் அந்த நாளில் .
உய்ய (நான்) உய்யுமாறு . நீ ஒரு பொன் கழல் தாராய் = நீ
ஒப்பற்ற (உனது) திருவடியைத் தாராய் .

தொல்லை மறை தேடி = பழைய வேதங்கள் தேடி . இல்லை எனு
நாதர் = காணுதற்கில்லை என்ற சிவபெருமான் . சொல்லும் =
(உன்னிடம் கற்றுச்) சொல்லும் . உபதேசக் குரு நாதா =
உபதேசத்தைச் செய்த குரு நாதனே .

துள்ளி விளையாடும் = துள்ளி விளையாடுகின்ற . புள்ளி உழை நாண =
புள்ளி மாணும் வெட்கப்படும்படி . எள்ளி = இகழ்ந்தவளாகிய வள்ளி
(வாழ்ந்திருந்த) . வனம் மீது உற்று உறைவோனே = வள்ளி மலைக்
காட்டில் நின்று தங்கியவனே .

வல் அசுரர் மாள = வலிமை வாய்ந்த அசுரர்கள் இறக்கவும் . நல்ல
சுரர் வாழ = நல்ல தேவர்கள் வாழவும் . வல்லை = விரைவில் . வடி
வேலைத் தொடுவோனே = கூரிய வேலாயுதத்தைச் செலுத்தியவனே .

வள்ளி படர் சாரலில் = வள்ளிக் கொடி படர்ந்திருந்த மலைப் பக்கம்
கொண்ட . வள்ளி மலை மேவும் = வள்ளி மலையில் வீற்றிருக்கும் .
வள்ளி மணவாளப் பெருமானே = வள்ளியின் மணாளனாகிய
பெருமானே .

சுருக்க உரை

தாமரையை ஒத்த கண்ணும், முல்லை அரும்பை ஒத்த பல்லும், காம
ஆசைக் கடலைத் தருகின்ற கொங்கையையும் , இருண்ட உள்ளமும்
தீய செயலும் உள்ள விலை மாதர்களும், மனைவியும், மக்களும்,
வேறாக நிற்க, நமன் எருமை மீது என் உயிரைக் கொள்ளை
கொண்டு போக வந்த அந்நாளில் நான் உய்யுமாறு உனது
திருவடியைத் தந்து அருளுக .

வேதங்களும் தேடிக் காண ஒண்ணாத சிவபெருமானுக்குப்
பிரணவத்தின் பொருளை உபதேசித்தவனே . புள்ளி மானும்
வெட்கப்பும்படி இகழ்ந்தவளாகிய வள்ளி வாழ்ந்த வள்ளி மலை
காட்டில் நின்று தங்கியவனே . வலிய அசுரர் மாளவும் , நல்ல அமரர்
வாழவும் கூரிய வேலைச் செலுத்தியவரே . வள்ளி மலையில்
வீற்றிருக்கும் வள்ளி மணவாளப் பெருமானே . நான் உய்ய உன்
திருவடியைத் தந்து அருளுக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அல்லி விழியாலும்

(நல்லை நெஞ்சே

அல்லி மாதர் புல்க நின்ற

ஆயிரத் தோளனிடம்) --- பெரிய திருமொழி 1-7-9.

ஆ. மாயச் சமனாரும்

(அண்டிப் பயமுற வென்றிச் சமன்வரும்

அன்றைக் கடியிணை தரவேணும்) --- திருப்புகழ் (வஞ்சித்துடனொரு)

இ. தொல்லை மறை தேடி இல்லை எனு நாதர்

(வேதங்கள் ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே)மாணிக்கவாசகர்

(திருவாசகம்) சிவபுராணம் 34-35.

ஈ. எள்ளி வன மீதுற்று உறைவோனே ...

(வெங்காடும் புனமும் கமழும் கழலே) --- கந்தர் அனுபூதி 44.

(தினையோ டிதணோடு திரிந்தவனே) --- கந்தர் அனுபூதி 40.

தலைப்புச் சொற்கள்

நமன் , நிலையாமை , திருவடி , சிவன் உபதேசம் , வள்ளி , அசுரர் ,
தேவர் , வேல் , வேதம் , விலை மாதர் (அங்கம்) வள்ளி மலை

189

வள்ளிமலை

(வேலூர் காட்பாடி அருகில் உள்ளது .
சச்சிதானந்த சுவாமிகள் ஆசிரமம் உள்ள இடம் .)

தய்யதன தான தய்யதன தான
தய்யதன தான

தனதான

ஐயுமுறு நோயு மையலும் வாவி
னைவருமு பாயப்
அள்ளல்கட வாது துள்ளியதில் மாயு
முள்ளமுமில் வாழ்வைக்
பொய்யுமக லாத மெய்யைவள ராவி
உய்யும்வகை யோகத்
புல்லறிவு பேசி யல்லல்படு வேனை
நல்லஇரு தாளிற்
மெய்யபொழில் நீடு தையலைமு நாலு
செய்யபுய மீதுற்
வெள்ளையிப மேறு வள்ளல்கிளை வாழ
வெள்ளமுது மாவைப்
வையமுழு தாளு மையமயில் வீர
வல்லமுரு காமுத்
வள்ளிபடர் சாரல் வள்ளிமலை மேவு
வள்ளிமண வாள்ப்

பலநூலின்

கருதாசைப்

தணுகாதே

புணர்வாயே

றணைவோனே

பொருதோனே

தமிழ்வேளே

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல் பத உரை

ஐ உறு நோயும் மையலும் அவாவின்
ஐவரும் உபாய பல நூலின்

ஐயும் = கோழையும் . உறு = சேரும் . நோயும் = நோய்களும் .
மையலும் = மோகங்களும் . அவாவின் ஐவரும் = ஆசைகளை

எழுப்பும் ஐம் பொறிகளும் . உபாய = அவைகளின் சூழ்ச்சிகளும் . பல
நூலின் = கலை நூல்கள் பலவும் (அகிய இந்தச்)

அள்ளல் கடவாது துள்ளி அதில் மாயும்
உள்ளமும் இல் வாழ்வை கருது ஆசை

அள்ளல் = சேற்றே . கடவாது = தாண்டாது . துள்ளி அதில் = துள்ளி
அவைகளுக்கு உள்ளேயே விழுந்து . மாயும் = இறந்து போகின்ற .
உள்ளமும் = மனமும் . இல் வாழ்வை = இல்லற வாழ்க்கையையே .
கருதா ஆசை = எண்ணுகின்ற ஆசையும் .

பொய்யும் அகலாத மெய்யை வளர் ஆவி
உய்யும் வகை யோகத்து அணுகாதே

பொய்யும் அகலாத = பொய்யும் நீங்காத .
மெய்யை = இந்த உடலை .
வளர் ஆவி = வளர்க்கின்ற உயிர் .
உய்யும் வகை = பிழைக்கும் படியான .
யோகத்து = நல்ல யோக வழிகளை .
அணுகாதே = (நான்) அணுகாமல் .

புல் அறிவு பேசி அல்லல் படுவேனை
நல் இரு தாளில் புணர்வாயே

புல் = இழிவான .
அறிவு பேசி = இழிவான அறிவுப் பேசுக்களைப் பேசி .
அல்லல் படுவேனை = துன்பப்படுகின்ற என்னை .
நல் இரு தாளில் = நன்மை பயக்கும் உனது இரண்டு
திருவடிகளில் .
புணர்வாயே = சேர்ப்பாயாக .

மெய்ய பொழில் நீடு தையலை மு நாலு
செய்ய புய மீது உற்று அணைவோனே

மெய்ய = மெய்யனே . பொழில் = சோலையில் .

நீடு = நீண்ட நேரம் . தையலை = பெண்ணாகிய வள்ளியை .
 மு நாலு = பன்னிரண்டு . செய்ய = சிவந்த .
 புயம் மீது = தோள்களில் .
 உற்று அணைவோனே = பொருந்த அணைப்பவனே .

வெள்ளை இபம் ஏறு வள்ளல் கிளை வாழ
 வெள்ளம் முது மாவை பொருதோனே

வெள்ளை இபம் ஏறும் = வெள்ளை யானையாகிய ஐராவதம் மீது ஏறும் .

வள்ளல் = இந்திரனின் .
 கிளை = சுற்றத்தாராகிய தேவர்கள் .
 வாழ = செழிக்கவும் .
 வெள்ளம் = கடலில் .
 முது மாவை = முதுமை உற்ற மாமரமாய் நின்ற தூரனுடன் .
 பொருதோனே = போர் புரிந்தவனே .

வையம் முழுது ஆளும் ஐய மயில் வீர
 வல்ல முருகா முத்தமிழ் வேளே

வையம் முழுது ஆளும் ஐய = உலகு முழுமையும் ஆளும் ஐயனே . மயில் வீர = மயில் வீரனே .
 வல்ல முருகா = திருவல்லம் என்னும் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் முருகனே .
 முத்தமிழ் வேளே = முத்தமிழ்த் தலைவனே .

வள்ளி படர் சாரல் வள்ளி மலை மேவு
 வள்ளி மணவாள பெருமானே .

வள்ளி படர் = வள்ளிக் கிழங்கின் கொடி படர்கின்ற .
 சாரல் = மலைச் சாரல் உள்ள .
 வள்ளி மலை மேவும் = வள்ளி மலையில் வீற்றிருக்கும் .

வள்ளி மணவாளப் பெருமானே = வள்ளியின் மணவாளப்
பெருமானே .

சுருக்க உரை

ஐம்பூதங்கள் , நோய்கள் , மோகங்கள் , கலை நூல்கள் ஆகிய சேற்றில்
புதையுண்டு , அவற்றைத் தாண்டாமல் உள்ளேயே விழுந்து மடியும்
உள்ளமும் , இல் வாழ்க்கையையே எண்ணும் ஆசையும் கொண்ட
இந்த உடலைப் பேணாமல் , நல்ல யோக வழிகளை அணுகாமல் ,
இழிவான பேச்சுகளைப் பேசித் துன்பம் உறும் என்னை உன்
திருவடிகளில் சேர்ப்பாயாக .

வள்ளியைப் புணரும் சிவந்த பன்னிரு கரங்களை உடையவரே .
இந்திரனும் , தேவர்களும் வாழ, மாமரமாக நின்ற சூரனுடன் போர்
செய்தவனே . வல்லத்தில் உறையும் முருகோனே . வள்ளி மணாவளப்
பெருமானே . உன் இரு திருத் தாளில் என்னைச் சேர்ப்பாயாக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. ஐ = கோழை .

(ஐ யினால் மிடறு அடைப்புண்டு ஆக்கைவிட்டு

ஆவியார் போவதுமே அகத்தார் கூடி)--- திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை
6-61-7.

தலைப்புச் சொற்கள்

ஐம்பூதங்கள் பிணி மண் , பெண் ஆசை நிலையாமை யோகம் திருவடி வள்ளி
இந்திரன் தேவர் அசுரர் தமிழ் மயில் வள்ளிமலை

190

வள்ளி மலை

தனதன தனதன தனதன தனதன
தய்யத் தனாத்த

தனதான

ககனமு மநிலமு மணல்புனல் நிலமமை

கள்ளப் புலாற்கி

ருமிவீடு

கனலெழ மொழிதரு சினமென மதமிகு

கள்ளைத் ததோற்பை

சுமவாதே

யுகஇறு திகளிலு மிறுதியி லொருபொருள்

உள்ளக்க ணோக்கு

மறிவூறி

ஒளிதிக முருவுரு வெனுமறை யிறுதியி

லுள்ளத் தைநோக்க

அருள்வாயே

ம்ருகமத பரிமள விகசித நளினநள்

வெள்ளைப் பிராட்டி

இறைகாணா

விடதர குடிலச டிலமிசை வெகுமுக

வெள்ளத் தையேற்ற

பதிவாழ்வே

வகுளமு முகுளித வழைகளு மலிபுன

வள்ளிக் குலாத்தி

கிரிவாமும்

வனசரர் மரபினில் வருமொரு மரகத

வள்ளிக் குவாய்த்த

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

ககனமும் அநிலமும் அனல் புனல் நிலம் அமை

கள்ள புலால் கிருமி வீடு

கனல் எழ மொழி தரு சினம் என மதம் மிகு

கள் வைத்த தோல் பை சுமவாதே

யுக இறுதிகளிலும் இறுதி இல் ஒரு பொருள்

உள்ள கண் நோக்கும் அறிவு ஊறி

ஒளி திகழ் அரு உரு எனும் மறை இறுதியில்

உள்ள அத்தை நோக்க அருள்வாயே

ம்ருகமத பரிமள விகசித நளின நள்
வெள்ளை பிராட்டி இறை காணா

விட தர குடில சடில மிசை வெகு முக
வெள்ளத்தை ஏற்ற பதி வாழ்வே

வகுளமும் முகுளித வழைகளும் மலி புன
வள்ளி குல திகிரி வாழும்

வனசரர் மரபினில் வரும் ஒரு மரகத
வள்ளிக்கு வாய்த்த பெருமாளே .

பத உரை

ககனமும் = ஆகாசமும் . அநிலமும் = காற்றும் . அனல் = தீயும் .
புனல் = நீரும் . நிலம் அமை = மண்ணும் ஆகிய ஐந்து பூதங்களால்
ஆனதும் . கள்ள = கள்ளத்துக் இடமானதும் . புலால் = மாமிசமும் .
கிருமி = புழுக்களும் உள்ள . வீடு = வீடாகிய உடலை .

கனல் எழ = தீ எழுவது போல . மொழி தரு = பேச்சுக்கள்
பிறக்கின்ற . சினம் என = கோபம் என்கின்ற . மதம் மிகு = ஆணவம்
மிகுந்த . கள் வைத்த = களவுத் தனம் உள்ள . தோல் பை = தோல்
பையாகிய உடலை . சுமவாதே = நான் சுமக்காமல் .

யுக இறுதிகளிலும் = யோகங்கள் அழிந்து போகும் பிரளய
காலத்திலும் . இறுதி இல் = முடிவில்லாத . ஒரு பொருள் = ஒப்பற்ற
அந்த பேரின்பத்தை . உள்ளக் கண் நோக்கு = உள்ளத்தில் கண்டு
அறியும் . அறிவு ஊறி = ஞானம் பெருகி எழ .

ஒளி திகழ் = ஒளி வீசுகின்றது என்றும் . அரு உரு எனும் =
அருவமானது , உருவமானது என்றும் . மறை இறுதியில் =

வேதங்களின் முடிவில் நிற்பதாய் . உள்ள அத்தை = என்றும்
அழியாமல் நிற்கும் அந்தப் பொருளை . நோக்க அருள்வாயே = நான்
காண அருள் புரிவாயாக .

ம்ருகமத = கஸ்தூரியின் . பரிமள = வாசனை வீசும் . விகசித =
மலர்ந்த . நளின = தாமரையின் . நள் = நடுவில் வீற்றிருக்கும் .
வெள்ளைப் பிராட்டி = வெள்ளை நிறமுடைய சரசுவதியின் . இறை
காணா = தலைவனான பிரமன் காண முடியாத .

விடதர = நஞ்சைக் கண்டத்தில் தரித்தவரும் . குடில = வளைந்த .
சடிலமிசை = சடா பாரத்தின் மீது . வெகு முக = பல முகங்களை
உடைய . வெள்ளத்தை ஏற்ற = கங்கையை ஏற்ற . பதி வாழ்வே =
தலைவனான சிவபெருமானுடைய செல்வமே .

வகுளமும் = மகிழ மரமும் . முகுளித = அரும்புகள் விடும் .
வழைகளும் = சுர புன்னைகளும் . மலி = நிறைந்த . புன = தினைப்
புனம் உள்ள . வள்ளிக் குலத் திகிரி = சிறந்த வள்ளி மலையில்
வாழும் .

வனசரர் = வேடர் . மரபினில் வரும் = மரபில் தோன்றி வளர்ந்த .
ஒரு மரகத = ஒப்பற்ற பச்சை நிறமுள்ள . வள்ளிக்கு வாய்த்த
பெருமானே = வள்ளி நாயகியின் தலைவரே .

சுருக்க உரை

பஞ்ச பூதங்களால் ஆனதும் , வஞ்சகமும் , மாமிசமும் , கிருமிகளும்
நிறைந்த வீடு போல் அமைந்ததும் , கோபம் மிக்க மொழிகளைப்
பேசும் ஆணவம் நிறைந்ததும் ஆகிய தோல் பையான இந்த உடலை
நான் இனிமேல் சுமக்காதபடி என் பிறப்பை ஒழித்து அருளுக .

ஒளி விளங்குவது என்றும் , அருவமானது என்றும் , உருவமானது
என்றும் , வேத முடிவில் நிற்பது என்றும் சொல்லப்படும் ஊழிக்

காலத்திலும் அழியாத அந்தப் பொருளை நான் காண அருள்வாயாக .
 நறுமணம் வீசும் தாமரையின் நடுவில் உள்ள சரசுவதியின்
 கணவனான பிரமன் காண முடியாத சிவபெருமானின் செல்வமே .
 பல விதமான மலர்களும் தினைப்புனமும் நிறைந்த வள்ளி
 மலையில்வேடர் குலத்தில் தோன்றிய வள்ளியின் கணவரே .
 அருவாகவும் உருவாகவும் , பிரளய முடிவில் நிற்கும் அழியாத பரம்
 பொருளை நன் காணும் வண்ணம் அருள்வாயாக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இது சொல் வளம் நிறைந்த பாடல் . ஒவ்வொரு அடியிலும் இறுதியில் உள்ள
 பாகத்தை எடுத்து அமைத்தால் பிறிதொரு பாடல் உண்டாவதை
 வசு .செங்கல்வராயன் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டி இருக்கிறார்
 . (கள்ளப் புலாற்கி ருமிவீடு - கள் வைத்த தோற்பை சுமவாதே -
 உள்ளக் கணோக்கு மறிவு >றி- உள்ளத்தை நோக்க அருள்வாயே
 வெள்ளைப் பிராட்டி யிறைகாணா - வெள்ளத்தை யேற்ற பதிவாழ்வே
 வள்ளிக் குலாத்தி கிரி வாழும் - வள்ளிக்கு வாய்த்த பெருவாழ்வே).

ஆ. வெகுமுக வெள்ளத்தை ஏற்ற

(கயல் பாயக் கடுங் கலுழிக் கங்கை நங்கை
 ஆயிரம் ஆம் முகத்தினொடு வானில் தோன்றும்
 புனல்பாயச் சடை விரித்த பொற்புத் தோன்றும்) --- திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்
 திருமுறை 6-18-5.

இ. வள்ளி மலை

சுவாமிகள் இருந்த ஆஸ்ரமம் மலை உச்சியில் உள்ளது .

தலைப்புச் சொற்கள்

மெய்ப் பொருள் தத்துவம் உடல் நிலையாமை அருள் சரசுவதி பிரமன் சிவன்
 கங்கை ஞானம் வள்ளி சொல் வளம் வள்ளிமலை

191

வள்ளி மலை

(வேலூர் காட்பாடி அருகில் உள்ளது .
ஸ்ரீ சச்சிதானந்த சுவாமிகள் ஆஸ்ரம் உள்ளது)

தனதாத்த தய்ய தனதாத்த தய்ய
தனதாத்த தய்ய

தனதான

குடிவாழ்க்கை யன்னை மனையாட்டி பிள்ளை
குயில்போற்ப்ர சன்ன
குலம்வாய்த்த நல்ல தனம்வாய்த்த தென்ன
குருவார்த்தை தன்னை
இடநாட்கல் வெய்ய நமனீட்டி தொய்ய
இடர்கூட்ட இன்னல்
இடுகாட்டி லென்னை எரியூட்டு முன்னு
னிருதாட்கள் தம்மை
வடநாட்டில் வெள்ளி மலைகாத்து புள்ளி
மயில்மேற்றி கழ்ந்த
வடிவாட்டி வள்ளி அடிபோற்றி வள்ளி
மலைகாத்த நல்ல
அடிநாட்கள் செய்த பிழைநீக்கி யென்னை
யருள்போற்றும் வண்மை
அடிபோற்றி யல்லி முடிசூட்ட வல்ல
அடியார்க்கு நல்ல

மொழியார்கள்

யுணராதே

கொடுபோகி

யுணர்வேனோ

குமரேசா

மணவாளா

தரும்வாழ்வே

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

குடி வாழ்க்கை அன்னை மனையாட்டி பிள்ளை
குயில் போல் ப்ரசன்ன மொழியார்கள்
குலம் வாய்த்த நல்ல தனம் வாய்த்தது என்ன
குரு வார்த்தை தன்னை உணராதே
இட நாட்கள் வெய்ய நமன் நீட்டி தொய்ய

இடர் கூட்ட இன்னல் கொடு போகி

இடு காட்டில் என்னை எரி ஊட்டும் முன் உன்
இரு தாட்கள் தம்மை உணர்வேனோ

வட நாட்டில் வெள்ளி மலை காத்து புள்ளி
மயில் மேல் திகழ்ந்த குமரேசா

வடிவாட்டி வள்ளி அடி போற்றி வள்ளி
மலை காத்த நல்ல மணவாளா

அடி நாட்கள் செய்த பிழை நீக்கி என்னை
அருள் போற்றும் வண்மை தரும் வாழ்வே

அடி போற்றி அல்லி முடி சூட்ட வல்ல
அடியார்க்கு நல்ல பெருமாளே .

பத உரை

குடி வாழ்க்கை = இல்லற வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட . அன்னை = தாய் .
மனையாட்டி = மனைவி . பிள்ளை = பிள்ளை . குயில் போல் =
குயிலைப் போல . ப்ரசன்ன மொழியார்கள் = பேசி எதிர்ப்படும்
பெண்கள் .

குலம் வாய்த்த = (மேன்மையான) குலம் கிடைத்துள்ள . நல்ல தனம்
வாய்த்தது = நல்ல செல்வம் (இவை எல்லாம் நமக்குக் கிடைத்து
உள்ளது) . என்ன = என்று (ஆணவம் கொண்டு) . குரு வார்த்தை
தன்னை = குருவின் உபதேச மொழிகளை . உணராதே = உணர்ந்து
அறியாமல் .

இட நாட்கள் = நாட்களைக் கழிக்க . வெய்ய = கொடுமையான . நமன்
நீட்டி = நமன் நெருங்கி . தொய்ய = சோர்ந்து போகும்படி . இடர்

கூட்ட = துன்பத்தைத் தர. இன்னல் கொடு போகி = துயரத்துடன்
கொண்டு போய்.

இடு காட்டில் என்னை = சுடு காட்டில் என் உடலை. எரி ஊட்டு
முன் = எரிப்பதற்கு முன்னர். உன் இரு தாட்கள் தம்மை =
உன்னுடைய இரண்டு திருவடிகளை. உணர்வேனோ = உணர்ந்து
அறிய மாட்டேனோ?

வட நாட்டில் = வடக்கே உள்ள. வெள்ளி மலை காத்து = வெள்ளி
மலையாகிய கயிலாயத்தைக் காத்து.
புள்ளி மயில் மேல் = புள்ளி மயிலின் மீது.
திகழ் குமரேசா = விளங்கும் குமரேசனே.

வடிவாட்டி = அழகு நிறைந்த. வள்ளி அடி போற்றி = வள்ளியின்
திருவடியைத் துதித்து. வள்ளி மலை காத்த = வள்ளி மலையில்
வேளைக்காரனாகக் காத்து நின்ற. நல்ல மணவாளா = நல்ல
கணவனே.

அடி நாட்கள் = முன் நாட்களில். செய்த = (நான்) செய்த. பிழை
நீக்கி = பிழைகளைப் பொறுத்து. என்னை அருள் போற்றும் = எனக்கு
உனது திருவருளைப் போற்றும். வண்மை = வளப்பமான குணத்தை.
தரும் வாழ்வே = தருகின்ற செல்வமே.

அடி போற்றி = உனது திருவடியைப் போற்றி. அல்லி = தாமரை
மலரை. முடி சூட்டி = உனது தலையில் சூட்ட வல்ல. அடியார்க்கு
நல்ல பெருமானே = அடியவர்களுக்கு நல்ல பெருமானே.

சுருக்க உரை

இல்லற வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட தாய், மனைவி, பிள்ளை, பெண்கள்
முதலியவைகளும் பெருஞ் செல்வமும் தமக்கு உள்ளன என்று

ஆணவம் கொண்டு, குருவின் உபதேசங்களை உணராமல் ,
காலத்தைக் கழித்து, கடைசியாக நமன் நெருங்கித் துன்பம் தர,
சுடுகாட்டில உடலைக் கொண்டு போய் எரிக்கும் போது, உன் இரு
திருவடிகளை உணர மாட்டேனோ?

கயிலாய மலையைக் காத்து மயில் மேல் திகழும் குமரேசா .
வள்ளி மலையில் வள்ளி நாயகியைப் போற்றித் துதித்த நல்ல
மணவாளனே . முன் நான் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்து, உனது
திருவடியைப் போற்றும் வண்மையை எனக்கு அருள் செய்த
செல்வமே . உன் அடிகளில் மலர்களைச் சூட்ட வல்ல
அடியார்களுக்கு நல்ல பெருமானே . உன் தாட்களை நான்
உணர்வேனோ ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அடியார்க்கு நல்ல பெருமானே

(கண் உளார் கருவூருள் ஆன்நிலை

அண்ணலார் அடியார்க்கு நல்லரே) ... சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 2-28-3.

(அடியார்க்கு நல்ல பெருமாள் அவணர் குலமடங்க ..) . கந்தர் அலங்காரம் 33.

தலைப்புச் சொற்கள்

இல்லறம் நிலையாமை நமன் திருவடி வள்ளி தமிழன் அடியார்கள் வள்ளி மலை

192

வள்ளி மலை

தனதந்த தந்தனந் தனதந்த தந்தனந்
தனதந்த தந்தனந் தனதான

சிரமங்க மங்கைகண் செவிவஞ்ச நெஞ்சுசெஞ்	
சலமென்பு திண்பொருந்	திடுமாயம்
சிலதுன்ப மின்பமொன் றிறவந்து பின்புசெந்	
தழலின்கண் வெந்துசிந்	திடஆவி
விரைவின்க ணந்தகன் பொரவந்த தென்றுவெந்	
துயர்கொண்ட லைந்துலைந்	தழியாமுன்
வினையொன்று மின்றிநன் றியலொன்றி நின்பதம்	

வினவென்று அன்புதந்	தருள்வாயே
அரவின்கண் முன்துயின் றருள்கொண்ட லண்டர்கள்	
டமரஞ்ச மண்டிவந்	திடுதூரன்
அகலம்பி ளந்தணைந் தகிலம்ப ரந்திரங்	
கிடஅன்று டன்றுகொன்	றிடும்வேலா
மரைவெங்க யம்பொருந் திடவண்டி னங்குவிந்	
திசையொன்ற மந்திசந்	துடனாடும்
வரையின்கண் வந்துவண் குறமங்கை பங்கயம்	
வரநின்று கும்பிடும்	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

சிரம் அங்கம் அம் கை கண் செவி வஞ்ச நெஞ்ச செம்
சலம் என்பு திண் பொருந்திடு மாயம்

சில துன்பம் இன்பம் ஒன்றி இற வந்து பின்பு செம்
தழலின் கண் வெந்து சிந்திட ஆவி

விரைவில் கண் அந்தகன் பொர வந்தது என்று வெம்
துயர் கொண்டு அலைந்து அழியா முன்

வினை ஒன்றும் இன்றி நன்று இயல் ஒன்றி நின் பதம்
வினவ என்று அன்பு தந்து அருள்வாயே

அரவின் கண் முன் துயின்று அருள் கொண்டல் அண்டர்கண்டு
அமர் அஞ்ச மண்டி வந்திடு தூரன்

அகலம் பிளந்து அணைந்து அகிலம் பரந்து
இரங்கிட அன்று உடன்று கொன்றிடும் வேலா

மரை வெம் கயம் பொருந்திட வண்டு இனம் குவிந்து
இசை ஒன்ற மந்தி சந்துடன் ஆடும்

வரையின் கண் வந்து வண் குற மங்கை பங்கயம்
வர நின்று கும்பிடும் பெருமானே .

பத உரை

சிரம் அங்கம் = தலை என்னும் உறுப்பு . அம் கை = அழகிய கை .
கண் செவி = கண், காது . வஞ்ச நெஞ்சு = வஞ்சகத்துக்கு இடமான
மனம் . செம் சலம் = இரத்தம் . என்பு = எலும்பு . திண் பொருந்திடு =
இவை நன்றாகப் பொருந்தியுள்ள . மாயம் = மாயமான உடல் .

சில துன்பம் இன்பம் ஒன்றி = சில துயரங்களும் இன்பங்களும்
பொருந்தி . இற வந்து பின்பு = இறப்பு வந்த சேர்ந்த பின்னர் . செம்
தழுவின் கண் = செவ்விய நெருப்பில் . வெந்து = வெந்து . ஆவி
சிந்திட = உயிர் பிரிதல் உறும்படி .

விரைவின் கண் = சீக்கிரத்தில் . அந்தகன் = நமன் . பொர வந்தது
என்று = போரிட வந்து விட்டான் என்று . வெம் துயர் கொண்டு =
மிக்க துயரமுற்று . அலைந்து அழியா முன் = நிலை குலைந்து
அழிவதற்கு முன்பாக .

வினை ஒன்றும் இன்றி = வினை யாவும் தொலைந்து . நன்று இயல்
ஒன்றி = நல்ல செய்கைகளே பொருந்தி . நின் பதம் = உனது
திருவடியை . வினவ என்று = ஆய்ந்தறிய வேண்டும் என்கின்ற .
அன்பு தந்து அருள்வாயே = அன்பை எனக்குத் தந்து அருள்
புரிவாயாக .

அரவின் கண் = (ஆதிசேடனாகிய) பாம்பின் மேல் . முன் = முன்பு .
துயின்று அருள் = அறி துயில் கொண்டு (உயிர்களை) அருள்
பாலிக்கும் .

கொண்டல் = மேக நிறத்தினனாகிய திருமாலும் . அண்டர் =
தேவர்களும் . கண்டு = பார்த்து . அமர் அஞ்சு = போருக்கு அஞ்சும்படி .
மண்டி வந்திடு
சூரன் = நெருங்கி வந்த சூரனுடைய .

அகலம் பிளந்து = மார்பைப் பிளந்து . அணைந்து = பொருந்திய .
அகிலம் பரந்து இரங்கிட = உலகில் (எல்லா இடங்களிலும் அவன்
விழும் ஒலி) பரந்து ஒலிக்க . அன்று = அன்று . உடன்று = கோபித்து .
கொன்றிடும் வேலா = (அவனைக்) கொன்ற வேலனே .

மரை = தாமரை . வெம் கயம் பொருந்திட = விரும்பத் தக்க
குளங்களில் பொருந்த . வண்டினம் குவிந்து = வண்டின் கூட்டங்கள்
கும்புகூடி . இசை ஒன்ற = இசை ஒலிக்க . மந்தி = குரங்குகள் .
சந்துடன் ஆடும் = சந்தன மரங்களுடன் விளையாடும் .

வரையின் கண் வந்து = (வள்ளி) மலைக்கு வந்து . வண் =
வளப்பமுள்ள . குற மங்கை = வள்ளியின் . பங்கயம் வர = பாத
தாமரை வரக் கண்டு . நின்று = நின்று . கும்பிடும் பெருமாளே =
(அவளைக்) கும்பிட்ட பெருமாளே .

சுருக்க உரை

தலை , அழகிய கை, கண், காது, வஞ்சக மனம், இரத்தம், எலும்பு
இவை நன்றாகப் பொருந்திய உடல், சில துன்பம், இன்பத்துடன்
பொருந்தி, முடிவில் இறப்பு வந்த உடன், நெருப்பில் வெந்து ஆவி
பிரியும்படி, நமன் வந்து விட்டான் என்று துயருற்று, நிலை
குலைந்து நான் அழிவதற்கு முன், என் வினைகள் யாவும்
தொலைந்து, நல்ல செய்கைகளையே செய்து, உனது திருவடியை
ஆராய்ந்து அறிய எனக்கு அருள் புரிவாயாக .

ஆதிசேடன் மேல் அறி துயில் செய்யும் மேக நிறத் திருமாலும்,
தேவர்களும், போருக்கு அஞ்சும்படி, நெருங்கி வந்த சூரனுடைய
மார்பைப் பிளந்து, அவன் விழும் ஒலி எங்கும் பரந்து ஒலிக்க
வேலைச் செலுத்தியவனே . தாமரைக் குளங்களும், வண்டுகளின்
இசையும், குரங்குகள் விளையாட்டும் பொருந்திய வள்ளி
மலைக்கு வந்து, அங்கு வள்ளியைக் கண்டு அவளுடைய
பாதங்களைக் கும்பிடும் பெருமாளே . உன் திருவடியைத் தந்து
அருளுக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. செம் சலம் = சிவந்த இரத்தம் . ஒன்றிற = ஒன்றி இற . சந்து =
சந்தன மரம் .

ஆ. மந்தி சந்துடன் ஆடும்

(செண்ப காடவி யினுமித ணிலுமுயர்

சந்த னாடவி யினுமுறை குறமகள் ...)... திருப்புகழ் (கொந்துவார்குரல்).

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை இறப்பு நமன் வினை நெறி திருவடி திருமால் தேவர் தூரன் வேல் வள்ளி
பணிதல் வள்ளிமலை

193

வள்ளியூர்

தய்ய தானன தனதான தய்ய தானன தனதான

அல்லில் நேருமி

அல்ல தாகிய

கல்லி னேரஅ

கையு நானுமு

சொல்லி நேர்படு

தொய்ய ஓர்கெட

வல்லி மாரிரு

வள்ளி யூருறை

னதுதானும்

உடல்மாயை

வழிதோறுங்

லையலாமோ

முதுதூரர்

விடும்வேலா

புறமாக

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

அல்லில் நேரு மின் அது தானும்

அல்லதாகிய உடல் மாயை

கல்லில் நேர் அ வழி தோறும்

கையும் நானும் உலையலாமோ

சொல்லி நேர் படு முது தூரர்

தொய்ய ஊர் கெட விடும் வேலா

வல்லிமார் இரு புறமாக

வள்ளியூர் உறை பெருமானே .

பத உரை

Commentary and Explanation provided by Dr. C.R. Krishnamurti

Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada,

Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

அல்லில் நேர் = இரவில் காணப்படும் . மின் = மின்னல் . அது தானும்
 = அந்த நேரம் கூட நிலைக்காத . அல் அதாகிய = துன்பம் மிகுந்த .
 உடல் மாயை = உடல் ஒரு மாயையாகும் .

கல்லில் நேர் = கல்லுக்கு ஒப்பான . அ வழி தோறும் = அந்த மாய
 வாழ்க்கை வழி எல்லாம் . கையும் = என் ஒழுக்க நிலையும் . நானும்
 = நைந்து வருந்துகின்ற நானும் . உலையலாமோ = நிலை
 குலையலாமோ ?

சொல்லி = தம் வீரங்களைச் சொல்லி . நேர் படு = சொல்லிக்
 கொண்டு எதிர்த்து வந்த . முது தூரர் = பெரிய தூரர்கள் . தொய்ய =
 சோர்வு அடைய . ஊர் கெட = (அவர்களுடைய) ஊர் பாழ்படவும் .
 விடும் வேலா = செலுத்திய வேலனே .

வல்லிமார் இருபுறமாக = வல்லிக் கொடி ஒத்த மாதர் இருவர்கள்
 (வள்ளி, தெய்வ யானை) இரு பக்கத்திலும் இருக்கும் . வள்ளியூரில் =
 வள்ளி ஊரில் . உறை பெருமானே = வீற்றிருக்கும் பெருமானே .

சுருக்க உரை

மின்னலைப் போல் நிலையில்லாத துன்பத்துக்கு இடமான உடல்
 ஒரு மாயை . கல்லுக்கு ஒப்பான அந்த மாய வாழ்க்கையை ஒட்டி
 என் ஒழுக்க நிலையும் நானும் அழியலாமா . தங்கள் வீரங்களைச்
 சொல்லித் திரியும் பெரிய தூரர்கள் அழியவும் , அவர்கள் ஊர்
 பாழ்படவும் வேலைச் செலுத்தியவனே . கொடி போன்ற வள்ளி ,
 தெய்வ யானை ஆகிய இரண்டு மாதர்களும் பக்கத்தில் இருக்கும்படி
 வள்ளியூரில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே . நான் நிலையில்லாத
 வாழ்க்கையில் நிலை குலையலாமோ ?

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை , தூரர் , வேல் , வள்ளி , தேவசேனை , வேல் , சிறிய வள்ளியூர் ,

194

விநாயகமலை (பிள்ளையார்பட்டி)

தனதன தானா தனாதன தனதன தானா தனாதன
தனதன தானா தனாதன தனதான

சரவண ஜாதா நமோநம கருணைய தீதா நமோநம
சததள பாதா நமோநம அபிராம
தருணக தீரா நமோநம நிருபமர் வீரா நமோநம
சமதள ஹரா நமோநம ஜகதீச
பரம சொரூபா நமோநம சுரர்பதி பூபா நமோநம
பரிமள நீபா நமோநம உமைகாளி
பகவதி பாலா நமோநம இகபர மூலா நமோநம
பவுருஷ சீலா நமோநம அருள்தாராய்
இரவியு மாகாச பூமகியும் விரவிய தூளேற வானவ
ரெவர்களு மீடேற ஏழ்கடல் முறையோவென்
நிடர்பட மாமேரு பூதர மிடிபட வேதா நிசாசர
ரிகல்கெட மாவேக நீடயில் விடுவோனே
மரகத ஆகார ஆயனு மிரணிய ஆகார வேதனும்
வசுவெனு மாகார ஈசனு மடிபேண
மயிலுறை வாழ்வே விநாயக மலையுறை வேலா மகீதர
வனசர ராதார மாகிய பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

சரவண ஜாதா நமோநம கருணைய தீதா நமோநம
சத தள பாதா நமோநம அபிராம

தருண கதீரா நமோநம நிருப அமர் வீரா நமோநம
சம(ம்) தள ஹரா நமோநம ஜகதீச

பரம சொரூபா நமோநம சுரர் பதி பூபா நமோநம
பரிமள நீபா நமோநம உமை காளி

பகவதி பாலா நமோநம இக பர மூலா நமோநம
பவுருஷ சீலா நமோநம அருள் தாராய்

இரவியும் ஆகாச பூமியும் விரவிய தூள் ஏற வானவர்

எவர்களும் ஈடோற ஏழ் கடல் முறையோ என்று

இடர் பட மா மேரு பூதரம் இடிபடவே தான் நிசாசரர்
இகல் கெட மா வேக நீடு அயில் விடுவோனே

மரகத ஆகார ஆயனும் இரணிய ஆகார வேதனும்
வச எனும் ஆகார ஈசனும் அடி பேண

மயில் உறை வாழ்வே விநாயக மலை உறை வேலா மகீதர
வனசரர் ஆதாரமாகிய பெருமானே .

பத உரை

சரவண ஜாதா = சரவண மடுவில் தோன்றியவனே . நமோ நம =
உன்னை வணங்குகிறேன் , வணங்குகிறேன் . கருணைய தீதா =
கருணை மேம்பட்டவனே . நமோ நம =---- . சத தள = நூற்றிதழ்த்
தாமரை போன்ற . பாதா = திருவடியை உடையவனே .
நமோ நம =---- . அபிராம = அழகனே .

தருண கதீரா = இளமை விளங்கும் கதிர் ஒளியை உடையவனே .
நமோ நம =---- . நிருப = அரசனே . அமர் வீரா = போர் வீரனே . நமோ
நம =---- , ஜகதீச = உலகத்துக்கு ஈசனே .

பரம சொரூபா = பரம் பொருள் வடிவினனே . நமோ நம =
---- . சுரர் பதி பூபா = தேவர்களுக்கு எல்லாம் தலைவனாகிய
இந்திரனுக்கும் அரசனே . நமோ நம =---- . பரிமள நீபா = நறு மணம்
வீசும் கடப்ப மலர் அணிந்தவனே . நமோ நம =---- . உமை காளி =
உமைகாளி .

பகவதி பாலா = பகவதி எனப்படும் பார்வதியின் குமரனே .
நமோ நம = ---- . இக பர மூலா = இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் மூல
காரணனே . நமோ நம =---- . பவுருஷ சீலா = ஆண்மை நிறைந்த
பரிசுத்தனே . நமோ நம = ---- .
அருள் தாராய் = அருள் புரிவாயாக .

இரவியும் = தூரியனும் . ஆகாச பூமியும் = விண்ணும் மண்ணும் .
 விரவிய = கலக்கும்படி . தூள் ஏற = தூசி ஏறி நிறைய . வானவர்
 எவர்களும் = தேவர்கள் யாவரும் . ஈடேற = ஈடேற . ஏழ் கடல் =
 ஏழு கடல்களும் . முறையோ என்று = (தூர் மாவைப் பிளக்க வந்த
 வேலின் வெப்பத்தைத் தாளாமல்) முறையோ என்று .

இடர் பட = வேதனைப்பட . மாமேரு பூதரம் இடிபடவே தான் =
 பெரிய மேரு மலை பொடிபடவும் . நிசாகரர் = அசுரர்களின் . இகல்
 கெட = வலிமை கெட . மா வேக = மிக்க வேகமுள்ள . நீடு அயில் =
 நெடிய வேலை . விடுவோனே = செலுத்தியவனே .

மரகத ஆகார = பச்சை நிற உருவம் உள்ள . ஆயனும் =
 (இடையனாகிய) திருமாலும் . இரணிய ஆகார = பொன் நிறம் உள்ள .
 வேதனும் = பிரமனும் . வசு எனும் ஆகார
 ஈசனும் = நெருப்பு உருவம் உள்ள ஈசனும் . அடிபேண = உனது
 திருவடியை விரும்பிப் போற்ற .

மயில் உறை வாழ்வே = மயிலில் வீற்றிருக்கும் வாழ்வே . விநாயக
 மலை உறை = விநாயக மலையில் வீற்றிருக்கும் . வேலா =
 வேலனே . மகீதர = மலைகளுக்கு உரியவனே . வனசரர் =
 வேடர்களுக்கு . ஆதாரமாகிய பெருமானே = பற்றுக் கோடாக
 விளங்கும் பெருமானே .

சுருக்க உரை

சரவண பவனே , கருணை மேம்பட்டவனே , தாமரைப் பாதா , அழகா ,
 இளங் கதிர் ஒளியை உடையவனே , ஒப்பிலா வீரனே , போர் வீரனே ,
 பரம சொரூபா , தேவர்களுக்கு அரசே , கடப்ப மாலை அணிந்தவனே .

உன்னை வணங்குகிறேன் . வணங்குகிறேன் . உமை , காளி , பகவதி
 எனப்படும் பார்வதியின் குழந்தையே . இம்மைக்கும் மறுமைக்கும்
 மூல காரணனே , உன்னை வணங்குகிறேன் . எனக்கு அருள்
 புரிவாயாக .

தூரியனும் , விண்ணும் , மண்ணும் தூள் ஏற , தேவர்கள் ஈடேற , ஏழு கடலும் வெப்பத்தைத் தாங்க முடியாமல் முறையிட , மேரு மலை பொடிபட , வேகமுள்ள வேலைச் செலுத்தியவனே . திருமாலும் , பிரமனும் , ஈசனும் உனது திருவடியை விரும்பிப் போற்ற மயிலின் மீது விநாயக மலையில் வீற்றிருப்பவனே . வேடர்களுக்கு ஆதாரமாக விளங்கும் பெருமானே . எனக்கு அருள் புரிவாயாக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மரகத ஆகார ஆயனும்

ஆகாரம் = உருவம் . திருமால் = பச்சை நிறம் .

(மரகத நாராயணன் மருமக)... திருப்புகழ் (விடுமதவேள்) .

பிரமன் = பொன்னிறம் .

(பொன் நிற நான்முகன் ...)... சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 3.7.9.

ஈசன் நெருப்பு உருவம் .

(ஆதியினொடு அந்தம் அறியாத அழல் மேனியவன்)... சம்பந்தர்

தேவாரத் திருமுறை 3.80.9.

தலைப்புச் சொற்கள்

துதி அருள் வேல் அசுரர் திருமால் பிரமன் சிவன் வேடர் மயில் விநாயகமலை

குகழீ ரசபதி அவர்களின் விளக்க உரை

மருளும் மனம் இருளடையும் . அதன்பின் வாக்கின் வாய்மை வரண்டு போம் . பொய்மை செயல்களில் பொங்கி வரும் . இவைகளால் பாழ்த்த கருமங்கள் தோன்றி பல இளிக்கும் . முன்பிறப்பில் செய்தவை பின் பிறப்பில் வந்து பீடு அளிக்கும் . இப்பிறப்பில் செய்த வினைகள் அடுத்த பிறப்பில் தப்பாமல் வந்து வந்து தாக்கும் . அதிகரித்த வினை அனுபவிக்க இறப்பும் பிறப்பும் வருவது இயற்கை . எப்பிறப்பும் வேண்டாம் என்று இமையவர் எண்ணினர் . மரணத்தை அவர்கள் மறுத்தனர் . இஃக்து இயற்கையை மறுக்கும் எதிர் நடை . நினைத்ததை நிறைவேற்ற தேவரும் அவுணரும் அரும் தவம் செய்தனர் . அதன் பயனாக அவைதீக அவுணர் இறவா வரம் பெற்றனர் . வைதீக வானோர் பிறவா வரம் பெற்றனர் . கோணை மனம் கொண்டோர் இறவா நிலை எய்தினரேல் விளையும் விளைவுகள் விபரீதமாகும் . மதிக்கெட்ட அவுணர்களின் மனம் மருண்டு இருண்டது . வாய் நாளும் உணவுகளால் வார்த்தைகளும் நாறல் ஆயின . எங்கும் அக்ரமங்கள் , எங்கும்

அழிவுகள் .நல்லோர் உள்ளம் நடுங்கும் செயல்கள் .வீணர் அவுணர்செய்
தீவினைகள் பார் முழுதும் இப்படி பரவியது . உம்பர் உலகிலும் ஊடுறுவி
பார்தலம் எங்கும் பரவியது .

விண்ணவர் செய்வினை போகமே ஆகி பொங்கியது . அமரர் உலகிலும்
அமையாமல் மண்ணுலகிலும் மறங்கி மலிந்தன . புனித குரு குடும்பத்தில்
சந்திரன் புகுந்தான் . இந்திரன் அகலிகையை எண்ணினான் . எண்ணில்
ஊர்வசி பலரை மணந்தாள் . வரலாறுகள் இப்படி வளர்ந்தன . எவரும்
பிறப்பது இல்லை இறவா நிலையர் எதிர்த்தனர் . வாதும்
சூதும் வளர்ந்தன . இருதிறத்தாரும் செய்த வினைகள் குன்று போலாகி
எங்கும் குவிந்தன . அவைகளால் பருதி மண்டலம் விண் மண்டலம் நில
உலகம் முழுதும் புழுதி அடைந்தன . கடலிலும் மலையிலும் அசத்யமே
கலந்தது .நல்லோர் இடத்தில் இதய உறவு இறந்தது .உதட்டு யறவு சிறந்தது .
தடுமாறி அழுதது தர்ம தேவதை .

விநாயக மலை மேல் ஏறிய விசாகா , உலக நிலையை உணர்ந்தனை .
திருவுளம் இரங்கினை . நுட்ப ஞான சக்தியை நோக்கினை . உடனே வீறு
கொண்டு புறப்பட்டது வேல் . அதன் வேகத்தில் விண்ணில் மண்ணில் பருதி
மண்டலத்தில் புழுதி படர்ந்தது . அதன் தரிசனத்தால் தேவர்களின் அறிவு
தெளிவு பெற்றது . இரவியும் ஆகாச பூமியும் விரவிய தூள் ஏற வானவர்
எவர்களும் ஈடேற நேர்ந்தது . (ஈடு = சுய மதிப்பு) அதற்கு முன் இறங்கு
முகம் . ஞான சக்தி தரிசனம் கண்ட அன்று முதல் அது ஏறுமுகமாகியது .
அசுர சக்திக்கு இன்று வரை அஞ்சி அடங்கினோம் .வாய்மை வேல் கணற்ற
இன்று வரண்டு விடுவோம் போல் உளதே . இது முறையோ என ஏழ்
கடல்களும் குமுறின . நிலத்தின் நடுவிலிருந்து விண்ணுலகத்தை தாங்கும்
மேருமலை வேலின் அதிர்ச்சியைத் தாங்காது நொடிந்து பொடிபொடியாய்
நொருங்கியது . ஏழ்கடல் முறையோ என்று இடர்பட மா மேரு பூதரம்
இடிபட

- ஆ ஆ இவைகளை எண்ணும் பொதே இதயம்
மகிழ்கின்றதே .பட்டப்பகலை இரவென்று உறங்கி நள்ளிரவில் வாழ்க்கை
நடத்துபவர் 6000 கோடி அசுரர்கள் . நிசாசரர் எனப்பெறும் அவர்கள்
கண்ணில் பகை , கருத்தில் மிகை , எண்ணில் இடர் , எழுத்தில் கொலை .
அவர்களால் அகில உலகும் அவதி அடைந்தன . அப்பகைமை குணத்தை
அடியோடு அழித்து விடு என்று ஏக வேக ஞானசக்தியை ஏவிய உம்மை , மா
வேக நீடு அயில் விடுவோனே என்று ஏற்றி போற்றி இறைஞ்சுவோம் .
இந்த ஆடல்களால் அதிரமாகச் செய்த வினைகளை அனுபவிக்க இறப்பை
பிறப்பை மீண்டும் இயற்கை ஆக்கினை .
இரணியகர்ப்பன் எனும் பெயருடன் பார் முழுதும் படைக்கும் நான்மறை
ஓதும் நான்முகன் , பசுக்களைக் காக்கும் இடையர் தலைவரான பட்டை
வண்ணப் பெருமாள் , இளைப்பாற்றும் தொழிலை உடைய உக்ர அக்னி

வண்ண உருத்திரன் எனும் முதலாளிகள் சேர் உளர் . அவர்கள் படைத்தல் , காத்தல் , அழித்தல் தொழில்களை முறையே நடத்தி இறுதியில் உமது திருவடி சம்பந்திகள் ஆகும் பொருட்டு என்றும் இன்றும் வழிபடுகின்றனர் . அவர்கட்கு அருள தாரக மயிலில் சேவை தரும் உம்மை மயில் உறை வாழ்வே என்று மனம் மனனம் செய்கிறது .

தமக்கு மேல் ஒரு தலைவர் இல்லாதவர் விநாயகர் . மாபெரும் அவர் சொருபமாய் உளது ஒரு மலை . எவரும் எளிதில் சேவிக்க அதன் மேல் ஞானசக்தியுடன் இருக்கும் உம்மை , விநாயக மலை உறை வேலா என வினயம் கட்டி உறைப்பம் . தரை எப்பொருளையும் தாங்குகிறது . தாங்கும் நிலத்தை நீர் தானே ஐயா தாங்குகிறீர் . அதனால் தான் மகீதர என்கிறது எம் மனம் .

விஷ ஜந்துக்கள் , விஷ விருட்சங்கள் , பயங்கர விலங்குகள் முதலியன எங்கும் காடுகளில் இருக்கின்றன . அவைகட்கு அஞ்சாது இருக்க தோள் வலியும் துணை வலியும் தேவை . அவைகளை வேட்கட்கு அருளி வள்ளியார் திரு நோக்கில் மேலும் அவர்களை வாழ வைத்தீர் . ஆதேயம் ஆன அவர்கட்கு நீர் ஆதாரம் . அதனால் தான் வனசரர் ஆதாரமாகிய பெருமானே என்று வீரிட்டு கூவி உம்மை விளிக்கிறோம் . (ஆதேயம் = தாங்கப்படு பொருள் , ஆதாரம் = தாங்கும் பொருள் , வனம் = வனப்பை உடையது காடு , சர = சஞ்சரிப்பவர் .

பிறவாதிருக்க வரம் தர வேண்டும் பிறந்து விட்டால்
இறவாதிருக்க மருந்து உண்டு காண் இது எப்படியோ
அறமாற் புகழ் தில்லை அம்பல வாணர் அடிக்கமலம்
மாறவாதிரு மனமே அது காண் நல் மருந்து உனக்கே -
என்பது உயர்ந்த ஒலிகளின் உபதேசம் .

மாதேவர் திருவடிகளை மறவாதிருப்பின் ஆகாமிய வினைகள் உருவாகா . பிராரத்துவ சாதனையான வேதனைகளை சகித்துக் கொள்வர் . இதன் மூலம் பெருமான் அருள் நோக்கம் பிறக்கும் . அதனால் சஞ்சித வினை சாம்பலாகும் . இத்தகைய பிறப்பு இறப்பு இன்றி உமது அடிமைகள் இன்புற்று இருப்பர் . இந்த அருமை பெருமைகளை அறிந்து உம்மை அர்ச்சிக்க மனம் ஆவலிக்கின்றது .

கன்ம கரு , தந்தை கரு தாய் கரு என ஒவ்வொரு பிறப்பிலும் மூன்று கருச்சேற்றில் முழுகியவர்கள் நாங்கள் . மூலவாசனை , சூலவாசனை , கால வாசனையால் ஞான வாசபையின் நலம் உணரேன் . அதுவன்றி அடியேன் அங்கங்கு பட்ட அவதிகட்கு அளவில்லையே .

மங்களம் , ஒளி , அறம் , மறம் எனும் உத்தம நான்கிலிருந்து உதயமான உம்மை சரவணஜாதா நமோ நம என்று ஏத்தினால் இறவாத இன்ப நலம்

எய்தும்மே . சொல்லால் வரும் குற்றம் , சிந்தையால் வரும் தோஷம் , பார்வையால் வரும் தீங்கு இவ்வளவுதானா ? கல்லாப்பிழை , உன் திருவடிகளை கருதா பிழை , துதியாப் பிழை , தொழாப்பிழை , இப்படி பிழை மயமானது எம் பிறப்பு நிலை . எப்பிழைகளையும் பொருத்து அருள் புரியும் உமது வளரும் அருளுக்கு வரம்பு இல்லை . ஆதலின் உம்மை கருணை அதீதா நமோ நம என்று உணர்ந்து போற்றி உய்வம் யாம் . தனிச் சிறப்பு உடையது தாமரை . அவைகளுள் 100 இதழ்களை உடையது தெய்வ பங்கயம் . பொன்னான உமது பச்சை பாதங்கள் அத்தெய்வ கமலத்தின் மேல் அமர்ந்திருக்கின்றன . சரவணத்தின் வெறி கமழ் போதில் வீற்றிருந்து அருளினவனே என்று ஸ்காந்தமும் இயம்புகிறது . இவைகளை ஓதும் போதே எம் இதய கமலம் அதன் மேல் உமது திருவடிகள் ஆஹா , இப்படி அல்லவா நினைவு எழுகிறது . சத தள பாதா நமோநம அடடா , இப்படி ஓயாது ஓதுவதே உத்தமமான பணி .

அழகு மயம் , என்றும் இளமை மயம் , ஒளி மயம் ஆன உம்மை அபிராமா , தருணகதீரா நமோ நம இப்படி எண்ணும் போதே பெரும் , எதிரில் நீர் இருப்பது போல் தெரிகிறதே . (அபிராம = தெய்வ அழகு , தருண = தெய்வ இளமை , கதிர் = தெய்வ சூரிய ஜோதி)

வென்ற ஆயுதம் எதுவாயினும் அதை வேல் என்று சொல் . வென்றவர் எவர் ஆயினும் அவனை முருகன் என்று கூறு . - என்று புறப் பொருள் இலக்கணம் புகல்கிறது . இதன் மூலம் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத ஒருவர் நீர் என்று உணர்கிறது எம் உள்ளம் . நிர் உபம வீரா நமோ நம என்று போற்றி உள்ளம் புகைகின்ற போது புளகிதம் அடைகிறது புந்தி . மயாபுரி பட்டணத்தை அவுண மன்னன் ஆளுகிறான் . ஆதம குமாரனை ஆசைக் கயிற்றால் கட்டி அடக்கி மாயாபுரிக் கோட்டையில் கடும் சிறை இட்டான் . கண்ணன் , காதன் , மூக்கன் வாயன் , தோலன் எனும் ஐவர் கோட்டையின் பயங்கர காவலர் . அவர்களால் ஒன்றும் தோன்றாது உயங்கும் உயிருக்கு , இரங்கி விடுதலை செய் . இன்றேல் கடும் போர் எனும் குரல் எழுப்பி வித்தக ஆன்மாக்களை உய்விக்கும் உம்மை சமர்தள ஊரா நமோ நம என்று போற்றி உள்ளம் புரிப்பம் .

அகில உலக நாதர் நீர் . ப்ரம்ம மாய நிறை ஜோதி பிழம்பு நீர் . ஆதலின் ஜகதீசா பரம சொரூப நமோ நம என்று தொழுது நின்று துதிப்பம் யாம் . சுராபானம் செய்தவர் சுரர் (சுரை - அமுதம்) அந்த இமையோர் தலைவன் இந்திரன் . இப்படி எத்தனையோ இந்திரர்கள் இருக்கின்றனர் . அவர்கள் அனைவருக்கும் அதிபர் நீர் . சுரபதி பூபா நமோநம என்று அப்படிச் சொல்லுவதில் தான் எவ்வளவு சுவை உளது .

சிறந்த கடப்ப மலரில் சிவ மணம் . - உருள் பூம் தண் தார் புரளும் மார்பினன் - என்று திருமுருகாற்றுப் படை அச் செய்திதைத் தெரிவிக்கின்றது . அது

ஜீவனின் பதி சிவம் என்பதை அறிவிக்கும் அடையாள மாலை. அவ்வுரிமை அறிந்து பரிமள நீப நமோ நம என்று பாடுகின்றோம் .
அமைதியான கோலத்தில் உமை, ஆவேச கோலத்தில் காளி, திரு, ஐஸ்வர்யம் , புகழ் , வீர்யம் , ஞானம் , வைராக்கியம் எனும் ஆறு குணங்களுடன் சிவந்த கோல அம்மை பகவதி . இந்த மும்மை தேவியர் மகனாகி இம்மை வளம் , மறுமை நலம் முதலிய பயன் மூன்றும் அருளும் முதல்வா , உம்மை உமை காளி பகவதி பாலா நமோ நம என ஓதி உவகை கொள்கிறோம் .
ஆணுமையும் ஆச்சாரமுமே அரிய உமது சொரூபம் . ஊன்றி அக்கோலத்தை உணர்ந்து பவுருஷ சீலா நமோ நம என்று துவாச நாமம் கொண்டு துதிப்போம் .
மற்றும் 1. அபிராம , 2. தருண , 3. உமை பாலா , 4. காளி பாலா என ஏய்ந்து சோடச நாமம் செய்து அர்ச்சிப்பம் .
அயில் விடுவோனே , மயிலுறை வாழ்வே , விநாயக மலை வேலா , மகீதரா , பெருமானே அரிய உமை என்றும் இப்படி அர்ச்சித்துக் கொண்டிருக்க அருள்புரி என்று வினயம் கொண்டு வீழ்ந்து வணங்கி விண்ணப்பித்த படி .

195 விராலிமலை

தனாதன தனாதன தனாதன தனாதன
தனாதன தனாதன தனாதன தனாதன

இலாபமில் பொலாவுரை சொலாமன தபோதன
ரியாவரு மிராவுபக லடியேனை
இராகமும் விநோதமு முலோபமு டன்மோகமு
மிலானிவ னுமாபுருஷ னெனஏய
சலாபவ மலாகர சசீதர விதாரண
சதாசிவ மயேசுரச கலலோக
சராசர வியாபக பராபர மநோலய
சமாதிய நுபுதிபெற நினைவாயே
நிலாவிரி நிலாமதி நிலாதவ நிலாசன
நியாயப ரிபாலஅர நதிதூடி
நிசாசர குலாதிப திராவண புயாரிட
நிராமய சரோருகர னருள்பாலா

விலாசுகம் வலாரெனு முலாசவி தவாகவ
 வியாதர்கள் விநோதமகள் மணவாளா
 விராவுவ யலார்புரி சிராமலை பிரான்மலை
 விராலிம லைமீதிலுறை பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

இலாபம் இல் பொலா உரை சொலா மன தபோதனர்
 இயாவரும் இராவு பகல் அடியேனை

இராகமும் விநோதமும் உலோபமும் உடன் மோகமும்
 இலான் இவனும் மா புருஷன் என ஏய

ச(ல்)லாபம் அமல ஆகர சசீதர விதாரண
 சதாசிவ மயேசுர சகல லோக

சராசர வியாபக பராபர மநோலய
 சமாதி அனுபூதி பெற நினைவாயே

நிலா விரி நிலா மதி நி(ல்)லாத அநில அசன
 நியாய பரிபால அர நதி சூடி

நிசாசர குல அதிபதி ராவண புய அரிட
 நிர ஆமய சரோருக அரன் அருள் பாலா

வில் ஆசுகம் வலார் எனும் உலாச இதம் ஆகவம்
 வியாதர்கள் விநோத மகள் மணவாளா

விராவு வயல் ஆர் புரி சிரா மலை பிரான் மலை
 விராலி மலை மீதில் உறை பெருமானே .

பத உரை

இலாபம் இல = ஒரு லாபமும் இல்லாத . பொலா உரை = பொல்லாத மொழிகளை . சொலா = சொல்லாத . மன = மனத்தை உடைய . தபோதனர் = தவத்தினர்கள் . இயாவரும் = யாவரும் . இராவு பகல் = இரவும் பகலும் . அடியேனை = அடியேனாகிய என்னை (குறித்து) .

இராகமும் விநோதமும் = ஆசை, விளையாடல்க ளில் இன்ப மகிழ்ச்சியும் . உலோபமுடன் = ஈயாக்குணமும் . மோகமும் = காம மயக்கம் ஆகியவை . இலான் = இல்லாதவன் . இவனும் மா புருஷன் என = இவனும் ஒரு சற்புருஷன் என்று சொல்லும் சொல் . ஏய = பொருந்துமாறு .

சல்லாபம் = இனிய குணத்தினனாக . அமலாகர = பரிசுத்தத்துக்கு இருப்பிடமான . சசீதர = சந்திரனைத் தரித்த . விதரண = கருணை நிறைந்த . சதாசிவ மயேசுர = சதாசிவ நிலையதாய் . சகல லோக = சகல உலகங்களிலும் உள்ள .

சராசர வியாபக = எங்கும் எவற்றிலும் கலந்ததான . பராபர = பரம் பொருளாய் உள்ள . மனோலய = மனம் ஓடுங்கிய . சமாதி அனுபூதி பெற = சமாதி அனுபூதி நிலையை அடியேன் பெற . நினைவாயே = நினைந்து அருளுமாறு வேண்டுகின்றேன் .

நிலா விரி = சந்திர கிரணங்கள் விரிந்து பிரகாசிக்கின்ற . நிலா மதி = பிறைச் சந்திரன் . நி(ல்)லாத அநில (ம்) அசன (ம்) = நில்லாது அலைகின்ற காற்றைப் புசிக்கின்ற . நியாய பரிபால அர = நியாய பரிபாலனம் செய்வதில் வல்ல ஆதிசேடனான பாம்பையும் . நதி = கங்கையையும் . சூடி = சூடியவரும் .

நிசாகர = அரக்கர் . குலாதிபதி = குலத்துக்குத் தலைவனான இராவணனுடைய . புய அரிட = தோள்களுக்குக் கேடு செய்பவரும் . நிர ஆமய = நோயற்ற மூர்த்தியும் . சரோருக அரன் = தாமரையில் வீற்றிருப்பவருமான அரன் (சிவபெருமான்) . அருள் பாலா = பெற்ற மகனே .

வில் ஆசுகம் = வில், அம்பு விடுதலில் . வ(ல்)லார் எனும் = வல்லவர் என்னும் . உலாச இத = மனக் களிப்பில் இன்பம் கொண்டு . ஆகவம் = போரிடும் . வியாதர்கள் = வேடர்களின் . விநோத மகள் = அற்புத மகளாகிய வள்ளியின் . மணவாளா = கணவனே .

விரவு = பொருந்திய . வயல் ஆர் புரி = வயலூர் . சிரா மலை = திரிசிரா மலை . பிரான் மலை = கொடுங்குன்றம் . இவைகளை இடமாகக் கொண்டு). விராலி மலை மீதில் உறை = விராலி மலையில் வீற்றிருக்கும் . பெருமானே = பெருமானே .

சுருக்க உரை

பொல்லாத மொழிகளைச் சொல்லாத பெரும் தவத்தினர்கள் யாவரும் என்னைக் காம மயக்கம் முதலிய கெட்ட குணங்கள் இல்லாதவன் , இவனும் ஒரு சற் புருஷன் என்று சொல்லும்படி , எங்கும் எதிலும் கலந்ததான பரம் பொருளாய் உள்ள , மனம் ஒடுங்கிய சமாதி அனுபூதி நிலையை அடியேன் பெற அருள்வாய் .

பிறையையும் , கங்கையையும் பாம்பையும் சூடிய சிவபெருமான் அருளிய குழந்தையே . வில் விடுவதில் வல்ல வேடர்கள் மகளான வள்ளியின் கணவனே . நான் மனோலய சமாதி அனுபூதி பெற நினைவாயே .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இராவண புராரிட

(சதுரன் வரையை எடுத்த நிருத னுடலை வதைத்து ..)--- திருப்புகழ் (முகைமுளரி).

ஆ. சரோருக அரன்

(பதும மலரது மருவிய சிவனது ..)--- சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 1-21-1.

(சுடர்க் கமலப் போது அகம் சேர் புண்ணியனார்)--- சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 1-66-2.

இ. நிராமய

ஆமயம் = நோய் . நிராமயம் = நோயின்மை .

(நிராமய புராதன பராபர வராம்ருத

நிராகுல சராதிகப் ப்ரபையாகி)--- திருப்புகழ் (நிராமய).

ஈ. மனோலய சமாதிய னூதிபெற

இவ்வடிகள் காணப்படும் மற்ற திருப்புகழ் பாடல்கள் .

(நினையொ ணாதரு வானத யாபர

பதிய தானச மாதிம னோலயம் வந்து தாராய்)-- திருப்புகழ் (தறையின்).

(குரங்கை யொத்துழல் வேனோம னோலய மென்றுசேர்வேன்)--- திருப்புகழ்

(நிறைந்த துப்பிதழ்).

(அதரபா னமுதமுந் தவிரவே மவுனபஞ்

சரமனோ லய சுகந் தருவாயே)--- திருப்புகழ் (கரவுசேர்).

(நிராமய பராபர புராதன பராவுசிவ ...)-- சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 3-67-6.

தலைப்புச் சொற்கள்

தமியன் வடசொல் தத்துவம் அனுபூதி சிவன் வள்ளி திருவடி விராலிமலை
சொல்லாக்கம் சமாதி

196

விராலிமலை

தந்த தானன தான தனதன

தந்த தானன தான தனதன

தந்த தானன தான தனதன

தனதான

ஐந்து பூதமு மாறு சமயமு

மந்த்ர வேதபு ராண கலைகளும்

ஐம்ப தோர்வித மான லிபிகளும்

வெகுருப

அண்ட ராதிச ராச ரமுமுயர்

புண்ட ரீகனு மேக நிறவனும்

அந்தி போலுரு வானு நிலவொடு

வெயில்காலும்

சந்த்ர சூரியர் தாமு மசபையும்

விந்து நாதமு மேக வடிவம்

தன்சொ ரூபம் தாக வுறைவது

சிவயோகம்

தங்க ளாணவ மாயை கருமம்

லங்கள் போயுப தேச குருபர

சம்ப்ர தாயுமொ டேயு நெறியது

பெறுவேனோ

வந்த தானவர் சேனை கெட்புக

இந்த்ர லோகம்வி பூதர் குட்புக

மண்டு பூதப சாசு பசிகெட

மயிடாரி

Commentary and Explanation provided by Dr. C.R. Krishnamurti

Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada,

Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

வன்கண் வீரிபி டாரி ஹுரஹுர
 சங்க ராஎன மேரு கிரிதலை
 மண்டு தூளெழ வேலை யுருவிய வயலுரா
 வெந்த நீறணி வேணி யிருடிகள்
 பந்த பாசவி கார பரவச
 வென்றி யானச மாதி முறுகுகல் முழைகூடும்
 விண்டு மேல்மயி லாட இனியக
 ளுண்டு காரளி பாட இதழிபொன்
 விஞ்ச வீசுவி ராலி மலையுறை பெருமாளே .

பதம் பிரித்தல் பத உரை

ஐந்து பூதமும் ஆறு சமயமும்
 மந்த்ர வேத புராண கலைகளும்
 ஐம்பதோர் விதமான லிபிகளும் வெகுருப

ஐந்து பூதமும் = (மண், நீர், தீ, காற்று, விண் ஆகிய) ஐந்து
 புதங்களும் . ஆறு சமயமும் = (வைரவம், வாமம், காளாமுகம்,
 மாவிரதம், பாசுபதம், சைவம் என்னும்) ஆறு சமயங்களும் . மந்த்ர
 வேத புராண கலைகளும் = மந்திரமும், வேதமும், புராணங்களும்,
 கலைகளும் . ஐம்பதோர் விதமான லிபிகளும் = ஐம்பத்தோரு
 விதமான அட்சரங்களும் . வெகு ரூப = பல உருவங்ளை உடைய .

அண்டர் ஆதி சராசரமும் உயர்
 புண்டரீகனும் மேக நிறவனும்
 அந்தி போல் உரு வானு(ம்) நிலவொடு வெயில் காலும்

அண்டர் ஆதி = தேவர்கள் முதலியவர்களும் . சராசரமும் =
 இயங்கும் பொருள், இயங்காத பொருள் அனைத்தும் .
 உயர் புண்டரீகன் = மேன்மை பொருந்திய பிரமனும் .
 மேக நிறவனும் = மேக நிறம் கொண்ட திருமாலும் . அந்திபோல்
 உருவானும் = செவ்வண்ண நிறம் கொண்ட உருத்திரனும் . நிலவோடு
 வெயில் காலும் = நிலவு, வெயில் என்பவை வீசுகின்ற .

சந்த்ர சூரியர் தாமும் அசபையும்
 விந்து நாதமும் ஏக வடிவம்
 அதன் சொருபம் அதாக உறைவது சிவ யோகம்

சந்த்ர சூரியர் தாமும் = சந்திரனும் , சூரியனும் . அசபையும் = அசபை
 என்னும் அம்ச மந்திரமும் . விந்து = சுத்த மாயையும் . நாதமும் =
 ஒலியும் . ஏக வடிவம் = கலந்த ஒன்றாய வடிவமே . அதன்
 சொருபமது ஆக உறைவது = அந்தப் பரம் பொருளின் வடிவம் எனப்
 பாவித்து (இருத்தலே) . சிவ யோகம் = இந்தச் சிவயோக
 நிலையாகும் .

தங்கள் ஆணவ மாயை கரும
 மலங்கள் போய் உபதேச குருபர
 சம்ப்ரதாயமொடு ஏயு நெற அது பெறுவேனோ

தங்கள் ஆணவம் மாயை கருமம் = அவரவருக்கு உரிய ஆணவம் ,
 மாயை, கருமம் என்னும் . மலங்கள் போய் = மும்மலங்களும்
 நீங்கப் பெற்று . உபதேச குருபர சம்ப்ரதாயமொடு = பரம்பரையான
 குரு மூர்த்தியின் வழியாய் உபதேசம் பெற்ற வழியில் . ஏயு =
 பொருந்துகின்ற நெறி அது பெறுவேனோ = நெறியைப் பெறுவேனோ ?

வந்த தானவர் சேனை கெடி புக
 இந்த்ர லோகம் விபூதர் குடி புக
 மண்டு பூத பசாசு பசி கெட மயிடாரி

வந்த தானவர் = எதிர்த்து வந்த அசுரர்கள் . சேனை கெடி புக =
 படைகள் அச்சம் அடைந்து முடிவுற . இந்த்ர லோகம் = இந்திர
 லோகத்தில் . விபூதர் = தேவர்கள் . குடி புக = குடியேறவும் . மண்டு =
 நெருங்கி வந்த . பூத பசாசு = பூதங்களும் , பிசாசுகளும் . பசி கெட =
 தத்தம் பசியாற . மயிடாரி = மகிடாசுரனைப் பகைத்தழித்த துர்க்கை .

வன்கண் வீரி பிடாரி ஹரஹர
 சங்கரா என மேரு கிரி தலை
 மண்டு தூள் எழ வேலை உருவிய வயலூரா

வன் கண் வீரி = வீரம் வாய்ந்த காளி. பிடாரி = பிடாரி முதலிய
தேவதைகள் . ஹரஹர சங்கரா என = அரகர சங்கரா என்று ஒலியை
எழுப்ப . மேரு கிரி = மேருமலையின் . தலை = உச்சியளவும் .
மண்டும் = நெருங்கும் . தூள் எழுவே = தூள் கிளப்ப . வேலை
உருவிய வயலூரா = வேலைச் செலுத்திய வயலூரனே .

வெந்த நீறு அணி வேணி இருடிகள்
பந்த பாச விகார பரவச
வென்றியான சமாதி முறுகு கல் முழை கூடும்

வெந்த நீறு அணி = வெந்த திருநீற்றை அணிந்த . வேணி = சடையை
உடைய . இருடிகள் = முனிவர்கள் . பந்த பாச = பந்த பாசமாகிய
உலகக் கட்டு . விகார = கலக்கங்களை அப்புறப்படுத்திய . பரவச =
வசமழியச் செய்த . வென்றி யான = வெற்றி நிலையான . சமாதி
முறுகு = சமாதி நிலையை . கல் முழை கூடும் = கற்குகையில்
கூடுகின்ற .

விண்டு மேல் மயிலாட இனிய
க(ள்)ளுண்டு கார் அளி பாட இதழி பொன்
விஞ்ச வீசு விராலி மலை உறை பெருமாளே .

விண்டு மேல் மயிலாட = மலையின் மேல் மயில்கள் ஆட . இனிய
க(ள்)ளுண்டு = இனிப்புள்ள மதுவைப் பருகி . கார் அளி = கரிய
வண்டுகள் . பாட = ரீங்காரம் செய்ய . இதழி = கொன்றை மரம் .
பொன் = பொன்னை . விஞ்ச = மிகவும் . வீசும் = வீசுகின்ற . விராலி
மலை உறை பெருமாளே = விராலி மலையில் வீற்றிருக்கும்
பெருமாளே

சுருக்க உரை

ஐந்து பூதங்களும் , ஆறு சமயங்களும் , வேத புராணங்களும் ,
ஐம்பத்தோறு விதமான அட்சரங்களும் , பிரமன் , திருமால் , உருத்திரன் ,

நிலவு, தூரியன், அம்ச மந்திரம், விந்து, நாதம் இவை யாவும் கலந்த ஏக வடிவமாக பரம் பொருளின் சொருபம் என்று பாவித்து, சிவ லோக நிலையைப் பெறுவதற்கு அருள் நெறியை உபதேசிப்பாயாக .

போருக்கு வந்த அசுரர்களை அழித்துத் தேவர்களை விண்ணுலகத்தில்

குடிபுகச் செய்தவனே . போர்க்களத்தில் பூதங்களும் , பிசாசுகளும் பசி ஆற உண்ணவும் , துர்க்கை , பிடாரி முதலிய தேவதைகள் ஹர ஹர சங்கரா என்று ஒலியை எழுப்பவும் வேலை விட்ட வயலூரனே . பாச பந்தங்களை நீக்கிய முனிவர்கள் சமாதரி நிலையை மலைக் குகைகளில் கூடுகின்ற விராலி மலையில் உறைபவனே . நான் குருவின் உபதேசம் பெற்று நல்ல நெறி பெறுவேனோ ?

விரிவுரை ரசபதி

தாற்றுக் கோலை வேளாளர் தாங்கினார் . வைசியர்கள் குறிப்பாகத் துலாக்கோலைக் கொண்டனர் . வேந்தர்கள் டிடம் செங்கோல் விளங்கியது . அந்தணர்கள் முக்கோல் ஏந்தினர் . ஒற்றைக் கோலும் அவர்களுக்கு உண்டு . இந்நால்வர் கோல் மூலம் நாட்டில் தர்மம் நடமாடும் . அக்கோல்கள் நேர்மை தவறினால் நாட்டில் மழை தடுமாறும் . விளைவு குறையும் வளமை குன்றும் வறுமை வளரும் f. மாறுபட்டு மக்கள் மல்லாடுவர் . ஒருவரை ஒருவர் ஏய்த்துப் பிழைப்பர் . இதனால் உலகம் அல்லோல கல்லோம் ஆகும் f.

கோல்களால் விளைந்த குறை தவிர்க்க விமலன் திருக்கரத்து வேல் வெளிப்படும் . அக்கோல்களுக்கு இயல்பான அறிவு இல்லை . அவர்கள் டின் உடையவர்களால் மதிப்பு அடையும் . வேலோ ஞான மயம் . நித்திய , சத்திய , நிக்ரக , அனுக்ரக , தெய்வமயம் அது . அதன் செயலால் பாவ இருள் பாதாளத்து மறையும் . ஆகம புண்ணியம் உயர்ந்து வாழும் . இது சுருதி சொல்லும் செய்தி .

தனு என்பவன் பெற்ற பிள்ளைகட்கு தானவர் என்று பெயர் . இவர்கள் தன் பெயருக்கு ஏற்ப வெறும் தேகாபிமானிகள் . மேற்சொன்ன நால்கோலும் தவறப்பட்ட ஒருகாலத்தில் தொல்லை தரும் தானவர்களே எங்கும் தோன்றினர் . தாழ்ந்தோரை உயர்த்தினர் . உயர்ந்தோரைத் தாழ்த்தினர் . சிறந்த புலமைக்கு மக்கள் செவி கொடுத்திலர் . நாடக மேடைகள் எங்கும் மடமிடலாயிற்று . பவுசு கெட்டவளுக்கு பதிவிரதைப்பட்டம் . கூத்தாடிகளே எங்கும் கும்மாளம் கொட்டினர் . அவர்கள் வருகைக்குத்தான் எங்கும் வரவேற்பு . அவர்கள் வாக்கிற்குகத் தான் செல்வாக்கு .

Commentary and Explanation provided by Dr. C.R. Krishnamurti

Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada,

Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

ஆன்மீக உணர்வினர்களும் நுணிப்புல் மேய்ந்து நுடங்கி முடங்கினர் . தருமம் இங்ஙனம் தலைகீழான செய்தியை அறிந்து அறியாமை இருளை அகற்ற ஞான வேலை ஊடுருவ ஏவினை . அதன் தெரிசன ஆக்கத்தால், வந்த தானவர் சேனை கெடி புக இந்த்ர லோகம் விபுதர் குடிபுக நேர்ந்தது . (விபுதர் = விஷேச அறிவினர்). இதனால் தேவர்களுக்கு புலவர் என்ற பெயரும் உண்டு .

அவுண உடல்களை பூத பைசாசங்கள் தின்று தீர்த்தன . இனி அசுர நாற்றமே இல்லை . உலகில் சென்ற நிலைமை எய்தியது . இந்த அற்புத நேரத்தில் போர்களத்தில் வீர சக்திகள் புகந்தனர் . இடர்படு பிறவியின் இளைப்பாற்றுவானை சங்கரா எனக் கூவி அழைத்துக் கும்பிட்டனர் . இது தாய்குல அழைப்பு . சேய்க்குலமான நமக்கு ஒரு சமிக்ஞை . இவ்வளவு சேதியும் ஏக காலத்தில் விளைய செயல் செய்தனை . நன்செய் நிலங்கள் நல்வளம் நலவக அதனால் வயலுர் எனும் பெயர் வாய்த்த பதியில் எழுந்தருள ! இருக்கும் தெய்வமே, வேலை உருவிய வயலூரா என்று வாயார உம்மை வாழ்த்துவம் .

தாய், தந்தை, மக்கள், சுற்றம் யாவும் ஈஸ்வர் லீலையின் பிம்பங்கள் . இது தானா முழு உண்மை . இந்த எண்ணம் எழாதபடி கர்மம் கண்ணை மறைத்தது . மாயை மனதை மயக்கியது . பாழும் இருளை ஆணவம் பரப்பியது . அவைகளின் சாகசங்களால் இவர்கள் ஆக்கையின் சுகத்திற்கு அமைந்தவர்கள் எனும் நினைப்பு எழுந்தது . இதனால் இடர்கள் யாவும் எழுந்தன . இனி இங்கு இருந்தால் அதோ கதி தான் என்று உணர்ந்த உத்தமர்கள் ஓடினர் . எவரும் வராத இடம் தேடினர் . புனித குகைகளில் புகுந்தனர் . பூதி அளிக்கும் விபுதியைத் தரித்தனர் . பந்த பாசத்தில் பரவசம் உண்டு . அது விகாரப் பரவசம் அதனால் உடல் பலவீனம் மனோ பலவீனம் அறிவு மெலியல், ஆத்ம சக்தி யாவும் அப்பரவச அனுபவம் . வீணான அதை வெல்லும் வெற்றியே வெற்றி . அது கருதியே அவர்கள் குகைக்குள் புகுந்தனர் . அங்கு இருந்தே அவர்கள் தத்துவ லய சமாதி, விகர்ப்ப சமாதி, நிர்விகர்ப்ப சமாதி, சஞ்சார சமாதி, ஆருட சமாதிகளை முறையே பயின்று முன்னேறினர் . இறுதியில் மோன சமாதி கூடி முறுவலிக்கின்றனர் . அந்த, வெந்த நீறணி வேணி இருடிகள் பந்த பாச விகார பரவச வென்றியான சமாதி கூடி இருக்கும் இவர்கள் தவமே இன்று வரை இவ்வுலகத்தைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது . அவர்கள் தவ ஒளி! வெளி! உலகில் வியாபித்து அக்ரிணைக்கும் அளிக்கும் .

அவர்கள் தவமிருக்கும் குகைக்கு மேற்பட்ட மலை உச்சியில் மயில்கள் அழகிய தம் தோகைகளை விரித்து ஆடும் . கருவண்டுகள் தேன் பருகிய களிப்பில் பண்களை ஆடலுக்குத் தக்கபடி பாடும் . பாடல் ஆடல்கட்கு பரிசளிப்பது போல் பொன் இதழ்களை கொன்றை மரங்கள் பொழியும் . இந்த இயற்கைக் காட்சியை எந்நூல்களும் ஓதும் . அழகிய இந்த விராலிமலை மேல் நிலையாக எழுந்தருள ! இருக்கும் எம் பெருமானே, வினயமோடு அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம் கேட்டருளும் .

இவ்வைந்து பூதக் கூட்டம் இங்கு ஆறு சமயங்கள், உம்மை ஆய்வு செய்கின்றன . நம, ஸ்வாஹா, ஸ்வதா, வசட்டு, வெளசட், பட், கும்பட்டு எனும் ஏழு வகை முடிவு கொண்ட மந்திரங்கள் உமது பெருமையையே நவில்கின்றன . பதினெட்டு புராணங்களும் உமது தடத்த சொருப லட்சணங்களையே சொல்லுகின்றன . ஆதாரங்கள் ஆறிலும் அகரம் முதல் ஷகாரம் வரையிலான அட்சரங்கள் உமது அனுபவ உருப்பாகவே அமைந்துள்ளன . உதடு அசையாது ஒலிக்க உள்ள அஜபா எனும் ஹம்ச மந்திரம் சிவோக நுட்பத்தைச் சிந்திக்கத் தூண்டும் . அமுத போகத்தை விண்ணில் அருந்துகின்றார் வானோர் . அகில உலகிலும் அசையும் பொருட்களுக்கு அளவில்லை . அசையாப் பொருட்களும் அடர்ந்து காண ஆவது இல்லை . வரையரை இன்றி அவை வளர்ந்திருக்கின்றன . பார் அனைத்தையும் பிரமன் படைகிறான் . கருமுகில் வண்ணர் காக்கிறார் . அந்தி நிறத்து உருத்திரர் இறப்பில் வரும் இளைப்பை ஆற்றுகின்றார் .

தட்ப ஒளி பரப்பி சந்திரன் வானில் தவழ்கிறான் . வெப்ப ஒளியில் விரிந்து கதிர்சன் விளங்குகிறான் . 95 - ம் தத்துவம் விந்து . இறுதித் தத்துவம் நாதம் . அடே அப்பா, எண்ணிப் பார்க்க எவரால் இயலும் . இப்படி அகண்டாகாரமான யாவும் உமது சொருபம் என்று உணருகின்ற போதே உள்ளம் குளிர்கின்றதே . ஏகமான அச்சொருபத்தில் இணைந்து இருப்பது சிவயோகம் . பேஷ், அந்நிலை எய்த முயலுவது தான் ஆத்ம தருமம் . இந்நிலை எம்மால் படித்து எய்த இயலுவதா ? . எந்த மேடையில் இது குறித்து வாய் திறக்க இயலும் ? . மும்மலம் அகன்ற முத்தர்கள் எங்கும் உளர் . அவர்களை அறிய முடியாத அநியாயத்தை யாரிடம் சொல்லி ஆற்றுவது ? அந்த பரம்பரை உபதேச பரமாச்சார்யர்கள் காட்டும் சமரதாய மார்க்கம் சாலச் சிறந்தது குட்டிகளோடு கரடியை ஆற்று வெள்ளம் அடித்துச் செல்ல அவைகள் தம் ஆடும் குட்டியுமாம் என்று அறிவு மயங்கிய கோனார் குபுக்கென்று ஆற்றில் குதித்து தாவிச் சென்று அவைகளைத் தழுவினாராம் . தக்க துணை கிடைத்தது என்று கரடியும் அவரைத் தழுவிதது . ஒருவரை ஒருவர் பற்றாது இருந்தால் ஒருவேளை கரடியும் கரையில் ஒதுங்கி பிழைப்பதும் ஆகும் . அங்கனம் இன்றி விடேன் விடேன் என்று தழுவி கரடியும் பிழைக்கவில்லை . கோனாரும் இறந்து தொலைந்தார் . மும்மல வெறியில் முதிர்ந்த குரவர்கள் பித்தர்கள் போல் பிதற்றித் திரியும் சீடர்களுக்கு காட்டும் உபதேசம் இவ்வரலாறு போல் தான் ஆகும் . அங்ஙனம் இன்றி, மேற்சொன்ன சதாச்சாரியர்கள் தாள் மலர் சார்ந்து அவர்கள் புகட்டும் அனுபவ நெறியில் கணுவர அடியேன் கலக்கும் பேறு என்று பெறுவேனோ ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அசபை = அம்ச மந்திரம் . அவன் , நான் எனப்படும் சோகம் . சோகம் பாவனை என்பது ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்று எனப் பாவித்தல் .

ஆ. விண்டு மேல் மயிலாட

(வரைசேரும் முகில் முழுவ மயிகள்பல

நடம் ஆட வண்டு பாட

விரை சேர் பொன் இதழி தர மென்காத்தன்

கைஏற்கும் மிழலை ஆமே)--- சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 1- 132-4.

(கானுலா மயிலின் கணங்கள்நின் றாடக்

கணமுகில் முரசநின் றதிர)--- நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம்

(பெரிய திருமொழி 9-1-7.

தலைப்புச் சொற்கள்

ஐந்து பூதங்கள் ஆறு சமயம் வேதம் அட்சரங்கள் விந்து நாதம்
தத்துவம் ஏக ரூபம் குரு உபதேசம் மும்மலம் சிவ யோகம் அசுரர்
இந்திரன் அமரர் துர்க்கை வேல் முனிவர் போர் விராலிமலை

197

விராலிமலை

தனன தான தானான தனன தான தானான

தனன தான தானான

தனதான

கரிபு ராரி காமாரி திரிபு ராரி தீயாடி

கயிலை யாளி காபாலி

கழையோனி

கரவு தாச னாசாரி பரசு பாணி பானாளி

கணமொ டாடி காயோகி

சிவயோகி

பரம யோகி மாயோகி பரிய ராஜ டாதுடி

பகரொ ணாத மாஞானி

பசுவேறி

பரத மாடி கானாடி பரவ யோதி காதீத

பரம ஞான லுர்பூத

அருளாயோ

சுருதி யாடி தாதாவி வெருவி யோட மூதேவி

துரக கோப மீதோடி

வடமேரு

சுழல வேலை தீமூள அழுத ளாவி வாய்பாறி

சுரதி னோடு சூர்மாள்

வுலகேழும்

திகிரி மாதிரி ராவார திகிரி சாய வேதாள

திரளி னோடு பாறோடு

கழுகாடச்

Commentary and Explanation provided by Dr. C.R. Krishnamurti

Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada,

Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

செருவி னாடு வானீப கருணை மேரு வேபார

திருவி ராலி யூர்மேவு

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல் பத உரை

கரி புரம் ஆரி காம ஆரி திரி புரம் ஆரி தீ ஆடி
கயிலையாளி காபாலி கழை யோனி

கரி புர(ம்) அரி = யானையின் உடலை அழித்தவர் .

காம அரி = மன்மதனை அழித்தவர் .

திரி புராரி = மூன்று புரங்களை அழித்தவர் .

தீ ஆடி = நெருப்பு அபிஷேகம் கொள்பவர் .

கயிலையாளி = கயிலை மலை இறைவர் .

காபாலி = பிரம கபாலத்தைக் கையில் கொண்டவர் .

கழை யோனி = மூங்கில் அடியில் தோன்றியவர்

கர உதாசன ஆசாரி பரசு பாணி பானாளி

கணமோடு ஆடி கா யோகி சிவ யோகி

கர உதாசன = கையில் நெருப்பை ஏந்திய .

ஆசாரி = தலைவர் .

பரசு = மழுவை .

பாணி = கையில் உடையவர் .

பானாளி = நள்ளிருளை உகந்தவர் .

கணமோடு ஆடி = பேயுடன் ஆடுபவர் .

கா யோகி = யோகத்தை உடலாகக் கொண்டவர் .

சிவ யோகி = சிவ யோகி

பரம யோகி மா யோகி பரி அரா ஜடா துடி

பகர் ஒணாத மா ஞானி பசு ஏறி

பரம யோகி = பரம யோகி .

மா யோகி = மகா யோகி .

பரி அரா ஜடா முடி = பெரிய பாம்பைச் சடையில் துடியவர் .

பகர் ஒணாத = சொல்லுதற்கு அரிய .

மா ஞானி = மகா ஞானி.

பசு ஏறி = இடப வாகம் உடையவர் .

பரதம் ஆடி கான் ஆடி பர(ம) வயோதிக அதீத

பரம ஞான ஊர் பூத அருளாயோ

பரதம் ஆடி = கூத்து ஆடுபவர் .

கான் ஆடி = சுடு காட்டில் ஆடுபவர் .

பர = மேலானவர் .

வயோதிக அதீத = மூப்பைக் கடந்தவர் . (ஆகிய)

பரம = பரம சிவபெருமானது .

ஞான ஊர் = ஞான நிலையில் .

பூத (புகுத) = புகும்படி .

அருளாயோ = அருள் செய்ய மாட்டாயோ?

சுருதி ஆடி தாதாவி வெருவி ஓட மூதேவி

துரக கோப மீது ஓடி வட மேரு

சுருதி ஆடி = வேதங்களில் ஊடாடியுள்ள .

தாதா = தந்தையாகிய பிரமன் .

வி = மிகவும் . வெருவி ஓட = பயந்து ஓடவும் .

மூதேவி துரக = மூதேவி அகன்று ஓடவும் .

கோபம் மீதோடி = கோபம் மிகவும் கொண்டு .

வட மேரு = வடக்கே உள்ள மேருமலை .

சுழல வேலை தீ மூள அழுது அளாவி வாய் பாறி

சுர(த்)தினோடு தூர் மாள உலகு ஏழும்

சுழல = சுழன்று கலங்கவும் .

வேலை தீ மூள = கடல் தீக் கொளுத்தவும் .

அழுது அளாவி = அழுகை கலந்து .

வாய் பாறி = வாய் கிழியும்படி .

சுரு(த்)தினோடு = பேரொலியுடன் .

தூர் மாள = தூரன் இறக்கவும் .

உலகு ஏழும் = ஏழு உலகங்களும் .

திகிரி மாதிர ஆவார திகிரி சாய வேதாள
திரளினோடு பாறோடு கழுகு ஆட

திகிரி மாதிர ஆவார திகிரி = வட்டமாகிய திக்குகளை மறைக்கின்ற
சக்ரவாளகிரி . சாய = சாய்ந்து அழியவும் .
வேதாள திரளினோடு = பேய்க் கூட்டங்களோடு .
பாறோடு = பருந்தும் . கழுகு ஆட = கழுகும் ஆட .

செருவில் நாடு வான் நீப கருணை மேருவே பார
திரு விராலியூர் மேவு பெருமானே .

செருவில் நாடு = போரை நாடிச் சென்ற .
வான் நீப = பரிசுத்தமான கடப்ப மாலையை அணிந்தவனே .
கருணை மேருவே = கருணை மலையான மேருவே .
பார = பெருமை வாய்ந்த .
திரு விராலி ஊர் மேவு பெருமானே = அழகிய விராலியூரில்
வீற்றிருக்கும் பெருமானே .

சுருக்க உரை

யானையின் உடலை அழித்தவரும் , திரிபுரம் எரித்த கயிலை மலைத்
தலைவரும் , பெரிய யோகியும் , சுடு காட்டில் நள்ளிருளில்
ஆடுபவரும் ஆகிய சிவ பெருமானின் ஞான நிலையில் நான்
புகும்படி அருள மாட்டாயோ ?

மேரு மலை கலங்கவும் , கடல் தீக் கொளுத்தவும் , தூரன் இறக்கவும் ,
பேய்கள் , பருந்துகள் , கழுகுகள் ஆட போரை நாடிச் சென்று
பரிசுத்தமான கடப்ப மாலையை அணிந்தவனே . கருணை மேருவே .
பெருமை வாய்ந்த திருவிராலி என்னும் ஊரில் வீற்றிருக்கும்
பெருமானே . நான் பரம ஞான இடத்தில் புகும்படி அருள
மாட்டாயோ ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பரதமாடி

(பரதத்தை யடக்கி நடிப்பவர்

த்ரிபுரத்தை யெரிக்க நகைப்பவர்

பரவைக்குள் விடத்தை மிடற்றிடு பவர்) --- திருப்புகழ் (புருவத்தை)

ஆ. கானாடி

(தோடு ஓர் காதின்ன் பாடு மறையின்ன்

காடு பேணி நின்று ஆடும் மருதனே) --- சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 1-95-1.

இ. சுருதி ஆடி தாதா

(சுருதியான் தலையும் நாமகள் மூக்கும் சுடரவன் கரமும் முன் இயங்கு

பருதியான் பல்லும் இறுத்து அவர்க்கு அருளும் பரமனார் ...) --- சம்பந்தர்

தேவாரத் திருமுறை 3-118-5.

ஈ. வடமேரு சுழல வேலை தீமூள

(காலுக்கு அணிகலம் வானோர்

முடியும் கடம்பும்கேயில்

வேலுக்கு அணிகலம் வேலையும்

தூரனும் மேருவுமே)--- கந்தர் அலங்காரம் 62.

தலைப்புச் சொற்கள்

ஞானம் யோகம் சிவன் தூரன் அருள் பிரமன் வேதம் போர் வேல் விராலிமலை

198

விராலிமலை

தனாதனன தான தந்த தனாதனன தான தந்த
தனாதனன தான தந்த தனதான

கொடாதவனை யேபு கழ்ந்து குபேரனென வேமொ ழிந்து
குலாவியவ மேதி ரிந்து புவிமீதே
எடாதசுமை யேசு மந்து எணாதகலி யால்மெ லிந்து
எலாவறுமை தீர அன்று னருள்பேணென்
சுடாததன மான கொங்கை களாலிதய மேம யங்கி
சுகாதரம தாயொ முங்கி லொழுகாமல்
கெடாததவ மேம றைந்து கிலேசமது வேமி குந்து
கிலாதவுட லாவி நொந்து மடியாமுன்
தொடாய்மறலி யேநி யென்ற சொலாகியது னாவ ருங்கொல்
சொலேழுலக மீனு மம்பை யருள்பாலா

நடாதசுழி மூல விந்து நளாவிவிளை ஞான நம்ப
 நபோமணி சமான துங்க வடிவேலா
 படாதகுளிர் சோலை யண்ட மளாவியுயர் வாய்வ ளர்ந்து
 பசேலெனவு மேத ழைந்து தினமேதான்
 விடாதுமழை மாரி சிந்த அநேகமலர் வாவி பொங்கு
 விராலிமலை மீது கந்த பெருமாளே .

பதம் பிரித்தல் பத உரை

கொடாதவனையே புகழ்ந்து குபேரன் எனவே மொழிந்து
 குலாவி அவமே திரிந்து புவிமீதே

கொடாதவரையே புகழ்ந்து = கொடை எதுவும் செய்யாதவரை
 வள்ளல் என்று புகழ்ந்தும் .
 குபேரன் எனவே மொழிந்து = (அவரைக்) குபேரன் என்று கூறியும் .
 குலாவி = மகிழ்ந்து துதித்து
 அவமே = வீணாக .
 திரிந்து = திரிந்து .
 புவி மீதே = இந்தப் பூமியில் .

எடாத சுமையே சுமந்து எ(ண்)ணாத கலியால் மெலிந்து
 எ(ல்)லா வறுமை தீர அன்று உன் அருள் பேணேன்

எடாத சுமையே சுமந்து = எடுக்க முடியாத எல்லா பாரங்களையும்
 தாங்கி .
 எ(ண்)ணாத கலியால் மெலிந்து = எண்ணுதற்கரிய கொடுமையால்
 நான் உடல் மெலிந்து .
 எ(ல்)லா வறுமை தீர = (அதனால் உண்டான) எல்லாவிதமான
 துன்பங்களும் தொலைய .
 அன்று = முன்னாளிலேயே .
 அருள் பேணேன் = (உனது) திருவருளைப் போற்றி விரும்பாது காலம்
 கழித்தேன் .

சுடாத தனமான கொங்கைகளால் இதயமே மயங்கி
 சுகாதரமதாய் ஒழுங்கில் ஒழுகாமல்

சுடாத தனமான = பசும் பொன் போன்ற .

கொங்கைகளால் = தனங்களால் .

இதயமே மயங்கி = உள்ளம் காம மயக்கம் பூண்டு .

சுகாதரமதாய் = சுகத்தைத் தரக் கூடிய வழியில் .

ஒழுங்கில் ஒழுகாமல் = நெறியுடன் நடக்காமல் .

கெடாத தவமே மறைந்து கிலேசம் அதுவே மிகுந்து
கிலாத உடல் ஆவி நொந்து மடியா முன்

கெடாத தவமே மறைந்து = கெடுதல் இல்லாத தவ நெறியும்
மறைந்து போக .

கிலேசம் அதுவே மிகுந்து = துக்கமே மிகப் பெருகி .

கிலாத = ஆற்றல் இல்லாத .

உடல் ஆவி நொந்து = உடலும் ஆவியும் நொந்து .

மடியாமுன் = நான் இறந்து போவதற்கு முன் .

தொடாய் மறலியே நீ என்ற சொ(ல்)லாகி அது நா வரும் கொல்
சொல் ஏழு உலகம் ஈனும் அம்பை அருள் பாலா

தொடாய் மறலியே நீ என்ற = யமனே, நீ (இவனைத்) தொடாதே
என்ற .

சொ(ல்)லாகியது = சொல்லாலானது .

நா அருங் கொல் = உனது நாவில் வருமோ?

சொல் = சொல்லியருளுக .

ஏழு உலகம் ஈனும் அம்பை = ஏழு உலகங்களையும் பெற்ற
தேவியாகிய உமை .

அருள் பாலா = அருளிய குழந்தையே .

நடாத சுழி மூல விந்து நள் ஆவி விளை ஞான நம்ப
நபோ மணி சமான துங்க வடிவேலா

நடாத = நட்டு வைக்கப்படாத .

சுழி மூலம் = சுழி முனை, மூலாதாரம் முதலிய ஆறு ஆதாரங்கள் .

விந்து = சத்தி பேதம் (ஆகிய இவைகளின்) .

நள் ஆவி = மத்தியில் உள்ள ஆவியில் .

விளை = தோன்றி விளங்கும் . ஞான நம்ப = ஞான சூரியனே

நபோமணி சமான = சூரியனுக்குச் சமமான .

துங்க = ஒளியை உடைய . வடிவேலா = கூரிய வேலனே .

படாத குளிர் சோலை அண்டம் அளாவி உயர்வாய் வளர்ந்து

பசேல் எனவுமே தழைந்து தினமே தான்

படாத குளிர் சோலை = வெயில் படாத குளிர்ந்த சோலைகள் .

அண்டம் அளாவி = வானத்தை அளாவி .

உயர்வாய் வளர்ந்து = உயர்ந்து வளர்ந்து .

பசேல் எனவே தழைத்து = பச்சென்ற நிறத்துடன் தழைத்து . தினமே

தான் = நாள் தோறும் .

விடாது மழை மாரி சிந்த அநேக மலர் வாவி பொங்கு

விராலிமலை மீது கந்த பெருமானே .

விடாது மழை மாரி சிந்த = விடாது மழை பொழிவதால் .

அநேக மலர் வாவி பொங்கு = நீர் நிலைகளில் நிரம்பி பல பூக்கள்
மலரும் .

விராலி மலை மீது கந்தபெருமானே = விராலி மலையில்

வீற்றிருக்கும் பெருமானே .

சுருக்க உரை

கொடை என்பதையே அறியாதவரைப் புகழ்ந்தும் , குபேரன் இன்று
கூறியும் , துதித்தும் வீணாகத் திரிந்து , பூமியில் எல்லாவிதமான
பாரங்களையும் சுமந்து , கொடுமையால் மெலிந்து வாடித் , துன்பங்கள்
ஒழிய , முன்னாளிலேயே உனது திருவருளைப் போற்றி விரும்பாது
காலம் கழித்தேன் .

மாதர்களின் அழகிய கொங்கையால் மறக்கமுற்று , நல் வழியில்

நடக்காமல் , தவநெறியும் ஒழுக்கமும் அற்ற வாழ்க்கையை

மேற்கொண்டு , நான் இறப்பதற்கு முன் , யமன் என் உயிரைக் கவராது

இருக்க அவனிடம் சொல்ல மாட்டாயா ? ஏழு உலகங்களையும் ஈன்ற பார்வதியின் பாலனே . சுழி முனை , மூலாதாரம் , சத்தி பேதம் ஆகிய ஆறு ஆதாரங்களின் நடுவில் உள்ள ஆவியில் தோன்றி விளங்கும் ஞான மூர்த்தியே . செழிப்பான விராலி மலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமாளே . யமன் என்னைத் தொடாத வண்ணம் அவனிடம் சொல்ல வேண்டுகின்றேன் .

சுகழீ ரசபதி அவர்களின் விளக்க உரை

கோயில் கோபுரம் போல்வது தேகம் . ஆதாரம் பலவற்றின் மேல் கோபுரம் அமைகிறது . அது போல ஆதாரங்கள் ஆறு அந்த உடம்பிற்கு ஆராதங்களாய் இருக்கின்றன . பரமன் கோயில் ஆதாரங்களை பார்த்து அறியலாம் . படித்தும் தெரிந்து கொள்ளலாம் . ஆக்கையில் உள்ள ஆதாரங்களை உமை குமரா , நீ உணர்த்தினால் தான் எங்களால் உணர இயலும் .

முதல் ஆதாரம் மூலாதாரம் , அதன் மேல் சுவாதிஷ்டானம் , மணிபூரகம் , அநாகதம் , விசுத்தி , விசுத்தியின் மேல் இடம் ஆக்ஞை . ஆக்ஞையின் நிலமே சுழுமுனை . பயனான நாடிகள் பத்து . அவைகளில் ஒன்று சுழுமுனை . உடம்பில் உள்ள ஆதாரங்கள் தோறும் ஒளிமயமான விந்து சக்தி விளங்கி புகுந்து விளையாடுகிறாள் . இதனால் ஆறு ஆதாரங்களும் ஏகமான ஜோதிமயம் . - எந்தனுள் ஏக செருடசுடராகி என் கண்ணில் ஆடும் தழல் வெணி எந்தையர் தேடும் அன்பர் சகாய எங்கள் சுவாமி அருள் பாலா - என விந்ததினூறி திருப்புகழில் முன்னம் இதனை எண்ணியுளம் . அடியில் இருக்கும் மூல நிலம் உச்சியில் இருக்கும் சுழுமுனை இடையில் இருக்கும் விளக்கொளி சக்தி மூன்றும் தூய ஒளி வெள்ளைத் தம்பம் போல் தோன்றுகின்றன . ஆயினும் அவைகள் எங்கள் முயற்சியால் ஆனவை அல்ல . உண்மையில் அவைகள் ஈஸ்வர் பிரசாதமான இடங்கள் என்று நீர் அருளோடு அறிவிக்க அறிந்துளம் . - ஆவி சாவி ஆகாமல் நீ சற்று அருள்வாயே - என்று ஓதும் எங்களை உய்விக்க மேல் நிலை சுழுமுனை கீழ் மேல் ஆதாரங்கள் மேலும் கீழும் ஆன உயர்ந்த விந்து ஒளிகளின் நடுவில் ஊடுறுவி ஆன்ம இயற்கை அறிவால் அறியவொண்ணாதபடி ஏட்டுக் கல்வியின் செயற்கை அறிவிற்கு எட்டாதபடி அதிநுட்ப ஆவியாய் ஆடல் புரிகின்றீர் .

இன்மையை வெறுத்து மறுமையை மறுத்து உம்மில் ஒன்ற அழுது கதறும் ஆன்மாக்களை அறிந்து அருளும் முதன்மை ஞான மூர்த்தி நீர் . அவர்கள் நம்பி இருக்கும் நம்பர் நீர் . அதனால் தான் , - நடாத சுழி மூல விந்து நன் ஆவி விளை ஞான நம்ப - என்று ஆவலித்து உம்மை அழைக்கிறோம் . (நன் = நடு இடம்)

விண்ணில் ஒரு மணி விளங்குகிறது . அது எல்லை இட்ட ஒளி மயம் . தோன்றும் மறையும் . அம்மணி ப்ரகிருதியின் அக்னி பிழம்பு . அதை சூரியன் என்று சொல்லுகிறது . அற்றொரு ஆகாயம் மதிப்பிற்கு உரியது . அது ஞானஆகாயம் . புனித சுழுமுனையில் உணர்வு புகுந்து விந்து தத்துவ விளக்கொளி பிறந்து அவ்வழியில் ஆதாரங்களை அறிந்து இம்முன்றிலும் ஊடுறுவிய மேன்மை ஆவியான உமது மெய்மையை அறிந்தோம் . அருள் மயமான அந்த ஞான ஆகாயத்தை அறிவர் அறிவர் . அதை அறியும் சமயம் , - உத்தியடை கடவுமர கதவருண குலதுரக உபலளித கனக ரத சதகோடி சூரியர்கள் உதயமென அதிக வித கலபகக மயிலின்மிசை யுகமுடிவின் இருளகல ஒரு ஜோதி வீசும் நவோமணி ஆகி ஆதி பரம அருளை பாலிப்பவர் நீர் . (நவம் = ஞான விண் , மணி = மாணிக்கமான சூரியன்) .

அகண்டாகாயமாய் இருந்தே அதி நுண்மையான உம்மிடத்தில் நிக்ரக அனுக்ரக நியதி சக்தி ஒன்று நிலைத்து இருக்கிறது . வடமொழியில் அதன் பெயர் ஞானாசக்தி . தென் மொழி வடிவேல் என பெயரிட்டு அதை மனனம் செய்து மகிழ்கிறது . ஜோதிமயமான உபலளித சமானமானது வளரும் ஒளிமயமான அவ்வடிவேல் . அதனால் தான் சமான துங்க வடிவேலா என்று அன்பால் கூவி அழைக்கிறோம் . குளு குளுவென்று குளிர்ந்து ஆதித்தன் வெயில் நுழையாதபடி அடர்ந்து பசுமையைப் பரப்பும் சோலைகள் வானம் அளாவி வளர்ந்து இருத்தலால் கால மழை என்றும் காலங்கரில் பெய்யும் . இதனால் நீரோடைகள் எங்கும் நிரம்பின . அவைகளில் பூத்த நீர் பூக்கள் பயனான மணத்தைப் பரப்புகின்றன . கோட்டுப் பூ, கொடிப்பூ , நீலப்பூ இவைகள் மாபெரும் சோலைகளில் அந்த எணத்தைப் பரப்புகின்றன . இயற்கை சிறப்புடைய இந்த விராலி மலையை உவந்துளிர் நீர் . அதனால் விராலி மலை மீது உகந்த பெருமாளே என வினயம் காட்டி விளிப்பம் . எங்கும் மணம் எழுப்பும் விராலி மலை மீது இருக்க உவந்த நீரும் அருள் மணமானவர் . அதனால் விராலி மலை மீது கந்தப் பெருமாளே என ஓதினாலும் உய்தி உண்டு (கந்தம் = மணம்) .

அம்பை அருள் பாலா , வடி வேலா , விராலி மலை மீது கந்தப் பெருமாளே கேண்மையேன் விண்ணப்பம் கேட்டு அருளும் . கோடுப்பாரும் இல்லை கொள்வாரும் இல்லை என்பது கடந்த கால வரலாறு . இன்றைய உலகில் தாழ்மையைத் தருகின்ற ஏழ்மை நிலை , அறியாமையால் ஈவாரை அறிந்திலன் . ஈயாத செல்வன் தான் கண் முன் எதிர்படுகிறான் . ஈவார் எனும் எண்ணத்தில் அவர்களை உயர்த்தி புகழ்கிறது புத்தி . வாய்மையை மறந்த வாய் , நீயே குபேரன் என வாழ்த்துகின்றது . ஈவார் ஈவார் என நம்பி பேதையாகி பலகாலும் அவரைப் பின் பற்றி உழன்று அலுப்பது

உலக நடை . சும்மாடு எதையும் சுமப்பது இல்லை . அந்த சும்மாட்டையும் சேர்த்து சுமப்பது தான் தலை விதி .

ஏமாற வைக்கும் வாழ்க்கையில் எத்தனையோ கவலைகள் . இருக்கும் இதயமோ சிறியது . அதில் சுமக்கும் கவலைக்கோ அளவில்லை . எங்கள் நிலையை கூவி அதை எண்ணிப்பார்ப்பது இல்லை . உக்ரமான அதன் சூழ்நிலையால் உடல் இளைப்பது

தான் கண்ட பலன் . பொருட் செல்வம் இல்லை என்பது தெரிந்த செய்தி . வறுமை வாழ்க்கையில் அறிவுட் செல்வமும் வரண்டது . பொருள் நலம் உணரும் கல்விச் செல்வமும் கரந்து தொலைந்தது . கொடாதவனையே புகழ்ந்து குபேரன் எனவே மொழிந்து குலாவி அவமே திரிந்து சுமையைச் சுமந்து மெலிந்து அவதிப்பட வைத்த தொல்லை வறுமை அடியோடு தொலைய இளம் பருவ அந்நாளில் பொன்னான உன் அருளைப் போற்றி இருக்கலாம் . அதனால் இளமையில் பல நலம் ஏறி இருக்கும் . அட்டா , ஒரு சிறிதும் உன் அருள் பேணேன் இப்படியா விதி சதி செய்யும் . இந்த நிலையில் காமன் அம்பு தைக்க வரும் காளைப்பருவ கல கல கதை பின்னி உடலை பிசைகிறது .

பெண்ணாகி வந்ததொரு மாயப்பிசாசம் பிடித்திட்டு என்னை புண்ணும் குழியில் தள்ளி என்னைக் கண்ணால் மயக்கி முலையால் விரட்டி தடி தடத்து புண்ணாம் குழியில் தள்ளி என் போதப் பொருள் பறித்து எண்ணாது உன்னை மறந்தேன் கச்சி ஏகம்பனே - என்று முற்றும் துறந்த ஒரு முனிவர் புலம்பினார் .

தூய்மையை பேய்மையாய் நினைப்பது பெரும் தவறு . பயனான மனத்தை பலவீனமாக்கி சிருஷ்டி ரகசியத்தை சிந்திக்காமல் தன் குற்றத்தை உலக குற்றமாக உணர்வது முறையாகுமா ? . இறை திருவருள் இருந்து தூய ஒரு சேய் எதிர்காலத்தில் தோன்றுமேல் அதன் பசி ஆற்றும் கலசங்கள் இவை . இயற்கை தந்த பிரசாதங்கள் இவை என எண்ணுவது அறிவுடைமை . அதற்கு மாறாக உருக்கி வார்க்காத பொன் உருண்டை என்று பாவையர் குயங்களை எண்ணி பல் இளித்து மனம் மிக மயங்குவது மரபாகுமா ?

இல்லறம் தான் வேண்டுமேல் மங்கை ஒருத்தியை மணந்து இயற்கை நெறியில் இன்பம் கண்டு இருப்பது தானே தர்ம நெறி . இதுதானே பேரின்ப சுகத்திற்கு ஆதாரமான பெரிய வழி . அதற்கு மாறாக கண்ட கண்ட இடங்களில் காண்பித்து இரவு பகல் , நன்னாள் தீநாள் என அறிந்து சுகாதாரமான ஒழுக்கமுறை வாழ அறியாதாரை என்ன என்று இயம்புவது . மயங்கி சுகாதாரமதாய் ஒழுங்கில் ஒழுகாமல் தவறு செய்யும் இவர்கள் அழிவற்ற மாபெரும் தவநெறி மறைகிறது . உடல் கெட்டு உள்ளம் கெட்டு உணர்வும் சிதைந்து வர வர கிலசமே வளர்கிறது . அணு அணுவாக உடலின் பலமும் நலிகிறது .

சுவாச ஓட்டமும் சுகமில்லை . மூச்சு தாராளமாக விடமுடிவதில்லை . அந்தி காலம் அணுகுகிறது . அதை எண்ணும் போதே இதயம் அதிர்கின்றதே . ஆவி நொந்து மடியாமுன் தலை தொங்கும் , கண்கள் கங்கும் , காதடைக்கும் , கைகால்கள் செயலற்றுப் போகும் . நாவில் ஈரம் வரண்டுவிடும் . இதுதான் முடிவு என்பதா ? .

அட்டா , பருமை உலகம் மறைகிறது , நுண்மை உலகம் புரிகிறது . ஓ, எம் தூதர்கள் தரிசனமா ? என்ன பயங்கரமான தோற்றம் . பாசம் வீசும் பரபரப்பு . கபக் என்று உயிரைப் பற்றுகிற நேரம் . எண் சாண் உடம்பும் ஒரு சாண் ஆகி ஆன்ம இதயம் அலறுகிறது .

“தொடாதே , ஏய் எம தூதா”, “உன்னைத் தான் சொல்லுகிறேன் ”, என ஆபத்தான அந்த சமயத்தில் ஒரு வாக்கு உமது திருநாவில் இருந்து உதயமாகுமா ? ஏழை மேலும் கோழை இவன் , சூழ்நிலையால் அறிவு சுழிந்தவன் , கற்பித்தார் இல்லை , மேலும் கை கொடுப்பாரும் இல்லை , அவனுக்கு இனி யாம் அருள்வம் எனும் பொருளில் , தொடாய் மறலியே , நி என்ற சொல் ஆகி அது உன் நாவரும் சொல் என்று குழறி வருகிறது குரல் .

மக்கள் நிலையைத் தம் மேல் ஏற்றி அவர் தம் பிரதிநிதியாகி உமைபாலா , வடிவேலா , மரண நாளில் மறலியைத் தடுக்க யாம் வருவம் , அஞ்ச வேண்டா என்ற ஒரு வாக்கு அருளும் . அதிரும் மனம் அதன் பின் அமைதி அடையும் என அருணை முனிவர் விழுந்து கதறி விண்ணப்பித்த புகழ் இது .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கிலாத = ஆற்றல் இல்லாத நபோமணி = சூரியன் .

தலைப்புச் சொற்கள்

லோபி விலைமாதர் (அங்கம் , மயல்) நெறி யமன் தத்துவம் வேல் உமை ஆதாரங்கள் விராலிமலை

199

விராலிமலை

தானான தான தான தனதன
தானான தான தான தனதன
தானான தான தான தனதன

தனதான

சீரான கோல கால நவமணி
மாலாபி ஷேக பார வெகுவித
தேவாதி தேவர் சேவை செய்முக
சீராடு வீர மாது மருவிய
ஈராறு தோளு நீளும் வரியளி
சீராக மோது நீப பரிமள
ஆராத காதல் வேடர் மடமகள்
ஜீமூத மூர்வ லாரி மடமகள்
ஆதார புத மாக வலமிட
ஆராயு நீதி வேலு மயிலு மெய்ஞ்
ஞானாபி ராம தாப வடிவமும்

மலராறும்

இருதாளும்

முறைவாழ்வும்

ஆபாத னேனு நாளு நினைவது	பெறவேணும்
ஏராரு மாட கூட மதுரையில்	
மீதேறி மாறி யாடு மிறையவர்	
ஏழேழு பேர்கள் கூற வருபொரு	ளதிகாரம்
ஈடாய லுமர் போல வணிகரி	
லுடாடி யால வரில் விதிசெய்த	
லீலாவி சார தீர வரதர	குருநாதா
கூராழி யால்முன் விய நினைபவ	
னீடேறு மாறு பாநு மறைவுசெய்	
கோபால ராய னேய முளதிரு	மருகோனே
கோடாம லார வார அலையெறி	
காவேரி யாறு பாயும் வயலியில்	
கோனாடு சூழ்வி ராலி மலையுறை	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

சீரான கோலகால நவ மணி
மால் அபிஷேக பார வெகு வித
தேவாதி தேவர் சேவை செய் முக மலர் ஆறும்

சீராடு வீர மாது மருவிய
ஈராறு தோளும் நீளும் வரி அளி
சீராகம் ஓதும் நீப பரிமள இரு தாளும்

ஆராத காதல் வேடர் மட மகள்
ஜீமூதம் ஊர் வலாரி மட மகள்
ஆதார பூதமாக வலம் இடம் உறை வாழ்வும்

ஆராயும் நீதி வேலும் மயிலும் மெய்
ஞான அபிராம தாப வடிவமும்
ஆபாதனேனும் நாளும் நினைவது பெற வேணும்

ஏர் ஆரும் மாட கூட மதுரையில்
மீது ஏறி மாறி ஆடும் இறையவர்
ஏழேழு பேர்கள் கூற வரு பொருள் அதிகாரம்

ஈடாய ஊமர் போல வணிகரில்

ஊடாடி ஆலவாயில் விதி செய்த
லீலா விசார தீர வரதர குருநாதா

கூர் ஆழியால் முன் வீய நினைபவன்
ஈடேறுமாறு பாநு மறைவு செய்
கோபாலராய நேயம் உள திரு மருகோனே

கோடாமல் ஆரவார அலை எறி
காவேரி ஆறு பாயும் வயலியில்
கோனாடு தூழ் விராலி மலை உறை பெருமானே .

பத உரை

சீரான = சீரானதும் . கோலாகல = ஆடம்பரமுள்ள . நவ மணி =
ஒன்பது மணிகள் பதிக்கப்பெற்ற . மால் = பெருமை பொருந்திய .
அபிஷேக = முடிகள் . பார = கனமானதும் . வெகுவித = பல
வகையான . தேவாதி தேவர் = தேவாதி தேவர்களெல்லாம் . சேவை
செ(ய்)யும் = வணங்குவதுமான . முக மலர் ஆறும் = ஆறு திரு
முகங்களையும் .

சீராடு = சிறப்பு உற்று ஓங்கும் . வீர மாது மருவிய = வீர லட்சுமி
விளங்கும் . ஈராறு தோளும் = பன்னிரு தோள்களையும் . நீளும் =
நீடித்து நின்று . வரி = ரேகைகள் உள்ள . அளி = வண்டுகள் . சீராகம்
ஓதும் =

சீராகம் என்னும் ராகத்தைப் பாடும் . நீபம் = கடப்ப மலரின் . பரிமள
= மணம் வீசும் . இரு தாளும் = இரண்டு திருவடிகளையும் .

ஆராத காதல் = முடிவில்லாத ஆசையை உன் மீது கொண்ட . வேடர்
மட மகள் = வேடர்களின் அழகிய மகளான வள்ளியும் . ஜீமூதம் ஊர்
= மேகத்தை வாகனமாகக் கொண்ட . வலாரி = இந்திரனுடைய .
மடமகள் = அழகிய பெண்ணாகிய தேவசேனையும் . ஆதார பூதமாக =
பற்றுக் கோட்டின் இருப்பாக . வலம் இடம் உறை வாழ்வும் = வலது
பாகத்திலும் , இடது பாகத்திலும் உறைகின்ற உனது திருக்கோல
வாழ்க்கையையும் .

ஆராயும் நீதி = நன்கு ஆராய்ந்து . நீதி = நீதி செலுத்தும் . வேலும்
மயிலும் = உனது வேலையும் மயிலையும் . மெய்ஞ்ஞான = ஞான
சொருபியான . அபிராம = அழகிய . தாப வடிவமும் = கீர்த்தி பெற்ற
உனது திருவுருவத்தையும் . ஆபாதனேனும் = மிகக் கீழ்ப்பட்ட
நானும் . நாளும் = நாள் தோறும் . நினைவது பெற வேணும் =
தியானம் செய்யும் படியான பேற்றைப் பெற வேண்டுகிறேன் .

ஏர் ஆரும் = அழகு நிறைந்த . மாட கூட மதுரையில் = மாட
கூடங்கள் உள்ள மதுரையில் . மீது ஏறி = வெள்ளி அம்பலத்தில்
நடன மேடையில் . மாறி ஆடும் = கால் மாறி ஆடிய . இறைவர் =
இறைவராகிய சிவ பெருமான் .

ஏழேழு பேர்கள் = நாற்பத்தொன்பது சங்கப் புலவர்கள் . கூற வரு =
பொருள் கூறி வந்த . பொருள் அதிகாரம் = பொருள் அதிகாரத்தின்
அகப் பொருள் உண்மைப் பொருள் இது தான் என்று கூற .

ஈடாய = தகுதி உள்ள . ஊமர் போல = ஊமைப் பிள்ளை போல .
வணிகரில் = செட்டி குலத்தில் தோன்றி விளையாடி . ஆலவாயில் =
ஆலவாயில் என்னும் மதுரையில் . விதி செய்த = உண்மைப்
பொருளை நிறுத்திக் காட்டிய . லீலா விசார தீர =
திருவிளையாடலைப் புரிந்த தீரனே . வரதர = வரங்களைக்
கொடுப்பவனே . குரு நாதா = குரு நாதரே .

கூர் ஆழியால் = கூர்மையான சக்கரத்தால் . முன் = (பாரதப் போர்)
நடந்த போது . விய நினைபவன் = இறந்து போவதற்கு எண்ணித்
துணிந்த (அருச்சுனன்) . ஈடேறு மாறு = உய்யுமாறு . பாநு =
சூரியனை . மறைவு செய் = மறைத்து வைத்த . கோபாலராய =
கோபாலர்களுக்கு அரசனாகிய கிருட்டினன் . நேயம் உள = அன்பு
வைத்த . திரு மருகோனே = அழகிய மருகனே .

கோடாமல் = தவறுதல் இன்றி . ஆரவார = ஆரவாரத்துடன் . அலை
எறி = அலைகளை வீசி வரும் . காவேரி ஆறு பாயும் = காவேரி ஆறு
பாய்கின்ற . வயலியில் = வயலூரிலும் . கோனாடு சூழ் = கோனாடு

என்னும் நாட்டுப் பகுதியில் உள்ள . விராலி மலை உரை பெருமானே
= விராலி மலையிலும் வீற்றிருக்கும் பெருமானே .

சுருக்க உரை

உனது சீரான , மணிகள் பொருந்திய மகுடத்தையும் , தேவர்கள்
போற்றும் ஆறு முகங்களையும் , லட்சுமிகரம் பொருந்திய பன்னிரு
தோள்களையும் , வண்டுகள் இசை பாடும் கடப்ப மலர்களின் மணம்
வீசும் திருவடிகளையும் , உன் மேல் அளவில்லாத காதல் கொண்ட
குறப் பெண் வள்ளியும் , இந்திரன் மகள் தேவசேனையும் , இரு
பக்கங்களிலும் உறைகின்ற திருக்கோல வாழ்க்கையையும் , வேல் ,
மயிலுடன் மெய்ஞ்ஞான சொருபியான திருவுருவத்தையும் ,
கீழோனாகிய நானும் நாள் தோறும் தியானிக்கும் படியான பேற்றைப்
பெற வேண்டுகின்றேன் .

மதுரையில் வெள்ளி அம்பலத்தில் கால் மாற்றி நடனம் ஆடும்
சிவபெருமான் , சங்கப் புலவர்களுக்கு இறையனார் அகப் பொருள்
என்னும் நூலின் உண்மைப் பொருள் இது தான் என்று கூற ,
செட்டியின் குலத்தில் தோன்றிய ஊமைப் பிள்ளையாக வந்த
திருவிளையாடலைச் செய்த குரு நாதரே . பாரதப்போரில் இறக்கவும்
துணிந்த அருச்சுனனுக்கு உதவ வேண்டி , சூரியனை மறைத்து வைத்த
கண்ணனின் மருகனே . வயலூரிலும் , கோனாட்டில் உள்ள , விராலி
மலையிலும் வீற்றிருக்கும் பெருமானே உன்னைத் தியானிக்கும்
பேற்றினை அருள்வாயாக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. ஏழேழு பேர்கள் கூற வரு பொருளதிகாரம்
(மெய்ப்பலகைச் சதுபத் துவப் புலவர்க்கும் விபத்தியல் ஞான
படலத் துறுலக் கணலக்ய தமிழ்த்
த்ரயமத் திலகப் பொருள்வருத் தியினைப்
பழுதற் றுணர்வித் தருள்வித் தகசற் குருநாதா)... திருப்புகழ்
(கடலைச்சிறை).

தலைப்புச் சொற்கள்

தரிசனம் வள்ளி தேவசேனை திருவடி மெய்ப்பொருள் தியானம் தமிழ்
(இறையனார்) அகப்பொருள் புலவர் குருநாதா சிவன் திருமால் விராலிமலை

குகழீ ரசபதி அவர்களின் விளக்க உரை

கடம்ப மரங்களே நிறைந்தது ஒரு காடு. அதன் கிழக்கில் இருந்தது மணவூர் . அரசர் குலசேகரர் அப்பதியை ஆண்டவர் . மன்னர் நண்பர் தனஞ்சயச் செட்டியார் . காலை மணி எட்டு . வேர்த்து விருவிருத்து செட்டியார் வேந்தர் முன் ஓடி வந்தார் . அரசர் பெரும் , வர்த்தகக் காரணமாக வெளி ஊருக்குச் சென்றேன் . மீண்டேன் . வழியிடைப்பட்டது ஒரு கடம்ப வனம் . சூரியன் அஸ்தமித்தான் . எங்கும் இருள் சூழ்ந்தது . மருண்டது மனம் . இரவு மணி எட்டு . கண்ணிற்கு எட்டிய தூரத்தில் பளபளத்தது ஒரு ஒளி . அங்கு விரைந்தேன் . என்ன அதிசயம் . எட்டு யானைகள் , அவைகளின் மேல் ஒரு விமானம் . அதனில் லிங்க உருவில் இறைவன் .

தூய மேனியர் பலர் தொடர்ந்து வந்தனர் . வரத சிவத்தை நான்கு யாமத்திலும் வழிபட்டனர் . இரவு முழுவதும் அந்த ஈடுபாட்டில் இருந்தேன் . என்ன அற்புதம் , கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் இருந்தவர் மறைந்தனர் . ஆஹா , அவர்கள் அமரர்கள் என்று அதன் பின் அறிந்தேன் . அதைத் தங்கட்கு அறிவிக்க நினைத்தேன் . நேரே இங்கு வந்தேன் என்று இன்பக் கண்ணீரை செட்டியார் இறைத்தார் . செய்தி கேட்ட மன்னரின் மெய் சிலிர்த்தது . அன்று முழுவதும் அரசருக்கு அதே நினைவு . காட்டில் இருக்கும் பெருமானைக் கருதியபடியே கண் உறங்கினார் . இரவு மணி 1 , எல்லாம் வல்ல சித்தர் எதிர் நின்றார் . எண்ணுவது போதாது , செயலில் இறங்கு , ஒரு நகரை அங்கே உருவாக்கு , வசிப்பவர் வாழ்வடைய பாண்டியா , மகத்தான ஒரு ஆலயம் அமைக்க மறவாதே என்றார் . வேந்தர் திடுக்கிட்டு விழித்தார் . வியர்த்தது மேனி . அமல பரமா , விமல முதலே , என்று கூவிய கரம் கொண்டு கும்பிட்டார் .

எழுந்தார் , பரிஜனங்களுடன் விரைந்தார் , கடம்ப வன கண்ணுதலைக்கண்டார் . அடியற்ற மரம் போல் அடியில் விழுந்தார் . ஏத்தி போற்றி இறைஞ்சினார் . ஏவலரை ஏவினார் . காட்டை அழித்தார் . எப்படி நகரை அமைப்பது ? இந்த ஏக்கம் மனதில் எழுந்தது . என்ன அதிசயம் . கனவில் வந்த சித்தர் நனவில் எதிரில் வந்து நின்றார் .

ஆலயம் , கொடிமரம் , மண்டபம் , வீதிகள் , சாலைகள் , முதலியவற்றை இன்ன இன்ன இடத்தில் இவைகளில் உள்ளபடி அமைத்து வழிபாட்டு முறைகளை வகுத்து வை என்று ஆகம மந்திர சிற்ப நுட்பங்களை அளித்தார் . திடீரென்று மறைந்தார் . அரசரும் பிறரும் அதிசயித்து வணங்கினர் . நம்பர் அருளை நம்பி ஆலயத்தை முதலில் அமைத்தார் . வருண முறைப்படி வீதிகளை வகுத்தார் . ஏரிகள் , குளங்கள் , கிணறுகளை எழுப்பினார் .

விமலர் திருச்சடை மின்னியது . சடையிலிருந்து புது மதி பொங்கியது திவலைகள் பரவி எங்கும் படர்ந்தன . சின்மயத் திருவடி சேர்ந்தவர் சிவமாவது போல மதுர அமுதம் விரவிய அப்பதி மதுரை எனும் பெயர் எய்தியது .

அருளாளர்கள் பலர் மதுரையில் அவதரித்தனர் . எங்கும் இறை வழிபாடு எழுந்தது . அதனால் வளம் பல எங்கும் வளர்ந்தன . போகம்மதான மருளான பொன்னுலக வாழ்வை நிந்தித்தல் , சிவனார் அருளை சிந்தித்தல் . இதுவே அப்பதி வாழ் மக்கள் நிலை . இந்திரன் இதனை அறிந்தான் . இறுமாந்து எழுந்தான் . மதுரையை அழித்து விடுங்கள் என்று எடுப்பான மேகங்களை ஏவினான் . அல்லோல கல்லோலமாக இடியும் மின்னலும் எழுந்தன . பெய்த பெருமழையைக் கண்டு அஞ்சி மக்கள் அலறினர் .

இறைவன் முடி மேல் இருக்கும் கங்கையில் ஏராளமான மேகங்கள் . அவைகளுள் நான்கு மேகங்களை நம்பர் ஏவினார் . விண்ணில் அவைகள் விரைந்தன . நான்கு மாடக் கூடங்கள் போல் விளங்கின . பட படத்த மழை நீரைப்பருகின . அது கண்ட அமரர் தலைவன் அஞ்சினான் . ஓடி விண்ணில் ஒளிந்தான் . நீடித்த மழையும் நின்றது . சிவ முகில்கள் சிவனார் திருமுடியில் சேர்ந்தன . அச்சம் அகன்ற அனைவரும் ஆண்டவனை ஆராதித்தனர் . அன்று முதல் அப்பதி நான்மாடக் கூடல் என அரியதொரு நாமத்தை அடைந்தது .

பாவலர் ஒருவர் பாண்டிய நாட்டிற்கு வந்தார் . பாண்டியன் ராஜசேகரனைப் பார்த்தார் . எங்கள் நாடு சோழநாடு என்றார் . அப்படியா ? சோழ மன்னர் சுகமா ? என்றார் பாண்டியர் . எக்குறையும் அவர்க்கு இல்லை . அவர் 64 கலைகளையும் அறிந்தவர் . 63 கலைகளை நீர் அறிந்தவர் . பரதக் கலையில் உமக்கு பழக்கம் இல்லை . எனவே எங்கள் அரசர் உம்மைவிட ஏற்றம் பெற்றவர் என்றார் . சீச்சீ என்ன மோசமான பேச்சு . மன்னர் ராஜசேகரர் அது கேட்டு வருந்தினார் . உள்ளதை தைரியமாக உரைத்தார் என்று என்று ஓரளவு மனம் அமைதி கொண்டது . அவரை வழி னுட்டி அனுப்பினார் . பரதக் கலையை முதிர்ந்த வயதில் முயன்று பயின்றார் . தெளிவுர மிகுந்து அதில் தேறினார் . ஸ்ரீமீனாட்சி திருமணத்தில் புலிக்கால் முனிவரும் பாம்புக்காலரும் விரும்பி அன்னாருக்கு விண்ணப்பித்தபடி வெள்ளியம்பலம் மதுரையில் விளங்கியது . அங்குள்ள ஆனந்தக் கூத்தரை அன்பு வெள்ளம் கரை புரள பாண்டிய சிந்தை மகிழ்ந்து நாளும் சேவிப்பர் .

மற்றவர் கண்ணுக்கு அது சிலா ரூபம் . பாண்டியர் பக்திக்கு அது தெய்வமேயான திருவுருவம் . ஒருநாள் வழிபாட்டில் மன்னர் ஊன்றி இறை திருவுருவை உணர்ந்தார் . மானின் துள்ளலும் மயிலின் சாயலும் வெளிப்பட அங்கமெல்லாம் பல நுட்பம் காட்டி ஆட பாதம் இரண்டும் ஊன்றி பரதம் பயின்ற நமக்கு எவ்வளவு சிரமமாய் இருந்தது . அனாதி காலம் தொட்டு எம்பெருமான் ஆடுகின்றாரே என்று எண்ணும் போது அவர் இதயம் பதைபதைத்தது

ஒரு கால் தூக்கினீர் . ஓயாது ஆடுகிறீர் . நோகாதா ? , தாள் நோகாதா ? . ஆட்டம் நின்றால் அகில சராசரமும் அழிந்துவிடும் . அதனை அடியேன் அறிவேன் . ஊன்றிய

திருவடியை உயர்த்தும் . உயர்த்திய திருவடியை ஊன்றி ஆடும் உமாபதே என்று கலகல என கண்ணீர் பெருக்கி கதறினார் . அதை அறிந்த வெள்ளி அம்பலவர் காவலர் விரும்பியபடி கால் மாறி ஆடும் கற்பகம் ஆயினர் . அதுகண்டு பூமாரி சொரிந்தது பொன்னுலகம் .

ஏராரூ மாட கூட மதுரையில்
மீதேறி மாறி ஆடு இறைவர் - என்று புளகிதம் எய்தி அன்பர்கள்

போற்றி புகழ்ந்தனர் . தனிப்பொருள் தந்தார் சண்பகப் பாண்டியர் ஒருநாள் சங்கப் புலவர்களை சந்தித்தார் . பொருள் அல்லாதவற்றைப் பொருள் என்று உரைப்பது மருள் . வீணான அம்மருள் விலக இன்பப் பொருள் இலக்கணத்தை இயற்றுங்கள் என்று வேண்டினார் .

அரசே , மண் , பெண் , பொன்னைத்தான் பொருள் என்று மதித்துளது நம் மனம் . அது மருள் தான் . மெய்ப்பொருளை மெய்ப்பொருள் தான் அறிவிக்க வேண்டும் என்று பாவலர்கள் பதில் கூறினர் . வேந்தர் சிறந்த புலவர்களுடன் சென்றார் . முதல்வர் திருமுன் முறையிட்டார் . சுந்தரேசர் வாழ்விக்கும் சுவடி ஒன்றை பலிபீடத்தில் வைத்தார் . காவலர் முதலானோர் கண்டனர் . மகிழ்ந்தனர் . எடுத்தனர் , படித்தனர் .

அன்பின் ஐந்திணைகளவென்படுவது அந்தணர் அருமறை மன்றல் பெட்டியினுள் கந்தர்வ வழக்கம் என்பனோர் புலவர் - என்பது முதலாக 60 சூத்திரங்களாக இருந்தது அந்த அருள் நூல் . சிவ ஜீவ சம்பந்தம் அந்த நூல் பொரள் . அப்பேரருளை அடைவது வாழ்வின் குறிக்கோள் . அந்தணர் வகுத்த எண்வகை மணத்துள் இது களவு மணம் . சொற்பிரபஞ்ச பொருள் பிரபஞ்ச சூழ்நிலை கடந்து ஆணவாதி அகன்று அரிசாதி வர்க்கம் தாண்டி அந்தரங்க சந்திப்பு பலதாம் நடத்தி அருள் நிழல் எய்தி , சாந்தி மகோத்சவ சால்பு காணல் எனும் நுட்பங்களை கந்தர்வம் எனும் பெயரால் ஒரு கதை போல் போகிறது அதன் போக்கு .

அகப் பொருளான அப்பாற்கடலை கவிஞர் தம் மதி கொண்டு கடைந்தனர் . எவரும் தத்தம் உரையை ஏற்றம் என்றனர் . மூலமுதலே , அருளாளா , நீர் தந்த மூலத்திற்கு உரிய உரை எந்த உரை??? அருளுக ஐயா , என்று அரசர் அழுது வேண்டினர் .

அன்பனே , வணிகர் வீதியில் உப்பூரி குடிகிளார் மைந்தர் ஒரு ஊமை . பெயர் ருத்திர ஜென்மன் . 10 வயது பாலன் . முருகனின் அம்சமானவன் . பல உரைகளை அவன் முன் படித்தால் அவனே தீர்பளிப்பான் என்று ஆலயத்தில் பிறந்தது அசிரீரி .

ஒரு காலத்தில் பிரளயத்தால் அழிந்தது உலகம் . உலகம் மீண்டும் உருவான போது மதுரைக்கு உரிய நாற்பங்கு எல்லையை நம்பர் திருமுடிப் பாம்பு ஒன்று வாயுள் வாலை கவ்வி வட்டமிட்டு காட்ட வம்ச சேகரப் பாண்டியர் அங்கு தலைநகர் அமைக்க அன்று முதல் மதுரை ஆலவாய் எனும் பெயரை எய்தியது . அந்த ஆலவாய் எனும் கோவிலுக்கு ஊமைப்பிள்ளையை அழைத்து வந்தனர் . ஆறு கலச பீடத்தில் அமர்த்தி அர்ச்சித்தனர் . ஒவ்வொருவராக தத்தம் உரையை ஒப்பித்தல் ஆயினர் .

சிலர் உரையைக் கேட்ட சிரித்தது ஊமை. சிலர் உரைக்குத் திருமேனியைச் சொரிந்து கொண்டது. பலரது விதண்ட உரைகளை வெறுத்தது. கபிலர் பரணர் உரைகளில் களிப்பை சில இடங்களில் காட்டியது. மதுரைக் கணக்காயர் மகனார் நக்கீரர். அவர் உரையில் உள்ள சொற்களை, பொருட்சுவைகளை முழுதும் உணர்ந்து அனுபவித்தது. கரகம்பம், சிரகம்பங்களை பல இடங்களிலும் காட்டியது. பொருளின் பதிப்பை உறைத்துக் காட்டிய மாற்றுறைக்கல்லாக ருத்திர ஜன்மரை உலகம் இன்றும் உணர்கிறது.. இறையனார் அகப் பொருள் என்பது அந்நூலின் பெயர்.

ஏழு பேர்கள் கூற வருபொருளதிகாரம்

ஈடாய ஊமர் போல வணிகரில்

ஊடாடி ஆலவாயில் விதி செய்த லீலா - என்ற உணர்ந்து இவ்வரலாறை ஓதும் போதே கல்லான மனமும் கரைகிறதே.

விதியை விதித்தாய். ஓம் பொருட்டு மெய்யுரை செய்தாய். தீர்த்த உரை இது என்று தீர்ப்பளித்தாய். விசார தீர வரதர குருநாதா என்று உணர்வு உன்னை நோக்கி விரைகிறதே.

ஆழியை ஏவி பருதியை மறைத்து விஜயனைக் காத்த பரந்தாமர் மருகர் நீர். திருமகள் விலாசம் திகழ்பவர் நீர். உணர்ந்தோம். கோபாலராயரது திருமருகோனே என்று கூவி உம்மைக் கும்பிடுவோம்.

வற்றாத ஜீவ நதி காவேரி. முப்போகமும் தருவேன், கனிவோடு மக்களைக் காப்பேன் எனும் குறிப்பு வெளிப்பட ஆரவாரித்து அலைவீசுகின்ற அந்த ஆறு வாவிப் பாய்ந்து வளம் பெறுகின்ற ஊர் வயலூர். மருத நிலமான இன்ப அத் திருப்பதியில் இருக்கின்றீர்.

கொங்கு நாட்டில் உள்ளது கோனாடு. அந்நாட்டின் நடுவில் விண்ணளாவி உளது விராலி மலை. அக்குறிஞ்சியையும் மருதத்தையும் இடமாகக் கொண்டு பரமம் எனும் பெரிய பொருளான நீர் தடத்த திருவுருவில் பெரியோன் என்பது பெரிது இன்ப வடிவமாக எழுந்தருளி இருக்கின்றீர்.

அகில அண்டங்களுக்கு அதிபர் நீர். அதை உமது மணிமகுடங்களே அறிவிக்கின்றன. அவைகளை எவரும் தாங்க முடியாதே. அது அத்தனை பாரம். அத்தனை மகிமை. அதனை அறிகிறேன். அத்திருமுடிகளைச் சுமந்த உமது திருமுக மலர்கள். ஆஹா என்ன அற்புதம்.

வீரமகளின் விலாசமாய் பயனளிக்கும் உமது திருத்தோள்கள் பன்னிரண்டு. வண்டுகள் மொய்க்காத மலர்கள் செண்பகம் என்பர். அத்தெய்வீக மலர்கள் அர்ச்சனை முறையில் அருளார் திருவடிகளில் அமர்ந்து அழகு செய்கின்றன. வேத தேவதைகள் வண்டுகளாய் ஸ்ரீராகம் பாடி உமது இரு திருக்கால்களையும் இறஞ்சியபடியே இருக்கும்மே.

இறையனார் அகப் பொருளில் களவு கற்பு எனும் இரு இயல்புகள் இருக்கின்றன . களவியல் வினைவிற்கு உதாரணமாக இருமையில் ஒருமை உண்டாக்கும் அடங்காத தமது வேட்கையை வலத்திலிருந்து காட்டுகிறார் வள்ளியார் . கற்பியல் தாகத்தை இடத்திலிருந்து தேவயானையார் எண்ண வைக்கிறார் . அகில உலகையும் தாங்கும் அந்த ஆதார சக்திகள் இருவரும் உமக்கு இருபுறத்தும் தழுவி உளர் . அத்துடனே வளமார்ந்த அத்தை வாழ்வு .

இறையும் உயிரும் இணையும் இயலை நினைப்பூட்டுகிறது அந்த நிலை . இறையனார் அகப் பொருள் சுருதி அனுபவம் . வள்ளி தேவயானை சமேத வாழ்வு ப்ரதியட்ச பிரமாணம் . ஊன்றி இதை உணராமல் பெற்றோர் மற்றோர் உடன்பாடின்றி கண்ட இடத்தில் காண்பித்து சுதந்திர புத்தியில் சுகிப்பது தமிழர் மதம் . இதற்கு எடுத்துக் காட்டு இறையனார் அகப் பொருள் என்று எவரேனும் எண்ணுவாரேல் திருவார் குமாரா , நீர் தான் அவரைத் திருத்த வேண்டும் .

விதி விலக்குகளை அறிவிக்கும் புத்தகம் வேதம் . அந்த நியதிகளை எவ்வளவு பின்பற்றுகிறது ஆன்மா . பாழும் ஆணவம் தான் அறிவை எப்படி எப்படி பாதிக்கிறது . அந்த இருள் அகல எவ்வெவ்வகையில் முன் வந்து உயிர் முயலுகிறது என்று பேசா உருவில் வேலும் பேசும் உருவில் மயிலும் சிறக்க ஆய்வு செய்யும்மே .

விந்து தத்துவ மயிலில் விளங்கி எடுப்பான ஞான வேலை ஏந்தி சத்தும் சித்துமான அழகிய உமது திருவுருவம் தாபம் தந்து ஆன்மாக்களை தழுவிக் கொள்ளுமே .

அபராதியான அடியேன் வாழ்க்கையில் விரயம் ஆகாதபடி மகுடம் அணி ஆறுமாமுகம் , பன்னிரு திருத்தோள்கள் , இருகூடிகள் , இருதேவியருடன் மயிலில் ஏறி வேல் ஏந்திய மெய் ஞான வேட்கை மேவ வைக்கும் உமது கேசாதி பாதங்களை என்றும் அடியேன் எண்ண அருள் . பொன்னோ , பொருளோ , விண்ணோ பிறவோ வேண்டா . பெரும் , இந்தத்தியானம் ஒன்றே போதும் என்று வினயம் மிகுந்து விண்ணப்பித்தபடி .

200

விராலிமலை

தானான தான தான தனதன
தானான தான தான தனதன
தானான தான தான தனதன தனதான

பாதாள மாதிரி லோக நிகிலமு
மாதார மான மேரு வெனவளர்
படர பார மான முலையினை விலைகூறிப்
பாலோடு பாகு தேனெ னினியசொ

லாலேய நேக மோக மிடுபவர்	
பாதாதி கேச மாக வகைவகை	கவிபாடும்
வேதாள ஞான கீனன் விதரண	
நாதானி லாத பாவி யநிஜவன்	
வீணாள்ப டாத போத தவமிலி	பசுபாச
வ்யாபார மூடன் யானு முனதிரு	
சீர்பாத தூளி யாகி நரகிடை	
வீழாம லேசு வாமி திருவருள்	புரிவாயே
தூதாள ரோடு காலன் வெருவிட	
வேதாமு ராரி யோட அடுபடை	
சோரா வலாரி சேனை பொடி பட	மறைவேள்விச்
சோமாசி மார்சி வாய நமவென	
மாமாய வீரர் கோர முடனிகல்	
சூர்மாள் வேலை யேவும் வயலியி	லிளையோனே
கூதாள நீப நாக மலர்மிசை	
சாதாரி தேசி நாம க்ரியைமுதல்	
கோலால நாத கீத மதுகர	மடர்சோலை
கூராரல் தேரு நாரை மருவிய	
கானாறு பாயு மேரி வயல்பயில்	
கோனாடு சூழ்வி ராலி மலையுறை	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

வேதாளன் ஞான கீனன் விதரண
நா தான் இலாத பாவியன் அநிஜவன்
வீண் நாள் படாத போத தவம் இலி பசுபாச

வியாபார மூடன் யானும் உனது இரு
சீர் பாத தூளியாகி நரகு இடை
வீழாமலே சுவாமி திருவருள் புரிவாயே

தூதாளர் ஓடு காலன் வெருவிட
வேதா முராரி ஓட அடு படை
சோரா வலாரி சேனை பொடி பட மறை வேள்வி

சோமாசிமார் சிவாய நம என

மா மாய வீர கோரமுடன் இகல்
தூர் மாள வேலை ஏவும் வயலியில் இளையோனே

கூதாள நீப நாக மலர் மிசை
சாதாரி தேசி நாமக்ரியை முதல்
கோலால நாத கீத மதுகரம் அடர் சோலை

கூர் ஆரல் தேரு(ம்) நாரை மருவிய
கான் ஆறு பாயும் ஏரி வயல் பயில்
கோனாடு தூழ விராலி மலை உறை பெருமாளே .

பத உரை

வேதாள(ன்) = பேயன். ஞான கீனன் = ஞானம் குறைந்தவன் .
விதரண = விவேகமுள்ள . நா தான் = நாக்கே . இலாத பாவி =
இல்லாத பாவி. அநிஜவன் = உண்மை இல்லாதவன் . வீணாள் படாத
= வீணாள் உண்டாகாமல் காக்கும் . போதம் = அறிவும் . தவம் இலி =
தவமும் இல்லாதவன் . பசு பாசம் = உயிரைப் பற்றியும் , உலகைப்
பற்றியும் .

வியாபார மூடன் = பேசிப் பொழுது போக்கும் பதி ஞானம் இல்லாத
மூடன் . யானும் = இத்தகைய குணங்களை உடைய நானும் . உனது
இரு சீர் = உன்னுடைய இரண்டு சிறப்பு வாய்ந்த . பாத தூளி ஆகி =
பாதங்களின் தூளியாகும் பேறு பெற்று , அதனால் . நரகு இடை
விழாமல் = நரகில் விழாமல் . சுவாமி = சுவாமியே . திரு அருள்
புரிவாயே = திருவருள் புரிவாயாக .

தூதாளரோடு = (தன்னுடைய) தூதர்களோடு . காலன் வெருவிட =
யமன் அஞ்சவும் . வேதா = பிரமனும் . முராரி = திருமாலும் . ஓட
(அஞ்சி) ஓடவும் . அடு பாடை = கொல்ல வல்ல சேனை . சோர் =
சோர்ந்து போய் . வலாரி சேனை பொடிபட = இந்திரனுடைய சேனை
பொடிபட்டு அழியவும் . மறை வேள்வி = வேத வேள்விகள் .

சோமாசிமார் = சோம யாகம் செய்யும் பெரியோர்கள் . சிவாயநம என
 = பஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதித் துதித்து நிற்கவும் . மா மாய = பெரிய
 மாயங்களும் . வீர = வீரமும் . கோரமுடன் = கோரமும் பொருந்தி .
 இகல் = போர் செய்த . தூர் மாள = தூரன் இறக்கும்படி . வேலை ஏவும்
 = வேலாயுதத்தைச் செலுத்திய . வயலியில் இளையோனே =
 வயலூரில் வீற்றிருக்கும் இளையோனே .

கூதாள = கூதாளப் பூ . நீபம் = கடப்ப மலர் . நாக மலர் = சுரபுன்னை
 மலர் . மிசை = இவைகளின் மீது . சாதாரி , தேசி , நாமக்ரியை முதல் =
 சாதாரி (பந்துவராளி) , தேசி (தேஷ்) , நாமக்ரியை (நாதநாமக்கிரியை)
 முதலான . கோலாகல = ஆடம்பரமான . நாத கீத = ஒலி இசைகளைப்
 பாடும் . மதுகரம் = வண்டுகள் . அடர் சோலை = நிறைந்த
 சோலைகளும் .

கூர் = நிரம்ப . ஆரல் = ஆரல் மீன்களை . தேரும் நாரை = தேடும்
 நாரைகள் . மருவிய = பொருந்திய . கான் ஆறு = காட்டாறுகள் . பாயும்
 = பாய்கின்ற . ஏரி = ஏரிகளும் . வயல் = வயல்களும் . பயில் =
 நெருங்கியுள்ள . கோனாடு தூழ் = கோனாடு என்னும் நாட்டில் உள்ள .
 விராலி மலை உறை = விராலி மலையில் வீற்றிருக்கும் . பெருமானே
 = பெருமானே .

சுருக்க உரை

எல்லா உலகங்களுக்கும் ஆதாரமாயிருக்கும் மேரு மலையைப்
 போல் உயர்ந்த கொங்கைகளை விலை கூறி, இனிய பேச்சுக்களைப்
 பேசி, காம மோகம் தரும் விலை மாதர்களின் அங்கங்களைப் பல
 வகைகளில் வர்ணித்துக் கவிகளைப் பாடும் பேயன் நான் . ஞானம்
 குறைந்தவன் . விவேகம் இல்லாதவன் . பொய்யன் . அறமும் , தவமும்
 இல்லாதாவன் . பதி ஞானம் சிறிதும் இல்லாதவன் . இத்தகைய
 மூடனாகிய என்னை உனது அழகிய பாதங்களின் தூளியாகும்
 பேற்றை அளித்து , நான் நரகில் வீழாமல் விழாதவாறு திருவருள்
 புரிவாயாக .

யமன் அஞ்சவும் , பிரமனும் , திருமாலும் பயந்து ஓடவும் ,
 இந்திரனுடைய படைகள் சோர்ந்து போகவும் , சோமயாகம் செய்யும்
 பெரியோர்கள் பஞ்சாக்கூரத்தை ஒதி நிற்கவும் , சூரன் மாளவும்
 வேலாயுதத்தைச் செலுத்திய இளையோனே . கூதாளம் , நீபம் , நாகம்
 ஆகிய மலர்களின் மீது , பல வித இராகங்களைப் பாடும் வண்டுகள்
 நிறைந்த சோலைகளும் , ஏரிகளும் , வயல்களும் நிறைந்த
 கோனாட்டில் உள்ள விராலி மலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே .
 நான் நரகில் வீழாமல் திருவருள் புரிவாயாக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சோமாசிமார் சிவான நம என

சோமாசிமார் = சோம யாகம் செய்பவர்கள் . வேதாகமங்களில் விதித்தவாறு சிவ
 யாகங்களை நியதியுடன் செய்யும் மறையோர் . சோமயாகம் தேவர்கள் பொருட்டுச்
 சோமரசம் அளிக்கும் வேள்வி வகை .

ஆ. கூராரல் தேரு நாரை மருவிய் ...

(பகுவாய் நாரை ஆரல் வாடும் பாகுரே)... சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 2.60.9.

தலைப்புச் சொற்கள்

விலைமாதர் (அங்கம் , செயல் , மயல்) பசு , பாசம் , பதி ஞானம் தமிழன் கவி
 அருள் யமன் பிரமன் திருமால் இந்திரன் வேதம் யாகம் வேல் பஞ்சாக்கூரம்
 வேள்வி வயலூர் இசை விராலிமலை கலப்பு

201

விராலிமலை

தனாதன தனாதன தனாதன தனாதன

தனாதன தனாதனத்

தனதான

நிராமய புராதன பராபர வராம்ருத

நிராகுல சிராதிசுப்

ப்ரபையாகி

நிராசசி வராஜத வராகர்கள் பராவிய

நிராயுத புராரியச்

சுதன்வேதா

சுராலய தராதல சராசர பிராணிகள்

Commentary and Explanation provided by Dr. C.R. Krishnamurti

Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada,

Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

சொருபமி வராதியைக்	குறியாமே
துரால்புகழ் பராதின கராவுள பராமுக	
துரோகரை தராசையுற்	றடைவேனோ
இராகவ இராமன்முன் இராவண இராவண	
இராவண இராஜனுட்	குடன்மாய்வென்
நிராகன் மலாரணிஜ புராணர்கு மராகலை	
யிராஜசொ லவாரணர்க்	கிளையோனே
விராகவ சுராதிப பொராதுத விராதடு	
விராயண பராயணச்	செருஹரா
விராவிய குராவகில் பராரைமு திராவளர்	
விராலிம லைராஜதப்	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

நிராமய புராதன பராபர வர அம்ருத
நிராகுல சிராதிக ப்ரபை ஆகி

நிராச சிவ ராஜத வராஜர்கள் பராவிய
நிராயுத புராரி அச்சுதன் வேதா

சுராலய தராதல சராசர பிராணிகள்
சொருப இவர் ஆதியை குறியாமே

துரால் புகழ் பராதின கரா உள பரா முக
துரோகரை தரை ஆசை உற்று அடைவேனோ

இராகவ இராமன் முன் இராவண இரா வண
இராவண இராஜன் உட்குடன் மாய் வென்ற

இராகன் மலர் ஆள் நிஜ புராணர் குமரா கலை
இராஜ சொல வாரணர்க்கு இளையோனே

விராகவ சுர அதிப பொராது தவிராது அடு
விராயண பராயண செரு ஹரா

விராவிய குரா அகில் பராரை முதிரா வளர்
விராலி மலை ராஜத பெருமானே .

பத உரை

நிராமய = நோய் இல்லாத (ஆமயம் = நோய்). புராதன = பழைய.
பராபர = எல்லாவற்றுக்கும் மேலான. வர அம்ருத = வரம் என்னும்
இனிமையைத் தருவதான. நிராகுல = கவலை இல்லாத (ஆகுலம் =
துன்பம்). சிராதிக = மேன்மை மிக்க. ப்ரபை ஆகி = ஒளியாய்
விளங்கும்.

நிராச = ஆசை அற்ற. சிவ ராச = சிவத்துடன் மகிழும் சுகா அனுபவ
நிலையைக் கொண்ட. தவ ராசர்கள் = தவ சிரேட்டர்கள். பராவிய =
போற்றும். நிராயுத = ஆயுதம் இல்லாமல். புராரி = திரி புரங்களை
எரித்த சிவபெருமான். அச்சதன் = திருமால். வேதா = பிரமன்.

சுராதய = விண்ணுலகம். தராதல = மண்ணுலகம். சராசர =
இயங்குவன. பிராணிகள் = நிற்பன. சொரூபி = (ஆகிய உயிர்க்
கூட்டங்களின்) உருவங்களில். இவர் = கலந்துள்ள. ஆதியை = ஆதிப்
பொருளை. குறியாமே = குறித்துத் தியானிக்காமல்.

துரால் = (செத்தை) அனைய. புகழ் = புகழ் கொண்டு. பராதின =
சுதந்திரம் இல்லாத. கரா உள்ள = முதலை போன்ற மனத்தை
உடைய. பராமுக துரோகரை = அலட்சியம் செய்யும் துரோகிகளை.
தரை ஆசை உற்று = இந்த மண்ணின் மீது ஆசை பூண்டு.
அடைவேனோ = சேர்வேனோ?

இராகவன் = இரவி குலத்தைச் சார்ந்த இராமன். முன் = முன்பு.
இராவண = (கைலை மலையை அசைத்து எடுத்துச் சிவபெருமானால்
அடர்க்கப்பட்ட) அந்நாளில் அழு குரல் ஓசை உற்ற. இரா வண =
இருளின் நிறமாகிய கரு நிறத்தை உடைய. இராவண இராஜன் =
இராவணன் என்னும் அரசன். உட்குடன் = அச்சப்பட்டு. மாய வென்ற
= மாயும்படி வென்ற.

இராகன் = அன்பு உடையவனாகிய விஷ்ணுவின். மலர் ஆள் நிஜ
புராணர் = மலராகக் கொண்டருளிய உண்மை வரலாற்றை உடைய

சிவபெருமானது . குமரா = குமரனே . கலை = நூல்கள் . இராஜ சொல
= மேன்மையுடன் சொல்லும் புகழை உடைய . வாரணர்க்கு =
யானை முகக் கணபதிக்கு . இளையோனே = தம்பியே .

விராகவ = ஆசை இல்லாதவனே . சுர அதிப = தேவர்களுக்குத்
தலைவனே . பொராது = போர் புரியாமல் . தவிராது = தவறுதல்
இல்லாமல் . அடு = அடுதல் வல்ல . விராயண = வீர வழியில் .
பராயண = விருப்பம் உள்ளவனே . செரு ஊரா = திருப்போரூரில்
உறைபவனே .

வராவிய = கலந்து விளங்கும் . குரா அகில் = குரா, அகில் முதலிய
மரங்கள் . பராரை = பருத்த அடி மரம் . முதிரா வளர் = முதிர்ந்து
வளரும் . விராலிமலை = விராலிமலை என்னும் தலத்தில்
வீற்றிருக்கும் . ராஜதப் பெருமானே = இராசத குணம் உள்ள
பெருமானே .(ராஜத = அரச குணமுடைய : வாரியார் ஸ்வாமிகள்)

சுருக்க உரை

நோயில்லாத , பழமையான , மேலான , வரம் தருவதான , ஒளி
உடையதாய் , ஆசை அற்ற , தவசிகள் போற்றும் , ஆயுதம் இல்லாமல்
திரிபுரங்களை எரித்த சிவபெருமான் , திருமால் , பிரமன் , விண் உலகு ,
மண் உலகு , இயங்குவன , நிற்பன ஆகிய உயிர் கூட்டங்களின்
உருவங்களில் கலந்துள்ள ஆதிப் பொருளை நான் குறித்துத்
தியானிக்காமல் , பயனற்ற புகழ் கொண்ட , பிறருக்கு அடிமைப்பட்ட
உள்ளம் உடையோராய் , பிறரை அலட்சியம் செய்யும் துரோகிகளிடம்
ஆசை பூண்டு சேர்வேனோ ?

இராமனின் முன்னே அழு குரல் ஓசை உற்ற கரு நிற இராவணன்
அச்சப்பட்டு மாயும்படி வென்ற திருமால் தன் கண்ணையே மலராக
இட்டுப் பூசித்த சிவபெருமானின் குமரனே . நூல்கள் புகழும் யானை
முகக் கணபதிக்குத் தம்பியே . ஆசை அற்றவனே . தேவர்கள்
தலைவனே . போர் புரியாமலேயே வெல்ல வல்ல திருப் போரூரானே .
குரா , அகில் ஆகிய மரங்கள் பருத்து வளரும் வயலு\ரில்

வீற்றிருக்கும் இராசத குணம் உள்ள பெருமானே . மூவாசைகளை உற்று நான் அழிவேனோ ?

குகழீ ரசபதி விரிவுரை

திடச் சித்தம் உடையவன் தீர்க்கவாகு . அவன் மகன் ரகு . ஒருசமயம் ரகு விஸ்வஜித் எனும் வேள்வியை நடத்தினான் . நிறைந்த பொருள் கரைந்தது . பெரியோருக்கு அழகு வறுமையிலும் செம்மை . அதை ரகு அனுசரித்திருந்தான் . கருணை நிறைந்த அந்தணர் கவசர் . அவர் ஒருநாள் ரகுவிடம் வந்தார் . அவர் திருவடிகளை வழிபட மண் பாத்திரத்தில் நீர் கொணர்ந்தார் . அது கண்ட கவசர் திரும்பினார் . சுவாமி , ஏன் போகிறீர் ? வந்த காரணம் தெரிந்தது இல்லையே என்று வழி மறித்தான் ரகு . அரசே , குரு காணிக்கை செலுத்த கோடிப் பொன் வேண்டும் . வள்ளலான உன்னிடம் அதை எதிர் பார்த்தேன் . உன் நிலையை உணர்ந்தேன் . வருந்தித் திரும்புகிறேன் என்றார் வந்தவர் .

சுவாமி , வந்தவரை வெறும் கையாக அனுப்புவது என் வழக்கத்தில் இல்லை இங்கேயே இரண்டொரு வாரம் இரும் . கோடிப் பொன்னைக் கொடுத்து அனுப்புவேன் . என் மேல் ஆணை . இதற்கு முன் நீர் போகக் கூடாது என தடை செய்தான் . அவர்க்கு பொன் அளிக்க மன்னன் போர் கோலம் பூண்டான் . புனித வட திசை நோக்கி புறப்பட்டான் . தனக்கென வாழான் பிறக்கென வாழும் ரகுவின் குணமறிந்து குபேரன் வளரும் செல்வத்தை அவன் பெரும் கருவூலத்தில் நிரப்பினான் . அரசர் ஏவலர் அதை அறிந்தனர் . ஓடிச் சென்றனர் . ரகுவைத் தடுத்து நிறுத்தினர் . உற்றது உரைத்தனர் . மன்னன் ரகுவின் மனம் மகிழ்ந்தது . அரண்மனைக்குத் திரும்பினான் . கொடுத்த வாக்கின் படி கவசர்க்கு கோடிப் பொன்னுக்கு மேலும் கொடுத்து அனுப்பினான் . அந்த ரகுவின் மைந்தன் அஜன் . அஜன் மைந்தன் தசரதன் . தசரதரின் குமாரன் ராமன் . போதுமா வரலாறு ? .

பிறரைக் காக்கும் எண்ணம் ரகுவின் கால் வழியில் அந்த ரகுவிற்கு இணையானவன் ஆதலால் **இராமன் இராகவன்** என பேயர் பெற்றான் . அப்புனித புண்ணிய ராமனை எதிர்த்தான் ஒருவன் . அவன் கருத்த நிறத்தன் . அரக்கர் தலைவன் . பயங்கரமான அழுகுரல் ஒலியினன் . அதனால் **இராவணன்** எனும் பெயர் எய்தியவன் . அஞ்சா நெஞ்சத்தினன் . அவன் அழிய வேண்டும் . உலகம் அதனால் உய்யும் என எண்ணிய ராமன் அரிய மலர்களால் சிவ பெருமானை அர்ச்சித்தான் . பரம அவ்வழிபாட்டை ஏற்று பேரருள் பாலித்தவர் , சத்தானவர் , நிறைந்து எங்கும் நிலைத்த இறைவர் . அப்பெருமான் அருளிய உம்மை , **இராகவ இராமன் முன் இராவண இராவண இராவண இராஜன் உட்குடன்மாய்வு என்று இராக மலர் ஆள் நிஜ புராணர் குமரா** எனக் கூவி எழுந்து கும்பிடுகிறோம் . (புரணர் என்பது புராணர் என மருவியது) .

(சலந்தரனை மாய்க்க சக்கரம் பெற திருவீழிமிழலையில் கண்ணை ஈந்து ஆழி பெற்ற வரலாறு இங்கு சரியாகப் பொருந்தும் என்பது அடியேனின் தாழ்வான அபிப்பிராயம் . இன்னொரு திருப்புகழிலும் **மா கடோர சலந்தரன் நொந்து வீழ உடல் தடியும் ஆழி தா என அம்புய மலர்கள் தச நூறு தாள் இடும் பகல் ஒரு மலர் இலாது கோ அணிந்திடு மாலுக்கு உதவிய மகேசர்** என்று இவ்வரலாற்றைப் பாடுகிறார் . **பங்கயம் ஆயிரம் பூவினில் ஓர் பூ குறைய தம் கண் இடந்தான் சேவடி சாத்தலுமே சங்கரன் எம்பிரான் சக்கரம் மாற்கு அருளியது** எங்கும் **பரவி நாம் தோள் நோக்கம் ஆடாமோ - திருவாசகம்** .

ஆதி சங்கரரின் சிவானந்த லஹரியில் 82 ம் பாட்டு, துவத்து பதே நயணார்ப்பணம் கிருத்துவான் செய்த ஹரி - திருப்புகழ் அடிமை நடராஜன் அவர்களின் கருத்து)

கண்டதை எல்லாம் கலை என்று கூறி மாபெரும் அவன் மதிப்பை உலகம் மறந்துளது . ஓய அரியது , எவரும் உணர எளியது , கலைச் செய்தி ஊன்றி உணர்வார்க்கு அக் கலையால் ஓதறிய ஒரு செய்தி உளது . அதை கலை இராஜ சொல் என்கிறோம் . - சொல்லாத வார்த்தையை சொன்னாண்டி தோழி என்றார் பிறரும் (வள்ளலார்) . நாள்தோறும் கணபதி வழிபாடு எங்கும் நடைபெறுகிறது . வழிபாட்டில் ஒருமை மனம் வாய்க்குமேல் அந்த ஒருமொழியை கணபதி உணர்த்துவதை உணரலாம் . அவ்வளவு பரம உபகாரியானவர் ஆனைமுக அத்தர் . அநாதி நித்யர் ஆதலின் **அ வாரணர்** என்று அவரை அனுபவிக்கிறோம் . அத்துணை சிறந்த ஏகம்பருக்கு இளையவர் நீர் அதனால் தான் , கலை **இராஜ சொல் அ வாரணர்க்கு இளையோனே** என்று ஆர்வத்தோடு உம்மை அழைக்கிறோம் .

எப்பற்றும் இல்லாத நின்னை **விராகவ** என்கிறோம் (ராகம் = விருப்பம் , வி = இன்மை) . அமுதிற்கு சுரை என்று பெயர் . அதை உண்டவர் சுரர் . என்றும் இளமையும் மணம் கமழ் நிலையும் இமையா விழியும் ஒளிமிகு உடலும் உடைய அந்த அமரர் வழிபடும் உம்மை **சுராதிய** என்னாமல் வேறு என்னென்று , பெரும , சொல்லுவது .

என்றுமே நீர் போர் புரிந்தது இல்லை . துரபத்மனுக்கு பெருவாழ்வு கொடுத்தீர் . மற்றவையும் மறக்கருணையின் திருவிளையாடலே . உமது சங்கல்பம் இலக்கும் தவறுவது இல்லை . அத்தகைய வீரம் உமது அறிவிப்பு . பரம , அக்குறிப்பை என்றும் பாராயணம் செய்கிறது ஒரு பதி . அதனால்தான் அத்தல்ம என்றும் திருப்போரூர் என திகழ்கிறது . அதில் அமைதியாக எழுந்தருளி இருக்கும் உம்மை , **பொராது தவிரா அடு விர அயண பராயணச் செரு ஊரா** என்று போற்றி எம் மனம் பூரிகின்றது . (அயணம் = அறிவிப்பு) .

குரு மூர்த்தம் ஆன போது குரா மலர் துடுவீர் . போக மூர்த்தம் ஆகிற போது அகில் மண மேனியர் ஆகின்றீர் . அந்த அருமை அறிந்தே எங்கும் குரா மரக்களும் அகில் மரங்களும் அடி பருத்து வானோங்கி வளர்ந்த தலம் விராலிமலை . வயலூரில் உம்மை வழிபட்டு இருந்தேம் . எளிய எம் முன் எழுந்தருளி விராலி மலைக்கு வா என்றீர் , வரத குமார , நீர் அறிவித்த படியே வந்துளன் . அறிவித்தல் அன்றி அறியா உள்ளங்கள் என்று சாத்திரங்கள் கூறும் . அருமையான இவ்வரலாற்றின் மூலம் உலகம் உணரும் அல்லவா . இராஜதம் என்பது முக்குணங்களில் ஒன்று . மற்றவை தாமசம் சாத்வீகம் . உம்மிடம் உள்ள அவைகளின் அருமையே தனி . அக்குணம் உம்மில் இல்லையேல் சொருபமே அன்றி உம்மை உருவத்திரு மேனியில் உணர இயலுமோ ? . ஊக்கம் , அறிவு , வீரம் , தருமம் , தானம் , கல்வி , கேள்வி , தவம் எனும் எட்டும் உடையது இராஜதம் . அதனால்தான் உம்மை **ராஜதப் பெருமானே** என உணர்ந்து போற்றுகிறது உலகம் . அத்துடன் நாலந்த வேதத்தின் பொருளோனே நான் என்று மார் தட்டும் பெருமாள் என்று வீரிட்டு கூவி விளிக்கலாம் அல்லவா ?..

காரணம் பற்றிய நோய் ஒன்று கரும வழி வந்த பிணி ஒன்று . காரணத்திற்கு மருந்து உண்டு . கருமத்திற்கு மருந்து இல்லை . இந்த இரண்டையும் அனுபவிப்பவர்கள் நாங்கள் . அருளே திரு மேனியரான உமக்கு அந்த இரு நோய்களும் இல்லை அதனால் **நிராமயன்** ஆயினை . (ஆமயம் = நோய் , நிர் = இன்மை) . பழையனின் பழையன் பழம் பொருள் யாவற்றையும் கடந்த பழம் பொருள் நீர் அதனால் **புராதனன்** என்று உம்மைப் புகழ்கிறோம் . பரம் என்பது சிவ ஞானம் , அபரம் என்பது கலைஞானம் இந்த

இருஞானமும் உமது சொருபம் . அதனால் தான் **பராபரா** (பர அபரா) என்று பகர்கின்றனர் மேலோர் . மேலானவரில் மேலானவர் என்றும் இதற்குப் பொருள் உண்டு . இன்ப வரம் தரும் உம்மை **வராமருத** (வர அம்ருத) என்று வாய் மலர்கின்றோம் . எழுந்தால் கவலை , வாய்திறந்தால் வம்பு , உறவில் துன்பம் , நட்பில் நட்பும் , எப்பறம் திரும்பினாலும் ஏராளமான தொல்லை . இது எங்கள் தலைவிதி . எத்துன்பமே இல்லா உம்மை **நிராகுல** (நிர் + ஆகுல , ஆகுல = துன்பம்) என்கிற போதே மாபெரும் எம் வேதனைகள் யாவும் மறைந்திடுகின்றதே .

எண் சாண் உடம்பில் சிரம் பிரதானம் அதன் உச்சியிலிருந்து 12 அங்குலதிற்கு மேல் துவாத சாந்த நிலம் உள்ளது . அங்கு போரொளிப் பழம்பாய் பிரகாசிக்கும் உம்மை சிர அதிக பிரபையாய் உள்ளார் என்று உணருகிறோம் (பிரபை = ஒளி மயம்) .

பற்று நீங்க மேலோர் பல வகைகளில் முயன்றனர் . அதன் பின் 60 நாழிகை பாராயணம் செய்தனர் . அதன் பின் 60 நாழிகை ஆறெழுத்தை உருவேற்றினர் . அதன் பின் அயர்ச்சி . அயர்ச்சியில் மவுனம் . நாள்தோறும் இந்த நடை இதன்வழி ஓடி மீளும் . சுவாசம் தானே ஒடுங்கும் இது தான் சிவராஜயோகம் . இந்த சாதகரே சிவராஜயோக தவராஜர் எனப்பெறுவர் .

துருத்தி எனும்படி கும்பித்து வாயுவை சுற்றி முறித்து

அருத்தி உடம்பை ஒருக்கில் என்னாம் சிவ யோகம் என்னும்

குருத்தை அறிந்து முகம் ஆறு உடை குருநாதன் சொன்ன

கருத்தை மனத்தில் இருத்துங்கள் முத்தி கை கண்டதே கண்டீர் எனும் அலங்காரமாக ஒரு இடத்தில் அறிவித்தும் இருக்கிறேன் .

பொராது தவறாது அடு விராயணர் ஆன உம்மை ஆராதித்ததின் பயனாக எப்படையும் எந்தாமல் சிரித்து புரத்தை எரித்தவர் நீலகண்டர் . மேற் சொன்ன சிவராஜ தவராஜர்கள் அந்த நீலகண்டரையே தியானிக்கின்றனர் . அதனால் தான் **சிவராஜ தவராஜர்கள் பராவிய**

நிர் ஆயுத புராரி என்கிறோம் .

கை குவித்தவரை கை விடாத திருமால் அச்சுதன் என்று அறியப் பெறுகிறார் . (அச்சுதன் = கை விடாதவர்) . ஓயாது வேதம் ஓதும் பிரம்ம தேவர் வேதா என விளம்பப்படுகிறார் . ஸ்ரீகண்டர் , திருமால் , பிரம்ம தேவர் எனும் மூர்த்திகள் மூவரில் கலந்து இருந்து நலமாக அவர்கள் தொழிலை நடத்துகின்றீர் . அது கருதியே **புராரி அச்சுதன் வேத சொருபா** எனப் புகலுகின்றோம் யாம் . அவ்வளவு தானா ?

சுர ஆலயம் எனும் பொன்னுலகம் , தராதலம் எனும் மண்ணுலகம் இவைகளில் உள்ள இயங்குவன நிலைத்து நிற்பனவான உயிர்கள் என்றும் உயிர்த்துக் கொண்டே இருக்கின்றன பிராண ஓட்டம் உடைய அவைகளை பிராணிகள் என்றே பேசுகிறோம் . திரி மூர்த்திகள் உயிர்ப்பிற்கு மூலமாக அவைகளில் இருந்து உயிர்ப்பவர் நீர் . இதனால் தான் உம்மை பிராணிகள் சொருபம் இவர் ஆதி என்று மறைகள் பேசுகின்றன .

நிராமய , புராதன , பராபர , வராமருத , நிராகுல , சிராதிக ப்ரபையாகி , நிராச , சிவராஜ தவராஜர்கள் பராவிய நிராயுத புராரி அச்சுதன் வேதா , சுராலய தராதல சராசர பிராணிகளில் உமது சொருப ஆட்சி உளது . அச்சொருப வித்திலிருந்து விளைந்தது உம் தடத்த திரு உருவம் . அதனால் தான் சொருபம் இவர் ஆதி என்று சொல்லுகிறோம் . (இவர்தல் = மேலிருந்து எழுந்து விளங்குதல் , அநாதி சொருபம் = ஆதி திருவுருவம்) . சொருபம் அறிவால் அறிய இயலாதது . எச்சாதனைக்கும் ஆரம்பத்தில் வேண்டப் பெறுவது திருவுருவே . ஆ , உமது திருவுருவம் குறியைக் குறியாது குறித்தறியும் நிலையைக் கொண்டு உயர்ந்துள்ள பெரியோர் .

படித்தவன் , அறிவாளி , பேச்சாளன் , எழுத்தாளன் , தர்மிஷ்டன் என்று பிறர் புகழ்தலை உவகையோடு வரவேற்பது உலக வழக்கு . ஐயோ , அந்த பகழ்கள் அனைத்தும் குப்பையில் கொண்டு போடுவதற்கே உரியன . அது துரால் புகழ் (துரால் = குப்பைக் கூழம்) அது தானா

முதலையின் சாதுத்தனம் மோசமானது . அம்முதலை போன்ற மனமுடையவர் அளவிலர் . காரியம் முடிந்த பின் காலை வாரிவிடும் துரோகிகளும் அரிய இவ்வுலகில் அதிகரித்துளர் . யாதாயினும் ஆகுக . வளர வேண்டும் , உலகில் வாழ வேண்டும் எனும் இச்சையால் அவர்களோடு உறவு வேண்டேன் . புனித உம்மையே புகலடைவேன் என்று விம்மி , பொருமி விண்ணப்பித்தபடி .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ விராவிய குரா முனிவர்கள் குராமரமாக நின்று முருகனை வழிபடுகிறார்கள் என இத்தல புராணம் தெரிவிக்கிறது

ஆ. இராகன் மலர் ஆள் நிஜ புராணர் ...

(தன் தவம் பெரிய சலந்தரன் உடலம் தடிந்த சக்கரம் எனக்கு அருள் என்று அன்று அரி வழிபட்டு இழிச்சிய விமானத்து இறையவன் பிறை அணி சடையன்)... சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 3.119.7.

தேவர்களை வென்ற பின் சலாந்தராசுரன் என்ற அசுரன் , சிவனோடு போர் செய்ய கயிலைக்குப் போகும் போது , சிவன் ஒரு மறையவர் போல வந்து , காலால் ஒரு சக்கரம் வரைந்து , அவனை எடுக்கச் சொன்னார் . அப்போது அவன் கழுத்து அறுபட்டு இறந்தான் . சக்கரத்தைப் பெற திருமால் ஆயிரம் பூக் கொண்டு சிவபெருமானை தினமும் வணங்கினார் . ஒரு நாள் ஒரு பூ குறைய தன் கண்ணையே சாத்தி வழிபட்டார் .

இ. இராஜதப் பெருமானே ...

(ராஜத லக்ஷண லக்ஷ்மி பெற்றருள் பெருமானே)... திருப்புகழ் (கோமள வெற்பினை) . இராஜதம் - ஊக்கம், ஞானம், வீரம், தவம், தருமம், தானம், கல்வி, கேள்வி என்னும் எட்டுக் குணம் உடையது

ஈ. நிராயுத புராரி

(ஈர் அம்பு கண்டிலம் ஏகம்பர் தம் கையில்

(ஓர் அம்பே முப்புரம் உந்தீ பற)... திருவாசகம் (திருவுந்தியார்) 2.

உ. முன் இராவண = கயிலையை அசைத்து எடுத்துச் சிவபெருமானால் அடக்கப்பட்ட போது அழு குரல் ஓசையுற்றவன் .

தலைப்புச் சொற்கள்

வடமொழி சொல்லாக்கம் (இடையினம்) மூலப்பொருள் இலக்கணம் திருமால்
மூவாசை கணபதி தியானம் சிவன் தேவர் விராலிமலை

202

விராலிமலை

தானான தான தானான தான
தானான தான தனதான

மாலாசை கோப மோயாதெ நாளு
மாயா விகார வழியேசெல்
மாபாவி காளி தானேனு நாத
மாதா பிதாவு மினிநீயே
நாலான வேத நூலாக மாதி
நானோதி னேனு மிலைவீணே
நாள்போய் விடாம லாறாறு மீதில்
ஞானோப தேச மருள்வாயே
பாலா கலார ஆமோத லேப
பாடர வாக அணிமீதே
பாதாள பூமி யாதார மீன
பானீய மேலை வயலூரா
வேலா விராலி வாழ்வே சமூக
வேதாள பூத பதிசேயே
வீரா கடோர சூராரி யேசெ
வேளே சுரேசர் பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

மால் ஆசை கோபம் ஓயாது எந்நாளும்
மாயா விகார வழியே செல்

மா பாவி காளி தான் ஏனு(ம்) நாத
மாதா பிதாவும் இனி நீயே

நாலு ஆன வேத நூல் ஆகம(ம)ம் ஆதி
நான் ஓதினேனும் இல்லை வீணே

நாள் போய் விடாமல் ஆறு ஆறு மீதில்
ஞான உபதேசம் அருள்வாயே

பாலா க(ல்)லாரம் ஆமோத லேப
பாடிர வாக அணி மீதே

பாதாள (ம்) பூமி ஆதாரம் மீன
பானீயம் மேலை வயலூரா

வேலா விராலி வாழ்வே சமூக
வேதாள பூத பதி சேயே

வீரா கடோர தூராரியே செவ்வேளே
சுரேசர் பெருமானே .

பத உரை

மால் = மயக்கம் . ஆசை = ஆசை . கோபம் = சினம் (ஆகியவை) .
ஓயாது = ஓய்வில்லாமல் . எந்நாளும் = எப்போதும் . மாயா விகார =
உலக மாயை சம்பந்தப்பட்ட கவலைகளின் . வழியே செல் =
வழியிலேயே போகின்ற .

மா பாவி = பெரிய பாவி . காளி = விட குணம் உள்ளவன் . தான்
என்னும் நாத = நான் என்றிருந்த போதிலும் , நாதனே . மாதா , பிதாவும்
எனி நீயே = இனி எனக்குத் தாயும் , தந்தையும் நீ தான் .

நாலு ஆன வேத நூல் = நான்கு வேத நூல்களையும் . ஆகமம் ஆதி =
ஆகமம் ஆகிய பிற நூல்களையும் . நான் ஓதினேனும் இல்லல் =
நான் படித்ததும் இல்லை . வீணை = வீணாக (என்) .

நாள் போய் விடாமல் = வாழ் நாள் போய்விடாமல் . ஆறாறு மீதில் =
முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையதான . ஞான
உபதேசம் அருள்வாயே = ஞான உபதேசத்தை அருள்வாய் .

பாலா = பாலனே . கல்லாரம் ஆமோத = செங்குவளை மலர்ப்
பிரியனே . லேப பாடிர வாக அணி மீதே = ஆபரணங்களின் மேல்
சந்தனக் கலவைப் பூச்சு அணிந்த அழகனே .

பாதாள பூமி ஆதாரம் = பாதாளம், பூமி இவைகளுக்குப் பற்றுக் கோடாக இருப்பவனே. மீன பானீயம் = மீன் நிறைந்த. மேலை வயலூரா = மேலைமேன்மை தங்கிய வயலூரில் வீற்றிருப்பவனே.

வேலா = வேலனே. விராலி வாழ்வே = விராலி மலைச் செல்வனே. சமூக வேதாள் = திரளான பேய்க் கணங்களுக்கும். பூத = பூத கணங்களுக்கும். பதி = தலைவனாகிய சிவபெருமானுடைய. சேயே = குமாரனே.

வீரா = வீரனே. கடோர = கொடுமை வாய்ந்த. தூராரியே = தூரனுக்குப் பகைவனே. செவ்வேளே = செவ்வேளே. சுரேசர் பெருமானே.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. காளி = விட குணமுள்ளவன். (காளம் – விஷம்)

ஆ. ஆறுஆறு மீதில்

(கனத்த தத்துவமுற் றழியாமல்)... திருப்புகழ் (நினைத்ததெ).

இ. சமூக வேதாள் பூத பதி சேயே ...

(பூத பதியாகிய புராணமுனி)... சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 3.80.5.

தலைப்புச் சொற்கள்

காமம் ஆசை வேதம் ஆகமம் தத்துவம் ஞானம் அருள் வயலூர் விராலிமலை சதுஸ்ரம் உபதேசம்